

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Bandet "Psaul & the soul apostles" från Göteborg, på scen under Ankaret, sid 14.

Med livet att göra,

– gudstjänst i EFS i Lund, sid 10

Medarbetardagar, sid 6

Expen flyttar, sid 17

Nr 1 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Vad är GUL?
- sid 6 Höstens
medarbetardagar
- sid 9 Föreningen Åhus-
Gårdens årsmöte
- sid 10 Gudstjänster som har
med livet att göra
- sid 12 Kakkaasifachiisuu
– brev från Anderssons
- sid 13 Årsmöte med gårds-
föreningen i Åsljunga
- sid 14 Ankaret
- sid 15 Vilka prylar man ska ha
- sid 16 En gång ett frö, idag liv
- sid 17 Expinfo
- sid 18 Ny Expedition
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Drunkna med land i sikte

Jesus, Jesus, what's it all about?
Jesus, Jesus, vad handlar allt om?
Pink Floyd, the hero's return.

Jag lyssnar på musik nu när jag sitter och redigerar, och efter fem slumpade skivor hemifrån är jag lite förbluffad över att alla har sjungit om Jesus. Två var förvisso med kristna artister, så det är ju inte konstigt. Men jag har under mitt liv aldrig hört en låt om Gandhi, Martin Luther King eller Muhammed, trots att många som inte är kristna kan tycka att dessa människor är lika viktiga för historien som Jesus.

En skiva, "Dusk" av The The, har texter som bara spottar ut klarsynta sanningar om den tid vi lever i. Ibland anas hoppet, men oftast är stämningen precis som titeln – skymning.

Jag vill återge några olika rader från skivan, fritt översatta från engelska.

*Har du någonsin velat ha något så illa
att det besatt din kropp och själ genom
natt och dag, tills du äntligen får det!
Och då upptäcker du att det inte var
det du ville ha ändå. Och då flyger
samma sjuka tankar och klänger sig
fast vid något... eller någon... ny! Och
den förbannade karusellen startar på
nytt igen.*

*Den enda sanna friheten, är frihet från
hjärtats begär.*

*Varför kan kärlek aldrig röra vid mitt
hjärta som fruktan gör?*

*Rädda mig, rädda mig, rädda mig,
från mig själv.*

*Herre, tag mig vid handen och led mig
genom öknen till det förlovade landet.
Du får mig att rycka till när du ser in
i mitt hjärta och ser mig för den jag
är...*

*Du får mig att gråta när du ser in i
mina ögon, och ser mig för den jag är.*

"Drowning with land in sight", drunknar med land i sikte, heter en annan skiva (av 77s). Och jag kan tycka att det är just det många låttexter beskriver; människor som sjunker, men anar eller vet vem som kan rädda en. Och där föds böner, äkta och desperata, som många i psaltaren.

De som ropar ur sitt hjärtas djup på befrielse behöver få möta svaret. Det gör de om vi lever ut den kärlek som övervunnit vår fruktan och gjort oss fria. Den kärlek som förvandlar våra rop ur djupet till lovsång.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 1/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 4/1 för nr 2. Plan utgdag den 1/2 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 - 44 61 80

I huvudet på en "gammal" ordförande

Det är många tankar som finns i mitt huvud i dessa tider, en hel del av dem handlar om EFS och dess framtid. Naturligtvis finns där tankar kring hur jag skall hinna med jobbet för alla ideella engagemang, men de lämnar vi åt sidan just nu.

Vi flyttar

När du läser detta så håller vi som bäst på att flytta in vår expedition i nya lokaler i Hässleholm. Detta har varit i mina tankar under många år, och nu känns det bra att få hjälpa till att flytta. Vi har fått fina lokaler i BV:s hus: Lokalerna ligger mera centralt i vårt distrikt. Välkommen att hälsa på!

Målbilden-Ekonomi

Målbilden togs fram gemensamt av oss alla i distriktet under en tid då ekonomin tyngde föreningarna i avsikt att minska den föreningsgemensamma kostnaden. Nu är arbetet snart slut och vid det kommande årsmötet skall den första budgeten för det reformerade distriktet behandlas. Det blir en budget, där många kostnader minskats ner till det minimala och varje krona vänts många gånger. Totalt blir det en lägre kostnad för medlemmarna.

Målbilden-Personal

Arbetet med att se över vår verksamhet har resulterat i att en del ansvar läggs över på föreningarna. Så är det med GUL-arbetet och även en del annat barn- och ungdomsarbete. Detta innebär att en konsulenttjänst har försvunnit vid årsskiftet. När det gäller pastorernas anställningsförhållande så har årsmötet beslutat att de skall kunna vara anställda av antingen distriktet eller lokalt. Detta har fått till följd att

vår personalhandläggartjänst som var tänkt att rationaliseras bort, nu blir kvar på expeditionen.

Målbilden-Gårdsföreningar

Kring våra gårdar i Åhus och Åsljunga har det under senhösten bildats gårdsföreningar. Dessa föreningar förhandlar nu med distriktet om att överta driften av gårdarna. När detta är klart så äger distriktet tre gårdar som samtliga är utarrenderade till gårdsföreningar.

EFS rikriktning

Vid EFS rikskonferens i Piteå 2002 lade riksstyrelsen fram ett förslag till ändringar av sina stadgar, som bl.a framtog de enskilda föreningarna sitt självbestämmande i frågan om vem som får vara medlem i föreningen. Alla EFS föreningar skulle enligt förslaget arbeta efter EFS riksstadgar. Efter en hel del diskussioner beslöt årsmötet att återremittera ärendet. Det återkommer – var så säkra. Om vi vill behålla våra föreningars möjlighet till självbestämmande måste vi se upp.

Distriktets framtida roll

Hur skall EFS vara organiserat för att möta framtiden? Skall distrikten finnas kvar, vilket förhållande skall det vara mellan de enskilda föreningarna och distrikt respektive riksorganisation. Skall vi införa en centralorganisation som styr över föreningarna utan distriktet, eller hur skall det se ut i framtiden? Skall föreningarna fortfarande vara suveräna? Detta är några av de frågor som diskuteras när EFS riks- och distriktsledning träffas. Det är nyligen tillsatt en utredning som under de närmaste två åren skall arbeta med dessa frågor.

Konfirmandläger

Vi har många ungdomar som vill delta i våra konfirmandläger. Det är så många att vi beslutat att utöka antalet från 90 till 105 konfirmander under 2003. Detta är ett svårt dilemma för distriktsstyrelsen, som av årsmötet fått en budget som anger 90 konfirmander. Vi anser dock inte att vi kan säga nej till dessa ungdomar som vill komma till våra läger, utan tar av våra reserver för att klara detta. Styrelsen är mycket väl medveten om att det är en tung post i den föreningsgemensamma kostnaden (ca 1/3) där föreningarna sponsrar varje konfirmand med 5-6000 kr. Hur skall vi göra i framtiden är en fråga som tynger mig mycket, har vi råd att ta emot de som vill lära mer om kristen tro eller skall vi avvisa dem?

Personalen

Jag har den stora förmånen att få jobba tillsammans med vår underbara personal på expeditionen. De gör ett oerhört jobb, för oss alla. De liksom jag och övriga styrelsen mår inte bra av att inte få arbetsro på grund av ständiga diskussioner om neddragningar, dålig ekonomi etc. Det arbete som vi presterar blir inte som vi skulle vilja ha det alla gånger, och kanske inte så välsignat som det skulle behöva och kunna vara. **Tack alla ni på expeditionen för det gångna året. Ett särskilt tack till er som vi tvingats säga upp.**

Ja detta var bara ett axplock av det som dagligen rör sig i mitt huvud kring EFS

Med önskan om Guds välsignelse och ett gott nytt år till Er alla i distriktet

Christer Caesar

betraktelse

Profetord för 2003?

"Så åt er i rättfärdighet, skörda efter kärlekens bud, bryt er ny mark. Det är tid att söka HERREN, till dess han kommer och lär er rättfärdighet."

Hosea 10:12

Något att lämna bakom oss?

"Ni har plöjt ogudaktighet, ni har skördat orättfärdighet, ni har ätit lögnens frukt. Ty du har förlitat dig på din egen väg..."

Hosea 10:13

Inför ett nytt år, tillbakablick och framåttankar.

Så många ord som sagts, tankar som tänkts, handlingar som inte blivit av.

När vi ser tillbaka på året som gått kan vi känna sorg över att vi förlorat tillfällen som aldrig kommer tillbaka. Risk finns också för bitterhet över att det blev som det blev, men Herren kan förvandla denna vår destruktiva bitterhet till konstruktiv eftertänksamhet och handlingskraft inför framtiden.

Låt det förgångna vila, men låt det vila vid Jesu hjärta. Lämna det förflutna som inte kan göras ogjort i hans händer.

Be om nåden att kunna förlåta även där ingen har bitt dig om förlåtelse. "Far förlåt dem, de vet inte vad de gjort mig!"

"Vår tids människa upplever sig inte i första hand som syndare utan som sårad. Det finns en oändlig kärlek, ett hav av ömhet som vi får simma i och som läker våra sår." (Wilfrid Stinissen)

I Hans sår har vi fått läkedom.

För att gå vidare behöver vi denna läkedom enskilt och i våra församlingar.

Vi behöver pröva oss själva. Lämna lögnen i våra liv och söka Sanningen. Låta Andens frukt (kärlek, glädje, frid...) växa och mogna i stället för att fortsätta äta lögnens frukt.

Det är tid att söka Herren. Att inte vandra sin egen väg i vilsenhet och själviskhet utan uppriktigt be: "Visa mig Herre din väg och gör mig villig att gå den."

Då kan vi också ta till oss uppmaningen från Hosea på rätt sätt. "Bryt er ny mark!". Och löftet från Jes 35:7 "förbränt land skall bli till sjö, törstande mark till källsprång".

Utifrån denna vers vill jag citera några tankar av Oswald Chambers, under rubriken Vision och verklighet, "Gud ger oss först vi-

sionen, sedan för han oss ner i dalen för att skulptera fram visionen i oss och det är då som så många av oss vacklar och ger upp. Varje vision blir verklighet, om vi bara har tålmod. Tänk på att Gud har hur mycket tid som helst! Han har aldrig bråttom. Vi är alltid så förfärligt jäktade. I ljuset av visionens härlighet rusar vi iväg och vill göra så mycket, men visionen är inte verklighet i oss ännu. Gud måste föra oss ner i dalen och låta oss gå genom eld och vatten för att forma oss... Visionen är inget luftslopp utan en bild av vad Gud vill att du skall vara. Låt honom ta dig på drejskivan och snurra runt dig som han vill. Lika säkert som att Gud är Gud och du är du, kommer du att formas precis efter visionen. Tappa inte modet i den processen..."

Låt Herren med de korsmärkta händerna få forma oss detta nya år. Låt oss *ta tid* för Herren. Och *ge tid* till varandra. Det är *tid* att söka Herren för de rätta prioriteringarna i våra liv.

"Herre, när du rör vid mig, med händerna som korset bar, då blir det levande och klart att Du älskar mig. Och min ande sjunger ut ur djupet av mitt liv, Du är min Gud, Du är min kung, och jag älskar dig.

Herre när din hand i gränslös ömhet rör vid mig, då föds en sång från djup till djup, att jag älskar dig. Och jag ser ett land med vida fält där jag får gå och lära mig vad frihet är, som mognat fram i Dig."

Med bön om förnyelse och välsignelse över det nya året,
Barbro Bjerle, Helsingborg

Vad är GUL?

Guds Underbara Liv.

Att göra Jesus sedd, känd och älskad är något som vi alla vill. Målet är att göra folk till lärjungar och det var det Jesus uppmanade oss att göra. Att försöka vara öppen och lyssna in vad Gud har för planer för våra egna liv och det vi står i är något vi alla behöver leva i.

Tankar från Höllviken

Hösten -98 var ungdomarna i Syd-sverige samlade till ett DUT på Höllviksstrand i södra Skåne. DUT hade under ett par års tid inte samlat några större mängder ungdomar, något som vi nog inte var ensamma om i vårt land. Det året gjorde vi lite annorlunda och "lurade" våra unga lite grann. Vi gjorde det hela som ett ungdomsläger och drog ner en hel del på allt det formella. Detta slog väl ut och ungefär 45 st kom. Det var så inspirerande att få höra att dessa bar på så många visioner om framtiden. Där fanns ett hopp och en vilja att förändra och förnya. En av motionerna som det pratades mest om var en evangelisations-satsning bland unga människor i vårt distrikt. Diskussionen blev het och många frågor kom upp. Alla var dock med på detta och motionen skickades vidare till vårt ungdoms-utskottet.

Bön och åter bön

Ungdomsutskottet (UU) jobbade senare under hösten väldigt intensivt med just denna motion. Det blev många träffar med mycket bön och sökande efter Herrens vilja.

Motionen var från början en utåt-riktad satsning mot skolor och icke frälsta ungdomar, men vi i UU fick inte någon 100 % frid över det hela. Vi funderade hur man i detta skulle kunna tillgodose alla i vårt stora distrikt. Skulle vi ha ett team som var på någon plats, eller kanske ett rundresande. Hur skulle uppföljningen av detta se ut, och vad var målet? Massor av frågor som vi inte kunde hitta så många svar på. Ett av sammanträdena avsatte vi helt till bön för detta och utifrån den kvällen började GUL ta form.

Gud gav oss tankar och började utmana oss. Hur såg vårt arbete ut för tillfället och vad hade vi för mål? Vi fick en konkret utmaning och den var: Ta hand om de ungdomar ni redan har en relation till! Att se dem, möta behoven, utrusta dem i sina gåvor och att få bli helhjärtade för Kristus. GUL kom att formas till ett arbete för att följa upp människors tro och fördjupa den.

Vad är GUL?

Grundvision: Vi vill se enskilda och föreningar förnyas i Jesus Kristus till arbete för väckelse. Att alla människor ska få del av Guds Underbara Liv.

Cellernas liv

Just nu arbetar vi genom cellgrupper. Ordet cellgrupp kan ju låta lite skumt, men det beskriver väldigt bra vad det handlar om. Precis som vår kropp är uppbyggd av celler som växer och delar sig, är tanken samma

i dessa grupper. Grupperna är ju en del av Kristi kropp och här ska det finnas möjlighet att växa, både som människa och till antal, för att sen dela sig.

Tanken med dessa små grupper är många. Att få samlas och samtala, umgås och be. Ett skapa en oas i vardagen där möjligheter ges att få hämta kraft och växa i sin tro. Medvetenheten ökar hos ungdomarna om vad livet med Jesus innebär. Grupperna är uppbyggda lite olika, men i stort sett ser det ut så här. Grupperna träffas för gemenskap, bibelundervisning, samtal, bön, lovsång och förbön.

Varför en liten grupp?

Den lilla gruppen har så många fördelar, men det som betyder mest är närheten. Att få vara tillsammans några stycken och dela livets funderingar och frågor. Man har lättare att känna sig betydelsefull och se sin uppgift i en mindre samling, och det är så viktigt för människor idag. Att få vinna tillbaka vårt kristna liv till att bli mer naturligt och vardagsnära. En annan sak är att det är mycket lättare för en liten grupp att ha en tydlig målsättning. Ofta har vi tappat den inom våra sammanhang idag och kommer vi inte tillrätta med det kommer vi bara att bli vilsna. Har man målet för gruppen klart blir det lättare att gå vidare.

Jarle Furali, Helsingborg

Höstens medarbetar

Höstens medarbetardagar blev i form av ett paketarrangemang med flera inslag och lite olika för olika kategorier utav anställda.

Del ett var studiebesök i tre lutherska församlingar i Köpenhamn: Köpenhamner-, Betlehems- och Strandkirken. Besöken vid dessa kyrkor får ni del av i följande referat och bilder. Dessa studiebesök ägde rum 23 och 24 oktober.

Del två var en gemensam kväll på Slagthuset i Malmö den 24 på kvällen. Efter en bit mat fick vi uppleva musikalen Joseph som Mari Sjöberg refererar här nedan.

Då hade vi på eftermiddagen i Betania i Malmö redan inlett arbetet med *del tre* i paketet nämligen ett arbete med en kompetensanalys. Detta arbete fortsatte under fredagen den 25 på Höllviksstand.

Växtkraft Mål 3

Vad är denna kompetensanalys för något?

Distriktet har i en gemensam ansträngning lyckats få EU-bidrag (Växtkraft Mål 3) för att göra en analys av behovet av kompetenshöjning bland de anställda i relation till verksamheten. Arbetet med detta består bland annat i att de anställda ska svara på två enkäter. Resultaten av dessa enkäter kommer att jämföras med de mål arbetsgivaren ställt upp. (Arbetsgivaren för gårdspersonalen är respektive utskott, för distriktsexpeditionspersonalen arbetsutskottet, och för pastorer och ungdomsledare är det distriktsstyrelsen.)

Denna analys ska resultera i en individuell kompetenshöjningsplan som ska vara klar under våren. Och sedan är vår förhoppning att vi ska få ekonomiskt bidrag att lyckas genomföra dessa individuella planer.

Paul Persson

Københavnnerkirken

www.koebenhavnerkirken.dk

Claus Grønbaek, präst i Københavnerkyrkan, berättade för oss hur de tänker och jobbar.

Københavnnerkirken är en församling som startade 1998. Man har sedan starten betonat vikten av cellgruppsarbete. Alla i församlingen är med i en cellgrupp. Cellgrupperna träffas antingen varje, varannan eller var tredje vecka. Detta för att alla ska ha tid och möjlighet att vara med. Man lägger otroligt mycket tid på att utforma varje gudstjänst specifikt. Gudstjänsterna skall vara på ett sådant sätt att du kan ta med din granne, arbetskollega eller vän. Dem du tar med dig skall kunna förstå det som händer och predikas. Varje gudstjänst är som en sökargudstjänst. Den innehåller drama, dans och musik. Predikan skall vara kort och enkel. Detta för att människor som inte är kyrkovana skall känna sig hemma. Efter gudstjänsten fikar man, sen har man undervisning för att församlingen skall få "mat". När undervisningen börjar så går alla hem som inte har kommit så långt att dom känner sig redo för att gå djupare. Allt för att det skall passa för alla. Församlingen och strukturen är väldigt lik Willow Creek. EFS i Lund (läs mer på sidan 10,) är den av våra föreningar som är mest lik i sitt arbete och struktur.

Jarle Furali, Helsingborg

Foto: David Castor

dagar

Bethlehemskirken

www.bethlehemskirken.dk

Efter en god middag tog vi en promenad genom "byen". Vi kom fram till en trång port som vi fick gå in igenom och det som mötte oss på andra sidan var en kyrka med otroligt högt till tak. Vi skulle snart märka att det var så både bokstavligt och bildligt. Det här var en kyrka med plats för alla.

Bethlehemskirken är en del av den danska statskyrkan och har mamma-barn-grupp och vanliga barntimmar. De har dessutom Lördags-kyrka för hemlösa där de erbjuder varm mat, gemenskap och en gudstjänst för de som vill delta.

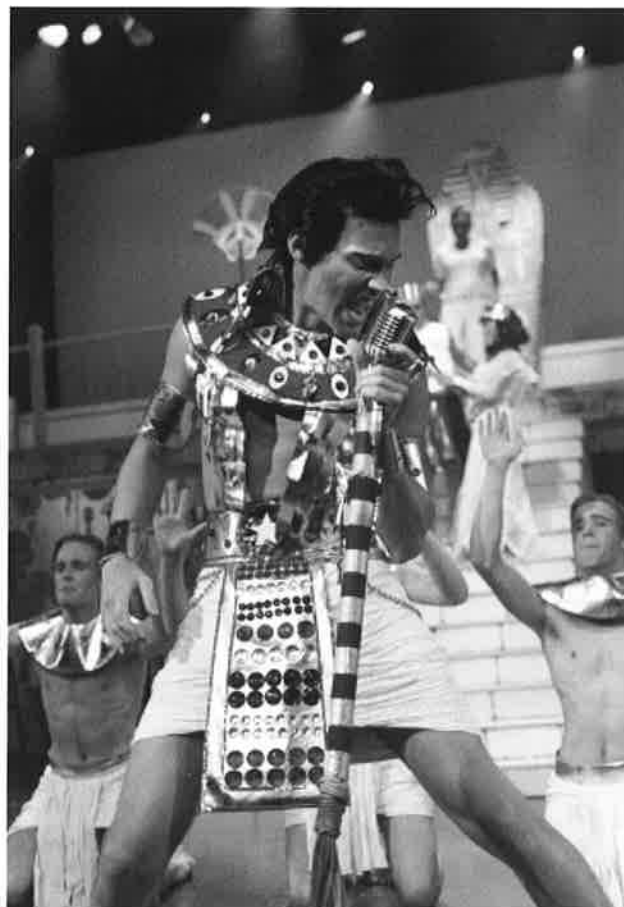
Man har i Bethlehemskirken också särskilt inriktat sig på människor som söker sig till nyandlighet, new age. Det började med att de var med på en mäsas för nyandlighet där de hade en utställning. Den första gången gick det inte så bra. Det blev mest en konfrontation om vad som var skillnaden mellan kristendom och nyandlighet.

De lärde sig av sina misstag. De tog fram en mötesserie med andliga möten som inspirerats av mästaren Jesus som de kallar: "I Mesterens Lys" det vill säga i mästarens ljus. I det programmet ingår bland annat meditation över bibelverser, förbön för helande av hjärtat och Thomasmässa. De har också särskilda gudstjänster när det är fullmåne eftersom det är en dag då människor som söker sig till nyandlighet är vana att träffas.

Församlingen förberedde sig i ett helt år innan de startade. Man hade kurs för församlingsmedlemmarna om hur man tar emot människor med en helt annan religion, hur man bemöter dem som tror på healing med stenar mm. De lyfte fram den kristna mystiken som kunde appellera till de andliga sökarna.

Nästa mässa de var med på pratade folket från kyrkan om vad som är sant och falskt, synd och dom. Man betonar också att det är av avgörande betydelse vad Du tror på och vad Du söker. I Bethlehemskirken har de själv en fast kristen grund men de vill sträcka ut en hand mot människor som söker sig till nyandlighet som finns runt om oss.

Cecilia Engström, Kristianstad

Farao rockar loss som man aldrig sett honom förr.

Joseph

Efter en välsmakande måltid på Slagthuset's restaurant i Malmö var det så dags för kvällens höjdpunkt, musikalerna om Josef. Från att ha varit väldigt lugnt och tyst i Slagthuset's korridorer då vi åt, började det nu mer och mer sjuda av liv och förväntansfulla röster. Vi träffade Louise Ljungberg, musikalisk ledare, innan det började, och hon upplyste om att på torsdagarnas föreställningar var det väldigt många skolelever. Idag var det torsdag... Många skolungdomar kom med sina lärare för att ta del av Bibelns historia om Josef. Härligt!

Från första tonen från scenen till den sista var det en stark upplevelse.

En ensemble av fantastiska ungdomar gjorde denna musikal på ett strålande sätt. Vi imponerades av "vår egen" Mattias Vad Jensen, Josef själv, (se Livsluft nr 11-02) och av hans bröder och övriga medverkande, som sjöng och dansade med en energi som aldrig verkade ta slut. De framförde berättelsen med en stor portion glädje och humor, som dock inte tog bort det allvarliga i denna berättelsen. Publiken hängde med i allt och det blev naturligtvis stående ovationer efter sista sången.

Vi var fyllda av glädje efter föreställningen och tackar för att vi fick se denna härliga musikal.

Mari Sjöberg, Karlskrona

Foto: Torbjörn Andersson

Strandkirken i Karlslunde

www.strandkirken.dk

Den härligt ovanliga kyrkan!

Karlslunde Strandkirke blev invigd 1980 och tillhör den danska folkkyrkan. När vi kom dit fick vi ett mycket varmt mottagande av prästen Helge Pahus som tjänstgjort i detta område och i denna kyrka sedan han prästvigdes.

Historien bakom Strandkyrkans framtoning och inriktning är lite speciell och oerhört intressant. Prästen Helge och några i församlingen, kom att påverkas av den så kallade karismatiska förnyelsen under 70-talet och detta har kommit att påverka atmosfären av personlig tro och lärjungaskap i denna kyrka.

Otraditionell gudstjänst

Varje söndag under vinterhalvåret så annonseras tydligt två gudstjänster på söndagarna med två olika inriktningar. Kl 9.05 så skriver man ut benämningen "traditionell gudstjänst" som följer folkkyrkans liturgi och upplägg med en trogen skara kyrkobesökare på 30 personer.

Kl 10.30 så erbjuds en gudstjänst med ett friare upplägg som man kallar "otraditionell gudstjänst" med betoning på undervisning, lovsång och tillfälle för förbön.

Vi lade märke till att bakom organist Peter Steinvig Poulsens orgelplats, fanns utrymme för lovsångsteamets piano, gitarrer, mikrofoner etc.

I Strandkirken börjar varje vardag med morgonbön kl. 9.

Helge Pahus poserar, något allvarligare än vi sett honom hittills, i dansk prästutstyrelse med prästkragen på sned.

300 besökare

Till gudstjänsten 10.30 kommer det ungefär 300 personer varje söndag. Strandkyrkan har många frivilliga ledare, cirka 90 st. Filosofin var den att vara och en som tror på Jesus samtidigt är en medarbetare i Guds rike. Helge Pahus varma, generösa och diplomatiska läggning har nog bidragit starkt till att denna kyrka inte på något sätt har varit i strid med biskopar, kyrkoråd etc, trots sin många gånger ovanliga framtoning för att vara en folkkyrka. Jag tror att vi som var med vid detta studiebesök gärna återvänder någon söndag för att själva på plats få uppleva det som berättades.

Allan Svensson, Lerberget
Foto: David Castor

Årsmöte med Föreningen ÅhusGården EFS

Den nybildade Gårdsföreningen för ÅhusGården höll sitt första årsmöte i slutet av oktober.

Ett 20-tal medlemmar hade mött upp. Årsmötet genomfördes i god anda. Efter inledning gav Bertil Carlsson information omkring Gårdens verksamhet, ekonomi och personalfrågor.

Bengt Jakobsson valdes till mötesordförande, Ingrid Schölin till vice ordförande och Bertil Carlsson till sekreterare.

Årsmötet antog framtagna stadgar för föreningen. Vidare antogs budget och medlemsavgift för 2003. Den senare fastställdes till 100:-/medlem.

I den nya stadgan föreskrivs att ordförande i styrelsen väljs direkt av årsmötet. Här valdes Bengt Jakobsson att under 2003 vara styrelsens ordförande. Övriga i styrelsen blev Bertil

Grahn, Hörby, Ingrid Schölin, Landön, Siv Siegurdsson Kristianstad,

valda på 2 år. Vidare Rolf Fogelström, Sölvesborg, Göran Nilsson, Svensköp, och Bengt Persson, Åhus, valda på 1 år.

Till ordinarie revisorer valdes Olle Andersson och Margareta Oscarsson, Kristianstad med Jörgen Lennartsson, Vittskövle och Knut Sturesson, Helsingborg som suppleanter.

Även en valberedning utsågs bestående av Håkan Almgren, Svensköp, Margareta Björnsson och Magnus Johansson, Åhus.

Årsmötet samtalade om framtida verksamhet för ÅhusGården varvid en rad synpunkter och förslag kom fram som vidare kommer att bearbetas av bl.a styrelsen.

Efter avslutning av årsmötet bjöd ÅhusGården de församlade på kaffe med tårta.

Bertil Carlsson, Åhus

PS. I slutet av nov. har gårdsföreningen 57 medlemmar. DS.

Bibel & Missionsdagar

12 - 16 mars
2003

på
Wittsjökog

Medv. Calle Adolfson, Birger Broberg,
Eva-lotta Kjellberg, Karin Mårtensson,
Paul Persson, Tomas Seidal, Janne Stjärne,
Karl-Johan Tyrberg, Anna Weister Andersson,
Berit & Torsten Weister

Förförfrågningar och anmälningar till Wittsjökog, Lehultsvägen 13,
280 22 Wittsjö, Tfn. 0451-220 87
Arr: Wittsjöbygdens EFS & Sensus

Välkomna!

Musiker som vill förmedla sin tro.

syndabekännelsen. Vi vill hellre beskriva med egna ord, så man får med en syndabekännelse, men en som alla förstår.

– Jag har tidigare upplevt att jag inte kan ta med mina kompisar eller föräldrar till gudstjänst för att den upplevs som konstig för att de inte förstår den. Det har varit en besvikelse för mig. Jesus är det viktigaste för mig i mitt liv och då vill jag också förmedla det. Det är också vad vår gudstjänst handlar om – att visa vår tro.

Vill vara relevanta

Pernilla tycker det är tråkigt att människor hon mött upplevt att det som sägs i kyrkan inte har något med deras liv att göra. Så vill de inte att det ska vara i EFS i Lund och därför månalar de om att vara rele-

Gudstjänster som har me

– Vi tror det är viktigt med en röd tråd om man vill förmedla något. Om man berättar tio saker under en gudstjänst så är det svårt att ta till sig allt, därför väljer vi att förmedla en sak så bra vi kan, då får människorna med sig det hem. Säger Pernilla Sjöstedt, Lund.

När jag träffar Pernilla Sjöstedt, ansvarig för gudstjänstgruppen i Lund, är det en timme kvar tills gruppen och några fler från föreningen ska träffas för att spåna fram tema till gudstjänsterna för nästa termin. Under hösten har temat varit "Vad har Gud med livet att göra?". Och gudstjänsterna på temat har bland annat handlat om vad Gud har med stress, glädje, relationer och mig att göra. Varje gudstjänst är uppbyggd efter samma mönster; en öppning som sätter temat, en vändpunkt som lyfter in vad Gud har med detta att göra, en fördjupning, predikan och

en eftertanke för att fånga upp det som sagts.

Så att alla förstår

Det är få punkter i programbladet och jag undrar varför gudstjänsten är så "avskalad"?

– Våra gudstjänster är max en timme långa, för så länge orkar man. Vi tänker hela tiden på dem som är kyrkoovana, säger Pernilla.

Det är något hon hinner återkomma till flera gånger – kyrkoovana. Gudstjänsten riktar sig till dem som är med i föreningen och deras kyrkoovana vänner.

– Därför ska allt i gudstjänsten vara på en nivå som alla förstår, man ska inte behöva vara kristen för att förstå det som händer i gudstjänsten.

Det är också därför de inte har med till exempel tros- eller syndabekännelse. Pernilla berättar att de ibland har fler skrivna böner, ibland Fader Vår.

– Men vi vill inte ha svåra ord, det är kanske delvis därför vi inte har

Drama, ett kreativt sätt att förmedla budskapet.

Pernilla, Ramona och Terese är alla med i gudstjänstgruppen.

ed livet att göra

vanta – att deras gudstjänster ska ha med livet att göra. Och så funderar de också kring allt i gudstjänsten.

– Vi vill tänka om varje inslag – varför har vi det? Vad uppfyller det här? Vad leder det till?

Det som ligger till grund för hur de formar sina gudstjänster är Kol 3:23. "Vad ni gör skall ni göra helhjärtat, det gäller ju Herren och inte människor."

– Vi vill vara kreativa, äkta och helhjärtade. Det man säger och sjunger ska man kunna stå för. Vi vill inte ha musikerproffs för att göra bra gudstjänster, utan kristna som vill förmedla sin tro.

Välplanerat

För att forma dessa gudstjänster finns gudstjänstgruppen; sex-sju personer som träffas varje torsdag för att planera. Varje gudstjänst planeras under två torsdagar och de börjar en månad innan själva gudstjänst-

ten och träffas för brainstorming om vad som kan vara med på gudstjänsten. Innan de träffas har varje person i gudstjänstgruppen fått en "gudstjänstförklaring" hem via mejl. Där har predikanten sammanfattat predikan och vad hela gudstjänsten handlar om. Till brainstormingen tar man med skivor, dikter, drama, psalmer – allt man kan komma på. Det ska vara så kreativt som möjligt. De lägger bara fram förslag i en och en halv timme. Nästa gång träffas de och formar själva gudstjänsten, utifrån de förslag man haft och vad som är möjligt. När gudstjänsten är färdigplanerad får musikteamet sångerna för att öva, och om det ska vara med drama tar en i gruppen tag i det. Inledningen hålls varje gång av olika medlemmar i föreningen. Varje gudstjänst utvärderas också av gudstjänstgruppen, för att se vad som var bra och vad som kan göras bättre.

Det är så välplanerat att jag undrar hur de har tid.

– Vi lägger ner jättemycket tid på det här. Och alla har något annat också. Alla som är med i föreningen kommer på gudstjänster och är med i en hemgrupp. Om man sen har tid över för mer så får man gärna hjälpa till. Om det fanns fler som hade tid och ville vara med skulle vi ha gudstjänst varje söndag.

Men Pernilla poängterar att det är viktigt att man har ett liv utanför kyrkan också.

– Blir det för mycket för någon så vill vi uppmuntra den människan till att inte vara med i allt. Man kan inte forma en gudstjänst för människor utanför kyrkan om man inte vet hur de människorna tänker. Man måste hinna med ett liv ute bland vanliga människor.

Helena Dahlberg, Malmö

Foto: Per Andersson, Helena Dahlberg

Hur ka'uu muterar till kakkaasifachiisuu

– brev från familjen Andersson i Etiopien

Hej Vänner!

Ännu en månad avverkad i Addis och allt är väl. Åtminstone för resen av familjen. Själv dras jag med en riktigt jobbig och smärtsam inflammation i tandköttet, som trots någon veckas medicinering vägrar att ge med sig. Det blir återbesök till tandläkaren i morgon. Efter alla skräckhistorier om tandläkare i det här landet var det en överraskande positiv upplevelse att besöka en Etiopisk "tannamagare" (även om han nu råkade vara Indier). Professionellt, hygieniskt och inte minst vänligt för plånboken. 90 kronor för en undersökning inklusive röntgen. Så för er som funderar på att resa till Etiopien kan jag rekommendera att finansiera resan genom att rotfylla några tänder här nere. Mellanskillnaden i pris mot en svensk behandling betalar för biljett och hotellrum.

Delar av familjen (Peggy, Jakob och undertecknad) har också genomgått en omgång av amöbor i magen, så just nu ser jag fram emot en lite lugnare tid hälsomässigt.

Språket – en hårdknäckt nöt

Dagarna och veckorna rullar annars på utan några större sensationer. Vardagarna består av skola för barn och vuxna, och vi brottas frenetiskt med det (som vi tycker nu) hopplöst komplicerade språket Oromiffa. Oromiffa är det språk som talas av mellan 40 och 50 % av Etiopiens 65 miljoner invånare och är därmed landets största språk (och faktiskt Afrikas 5:e mest talade språk). Oromiffa talas framförallt på landsbygden väster, söder och öster om Addis, alltså i de områden där folkslaget Oromo har sin hemvist. I landets centrala delar (inklusive Addis) dominerar Amhara befolkningen och landets officiella språk Amarinja. Den tredje

stora folkgruppen, Tigray, återfinns i norr med sitt språk Tigrinja. Denna indelning är oerhört generell – det finns inom landets gränser över 80 olika folkslag och språk och ett språk som Oromiffa varierar också beroende på var i landet man bor. Efter kommunismregimens fall 1991 upphörde, till viss del, den extrema centraliseringen och kulturimperialismen och de lokala språken fick åter börja brukas i till exempel undervisningen. Att befolkningen inom de större språkgrupperna nu kan erhålla sin grundskoleundervisning på sitt modersmål är naturligtvis en fördel, men tyvärr innebär det också att dessa grupper till viss del är handikappade om och när de ska till Addis för högre utbildning och arbete. Här gäller Amarinja och Engelska. En inte helt lätt situation, och som jag ser det är språken bara toppen på ett isberg (om det nu finns några sådana i Afrika) som under ytan rymmer mycket av historisk, kulturell och politisk problematik mellan folkslagen. Mer om detta någon annan gång... Oromiffan är i vilket fall en hård nöt för oss att knäcka. Vad som gör språket så svårt är dels att man uttrycker sig på ett för oss helt främmande sätt (det är sällan man kan översätta en mening rakt av) samt att man kan böja verb på ett oräkneligt antal sätt och till absolut oigenkännlighet.

Just nu brottas vi således med problemställningar som varför "the causative infix is not only influenced by syllable patterns, but also assimilation rules have a great influence on the process" (för att citera vår lärobok) samt hur tusan verbet ka'uu i en viss form kan ha muterat till kakkaasifachiisuu.

Löparfest

Vi kan dock glädja oss över att solen skiner från en klar himmel och det är varmt och skönt. I söndags deltog Michelle, Jakob och Peggy i Afrikas största 10 kilometers lopp tillsammans med 16 000 andra här i Addis. På en kuperad bana och på 2 500 meters höjd tog de sig runt på ett hedervärdigt sätt, med Kevin och mig som ivriga påhejare. Själv var jag tyvärr bänkad med en sträckt vad och ovan nämnda tandvärk, men det var en upplevelse att se alla duktiga löpare och den folkfest som det var i stan. Nästa år, då...

I samband med loppet blev jag även åskådare till en mer otrevlig sida av den Etiopiska verkligheten. Trots att stan var full av entusiastiska och glada åskådare, vars enda "brott" bestod i att vissa ibland ville korsa någon gata där loppet pågick, var polisens agerande skrämmande brutalt. Utan någon som helst betänklighet slog man med full kraft med batonger och käppar mot människor som inte stod där polisen tyckte att de skulle stå. Lokalbefolkningen, tydligt härdad av många generationers närmast obefintliga mänskliga rättigheter, tog det hela med ro och verkade mest se det som en rolig sport att ducka slagen.

Själv blev jag betydligt mer illa berörd, trots att jag som viting "naturligtvis" blev helt korrekt behandlad.

Starka vittnen för evangeliet

På samma tema fick vår gode vän Mesele uppleva 4 dagars fängelse i Axum. Mesele är en ung lovande löpare som vi stöttar lite ekonomiskt och mentalt. Vi har introducerat honom i den lokala Mekane Yesus

Årsmöte i Åsljunga

kyrkan och han suger åt sig evangeliet med stor entusiasm. Av vissa anledningar stöttade vi honom så att han kunde åka hem till Axum i norra Etiopien på besök. Väl där agerade han som de flesta andra nytända Etiopier, dvs delade med stor frimodighet med sig av det han fått ta del av. Under ett vittnesbörd i en liten lokal MY kyrka i Axum blev han utsatt för stenkastning och slagsmål av lokala "ortodoxa", med fängelse för en del inblandade som följd. Som tur är var en av poliserna vänligt inställd till den evangeliska kyrkan och Mesele kunde lämna fängelset. Utan denna hjälp hade utgången varit betydligt mer oviss för vår vän. Jag berörs mycket starkt av de som trots allt motstånd står upp för evangeliet i det här landet, priset kan vara och har varit mycket högt för många. Jag skäms inte för evangeliet, sa en gång Paulus, och miljoner Etiopier instämmer till 100 %. Be gärna för vår vän och inte minst för hans föräldrar, som så många andra fattiga bönder nu riskerar så mycket inför den stundande torkan.

Vi vill passa på att tacka alla för mail och förböner. Det är ett stort stöd för oss, så fortsätt gärna att höra av er.

Guds frid önskar vi er alla,
Kevin, Michelle, Jakob, Peggy och Tomas.

PS. Tanden känns nu några dagar senare betydligt bättre.

Den 25 augusti i år bildades Föreningen EFS-gården Åsljunga och den 23 november hölls det första årsmötet. Ett 80-tal personer hade anmält sig vara intresserade att bli medlemmar i den nya föreningen. Hur många skulle komma? Jo, det var medlemsgranskning och utdelning av handlingar och det visade sig att 28 personer hade rösträtt.

När dessa och en del andra anlände väntade kaffe och kakor, så klockan 15 kunde årsmötet börja. Carl Forssman, Råå, som varit vice ordförande i interimsstyrelsen, hälsade välkommen, och Gunnel Andersson, Ängelholm inledde med en kort andakt. Därefter kunde själva årsmötesförhandlingarna börja. Till presidium för årsmötet valdes: Till ordförande Ingvar Persson, Örkeljunga, till vice ordföranden Albin Olofsson, Klippan och till sekreterare Sivert Bohlin, Svalöv. Eftersom föreningen ej bedrivit verksamhet så länge måste vissa punkter, som normalt ingår i ett årsmöte utgå.

Men styrelse kunde man välja och efter valet fördelades de på ett respektive två års mandattid:

Ordförande: Per Behrens, Viken, 1 år
Övriga: Gunnel Andersson, Ängelholm, 2 år,
Carl Forssman, Råå, 1 år
Gösta Fredriksson, Örkeljunga, 1 år
Berne Olsson, Åsljunga, 1 år
Bertil Rooth, Ängelholm, 2 år
Torsten Simonsson, Helsingborg, 2 år.

Givetvis lämnades också en hel del information om föreningens uppgifter, om kommande förhandlingar med distriktsstyrelsen angående hyresavtal, om gårdens ekonomi mm. Jämförelse mellan åren 2001 och i år per den 30 september visar ett betydligt bättre resultat för i år. Föreningens stadgar som antogs den 25 augusti stadfästes också. Likaså beslutade årsmötet att ansöka om anslutning till EFS riks och distriktet som "övrig förening".

Årsmötet avslutades med en andaktsstund som leddes av vår distriktsföreståndare Paul Persson. Allra sist bjöd gården på kvällsmat

Torsten Simonsson, Helsingborg

Psaul and the soul apostles från Göteborg stod för ös på scen.

Ankaret Melody

– fullt ös, inte bara på scenen

Ankaret den 9 november blev ytterligare en god kväll på många sätt. Härliga möten med många människor, fika, konserter och en gudstjänst.

Ytterligare ett Ankare har gått av stapeln i Ängelholm. Den 9 november 2002 samlades cirka 250 ungdomar i matsalen på Kungsgårdsskolan. Ljud och ljus började riggas redan 12.00 på dagen och under eftermiddagen laddade ett gäng vuxna kafédiskarna med mat och fika. När klockan närmade sig 19.00 började så folket trilla in i jämn ström.

Debutkonsert för [Stæn]

Kvällen inleddes med [Stæn], ett band från Ängelholm, som gjorde sin debutkonsert. Egna låtar med tungt sound fångade många smak. Klart bejublat och många ser säkert fram emot att få se och höra dem igen.

Mitt på kvällen så stängdes kaféet i sedvanlig ordning. Det var då dags för gudstjänsten. Den inleddes med en hälsning från Eritrea och dövskolan i Keren. Det togs upp en kollekt till arbetet där som inbringade mer än 5.000:- Ett lovsångsteam med i stort sett samma folk som i [Stæn] ledde oss andra in i lov-

sången. Sedan var det dags för Emma från Råå och Magnus från Lund att dela några vittnesbörd. Det mynnade ut i en inbjudan till förbön som många tog vara på. Det var fullt i förbönsrummet en bra stund efter att gudstjänsten avslutats.

Framåt den senare delen av kvällen så välkomnade vi bandet från Göteborg... "Psaul & the soul apostles" Fullt ös från scen och inte minst framför scen.

Spela in i studio

Nu ser vi framåt och samlar oss inför nästa A-Melody som är den 8 mars 2003. Det kommer att bli tredje upplagan av vår egen melodifestival. Nytt för denna gången är

Publiken stod för öset framför scen.

att vinnaren får spela in sin låt i en riktig studio. En het singel som kommer att säljas på Ankaret framöver??

Vi tackar Herren för detta arbete och ber om att det ska få vara till välsignelse för många ungdomar.

Magnus Lennartsson, Ängelholm

Foto: Petter Jarbo

Vilka prylar man ska ha

kan inte jämföras med evigt liv med Jesus

Vi lever just nu i en tid då vi människor är väldigt pressade. Vart vi än går så finns det någon eller något som talar om för oss vilka kläder vi ska ha. Eller vilka prylar vi ska ha. Ja till och med idealbilder på lättklädda människor som ingen egentligen lever upp till. Och det är dessa bilder som visar hur vi ska se ut. Vi lever i ett sekulariserat samhälle där allt är tillåtet. Vi lever i ett välfärdssamhälle där alla är rika rent materiellt. Det finns så mycket som lockar oss människor, mycket som lätt kan dra oss i fördärvet. Även inom kyrkan börjar det bli mer sekulariserat. På vissa håll är det accepterat med sånt som Jesus inte skulle acceptera. Detta är inte nytt. Även på Jesus Kristi tid erbjöd världen massa saker som lockade de första kristna i fördärvet. Vi dras verkligen mot det som världen har att erbjuda. Vi vill så gärna ha lite av världen fastän vi äger det som inget annat kan jämföras med, evigt liv med Jesus.

"Vi ska inte längre vara barn och låta oss drivas omkring av alla lärovindar, inte vara lekbollar för människorna som vill sprida villfarelse med sina bedrägliga

påfund. Nej, låt oss i kärlek hålla fast vid sanningen och växa i alla avseenden så att vi förenas med honom som är huvudet, Kristus." Ef 4:14-15

Vi kristna måste stå fasta i den kärlek som vi äger i Jesus Kristus. Vi äger något som världen inte har att erbjuda. Vi skall peka på Jesus med våra liv och våra gärningar. Ändå så låter vi ofta våra medmänniskor påverka oss negativt. Vi låter dem leka med oss. Om vi bara visste vad det innebär att vara ett barn i Guds familj, då skulle vi inte låta världen fresta oss. Inte heller skulle vi tveka att prata om vår Herre. Det som förenar oss kristna ute i världen är hur vi lever. Vi skall leva efter bibeln, då förenas vi och blir starka ute i världen.

Bön: Jesus jag ber att vi skall förstå att det verkligen är något att vara Ditt barn. Jesus hjälp oss att stå fasta i din kärlek. Hjälp oss att leva efter ditt ord.

Jarle Furali, Helsingborg

OAS-helg 28/2-1/3 2003

ÅhusGården, EFS

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Eskil Hofverberg och Olof Edsinger medverkar

Fredag: ungdomskväll

Lördag: möten och seminarier

Anmälan för mat och övernattnig till
EFS i Sydsverige distriktsexp tel. 044-28 93 13
Samarr. EFS i Sydsverige och OAS-rörelsen

En gång ett frö, idag liv...

Guds rike är inom oss!

I LUK 17 Vers 21 står det.

"Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er."

I ROM 14:17 skriver Paulus.

Ty Guds rike är inte mat och dryck utan rättfärdighet och frid och glädje i den heliga anden.

Rättfärdighet, frid och glädje är själva atmosfären och karaktären i Guds rike. Guds rike finns i den Helige Ande, och Guds rike kommer till oss genom den Helige Ande. Det är den Helige Ande som manifesterar Guds rikets närvaro.

När Jesus samtalar med sina lärjungar efter uppståndelsen i Apg 1:5-8 säger han:

5. "Johannes döpte med vatten, men ni skall bli döpta med helig ande om bara några dagar."

6. De som hade samlats frågade honom: "Herre, är tiden nu inne då du skall återupprätta Israel som kungarike?"

7. Han svarade: "Det är inte er sak att veta vilka tider och stunder Fadern i sin makt har fastställt.

8. Men ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns."

Genom den Helige Ande tillkommer Guds rike i kraft. Guds rike är alltså i den Helige Ande. Det är ett andligt rike och är invärtes i oss. När vi blir födda på nytt, blir vi insatta i Guds rike. *Vi har övergått ifrån mörkrets välde och blivit insatta i Guds älskade sons rike.* Kol 1:13-14

Vi har detta rike invärtes i oss, och det tillkommer när Guds vilja sker genom våra liv.

Mörkrets rike

Det är viktigt att vi förstår att det rike som vi har runt omkring oss, det är inte Guds rike, utan det är mörkrets rike, därför att hela världen är i den ondes våld.

1 Joh 5:19. *Vi vet att vi är från Gud och att hela världen ligger i den Ondes våld.*

Ef 6:12 *Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa, utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna.*

Ett misstag som jag tror att vi ofta gör, är att vi bortser ifrån detta rent fysiska faktum, att mörkrets rike är just i den del av Guds skapelse där vi befinner oss. Denna skapelse är fortfarande Guds, därför att han har skapat den, men den har kommit under djävulens våld. Vi lever alltså i en provins i Guds skapelse som är behärskad av Satan, och där hans onda andemakter är verksamma.

Här, där vi befinner oss, är mörkrets rike, och vi är omgivna av en andevärld som är motståndare till Gud. Vi ska inte låta oss skrämmas av det, men det är en väldig hjälp för oss att förstå det som händer i våra egna liv och runt omkring oss. Jesus lät sig födas som en människa hit till jorden. Jesus gick in under samma förutsättningar som du och jag lever under. Han kom till en värld som är behärskad av Satan. Joh 1:11 *Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom.*

Johannes döparen säger om honom: Mitt ibland er står en man som ni

inte känner. Han var fullständigt ensam i detta mörkrets rike. Det är en underbar vila för oss att Jesus har levt ett liv i de här omständigheterna. I Hebreerbrevet står det: Han har varit frestad i allt, likasom vi, dock utan synd. Han vet hur det är att leva i mörkrets rike.

Vi är nu i den ställningen att vi har Guds rike invärtes i oss, och vi har mörkrets rike omkring oss. Detta utgör en konfrontation. Det är det som utgör en förutsättning för de motsättningar och spänningar som vi lever med. Därför att Guds rike är en utmaning emot mörkrets rike, och vi är kallade att leva i Guds rike, som om Guds rike redan är här. "Lev som om dagen redan är inne" står det i Rom 13:11.

Vi är alltså kallade att leva i detta rike redan nu.

Ingemar Bjärneroth, Glimåkra

Öppet hus

Vi hälsar er alla
välkomna till distriktets
nya expeditionslokaler på
Vallgatan 9 i Hässleholm
Söndagen den 9 februari,
från kl. 13
Välkomna!

Avsked, Tack och Välkommen

Under december månad har det just varit avsked som gällt för oss på expeditionen.

Dels avsked från ÅhusGården. Vi som jobbat på expeditionen har haft fantastiska år tillsammans med personalen på gården. En tid som nu har nått ett slut. Det vi kommer att minnas och sakna mest är gemenskapen runt det "kvalitativa fiket". Vi hade en gäst i våras som var med på ett förmiddagskaffe och den vanliga andakten vi dagligen har haft med på gården. Hans kommentar när vi gick tillbaka till mitt kontor var just: "Det var en kvalitativ fikapaus." Middagarna har också alltid varit mycket kvalitativa. Vi kommer att sakna er och ÅhusGårdens goda mat. **Tack för allt gott!!!**

Dels har vi, som ni ser på kortet, nu börjat packa ner kontoret i Åhus. Faktum är att det till viss del handlar om två kontor, de gamla 11:e och 12:e distriktens material, speciellt runt musikverksamheten. Vi har inte velat ta definitivt avsked av alla gamla fina och bra noter. Men eftersom vi inte får plats med dem i den nya expeditionen så har vi fått tillstånd att ställa skåpen med noter i Västerkyrkan i Hässleholm. Det vill vi passa på att tacka för. Men också nu informera att vi fram på våren kommer att bjuda in körledare, musiker och kantorer i distriktet till en "Notdag", mer om det vid ett annat tillfälle. Hör av dig om du är intresserad att få reda på vad som finns!

Fr.v. Jarle, Magnus, Paul, Annica, Torbjörn, Cecilia och Ingrid packar för flytten av distriktsexpeditionen.

Dels måste vi ta avsked av en del arbetskamrater.

1. **Torbjörn Larspers**, (han den inramade). Efter drygt ett år som min vikarie återgår nu du till heltidsstudier och jag återvänder till min tjänst på heltid. Jag vill personligen men också från hela arbetslaget säga ett **Varmt Tack** och ett **Lycka Till!** Det har fungerat utmärkt och dessutom varit roligt att samarbeta med dig, Torbjörn.

2. **Magnus Lennartsson**, (den ständige vikarien i väst). Det har varit fantastiskt att se ditt engagemang och din villighet att rycka in och tjäna även på distriktsplan. **Tack Magnus**. Efter nästan tre års vikariat, i olika omfattningar i distriktets ungdomsarbete, vill vi verkligen tacka och önska dig **Guds Välsig-**

nelse när du nu får koncentrera dig på arbetet i Ängelholm.

3. **Jarle Furali**, (han längst till vänster med stjärnan). Under denna höst har du vikarierat för Fredrik Karp på en utav konsulenttjänsterna. På grund av omorganisationen, i anslutning till Målbild 2003, så skärs konsulenttjänsterna ner till en tjänst och du måste lämna oss. Vi beklagar det, för du har verkligen varit en frisk fläkt trots att du jobbat i motvind, med vetskap om att tjänsten skulle läggas ner. Varken du eller vi vet, i skrivande stund, vad våren innebär för dig. Men vi vill **Tacka** dig Jarle och önska dig **Guds Välsignelse** i framtiden.

fortsättning på nästa sida.

Vallgatan 9.

Vi andra fyra flyttar till den nya distriktsexpeditionen i Hässleholm. Adressen dit är:
Vallgatan 9, 281 31 HÄSSLEHOLM
Och telefon numret ni ska använda är 0451 – 38 80 70.
Vi kommer tills vidare att fortsätta att ha samma telefontider.

BESÖKSDAG

Vi hoppas att vi fram till söndagen den 9 februari från kl. 13.00 ska ha packat upp och installerat oss i de nya lokalerna. Den söndagseftermiddagen tänker vi nämligen ha **Öppet Hus**.

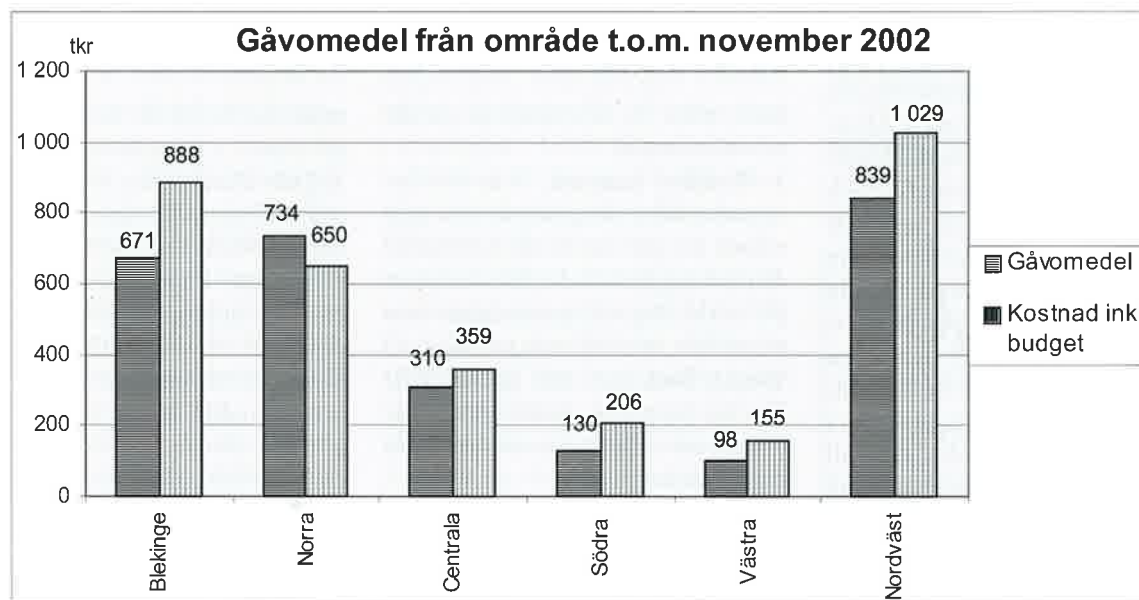
Ny Expedition

Välkomna att besöka oss och de nya lokalerna i Hässleholm!

Vår önskan är att dessa nya lokaler ska få bli ett gemensamt nav för hela distriktet. Lokalerna här i Åhus har ju varit mycket ändamålsenliga lokaler för oss tjänstemän. Men tyvärr har de aldrig blivit de lokaler ni förtroendevalda haft som era. Till sammanträde har vi fått hyra in oss på Soldathemmet eller Västerkyrkan i Hässleholm eller i andra lokaler. På Vallgatan 9 kommer det att finnas plats för både större och mindre sammanträden, även samtidigt. Låt det gärna bli även er bön att dessa lokaler får utvecklas till ett centrum för oss alla. Det är viktigt att vi i den tid vi lever i får komma närmare centrum, andligt sett. Vi hoppas att de nya lokalerna ska få hjälpa oss till det.

Vi på distriktsexpeditionen önskar er **Ett Gott Nytt År!** genom
Paul Persson

Ekonomisk rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2002, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom aktuell månad och landstingsbidraget är fördelat för hela året. I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

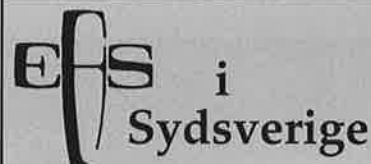
		Nummer/sida
januari		
11	Ledardagen, Hässleholm	12/7
31-2/2	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
februari		
1-2	Wintercampen, Göransborg	
1-2	Wintervaken, Göransborg	
9	Öppet hus, distriktsexpeditionen, Hässleholm	1/16
12	Distriktsstyrelsen sammanträder	
v. 8	Skidresan, Åre	
v. 8	Sportlovläger, ÅhusGården	
28-1/3	OAS-helg, ÅhusGården	12/17
mars		
8	Ankaret, Ängelholm	
12	Distriktsstyrelsen sammanträder	
12-16	Bibelkurs i Vittsjö	1/9
14-16	Förträff EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
21-23	Förträff konf1. Åsljunga	
25-30	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	12/17
april		
11-13	Förträff konf2. Åsljunga	
17-22	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga	12/17
25-27	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	11/21
maj		
13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, ÅsljungaGården	12/17
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
juni		
11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
19-12/7	Konfirmandläger 1, Åsljunga	
juli		
17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	

Minnes- och högtidsgåvor

November

Minnesgåva till Karl Henrik Nilssons minne

Totalt inkommet under perioden: 200 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Tack för gåvan.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordkvist 0451 - 38 80 70

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105
374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-mail: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se
ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Gud ger aldrig upp

Jag vill börja med att citera några rader av August Strindberg som uttrycker något av det jag har upplevt det sista halvåret.

Nu förtvästar jag på den ende som trots min fräckhet och frågvishet inte har övergett mig på alla dessa år.

Jag kommer ifrån en icke kristen familj och kom till tro på Jesus när jag var 23 år gammal. Jag var trots min unga ålder redan både fysiskt och psykiskt märkt av det liv jag levde. Att jag började söka Gud var resultatet av att kristna på orten där jag bodde vittnade om sin tro på Jesus Kristus, samt min lärares förböner för mig. För mig blev uttrycket "nytt liv med Jesus" en realitet, ja det blev verkligen ett helt nytt liv.

Jag började bibelskola på Solviks folkhögskola för att lära mig mer om den kristna tron. Efter bibelskolan började jag komplettera mina betyg för att börja läsa på universitetet. Jag gifte mig och fick två helt underbara ungar, men varken studierna eller äktenskapet gick bra. Så det hela slutade med skilsmässa och att jag avbröt mina studier. Jag kände mig misslyckad både i människors och Guds ögon.

Vägen bort från Gud

Jag flyttade från Lund till Malmö på grund av mitt jobb. I Malmö hittade jag ingen församling som jag kände mig hemma i, men om jag ska vara helt ärlig så ansträngde jag mig inte särskilt mycket för att hitta ett andligt hem. Kyrkobesöken upphörde, bönen tystnade och bibeln åkte in i bokhyllan och plockades bara fram för att hitta argument på hur omöjlig den kristna tron var. Det här var inget som hände över en natt men jag förlorade sakta men säkert

min tro på Jesus och var åter tillbaka i samma andliga misär som när jag var 23 år gammal.

Vägen tillbaka

Åren gick och livet fortsatte utan Gud. Jag begravde mig mer och mer i arbete och ganska vilt festande när jag var ledig.

Men Gud gav inte upp kampen om min själ, så när jag på grund av mitt arbete och även personliga problem "gick in i väggen" kom tankarna på Gud och hur jag hade haft det när jag vandrade med honom. Men trots detta, och två mycket stora trauman i mitt liv, funderade jag sällan över Gud, men tanken gnagde ständigt i mitt undermedvetna. Under en mycket kort tidsrymd dog både min särbo och min bror. Jag började sporadiskt gå i kyrkan, tända ett ljus och be "Gud hjälp mig". Så fortsatte det i cirka ett år. Tills jag i sommar började gå i Betaniakyrkan och sakta men säkert kom tron på den frälsare som jag för 29 år sedan fick nåden att möta. Jag fick möta Jesus på nytt och livet blev förvandlat. En kompis sa till mig för några månader sedan "Vad har hänt med dig? Något måste ha hänt med dig, du är ju helt förvandlad både till sätt och sinne."

Jag vill avsluta med några rader av Nils Bolander

*Fråga mig inte varför
och hur
jag stod upp och gick
jag vet blott att
allt blev förvandlat
den dagen
jag mötte hans blick*

Jörgen Hallgren, Malmö

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Anneth Munga berättar om lekfolkets roll och kyrkan i Tanzania, sid 10.

Led oss vidare, Ungfo, sid 8

Nr 2 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Betaniakyrkans
julbudning
- sid 6 Tanzania och Kenya
– som Ulrika, Jarle och
Lovisa ser det
- sid 8 Ungdomsforum 2003
Led oss vidare
- sid 10 Annet Munga
– om lekfolkets roll och
kyrkan i Tanzania
- sid 12 Ny bibellinje på
Glimåkra
- sid 13 Livskraft Syd – för
första gången i Skåne
- sid 14 Fridfull jul på Åsljunga
- sid 16 Intervju med familjen
Andersson
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Rätten att inte bli överkörd

En bil i strömmen saktade in, jag stegade ut på övergångsstället och när jag kommit knappt halvvägs ser jag hur bilen i nästa fil får trampa hårt på bromsen för att stanna i tid så jag kan gå över, utan att bli överkörd. Det är inte utan att jag flinar lite skadeglatt för att den laglydige blir en nagel i ögat på den som uppenbarligen tänkte strunta i sin skyldighet. Ibland får jag lust att stega ut i övergångsställena på det vis som tvingar förarna att trampa på bromsen för att demonstrativt hävda min rätt att inte bli överkörd – som övergångsställena ändå står för.

En tjej jag pluggade med utövade principen "ingen fråga är för dum", vilket klassen ganska snart inte höll med om, och resultatet var att många suckade redan då hon räckte upp handen. En dag när hela klassen diskuterade något och hon försökte säga något var det en annan tjej som riktigt röt till: "Men lyssna på henne då! Hon har ju faktiskt nåt att säga." Den här andra tjejen tycker jag fungerade som bilen som saktade in. Hon pekade på att här händer nåt som vi andra måste stanna till inför. Det finns ju inga övergångsställen för den som vill hävda sin rätt att bli hörd.

Och så funderar jag lite över härvan med journalisten Erik Fichtelius som

hamnat i blåsväder för att han gör en dokumentär om statsministern samtidigt som han jobbar med att granska politikerna.

Min egen första tanke var "Kan han ha handlat oetiskt? Han som verkar så på det klara med vad det journalistiska uppdraget innebär, han som visar respekt utan att undvika de svåra frågorna. Det har jag svårt att tro." Och än en gång har jag delat in människor i de som är onda och de som är goda. De som bara gör dåliga saker och de som bara gör bra saker. De som man inte lyssnar på och de som man lyssnar på – nästan oavsett vad de säger.

Det är så tacksamt att kategorisera, för då behöver man inte ta ställning så ofta som om man verkligen övervägde det som sades. Hur många gånger har man inte varit med om att ett argument börjat väga tyngre när rätt person säger det fel person redan sagt?

Men varje människa behöver ett övergångsställe, oavsett om man kliver runt som en stoppskylt eller väntar in att någon ska se en och sakta in.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 2/2003
Ärgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 3/2 för nr 3. Plan utgdag den 3/3 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Vad bygger vi?

Det berättas om en man, som stod på en kyrkas parkeringsplats, att han fick frågan: "Vad bygger ni här?". Överraskad av frågan sa mannen: "Vi bygger inget här, däremot bygger kyrkan ett stycke ner på gatan om sin kyrka."

Denna fråga har på nytt varit mycket aktuell för mig den sista tiden. I samband med ett antal föreningsbesök under den gångna Trettondagshelgen har jag haft några missionspredikningar där jag betonat församlingen som Guds redskap i mission.

Under jul och nyårsveckorna har vi knappas kunnat undvika att på TV höra meningen "Jag har en plan". Filmerna om Jönssonligan har visats igen. Charles Ingvar Jönsson säger ju ofta i dessa filmer: "Jag har en plan". Och för genomförandet av dessa planer behöver han material av olika slag.

Gud har också en plan, den skriver Paulus om bland annat i Efesierbrevet 3:1-13. I genomförandet av denna plan är församlingen det viktigaste redskapet. Församlingen eller kyrkan beskrivs i Nya Testamentet som Kristi kropp. Den enhet eller gemenskap som i alla generationer ska gestalta Kristus och utföra

"Kristusgärningarna" (3:20-21). Att få vara med och bygga upp detta redskap är något fantastiskt. Här behövs vi alla. Om detta bygge eller denna "gestaltning" verkligen ska kunna möta de många behov som finns idag, så finns utmaningar för oss alla att gå in i. Och det fina är att vi slipper vara ensamma, vi får göra det tillsammans – komplettera varandra. Ingen individ kan ensam gestalta Kristus men tillsammans med andra kan vi på något vis motsvara Kristus på den ort vi finns – så stor är tanken/planen.

Jag tror att vi i EFS har stor anledning att ställa en grundläggande fråga, även om den kanske är jobbig. Frågan om det är församling vi har byggt under årens lopp. Vi har varit duktiga på att skapa föreningar som har bedrivit bland annat ungdomsarbete – lokal evangelisation. Vi har också varit effektiva stödföreningar för "mission" – internationell evangelisation. Det är intressant att konstatera att i det internationella sammanhanget har resultatet blivit församlingar och kyrkor. Men i det lokala sammanhanget har det stannat vid förening. Det kanske inte är fel, men har föreningarna varit tydligt kopplade till, eller varit del av någon församling?

Om vi ser på situationen i Sverige så kan vi dock också konstatera att även "andra" som sagt sig bygga församlingar inte heller har så strålande resultat. Detta innebär inte att konceptet är fel utan jag tror snarare det handlar om målmedvetenhet i uppgiften. Nyligen har en bok som heter Ledarskap av Bill Hybels kommit ut på Libris. Det är en bok som vill hjälpa oss att finna målmedvetenheten i uppgiften.

Jag tror vi alla kristna har stor anledning att i stor ödmjukhet hjälpas åt att hitta tillbaka till vår uppgift och utmaning. Ett första steg kanske är att bilda "böneföreningar" som kommer samman och ber Gud om hjälp att hitta vägarna till lokala målmedvetna "församlingsbyggen"/"Kristusgestaltningar".

Paul Persson

Ett svep över februari

Det såg säkert inte ut så mycket för världen det lilla barn som bars upp i templet den dagen. Även om föräldrarna tyckte att det var det sötaste som fanns. Så är det också för människorna i allmänhet i vår tid. Jesus och en kristen tro står inte högt i kurs bland vår tids människor. Men för trons folk – i templet representerat av den gamle Symeon – betyder Jesus allt. Han är frälsaren, som håller både att leva och dö på. Han är det ljus som Gud sänt till vår mörka värld och som därför blir till ett ljus för hednafolken och till härlighet för Guds folk, trons folk. (Luk. 2:22-32)

Det är om honom vi alla är kallade att bära vittnesbörd. Och visst kämpar vi på. Men visst kommer stunder, när vi känner oss modfälda, därför att det är så sällan vi ser resultat. Så frågar vi oss ibland, är det någon mening att fortsätta? Vad gör vi för fel? Vi gör säkert inte fel. Men vi glömmer bort att vi är inte ensamma om att så ut säd. Det finns så många andra som sår ut andra slags fröer, som är till skada och hinder för Guds rike och dess skörd. Det får vi en påminnelse om när vi läser andra söndagens evangelium (Matt.13:24-30). Det viktiga är emellertid, att vi inte slås ner av detta, utan att vi fortsätter att så ut budskapet om Jesus Kristus som världens Frälsare. I sinom tid ska det visa sig att det utsädet har burit rik och evigt bestående frukt.

Alla får vi leva i och av Guds nåd. Då tänker jag inte bara på att vi av nåd får vara frälsta och kallas Guds barn, vilket vi också är. Utan vi får alla också uppleva den stora nåden att Herren vill ha oss *alla* i sin tjänst. Han har användning för oss alla. Det är så lätt att vi tänker, att de andra är mycket bättre och har större gåvor än vad jag har, och så ställer vi oss vid sidan om. Men Herren behöver oss alla, oberoende av var i livet vi är. Om vi befinner oss i ungdomsåren, medelåldern eller bland de äldre. Just nu är han ute och kallar var och en av oss till tjänst. Du ställer väl upp, när han kallar? Du ska veta att det är en nåd att få tjäna. Matt.20:1-16).

Vi får alla på olika sätt och på olika ställen så ut Guds ord bland våra medmänniskor. Alla har vi väl erfarenhet av att öppenheten och mottagligheten för Guds ord är mycket olika. Men det är väl få som tar Guds ord riktigt på allvar. Låt oss inte förtrötta av det, utan frimodigt fortsätta att förmedla Guds ord till medmänniskorna. Låt oss dock komma ihåg en sak och det är, att det är ju viktigt hur vi själva tar emot Guds ord i våra liv. Att vi tar emot det på ett sådant sätt att det får bära god frukt i våra liv (Luk.8:4-15).

Holger Lundström, Sölvesborg

Betaniakyrkans julbudning

Jag har alltid haft bestämda åsikter om vad som borde göras åt de hemlösa situation, vetat vad som är rätt och fel. Så den här julen bestämde jag mig för att handla i stället för att bara prata.

Jag anmälde mig för att hjälpa till vid Betaniakyrkans julbudning för hemlösa och behövande personer runt om i Malmö.

Klockan 13:00 den 24/12 -02 skulle jag infinna mig vid kyrkans församlingslokal, där det fanns ytterligare 10 personer som välkomnade mig.

Redan där kände jag att detta kommer att bli en oförglömlig eftermiddag.

Maten skulle läggas upp på fat och tallrikar, borden skulle dukas, bröd skulle skivas med mera. Det fanns mycket att stå i.

Flygblad om julbudningen hade delats ut runt om i Malmö för att nå ut till så många som möjligt, bland annat på Stadsmissionen och andra ställen dit de hemlösa brukar gå.

Vi var alla spända på hur många som skulle komma då detta var första gången Betania hade julbudning.

Klockan blev 14:00 och allt var klart. Jag gick ut för att ta en nypa luft då jag möttes av ett smått berusat par som var på väg in i kyrkan.

Jag måste faktiskt erkänna att jag blev lite rädd – skulle alla vara påverkade och av vad? Hur skulle jag bemöta dem?

Folk hade nu börjat komma och det var inte alls som jag hade föreställt mig. Jag blev lite förvånad.

En del av dessa människor såg ut

som om de hade kunnat vara din eller min pappa/mamma.

De åt och skrattade och vi från församlingen spred ut oss kring de olika borden.

Så gjorde även jag. Jag satte mig vid två lite smått förvirrade gentlemän från Ukraina.

Ingen av dem kunde svenska så vi fick kommunicera med varandra på engelska.

De hade precis kommit till Sverige och väntade på uppehållstillstånd. Varför de hade kommit till just våran församling fick jag aldrig riktigt svar på, men jag antar att de kanske kände sig ensamma här i det främmande landet.

En händelse under eftermiddagen berörde mitt hjärta. En man i 40-årsåldern bad snällt om en julklapp. Då man frågade vad det skulle kunna vara för en julklapp svarade han; "En mössa, jag fryser så om öronen."

Jag kan fortfarande se honom framför mig när han sa det och sträckte ut handen efter hjälp. Denna gång fanns där någon som uppfyllde hans önskan, men vad händer nästa gång? Kommer någon uppfylla hans önskningar? Kommer han att överleva vintern?

Många olika känslor bubblade inom mig, jag var extremt arg på mig själv för att jag inte tidigare riktigt förstått hur de här personerna har det där ute. Jag visste att hemma väntade flera julklappar på att öppnas av mig men det kändes inte lika bra längre.

Jag var också väldigt ledsen men på samma gång väldigt glad att så många människor hade kommit.

Timmarna gick och klockan närmade sig 16:00. Besökarna hade ätit

sig mätta och fyllde nu upp små aluminiumformar med rester från bordet.

Stina Backlund som anordnat allt detta gick fram för att sjunga en avslutande sång, dessförinnan lyssnade vi naturligtvis till jul-evangeliet.

Det kom sammanlagt 35 personer under eftermiddagen, personer jag aldrig trodde att jag skulle sätta mig ned med och äta en god julmiddag. Avslutningsvis vill jag bara säga att man inte bara skall prata så mycket utan också göra något konkret. Tänk på att är man hemlös är man det mer än bara på julafton, året består av 365 dagar. Vad kan vi göra ?

Vi kan skänka en tanke och be en bön, vi kan bjuda in dem i gemenskapen, vi kan köpa deras tidning och vi kan låta våra tankar övergå i praktiskt handlande.

Therese Asplund, Malmö

Foto: Per Andersson

Tanzania

– som Ulrika

Familjen Mauki i Dar Es Salaam var den första familjen stipendiaterna var hem till i Tanzania, och den sista.

Lovisa och hennes stipendiatkompis, Kaleb, har bott två månader i en tanzansk familj. *Hur var det?*

L: Det var jättehäftigt. Redan nu när jag tänker på min tid där så tänker jag bara på familjen. Det var 14 personer som bodde i fyra rum. Jag skulle dela rum med två systrar och de erbjöd mig direkt en sängkam-

rat, för att det är juste. Så vi stod där och tittade och pekade. Jag kunde ju ingen swahili. Så jag ska sova där? Och du ska sova där? Men var ska jag sova då? Jaha, där? Men du då? Också där? Det var mitt första möte med familjen. Men jag hade turen att bo granne med Ulf Ekängen, så jag gick över till honom och han hjälpte mig att förstå och förklara, så vi redde ut det där, och jag fick sova själv.

Man kommer ju verkligen rakt in i det tanzanska samhället. Det var aldrig tyst runtomkring. Den som steg upp först satte direkt på radion och så började tuppen gala.

Det var lite jobbigt att aldrig få vara

för sig själv. Men Samwely som var 23 var ganska duktig på engelska, så vi blev bra kompisar. Det var roligt att få lära känna varandra så bra. Jag tyckte ju om dem allihopa, jag kände mig verkligen som en del i familjen.

Hur är det att vara tillbaka i Sverige?

L: Jag kommer mest att sakna att de lever så nära varandra, familj och grannar och att de hjälper varandra. Det uppskattade jag. Så lever man inte i Sverige. Fast när jag kommer hit så lever ju jag som alla andra svenskar.

J: Sverige är ändå Sverige. Första gången jag kom hem var det skönt, men då hade jag haft det ganska jobbigt, jag blev ju rånad för jämnar. Redan första dan när jag skulle ut genom slummen blev jag rånad på bussen. Den andra gången jag kom hem längtade jag direkt tillbaka till Kenya. Jag gillar kulturen, hela sättet att vara. Det passar mig, sån är jag hemma också. Där är det ingen som blir arg om man kommer en timme för sent. Och så är det skönt med kontakten mellan vänner.

U: Det är rätt tufft med tanke på att livet går på som vanligt för alla och jag känner att tre månader av mitt liv är borta från den här världen. Jag inser nu hur bra vi hade det där nere, helt bekymmersfria, nästan.

Ulrika Bengtsson och Lovisa Nilsson har under hösten varit EFS-stipendiater i Tanzania i tre månader. Jarle Furali har varit i Nairobi, Kenya i sex månader och jobbat med ett gatubarnsprojekt. Han kom hem för ett år sedan men har nyligen varit tillbaka på besök i några veckor.

Vad gjorde ni där ni var?

Lovisa: Jag var mest med min familj och i kyrkan.

Jarle: Jag undervisade i engelska och matte och så var jag mentor för några elever på skolan för gatubarn. Ulrika: Första månaden bodde jag på Lutherska kyrkans Secondary school som motsvarar vår gymnasieskola. Vår huvuduppgift var att träna elevernas engelska genom undervisning och att bara samtala med dem.

På kvällarna fick vi lära oss att laga mat, delta i de kristna fellowship-

mötena, typ smågrupper och en hel del körsång.

Den andra delen av vistelsen bodde jag hos en sjukhus-, fängelse- och studentpräst. Vi fick följa med i hans arbete med bibellektioner på olika skolor, gudstjänster och morgonbön på sjukhuset. Kan ju tilläggas att vi for runt ganska mycket på cykel, för att komma till allt.

och Kenya

Jarlele och Lovisa ser det

Har det förändrat er syn på Kenya/Tanzania?

U: Absolut. Jag tycker att många människor har det ganska bra ställt, även om det är världens fattigaste land. De har en annan rikedom, som vi behöver lära oss av att ta dagen som den kommer och förlita sig på att Herren fixar problemen som uppstår.

J: Man hänger upp sig på det negativa. Hur mycket allt styrs uppifrån, och att det är grymt korrupt och att de inte hjälper varandra. Men inställningen till livet är skön. "Jag har det bra ändå" säger de och skrattar. "Jag har ju ätit idag – det har inte han". Det är också skönt hur de inte har någon prestationsångest eller krav där. Blir det inte bra så är det en ny dag imorgon.

Lovisa

L: Det kommer jag också att sakna, att man tar dagen som den kommer och det är inte hela världen om det blir fel.

Har det påverkat er syn på Sverige?

J: Nja, det är nog mer synen på väst – den här likgiltigheten, man gläds inte över det man har. Och stressen, jagandet efter att äga. Man ska ha de senaste prylarna och dyraste jeansen. Man ska vara någon och tjäna mycket pengar bara för att kunna köpa ännu mer grejer. Man prioriterar inte familjen. Där nere jobbar man så man får mat på bordet, så är man nöjd. Andrew som är 33 år och har fem barn, hans livsdröm är att

bygga ett hus med plåttak, alltså en vanlig hydda i lera, men med plåttak. Det kostar ungefär 5000 och det är hans livsdröm som han vet att han aldrig kommer att uppnå för det är två årslöner på 250 kr i månaden och det blir ju inget över att spara.

U: Sverige är ett fantastiskt land. Fy va bra vi har det egentligen och alla klagar ändå på våra system, men varenda gång jag berättat om Sverige inser jag vilket bra system vi har. Och fyra årstider.

Har det ändrat er syn på er själva?

J: Man har mer tacksamhet, men det går i vågor. Man är alltid mer laddad när man kommer hem. I vårt samhälle är det svårt att hålla fast vid det. Man matas med en massa intryck – ständigt – som påverkar en. Allting säger att man ska vara på ett visst sätt.

L: Nu när jag gått på stan idag har jag tänkt "fy, va mycket onödigt alla köper" jag behöver inte så mycket prylar. Men jag vet inte hur det är om två månader – om jag blir likadan som innan då.

J: Det finns ju ingen H&M reklam därnere. Hela utseendefixeringen saknas.

L: Hm, ja, men jag delade ju rum med två 16 åringar och en av dem var fetare än den andra, så jag frågade brorsan "bryr de sig om sin kroppsvikt och i så fall, vem är mest nöjd". "Den feta" var svaret. Jag fick också komplimangen "Nu börjar du bli fet Lovisa". Vi fick ha lite lek-tion med vår värdbror Samwely. – Säg aldrig till en tjej att hon är fet i Sverige!

U: Man ser ju vad som är viktigt nu. Det är inte framgång och karriär, utan folk runtomkring som man trivs med, och det här med tid. Det

Ulf Ekängen.

är ju inte normalt att leva ett så här stressat liv som vi gör. Man borde ha mer tid till tex att jobba med händerna. Och att det faktiskt går att leva utan allt tjafs man har.

Om du fick sammanfatta din tid där med en situationsbild, vilken är den?

J: Hela den här wannabe-västerlandet. Till och med staten har sina grejer, när man kommer till passkontrollen ska man fylla i en massa papper, så tittar tulltjänstemannen om namnet stämmer med passet, så slänger han direkt bort blanketten man just fyllt i.

U: Lite fördomar om oss kommer också in där. Jag ville baka bröd en dag och det skulle jag få göra, men morsan tänkte absolut göra degen åt mig. När jag sen gjorde degen tittade hon storögd på när jag knådade den. "Du jobbar ju med dina händer! Ni använder ju maskiner till allt. Vi trodde inte att västerlänningar kunde jobba med händerna."

L: Jag tänker spontant på småflickorna. Varje gång jag kom hem, när de inte var så blyga längre, så gav de mig en stor kram och hjälpte mig att bära väskan.

Helena Dahlberg

Led oss vidare

– Ungdomsforum 2003, Älvsbyn

Jarle och Andreas formulerar en motion.

Stort engagemang, bra debatter, god gemenskap, extremt lite sömn, mycket Gud och en speciell humor som faller vissa i smaken... är vad jag spontant kommer att tänka på när jag tänker tillbaka på dessa 4 dagar på Älvsbyns folkhögskola.

Nyårsdagen kl.18.00 samlades ett något "nyårstrött" men laddat Sydsvrige på Ängelholms flygplats för att ta flyget till norrland där 4 intensiva dagar tillsammans med drygt 100 andra EFS-ungdomar väntade. Tillsammans fick vi möjligheten att drömma, tänka över, tycka till om och visionera kring EFS och dess framtid. Många beslut fattades och debatter uppstod och det hela genomfördes i en mycket positiv anda. Temat för årets Ungdomsforum var "Led oss vidare", ett utmärkt tema som talar om att vi i oss själva inte kan göra så mycket utan för att komma vidare med vårt så viktiga arbete behöver vi någon som är större och som går före oss och visar vägen, helt enkelt leder oss vidare och visar på nya vägar.

Jag måste säga att vi möttes av en påtaglig kylighet men också ett varmt omhändertagande. Piloten vi flög med meddelade att temperaturen i Luleå låg på -9 grader.

– Va, inte mer, tänkte jag! Men det fick jag senare äta upp. Överallt låg den djupa snön som ett vackert, gnistrande täcke och jag förundrades över hur vackert allt var.

Så småning om droppade ungdomarna in och det blev en del kära återseenden. Trots många timmars föreseningar i tågtrafiken var vi alla samlade till kvällen för att fira mässan. Nu hade Ungfo börjat på riktigt! Det var härligt att se alla och jag upplevde att det fanns en förväntan på vad Gud skulle göra detta året.

Vänner och de som inte ryms i kyrkan

Trött och sliten efter gårdagens händelser var det på fredagsmorgon dags för ett bibelstudium med Anders Sjöberg som talade utifrån temat "Led oss vidare". Resten av dagen var vigd åt de olika seminarier vi valt. Jag själv hade seminariet "Vän-

ner – och de som inte ryms i kyrkan" med Anna-Greta Johansson. Ett suveränt seminarie som handlade om hur det är att vara en medmänniska utifrån Jesus som förebild. Anna-Greta som under 9 år själv jobbat med utsatta människor på olika sätt hade mycket att berätta och det var väldigt intressant att få höra henne tala utifrån egna erfarenheter. Vi pratade bl.a om att mitt förhållande till mig själv påverkar mitt sätt att bemöta andra människor. Och om varför vi människor egentligen visar kärlek och omtanke till varandra? Är det för att vi ser våra medmänniskor som "frälsningsobjekt"...? Många nya

Sydsvriges bord.

tankar, funderingar och även frustration över hur vi ibland beter oss i kyrkan "poppade upp" i min skalle. Utifrån detta seminarie skrevs även en motion som senare kommer i Livsluft.

Motionskrivning eller skoter

Och så var det dags för motionskrivning. Många goda tankar skrevs ner och bearbetades för att så småning om bli till motioner. Medan vissa vässade pennan såg andra sin chans och tog tillfället i akt... Den djupa SNÖN lockade!! Så väl på med thermobyxor, jacka, vantar och halsduk begav vi oss ut för att släppa fram barnet inom oss och ge uttryck för våran glädje. Vi fick nog både en och annan konstig blick, med tanke på att vi betedde oss som om vi aldrig sett snö förut. Vi bad om att få låna en spark men blev istället erbjudna att åka skoter och tackade med glädjerop ja. Att få svicha fram i den iskalla vinden var verkligen en upplevelse...

Efter en värmande dusch för att få upp temperaturen till det normala stod Café Älvsbyn på programmet. Ett café som präglades av mycket humor och skratt. Vet ni tex. vad salladsdressingen säger när man öppnar kylskåpet...? Close the door, I'm dressing... ja, vad säger man!?

På lördagen var det dags att sätta sig in i det tjocka pappershäftet med motioner som senare under dagen skulle behandlas. Allt ifrån bibel-skolebehov, att inte stödja krigsmaterielindustrin genom att placera en del av EFS tillgångar i aktier och fonder som stödjer denna industri, namnändring av EFS och att tillsätta en projektjänst för att sprida GUL-visionen vidare var några av motionerna som debatterades. Årets storforum var välorganiserat. Ibland när tröttheten blev

för påtaglig och bakens träsmak gjorde sig påmind gavs utrymme för lite dans. En del andra roliga uttryck och upptåg lättade även upp stämningen som tex. när vår missionsföreståndare Anders Sjöberg yrkade på avfall och för att inte glömma när Sydpakten stod för underhållningen och röstade ut Västsverige genom sitt eminenta ö-råd.

Men den stora succén var nog ändå den festliga Berörd-galan, en insamlingsgala som samlade in pengar till EFS ungdoms missions-satsning Berörd. Finkladda och laddade tog folk med feta plånböcker plats i den stora salen. Pengarna samlades in genom aktion och det var härligt att se hur man med glädje bjöd 200 kronor för en gratis reklamstiftpenna. Sång, palt, psalmböcker, massage och romantiska middagar stod också på auktionslistan. Och hör och häpna, den slutliga summan som 100-150 ungdomar lyckades samla in blev 18.500 kronor!!! Kvällen avslutades med en härligt medryckande "mambojambo-dans".

Varför växer packningen

Och så var sista dagen kommen, en dag som innebar att fastställa kandidater till olika val och att avsluta storforum. Städning hör också till läger, och så även detta. Efter att långt om länge stått och hoppat på luftmadrassen för att få ut den sista envisa luften var det med nöd och näppe jag fick igen väskan. Det ständigt återkommande dilemma, varför är packningen alltid större när man ska hem? En sändningsgudstjänst med middag därefter fick avsluta detta års Ungdomsforum. Goda vänner och den 35 gradiga kylan utomhus gjorde att det var svårt att lämna skolan. Men med något stelfrusna fötter och röda näsor nådde vi den lilla stationen där hela Älvsbyns invånare tycktes in-

Anton delar EFS vision.

finna sig denna söndagkväll. Packade som sillar stod vi i 2 timmar och väntade på ett försenat tåg mot Stockholm, men stämningen var på topp! Den stränga kylan ledde till många förseningar och fyra timmar efter beräknad ankomst nådde jag äntligen slutdestinationen Klippan. Med en rejäl förkylning och en påtaglig trötthet sitter jag nu här och tänker tillbaka och det är med glädje jag kan konstatera att årets Ungfo var en hit!

Tack Gud för att du var oss nära
Tack för att du välsignade allt som sades och alla beslut som togs
Tack för att du vill leda oss vidare och tack för att du vill använda oss ungdomar för ditt rikets tillväxt skull.

Ida Rubin, Klippan
Foto: Lotta Ring

Anneth M

– om lekfolkets roll

I höstas fick jag möjligheten att vara med på en konferens i Umeå. En konferens om lekmanfrågor i kyrkan, som var arrangerad av EFS och Luleå stift. Bland föredragshållarna fanns Anneth Munga från Tanzania.

Vi här i södra Sverige känner ju henne en del eftersom hon och hennes man Stephen varit bosatta i Lund för studier och arbete under flera år. Jag fick ha ett samtal med Anneth när jag träffade henne i Umeå. Jag ska försöka återge delar av detta samtal, men först något om det hon sa i sitt föredrag.

Lekfolkets avgörande roll

Hon beskrev lekfolkets roll i den Evangeliska Lutherska kyrkan i Tanzania (ELCT) som mycket avgörande. Dels som församlingsgrundare och "försörjare" av församlingarna. Men också som väckarklockor och utmanare. Redan från bildandet av kyrkan så har lekfolket varit mycket viktiga i församlingsarbetet. Hon sa bland annat så här: **"Nöden har fött och närt en tradition där man inte bara är mottagande utan också givande"**

Jag ställde sedan, i vårt samtal, frågan vad detta betydde. Och då förklarade Anneth att behoven och utmaningarna är så stora att de blivit tvungna att hjälpas åt. När det till exempel gällde AIDS säger hon "Alla hjälps åt för att behålla livet." Detta att nöden föder fram behov av att hjälpas åt är säkert också helt

riktigt med tanke på situationen i väst. Även om det till det yttre kan verka vara mycket välordnat så finns det under ytan stora behov.

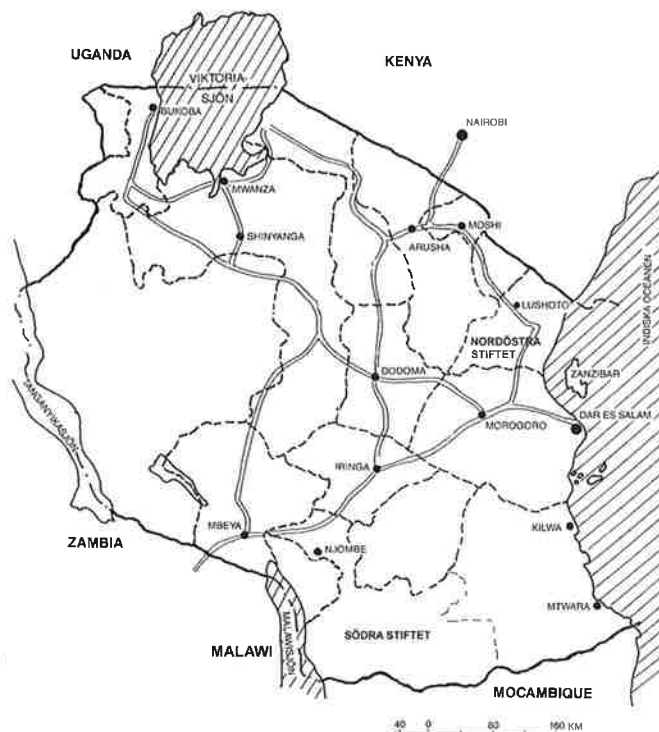
Anneth och Stephen Munga har efter studier nu återvänt till sitt hemland Tanzania. Anneth berättar personligt om att de på grund av de två yngsta sönernas sjukdom trodde att de skulle ha svårt att återvända till Tanzania och hade tagit tjänster i Sverige. Men så fick Stephen kallelse att bli Biskop i Nordöstra stiftet av ELCT. Det blev en svår avvägning för familjen. I förtröstan på Gud accepterade de kallelsen och i somras var det biskopsvigning och mottagning. De blev faktiskt så att de äldre sönerna blev kvar i Sverige och fortsätter här sina studier boende hos "mormor" Ulla Svensson i Lund medan de två yngre har kunnat följa med till Tanzania.

Stor aktivitet i stiftet

För Stephen är det hemtrakter, han är nämligen från denna del av Tanzania. Anneth däremot är från södra höglandet. De känner sig väl mottagna utav församlingarna. Anneth berättar vidare om att stiftet består av 50 för-

unga

och kyrkan i Tanzania

samlingar. Biskopen har vid sin sida en prost och en generalsekreterare som leder stiftsarbetet i sin helhet. Jag märker när Anneth berättar att det är ett stift med stor aktivitet. Ursprungligen har det varit Tysk mission som varit engagerad här. Nu leds arbetet av, förutom de ovan nämnda personerna, av fyra avdelningschefer där Anneth är en av dem. Hon har tilldelats ansvaret för det sociala arbetet som stiftet bedriver.

Bland de många aktiviteter som ligger under Anneths avdelning så räknar hon upp följande: Församlingarnas kvinnogrupper och deras aktiviteter, Stiftets flera skolor, t.ex. förskolor, vanliga skolor, blindskola, jordbrukskola, bibel- och musikskola m.m. Även det sjukvårdsarbete som Stiftet driver ligger under denna avdelning och då handlar det om bl.a. mentalsjukhus, barnhem och AIDS-arbete.

Uppmuntran till AIDS-drabbade familjer

Det är när hon kommer in på AIDS-arbetet som hon beskriver hur viktiga lekmännen är. Församlingarna har organiserat diakonala kommittéer med besöksgrupper som besöker, uppmuntrar och ger råd till fattiga familjer och drabbade familjer. Anneth beskriver hur dessa grupper tar med sig vad de har; ved, ägg, majs, bananer, för att bistå de nödställda. Hon beskriver också något som kan tyckas ineffektivt, nämligen att man kommer till personerna som ska besökas som grupp och inte som en ensam individ. Man gör så för att hjälpas åt i nödsituationen. Det handlar nämligen inte bara om distribution utan om möten. När hela gruppen kommer upplever de besökta också att de är viktiga – så viktiga att alla kommer.

Anneth berättar vidare att ungdomsarbetet också ligger under hennes avdelning. Och här handlar det en hel del om ledarutbildning m.m. På tal om ledarutbildningen så finns det en koppling till skolarbetet. Religionsundervisningen i alla skolor i Tanzania bedrivs av de olika religionernas representanter. Hon ser en viktig uppgift i att utbilda präster och ungdomsledare så att de på ett bra sätt kan genomföra denna kristendomsundervisning i skolorna.

Frimodighet att dela tron i vardagen

Jag ställer slutligen frågan om vad hon, som nu så väl känner till de olika kulturerna, önskar att vi i väst skulle få del av från våra syskon i de unga församlingarna i Tanzania. Då säger hon eftertänksamt: "Frimodigheten att dela med sig av personliga erfarenheter av tron i vardagen."

Det låter rätt och jag blir sugen på att få se mer in i dessa syskons erfarenhet och verklighet. Möjligheterna till inspiration över nations- och till och med kontinentgränserna har öppnats för oss. Tänk att det till och med är så att en EFS-missionärs "adoptivbarn", en Tanzaniansk kvinna, som inte bara pratar svenska utan skånska, är biskopsfru och ansvarig för det sociala arbetet i Nordöstra stiftet av vår systerkyrka i Tanzania. Vi är i sanning mitt i nya och spännande tider.

Paul Persson

Foto: Per Andersson

Bibellinje – församlingsliv och mission

Glimåkra folkhögskola kommer förhoppningsvis att starta en delvis ny bibellinje i höst.

Under flera år har skolan tidigare anordnat en kurs kallad "Internationell Bibellinje" där eleverna omväxlande varit på skolan för fördjupning och ute på någon kommunitet eller liknande i Europa. Det har inneburit att ungdomar kunnat komma till till exempel Taizé i Frankrike, Schloss Mittersill i Österrike eller andra sammanhang av liknande slag. Genom uppläggningsen av folkhögskolekurs i kombination med distansstudier och samverkan med den mottagande parten har skolan kunnat erbjuda ett år till en del utomlands, finansierade med statligt studiestöd från CSN.

Den Internationella Bibellinjen har varit unik i sitt slag men ändå inte dragit tillräckligt många deltagare för att kunna genomföras varje år. Därför har skolan låtit denna ligga i "malpåse" under två år och vill nu prova en delvis förändrad kursuppläggningsen.

Uppläggningsen med en förberedelseperiod, en uppföljande period efter jullovet och en avslutande period för reflektion och bearbetning på skolan kommer att behållas. Likaså möjligheten att åka ut för att prova på kommunitetenslivet. Utöver denna inriktning vill vi nu erbjuda ytterligare tre möjligheter:

1. Församlingsliv– lovsång och musik

Under två perioder (ca 3 månader vardera) ingår kursdeltagaren tillsammans med några andra i ett team som arbetar i en församling i Sverige. Avsikten är att med sina och övriga teammedlemmars gåvor inom fram-

för allt lovsång och musik bidra till det lokala församlingslivet och evangelisationsarbetet. Man får undervisning och musikalisk träning under tiden och handledning av erfarna ledare. Uppläggningsen påminner om "Team Jesus Generation"-utbildningen på Hjälmareds folkhögskola men är tänkt att erbjuda teamplacering i de två sydliga EFS-distrikten.

2. Mission i Östafrika

Under en period (ca 6 månader) får kursdeltagaren leva bredvid en missionsnär eller medarbetare i någon systerkyrka till Svenska kyrkan, EFS, BV med flera, och prova på vad det innebär med missionsarbete. Med sina gåvor får man gå in i uppgifter som handlar om att leva i tjänst och ansvar gentemot en systerkyrka. Man åker tillsammans med någon annan från Bibellinjen. Här ges möjlighet att förstå kulturskillnader och hämta erfarenheter av internationellt biståndsarbete. Kursdeltagaren behöver ha grundläggande kunskaper i engelska. Under studietiden kan man eventuellt också läsa en 5 poängskurs i Missionsvetenskap på Johannelunds Teologiska Högskola.

3. Församlingsliv i Storbritannien

Under två perioder (ca 3 månader vardera) får kursdeltagaren möjlighet att leva i en församling som berörts av en andlig förnyelse inom Anglikanska kyrkan. Genom skolans försorg får deltagaren komma till en plats där man kan utvecklas och ens gåvor passar in i det lokala församlingslivet. Man kan få arbeta med barn- och ungdomsverksamhet, socialt arbete med mera. Det ges handledning av ett lokalt ledarteam. Kursdeltagaren behöver ha grundläggande kunskaper i engelska.

När vi från skolans sida arbetat med denna kursuppläggningsen, känns det som om vi hittat en väg framåt. Vi vill ta fasta på den långtan många ungdomar har att komma utomlands när man slutat gymnasiet, och kombinera det med en utbildning som erbjuder fördjupning och gemenskap med andra ungdomar.

Vi tror att många ungdomar längtar efter att få prova sin kallelse genom att ge till exempel ett år i ett team i någon församling eller i ett missionsarbete utomlands. Här vill skolan erbjuda den möjligheten i kombination med handledning och teologisk reflektion.

De båda sydliga EFS-distrikten får här en möjlighet att ta emot team som kan hjälpa till att utveckla arbetet på olika sätt. Därför hoppas vi att distrikten är aktiva tillsammans med folkhögskolan att rekrytera deltagare och att finna platser som vill ta emot dessa ungdomar. Vi har redan märkt ett uttalat stöd från distriktsledningarna när vi bjudit in dem för överläggningar, och det gläder oss. För att utbildningen skall fungera behöver vi ha ett bra samarbete med EFS-distrikten och vill gärna använda personal inom EFS att undervisa på bibellinjen som ett komplement till våra egna lärare.

Du som funderar på en bibellinje som erbjuder både teoretisk undervisning utan också tillämpning i praktisk handling och kanske i ett annat land har här en utmärkt möjlighet att få detta. Ring gärna oss på folkhögskolan och beställ en kurskatalog så får du veta mer!

Stefan Svensson, Rektor, Glimåkra

Livskraft Syd

– för första gången i Skåne

Mellan 28 december och 1 januari var ungefär 100 personer samlade på Glimåkra folkhögskola. Det som samlade alla dessa var nyårsläget Livskraft Syd. Detta var första gången som Livskraft arrangerades i Skåne.

Under läget hände det många roliga saker. Vi hade seminarium, bibelstudium, möten och café. Under läget lärde man känna många nya människor. Det kom folk från Kalmar, och stora delar av Småland.

Bibelstudium hade vi med Stefan Gustavsson som jobbar på CREDO. Han har skrivit boken "kristen på goda grunder". Detta var vad bibelstudierna handlade om. Stefan var jättebra. Vi fick frågor som vi sedan samtalade om i smågrupper. Det var inga lätta frågor, med det blev bra samtal.

Varje kväll hade vi möte med lovsång, predikan och förbön. Predikade gjorde några av våra egna pastorer, men även Ole-Henry Halleraker från Bergen i Norge. Han höll brinnande predikan om helande. Sedan praktiserades det i förbönen och vi fick se människor bli helade.

Seminarierna var många och olika. Allt från riktig djupdykning i bibeln till sport. Mångfalden av seminarier gjorde att alla kunde hitta något som passade just dem.

Varje kväll hade vi café med underhållning av "Café Boys". Detta var en avslappnad miljö där man kunde komma och bara vara efter en hel dag.

På nyårsafton fick vi skåda en ljusshow på tolvslaget. Denna ljusshow

var två eldslukare som gjorde otroliga saker med elden. Sedan fick vi skåda ett otroligt mästerverk i form av spex av spexgruppen "Topp Gunners". Kvällen fortsatte och vi umgicks och pratade ända tills det blev morgon.

Hela livskraft var jättebra. Jag önskar och hoppas att det blir av igen. Jag har personligen inte varit på ett liknande läger i vårt distrikt. Närheten av vår Herre och att människor kom till tro och blev helade. Det är bara till att tacka vår Frälsare.

Jarle Furali, Helsingborg

Konsert

med Röke Blås och

Triple & Touch

Söndag den 9 mars kl. 19.00
i Pingstkyrkan, Hässleholm
Pris: Vuxen 180:- 7-15 år 80:-
Biljetter säljs på turistbyrån i
Hässleholm och av Röke Blås.

Musikmässan

Skrik för Livet

*av och med Ingemar Olsson
och kör med barn och vuxna*

*Östra Sallerups kyrka 30 mars kl.13.30
Övning för alla som vill vara med
Lördag 29e (Pärups missionshus) och sön 30e
från kl.10.00*

Obs. Anmälan till Gunnel Hansson 044 – 32 00 13

Familjen Enochsson underhöll med sång till harpa och violin den 30 december.

God och fridfull jul på EFS-gården i Åsljunga

Då jag blivit ombedd att skriva något om vår jul- och nyårsgemenskap på EFS-gården i Åsljunga år 2002-2003, ska jag försöka återge några tankar.

Det är inte bara mot mig, utan mot alla som kommer hit som julen strålar, med ljusstakar, julstjärnor, julgranar med ljus och alla fina, goda människor. Man känner också all vänlighet och generositet som strömmar emot oss. Det känns helt underbart att få komma hit varje gång och bli emottagen på detta sätt med all värme.

Redan vid bussen eller tåget möter allas vår Thomas själv, föreståndaren. Han sparar inga besvär och verkar ändå aldrig stressad, fastän han ska vara överallt och hjälpa alla. Hur kan han hinna med allt?

Programmet har många trevliga punkter emellan den jättegoda och rikligt tilltagna maten.

Mary och Einar Persson anlände till julafton för att avlasta och hjälpa Thomas med gäster och program.

De började alltid vår morgonbön med följande vackra lilla sång, som vi fick sjunga:

*"Tack Gud för ljusa morgonstunder
Tack Gud för varje nyfödd dag
Herre för livets under
ödmjukt tackar jag"*

Einar berättade bland annat om julen och läste dikten: "Tomten" av Viktor Rydberg. Mary spelade flitigt och sjöng.

På julafton fick vi smaka på många goda och delikata rätter. Därefter kom den snälla jultomten med julklappar till alla. Ja, ingenting saknades. Julottan skulle vara i TV. Efter julhelgen reste Mary och Einar hem. Men till nyårshelgen kom Birgit och Lennart Björk. En dag fick vi åka buss till Röke EFS för att höra en Julmusikgudstjänst. Den var strålande vacker och kyrkan var fullsatt till sista plats.

En kväll berättade Lennart "om människor på väg".

Vi fick också många trevliga täv-

lingar i form av tankenötter, både under julen och nyåret.

Fotografen Ingemar Skogar berättade mycket trevligt Nils Holgersons resa, samtidigt som han visade sina levande filmbilder i färg över Sverige.

Efter nyårsbön i Åsljunga var det tid för en utsökt nyårssupé vid ett vackert dukat bord i hästskoform. Under supén fick vi avnjuta underbar violinmusik av Gunnar Nilsson.

Sångerskan Rosa Svensson fick vi därefter höra på en konsert i kyrkan. Hennes repertoar av kristna sånger är nästan outtömlig och hennes röst är klar och underbar.

Efteråt bjöds vi på nyårstårta och kaffe. Även frukt och julgodis har vi bjudits under hela tiden. Vi lyssnade på Jan Malmsjö som läste Tenysons "Nyårsklockorna". Vid tolvslaget tittade vi på nyårsraketerna över sjön. Då kom Thomas in och bjöd på så kallad "lätt-skumpa" som vi skålade med och önskade varandra: Ett Gott Nytt År!

Julafton på EFS-Gården, då tomten kom och Thomas Ekman håller upp den stora lådan med julklapparna.

Så är de goda dagarna på Åsljunga slut för i år och vi får se fram emot nästa år och beställa nu i mycket god tid och hoppas få komma hit nästa år igen. Varmt tack för ett så fint och fridfullt julfirande. Guds välsignelse till EFS-gården på Åsljunga och till Thomas, gårdens fina föreståndare, som har förmågan att skapa sådan trivsel och ro.

En Jul och nyårsgäst,
Text och foto: Iris Rundvall, Tullinge

**efs-Gården
Åsljunga**

Bibel & Gemenskapsvecka 25-30 mars

Värdpar: Ann-Marie & Bertil Persson

Bibelstudium, Kurt Åberg

Missionsbibelstudium, Ingemar Holmqvist

Övriga medverkande

Marie Brant Wilhemsson med Mikaeliekören

Ann Lena Cronvall, Hushållslärare

Carl Gunnar Dencker. Läkare

Brita & Carl Forsman. Lärare

Sven Gunnemo. FHS-lärare

Gertrud Holmqvist. Missionär

Birger I Ohlsson. Lärare

Dan Inge Olsson. Sångarevangelist

Karl Johan Tyrberg. Biskop

Erik Åkerman. Sång

Annika Vestergaard. Sång

OAS-helg 28/2-1/3 2003

ÅhusGården, EFS

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Eskil Hofverberg och Olof Edsinger medverkar

Fredag: ungdomskväll

Lördag: möten och seminarier

Anmälan för mat och övernattnig till

EFS i Sydsverige distriktsexp tel. 0451 - 38 80 70

Samarr. EFS i Sydsverige och OAS-rörelsen

Intervju med fa

Tomas, Peggy, Jakob, Kevin och Michelle med Addis Abeba i bakgrunden.

Det var med viss förvåning jag läste i tidningen att Peggy och Tomas Andersson skulle medverka vid en gudstjänst i Högnäs på Trettondedag jul. Är de redan hemma igen? – de for ju ut till Etiopien i augusti.

Förklaringen är att Tomas mor hade blivit sjuk. Jag for ut till Viken för att få en pratstund med dem och få höra lite hur den första tiden varit. Det var mest Tomas som svarade på mina frågor. Peggy fick ta emot besök och svara i telefonen i stället.

Hur har det varit under den här tiden?

Tomas: För Peggy och mig har det varit språkstudier i oromiffa. Det har varit att sitta på skolbänken från klockan 9 till halv två. Sedan har det varit hemarbete och planering. Det är även vardag i Addis med att lämna och hämta de tre barnen Jakob, Michelle och Kevin. Det är så oerhört många upplevelser och intryck vi fått på det här halvåret. Det är svårt att sammanfatta det på något vis. Det som är den jobbiga biten är att kon-

fronteras med denna misär som finns där nere. Man ser väldigt många utsatta människor, och väldigt många handikappade människor som är helt utlämnade. Man reagera på olika sätt olika dagar. Vissa dagar berörs man väldigt illa av det när man kör genom stan, vissa dagar har man skärmat av sig på något vis. Man har inte riktigt kontroll på sina känslor, tycker jag...

Hur går det för barnen?

Tomas: Barnen går det väldigt bra för – de går på en skandinavisk skola, där de är 8 svenska barn och ett 40-tal norska barn och så några från Danmark och Island. De har sina egna svenska lärare och har kommit bra in i social gemenskap, de har hittat goda vänner. De trivs, men de saknar givetvis kompisarna hemifrån.

Är det fler familjer som bor på Entoto?

Tomas: Det är tre familjer till. Hela tiden kommer det också nya människor – de har ett stort gästhus där.

Den närmaste framtiden för er?

Tomas: Jag ska arbeta som ekonomisk rådgivare för kyrkan med placering i Nakamte och Peggy ska undervisa i engelska. Där får vi en svensk skola för våra tre barn med en svensk lärare.

Peggy: Det är en tjej från Stockholm. Hon är utbildad småskollärare. Hon har redan åkt ner.

Hur har ni upplevt missionärskursen i Uppsala? Har ni någon nytta av den nu?

Tomas: Vi fick en mycket gedigen utbildning. Jag var först en månad uppe i Härnösand och gick på SIDA-utbildning, som var mycket inriktad på biståndsarbete och sedan var vi tillsammans två och en halv månad i Uppsala, då vi gick Svenska kyrkans utresekurs. De är väldigt duktiga på detta att ordna kurser för att förbereda folk. De har ju väldigt lång erfarenhet och vi fick en mycket bred utbildning. Olika föreläsare varje dag. Det var oerhört givande. Det hade varit svårt att komma ner helt oförberedd. Man har kanske inte nytta av allt

miljen Andersson

– på besök i Sverige

men det lägger en god grund. Man har en bas att stå på. Det är ju en annan kultur man möter där nere. Men i stort sett mycket positivt. Etiopierna är oerhört ödmjuka, vänliga och väldigt inbjudande. Samtidigt är de ju annorlunda än vad vi är vana vid. De har helt andra levnadsförutsättningar, andra prioriteringar. Tidsbegreppet är visst annorlunda, men å andra sidan är de som vi arbetar tillsammans med påverkade av många års kontakter med västerlänningar: Vårt sätt att arbeta och tänka, kontorstid mellan 8 och 5, de klär sig i slips och kostym. Det är stort västerländskt inflytande i den kretsen.

Är det för mycket västerländskt?

Tomas: Ja, på gott och ont. De tar ju till sig det dåliga vi har också. Det som är påtagligt är pengar. De är inne i systemet med missionen, med givare och det är till stor del en välsignelse för det omsätts i projekt som är till nytta för folket. Men det är ett problem ibland. När man kommer ner som missionär vill man ju inte bara sköta jobbet, utan man vill försöka dela liv och kontakter. Det är väldigt svårt att komma över den här barriären att de ser oss som något annat än rika. Det är svårt att få en naturlig relation med en etiopier, när man har det så olika. Det kanske är en person som lever på 200 kronor i månaden och som vi bjuder in i vårt hus och de ser vår TV och vår video. Det blir en barriär. Till sist kommer det fram att de behöver pengar till sin utbildning, hjälp till mediciner. Det är inga stora saker. Man undrar hela tiden: Dessa människor som är så välkomnande – varför är de så? Det är en liten sorg att man inte kan mötas som människor till människa på lika villkor. Det är ingen anklagelse mot dem.

När åker ni ner igen?

Tomas: Vi åker tillbaka om en vecka. Då ska vi packa och flytta in till Nakamte.

Så fick jag en liten pratstund med barnen och frågade hur de hade haft det?

Jakob, som går i femte klass sa så här: Det är kul i Etiopien. Det som varit det mest konstiga är att gå i skolan med både norska, danska och isländska barn. Kul men samtidigt ganska jobbigt för man förstår inte deras språk så mycket, svårast med danskan. I skolan har jag tre kompisar som jag brukar leka med, de är svenska. Det ska bli ganska kul att flytta till Nakamte. Det finns en fotbollsplan utanför Entoto, där brukar jag träna löpning. En gång gick jag dit och då var där några killar som spelade "tetherball" Det är en boll som man binder fast i ett träd eller en lyktstolpe och så skall man sparka på den. De var jätteduktiga på det, för det är det enda de gör. Det var jättesvårt men ändå kul.

Michelle, som går i trean, sa så här. Jag har haft två kompisar i skolan, som också är svenskar. Maten är som den svenska men injeran är inte god. Hellre pasta. Det blir roligt i Nakamte – där har vi en skola med tre barn – det är vi tre.

Kevin, vad säger du då? Vilken klass går du i?

Kevin: Jag går i tvåan. Jag har också en svensk kompis. Vi har fått en hund som heter Knäck. Det kommer att bli roligt. Injera är jättegott.

Hur blir det med godis i Nakamte?

Kevin: Vi har frågat vår lärare om hon kan göra en godiskiosk. Annars ska vi ta med oss jätte-jätte-mycket svenskt godis.

Så är pratstunden över och jag återvände till Helsingborg denna soliga vinterdag men rimfrost på alla träd och buskar, helt annorlunda än i Addis Abeba. När detta läses är familjen på plats i Nakamte.

Torsten Simonsson, Helsingborg

I skrivande stund håller vi på med att installera oss i de nya expeditjonslokalerna. Informationen härifrån handlar därför dels om ett par saker som har med flyttningen att göra, några påminnelser om datum och personalärenden.

Besöksdag

Vi vill gärna påminna om besöksdagen den **9 februari** med start kl.13.00. Vi ser fram emot att få visa er de lokalerna som både vi anställda och förtroendevalda kommer att arbeta i framöver. Välkomna då eller när det passar er. Vi har redan haft flera som kommit och sett hur vi har det. Vi hoppas dock att det är mer ordning på torpet den 9 februari än vad vi har det nu.

Notdagar

Jag antydde i förra Livsluft att vi behöver ordna en notdag med anledning av de noter som distriktet äger. Det är noter och annan material både från de gamla 11:e och 12:e distriktet. Allt detta finns nu kvar i Åhus men kommer att sorteras den **14 och 15 februari**. Mari Sjöberg med flera f.d. musikkonsulenter har lovat att hjälpa till med detta. Är du intresserad av att se vad som finns och vara med och skapa ett system där detta material även i fortsättning kan få finnas till föreningarnas förfogande så hör av dig till distriktsexpeditionen 0451-38 80 70 eller till Mari Sjöberg 0454-284 24. Du kanske kan hjälpa till en utav dagarna. På lördagen behöver vi också hjälp med personer som kan hjälpa till att flytta det som ska flyttas till Västerkyrkan i Hässleholm där noterna kommer att finnas i framtiden.

OAS-helg

Och så är det dags igen för OAS-HELG, närmare bestämt 28 januari och 1 februari i Åhus. Se annons på sidan 15.

Sångarhelg

Även detta år arrangerar EFS kören i Hörbykretsen sångardagar **29-30 mars**. Sångare från hela distriktet är välkomna att vara med. Övningsstillfällena äger rum i Pärups missionshus med startar klockan 10.00 båda dagarna. Det som övas in är Ingemar Olssons mässa **Skräk för Livet**. Tillsammans med Ingemar Olsson framförs mässan sedan i Östra Sallerups kyrka på söndagen kl.13.30. Är du intresserad så kontakta Gunnel Hansson 044-320013

Personalärenden

Holger Lundström, som har skrivit betraktelsen i denna tidning och som varit pastor på Listerlandet och i Sölvesborg i många år, har med anledning av olika orsaker sagt upp sig från den del av tjänsten som varit förlagd till Lister. Detta innebär att Holger fram till sin pensionering kommer att ha en mindre tjänst i Sölvesborg. Eftersom Holger är kvar i tjänst så ska vi inte framföra distriktets tack nu. Däremot kommer det att vara en gudstjänst den 16 februari med anledning av att Holger slutar "Listerdelen" av sin tjänst.

Barbro Bjärle kommer att fortsätta det vikariat hon haft i Hälsingborg under hösten även under våren.

Jarle Furali har anställts som församlingsassistent i Västerkyrkan,

Hässleholm som vikarie fram till och med maj. Det är en tjänst på 50%. Denna anställning kombineras under samma tid med en 50% ungdomsledartjänst i Bjärnum och Röke. Välkommen tillbaka in i tjänst i EFS i Sydsverige Jarle.

Kilwa, Tanzania 14269

Nu har vi fått det kodnummer som utlovades i anslutning till den artikel om vårt missionsprojekt i Kilwa som fanns med i Livsluft 12, 2002. När ni samlar in pengar till detta projekt ska ni sända in pengarna till EFS genom antingen Bankgiro: 900-9903 eller Postgiro: 900990-3. (Använd med fördel Bankgiro, det går tydligen snabbare.) När pengar sändes in ska ni på talongen skriva: Projekt Kilwa, Tanzania 14269

När tidningen kommer ut är troligtvis Ingver Persson, Örkelljunga i Kilwa. Vi kommer att rapportera från detta besök och hur insamlingen går efter hand. Om ni behöver kopior på den text som fanns i Livsluft 12, 2002 så hör av er till distriktsexpeditionen.

Prästen **Belina Sarka** från Mekane Yesus kyrkan i Etiopien kommer under påskhelgen att medverka vid Påskkonferensen i Halmstad. I anslutning till det kommer han också att medverka vid distriktets årsmöte den 26 april. Under samma vecka (v.17) kan han medverka vid andra sammanhang i distriktet. Hör av er till expeditionen om ni önskar medverka.

Paul Persson

almanacka

även på www.efssyd.org

februari

Nummer/sida

1-2	Wintercampen, Göransborg	
1-2	Wintervaken, Göransborg	
9	Öppet hus, distriktsexpeditionen, Hässleholm	1/16
12	Distriktsstyrelsen sammanträder	
v. 8	Skidresan, Åre	
v. 8	Sportlovsläger, ÅhusGården	
28-1/3	OAS-helg, ÅhusGården	2/15

mars

8	Ankaret, Ängelholm	
9	19 Konsert med Röke Blås och Triple & Touch, Pingstkyrkan, Hässleholm	2/13
12	Distriktsstyrelsen sammanträder	
12-16	Bibelkurs i Vittsjö	1/9
14-16	Förträff EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
21-23	Förträff konf1. Åsljunga	
25-30	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	2/15
30	Musikmässan Skrik för Livet med Ingemar Olsson Östra Sallerups kyrka 13.30	2/13

april

11-13	Förträff konf2. Åsljunga	
17-22	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga	12/17
25-27	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	11/21

maj

13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, ÅsljungaGården	12/17
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	

juni

11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
19-12/7	Konfirmandläger 1, Åsljunga	

juli

17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	

Minnes- och högtidsgåvor

December

Gåva med anledning av Majvi Nilssons och Arne Karlssons högtidsdagar. Minnesgåvor till Inga-May Olofssons minne. Totalt inkommet under perioden: 900 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Tack för gåvorna.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordkvist 0451 - 38 80 70

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105
374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-mail: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se
ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Öppen och tacksam

När jag tänker på Tanzania är familjen och gatan det första jag tänker på. På den lilla sandgatan fanns sju hus och jag fick aldrig riktigt koll på vilka som var syskon och var de bodde. Det verkade inte spela så stor roll. Ena stunden var hela barnskocken vid ett hus och andra stunden spelade alla fotboll på gatan. I min familj fanns det alltid grannar på besök, grinden stod öppen för alla. Just ordet öppen är det första jag kommer att tänka på när jag ska säga något familjen. Öppen mot mig och min stipendiatkompis, Kaleb, och öppen mot alla grannar, både barn och vuxna.

Det andra ordet är tacksamhet. Varje kväll var det andakt och sonen Samwely brukade hålla en liten betraktelse. Det ständigt återkommande temat var tacksamhet. Det verkade alltid finnas oändligt mycket att tacka för.

Ökad öppenhet och tacksamhet kan vara ett mål i livet. Antagligen hade jag noterat det, men inte tänkt jättemycket på det om jag inte hade fått höra om familjens bakgrund av EFS-missionären Ulf Ekängen, som bor i ett av de sju husen på gatan. För ungefär åtta år sedan tog pappan livet av sig och detta har legat

som ett lock av skam över familjen. Förut var det aldrig några som besökte dem och det tog lång tid innan mamman vågade vara med i kyrkans kör. När vi kom blev grannarna nyfikna, att de fanns två vitingar i familjen var värt ett besök. (Jag som trodde att de kom för att titta på TV.) Besöken fortsatte och mot församlingen blev det ett erkännande för familjen att vi kunde bo där. Tänk att jag kunde hjälpa en familj med bara min närvaro och min hudfärg! Familjen hade kunnat välja att inte släppa in grannarna, men det gjorde de inte. De fick en liten slant för att jag och Kaleb bodde där. Pengarna räckte till mat åt oss, familjen och allt oftare även åt grannarna. De öppnade inte bara sitt hem, de delade med sig av överflödet också.

Deras tacksamhet berörde mig djupare, när jag insåg att det var en familj med djupa sår. De fortsatte envist att tacka Gud. Kanske lär man sig att se allt det positiva när man har haft det riktigt svårt. Min önskan är att själv lära mig se allt det positiva runt omkring mig, komma ihåg att tacka Gud för det och även bli mer öppen mot andra.

Lovisa Nilsson, Lund

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Roseniusgården – en avslutad epok för EFS i Lund, sid 6.

tema: växtplatser

- Min andliga växtplats, sid 12
- GUL i Malmö, sid 16

Nr 3 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Wintercampen 2003
- sid 6 Roseniusgården
– en avslutad epok för
EFS i Lund
- sid 9 Vad har
Roseniusgården
betytt för dig?
- sid 11 Rundvandring på den
nya expen
- sid 12 Vilken är din andliga
växtplats?
- sid 15 Hemgrupper i
Helsingborg
- sid 15 Till Minne av
Arne Karlsson
- sid 16 GUL i Malmö – en
mysig soffa, samtal
och bön
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Naturligt

Jag planterade om några blommor häromdan. Några växer ju oavsett hur man behandlar dem. Någon fick ärliga kruka av en annan som torkat bort. Sanningen att säga har jag försummat krukväxterna sen vi skaffade akvarium. Vi har tre igång nu. Vi köpte några pyttesmå ciklider och stoppade ner bland de vanliga fiskarna. De växte alldeles för fort och fick ett eget akvarium. Så köpte vi några fler små ciklider, kom hem och insåg att de var portionsstorlek för de större, så de får bo i yngelakvariet ett tag tills de växt till sig.

Men jag tycker det är lite sorgligt att jag försummar mina växter, för jag vill bry mig om dem också. Min kompis förstod vad som hänt:

– Det viktigaste är ändå att man får ha lite natur i hemmet. Akvarierna fyller ju samma funktion som växter.

Natur, ja. Ute i naturen, helst i skogen, där Guds verk står orört av människohänder – där ser jag Gud i allt. Över mig, under mig, omsluter mig, är den Gud som skapat mig, ville mig och går med mig.

Och så tänker jag på Daniel och hans vänner, som för mig syns ha levt med Gud så nära hela tiden. De litade på att Gud inte bara kunde, utan skulle rädda dem ur vilken dödsfara som helst, och om han sen

inte gjorde det, så skulle de dö. Så enkelt! Jag finner inte spår av tanken: "Hör du mig Gud?" En tanke man inte tänker om man alltid räknar med Gud vid sin sida.

Tänk om jag istället för att tänka att Gud inte svarade på min bön, konstaterar att Gud fann en annan lösning än min. Och eftersom det är Gud som är allsmäktig var det för väl att han valde sin.

Jag kan konstatera att Gud tyckte det var bättre att jag gjorde mina läxor själv på gymnasiet. Han gjorde dem nämligen aldrig åt mig trots att jag la fram böckerna. Men han har hört att jag bad honom. Alternativet att Gud inte hör mig existerar inte. Han vattnar inte mina blommor nu heller, men det har jag å andra sidan inte bett om.

Anne Lamott skriver i sin bok "Traveling mercies" att de två bästa bönerna hon kan är: "Hjälp mig, hjälp mig, hjälp mig" och "Tack, tack, tack!"

En enkel bön till den som redan är vid min sida, och vet vad det gäller.

Helena Dahlberg

"Traveling mercies" (ett boktips!) finns att beställa på:

www.anchorbooks.com

Redaktionsruta

Livsluft nr 3/2003
Ärgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 28/2 för nr 4. Plan utgädd den 1/4 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Näringskällan

Vetekornet i marken har inget val. Generna i kornet gör att det hämtar näring och vatten från myllan och växer så som det är förutbestämt. Vi kan göra ändringar på förutsättningarna men kornet i sig har ingen möjlighet att påverka sin egen situation. Kornet lyder under lagen som säger: Hitta näring, väx upp och producera nya korn, enkelt och klart.

Du och jag har möjligheten att välja. Vi kan välja näringsställen som för till livet eller som är helt kass och för till död.

Varför har jag så svårt för att hämta näring på bra ställe i den goda djupa myllan Guds Ord? Guds Ord leder mig på rätt väg för mina tankar, ord och gärningar. Den onde vet mycket väl om detta och lurar mig ofta att låta bli att läsa och lyssna.

Vi har ett uppdrag som är klart och tydligt. Gå ut och gör alla människor till lärjungar. Vi har himmelska resurser till vårt förfogande.

Gud vill att vi skall ge hans Ord vidare till andra människor. Flaskhalsen är alltid du och jag som inte vill eller så prioriterar vi något annat. Vi försöker ofta komma undan.

Läs Guds Ord tillsammans! Vi vet aldrig när Ordet träffar rätt och blir levande, i en bibelvers, i en handling eller i en sång. Gud är suverän och personlig när Han kallar människor, ung som gammal.

Denna helg kommer jag precis från Wintercampen 2003. Bland många olika aktiviteter hade vi något så spännande som bibelstund.

Vi läste Matt. 6:25-34 Gör dig inga

bekymmer... I denna text har vi fått vägledning hur vi skall hantera vår oro för morgondagen. Lägg oro och bekymmer i Guds hand! Oron ligger bara tungt i din egen hand. Han som har skapat himmel och jord vill inget annat än att ta hand om Dig och bära Dig. Gud som har gett Dig livet, kan också ta hand om det i minsta detalj.

Om vetekornet är Du, var hämtar Du din näring och energi?

Calle Jarbo, Ängelholm

efs-Gården
Åsljunga

25-30 mars Bibel & Gemenskapsvecka

Medverkande: se Livsluft nr 2.

17-22 april Påskdagar

Värdpar: Torsten & Marianne Simonsson.

13-17 maj Läkarmissionens vårdagar,

Lars-Åke Albinsson m.fl.

Dagar med sång och utflykter.

Gladjazztoner
med
Gospelstompers

i Klippan EFS
den 21 mars kl. 19.00
med café

Välkomna!

Växtplats församlingen

I ett samtal jag hade för några dagar sedan påminde en vän mig om hur otroligt viktigt det är med en nära äkta gemenskap. Vi kom att prata om hur helande det kan vara att få ha nära vänner och ingå i ett sammanhang. Genast kom mina tankar in på det som får mitt hjärta att klappa lite fortare. Församlingen. Min bön är att det ska få vara en plats där människor får komma samman, stötta och uppmuntra varandra. Sedan är dynamiken i församlingen alldeles unik eftersom det är Guds församling. Vi har inte bara del av en gemenskap mellan människor utan en som involverar Gud själv.

"Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus". 1 Joh 1:3

Gud har skapat oss människor till gemenskap, med Honom och med varandra.

Jag vet inte om du som jag har förundrats över att Gud, den allsmåttige, har valt att låta sig bli känd genom en många gånger bräcklig församling. Gud som skulle kunna bryta igenom i sådan härlighet att ingen människa skulle gå miste om att Gud är Gud. Ändå verkar det som Herren har valt att göra sig beroende av oss människor, att hans församling får leva ut missionsbefallningen.

Ibland kan raka frågor få oss att tänka till och de väcker ofta någon typ av känsla. Prova att ställa dig dessa frågor: Har du en passion för din hemförsamling? Brinner du för arbetet att göra Jesus känd? Bli stilla för

frågorna och ta dem en gång till. Jag vet att det är så lätt att vi slås ner när vi hör vittnesbörden från olika håll i världen. Församlingar som växer och strukturer som fungerar. Vi tar det inte som en uppmuntran för vad Gud gör i vår tid och låter oss inspireras för vårt arbete utan istället kommer kommentaren "Det är lätt för dem att säga, de har sådana resurser". Det är en känsla som slagit mig många gånger, även om vi i Ängelholm varit med om en tid där vi fått se människor komma till tro och att kyrkan ofta är full. Just nu får vi starta en ny Alpha-grupp med helt nya människor, men vi står inte i ett skede där hundratals kommer till tro. Mitt spontana vittnesbörd när det gäller EFS-kyrkan i Ängelholm är att vi tar ett steg i taget. Ska det bli ett hållbart virke ska trädet växa långsamt. Jag vill uppmuntra dig att se det lilla och inte förlamas av jämförelsens förbannelse när du hör om andra platser där allt verkar hända. Var trogen de förutsättningar du har i din församling och gör det bästa av dem.

Allt börjar i frågan från Jesus: "Har du mig kär... kom och följ mig" men sedan är frågorna ovan viktiga att ställa för sin egen skull. Har jag en kärlek som driver mig att ge mitt liv för arbetet för Kristus och för Guds församling?

"Stå därför fasta och orubbliga, mina kära bröder, och ge ut er helt i arbetet för Herren. Ni vet ju att han inte låter er möda vara förgädd" 1 Kor 15:58

Magnus Lennartsson, EFS-kyrkan i Ängelholm

Wintercampen 2003

För andra året i rad genomfördes scoutlägret Wintercampen lördagen den 1 februari till söndagen den 2 februari. 90 scouter och ledare från hela distriktet hade träffats för att tävla och leka tillsammans.

Platsen var KFUM:s scoutgård Göransborg utanför Höör. Dagen började med en självgående spår-runda och när scouterna kom tillbaka till Göransborg var det dags för grillade hamburgare på oljefat. På eftermiddagen fortsatte tävlingarna med stafetter och patrulluppgifter. Utanför tävlan fick alla som ville prova på att klättra på läskbackar och gå på lina. Rekordet på läskbackarna blev uppemot 30 stycken i höjd.

Nytt för i år var ett eget läger för de som är 14 år och uppåt. 21 tonåringar nappade på detta och dessa

"Wintervakare" fick ett eget läger i lägret och bidrog bland annat med oförglömliga inslag till lägerbålet. De ansvarade även för nattbuset då alla scouter skulle ut med ficklampor i mörkret. När tävlingarna sammanställdes visade det sig att Patrull 111198 från Röke vunnit vandringspriset i form av en scoutflagga. Vi får se vem som tar hand om den nästa år.

På söndagen ordnade Calle Jarbo tillsammans med Wintervakarna en scoutgudstjänst där alla fick vara med.

Scouting utvecklas också och lägret videofilmades och klipptes under natten ihop till en musikvideo som sedan visades på projektor under söndagen. Vi fick även se bilder från Patrullriks i Lövsjö 2002. De digitala finesserna genomfördes naturligtvis av några flitiga nattsuddare bland Wintervakarna som verkligen gjorde skäl för namnet. Scoutrådet vill tacka alla ledare och frivilliga som bidrog till att helgen blev så fantastisk rolig. Särskilt de som servade i köket och skapade en så "god" stämning.

Kenneth Henrysson, Allerum
Foto: Anders Thuvesson

Roseniusgården

– en avslutad epok för EFS i L

– Bor du på "Rosenius"? Hur är det där?

– Väldigt mysigt, men jag får ha en spann som samlar upp takdroppet!

Och du skulle se korridoren längst upp! När du väl tagit dej uppför den knarrande spiraltrappan från trädgårds- sidan får du hålla i dej, för väggarna är målade i gröna och vita sneda ränder!

Hundratals ungdomar – både de som studerade och de som redan hade arbete i Lund på sextio- till nittioalet kom i kontakt med Roseniusgården på Biskopsgatan 14.

Det var ju inte bara uthyrningsrum för studenter utan först och främst ett ungdomshem, där många träffades till olika former av gemenskap från missionsbön till glada studentikosa upptåg.

Varannan torsdag samlades ungdomar på UH (ungdomshemmet) till temakvällar och de andra

torsdagarna i mindre bibelstudiegrupper. För att nå ut med det kristna budskapet startades "Kristen lördagskväll" i Kapellet med samling efteråt på UH.

Många har här kommit till tro, andra har fått andlig vägledning att gå vidare. Ganska många har också hittat en äkta hälft att dela livet med. Viktigt i det här sammanhanget var att predikantfamiljen bodde i en lägenhet i huset, till exempel Ivan Hellström, Tore Nydevik, Kjell Andersson och Hans och Weronica Fowelin. Ivan Hellström hade den policyn att de inneboende studenterna skulle knacka på hos honom och betala sin hyra varje månad. Det var ett bra sätt att hålla kontakt.

Hur blev Biskopsgatan 14 missionsföreningens egen- dom med namnet Roseniusgården? Fastigheten ägdes och beboddes av missionsföreningens kassör A. M.

Andersson. När han dog 1951 hade han testamenterat huset till EFS missionsförening.

Utdrag ur gåvobrevet:

Jag Anders Martin Andersson giver härmed till Lunds Evangelisk-Lutherska Missionsförening i Lund mig tillhöriga fastigheten nr 7 i kvarteret Thomander med adressnummer 14 vid Biskopsgatan i Lund att av föreningen tillträdas den 1 juli 1950 eller, därest jag dessförinnan skulle avlida, å dagen för mitt fränfalle och därefter med full äganderätt ägas och besittas under villkor att föreningen hyresfritt upplåter första våningen åt De Ungas Förbund för dess verksamhet; lägenheten inåt gården om ett rum och kök ingår icke i denna bestämmelse.

Jag förbehåller mig rätten att under min återstående livstid hyresfritt få nyttja och bebo den lägenhet om trenne rum och kök, som jag för närvarande innehar.

Lund den 14 juni 1950, A. M. Andersson

Renovering och invigning

Eftersom både denna fastighet och Missionskapellet på Biskopsgatan 10 var i starkt behov av renovering dröjde det flera år innan ungdomshemmet med uthyrningsrum och pastorsbostad kunde stå klart. För ombyggnaden utsågs en byggnadskommitté med Sven Behrens som sammankallande. Han var missionsföreningens ordförande, en verklig eldsjäl som lade ner oändligt många timmar på detta projekt. Kostnaden för själva byggnadsdelen slutade på 250 000 kronor. Därtill kom rörinstallationer och målningsarbeten på tillsammans 115 000 kr. Möbleringen uppgick till 25 000 kr. Detta finansierades bland annat genom ett lån från EFS centralt samt genom gåvor och generösa lån från privata långivare.

Föreningens predikant Ivan Hellström, som tillträtt tjänsten 1 februari 1961, flyttade med familj från Sandgatan 10 (det gamla ungdomshemmet) in i den nya lägenheten i "övre våningen". Studentrummen togs nu i besittning av de första hyresgästerna och ungdomens högborg i Lund invigdes den 25 oktober 1964 innan dock alla byggnadsarbetena var avslutade.

Invigningen fick hållas i Missionskapellet och sedan företogs en rundvandring i huset.

Namnet Roseniusgården anspelar dels på centralgestalten i EFS, Carl Olof Rosenius, dels på att en bror till honom bott i en fastighet intill på Biskopsgatan. Om namnet skriver Ivan Hellström i jubileumsskriften Spegel för ett sekel, som utkom till missionsföreningens 100-årsjubileum 1984 bland annat följande:

"Just nu när missionsföreningens 100-årsjubileum firas påminns vi om Martin Gabriel Rosenius – Carl Olofs bror, som betydde mycket för det andliga livet i Lund med omnejd och även för föreningens tillkomst. Han bodde ju också på Biskopsgatan – som någon kallat Bibelgatan med tanke på Biskopshuset, Missionskapellet och M. G. Rosenius hem.

Ändå var det nog främst den äldre brodern Rosenius vi tänkte på. Det var då inte i första hand fråga om en hyllningsgest och ännu mindre var det uttryck för någon idoldyrkan med gammaldags anknytning. Närmast var det väl en bekännelse till det budskap som C. O. Rosenius bar fram."

Ivan Hellström gick ibland under beteckningen "den lille Rosenius". C. O. Rosenius beskrevs som en vänlig man, något fetlagd, med fylligt ansikte, rikt knollrigt hår och så vidare. Det fanns vissa inslag i den beskrivningen som ansågs stämma på lundapredikanten ifråga.

Ett annorlunda studenthus

I samma jubileumsskrift skriver Birgitta Gudmundsson om det speciella med Roseniusgården:

"Vad är det då som är annorlunda och som har fångat och tjusat så många? Jag tror att det är två saker – husets utseende och läge samt gemenskapen bland husets invånare. Roseniusgården – redan namnet antyder något ovanligt. När man sedan ser huset förstår man att det är ett annorlunda studenthus. Sett från Biskopsgatan är huset en ståtlig 1800-talsbyggnad i tre våningar, klätt med rödbrunt tegel. Fönstren har raka prydliga utsmyckningar runt sina sidor.

Betraktat från gårdsidan ger huset ett annat intryck. Trädgården ligger som i en djup, grön gryta, inklämd mellan husets väggar och två höga murar.

Låt mig nu få ta dig med på en upptäcktsfärd.

Från den överlastade, bullriga Biskopsgatan kliver vi rakt in i den lilla bakträdgården. Ett efter årstid antingen blommande, avätet, gult eller kalt körsbärsträd posterar i gräset.

I det ena hörnet av gården finns en sandlåda för barn och katter, i den andra en mattebom. Rosenplanter utmed de vita väggarna bidrar till idyllen.

Vi går in i huset genom "köksingången" från trädgården. Den smala spiraltrappan gungar och knarrar under vår tyngd när vi går upp till tredje våningen, före detta vinden. Hela den smala korridoren som går i kringelikrokar längs huset, är målad i gröna och vita

snedställda ränder. Förstagångsbesökaren, som kanske klarat spiraltrappans konditionskrävande svängar, blir garanterat vimmelkantig av dessa Minutentränder. Alla rummen fick efter ombyggnaden ett mycket varierande utseende. Rummen ligger tätt men varje rum har sin personlighet som ger karaktär och hemtrevnad. Små egenheter som svärbemästrat takdropp och tunna väggar tillhör den personliga stilen.

Köket är litet och trångt. En fördel är det dock, du har ingen chans att gå och komma ostörd eller att förbli anonym. Köket är husets hjärta. Därifrån utgår många impulser och det är samlingspunkten för husets invånare. Där träffas vi avsiktligt eller oavsiktligt. Vi har ätit oss igenom dagens och nattens alla måltider gemensamt eller åtminstone samtidigt. Vi har pratat, tramsat, diskuterat, deppat och läst tidningar ihop. Roseniusgården och dess invånare har gett mig och många med mig ett vänligt, öppet, hänsynsfullt och diskussionsvilligt hem, där man kunnat vara sig själv, ensam eller tillsammans med andra.”

Bland de många som bott på Roseniusgården kan nämnas: Sven Gunnemo, Owe Johansson, Annika Ovan- der, Ulla Bengtsson (Petersson), Maria Holm (Möller), Britten Mårtensson (Berthold-Svensson), Kent Hall- ström, Kerstin Hanberger (Olsson), Karin Olsson, Bir- gitta Bemark (Olsson), Birgitta Gudmundsson (Jörn- land), Ingemar Josephsson, Anders Jönsson, Cia Sten- bäck, Helena Tomelius (Persson), Anders Callert, Kent Augustsson, Margareta Hägerlöf (Mårtensson), Åsa och Anna Helgesson, Jonathan Andersson, Gustav Björk- man, Håkan Ahlberg, Pia Kirkhorn, Johannes Bosson, Katarina Persson (Emgård), Frida Wikström, Kristina Tosteberg och Stefan Olofsson.

En direktions och sedan en arbetsgrupp (inom missionsföreningens styrelse) tillsattes för att hålla hu- set igång. Fastigheter kräver ju tillsyn och underhåll. Många villiga och duktiga medlemmar, äldre som yngre, har under de här decennierna lagt ner ett mycket stort och värdefullt arbete. En tacksamhetens tanke går till alla dessa.

Under åren har till exempel fjärrvärme installerats, ta- ket tilläggsisolerats, genomgripande takarbeten med delvis nytt plåttak utförts, bullerreducerande fönster monterats, fasaden och källaren putsats och målats flera gånger, rummen, korridorkök och lägenheten renove- rats. Underhållet har dragit stora kostnader.

Roseniusgården är nu såld och vad vi vet kommer hu- set att användas till studentboende även i framtiden. Men arbetet för Guds rike fortsätter i Missionskapellet.

Gunnel och Lennart Jörnland, Lund
Foto: Per Andersson

Vi två – en livslång resa!

Tid 3-4 Maj 2003
Plats Sunnerbogården
Ansvariga Lennart & Agneta Albertsson
Calle & Birgitta Jarbo
Allan & Lena Svensson
Pris 700:-/par Helpension

Anmälan Senast den 15 mars på
tel 0431 - 43 15 11 (Allan & Lena)
eller på mail allan.waldemar@swipnet.se
eller sms till 0702 - 40 23 43

Ämnen som kommer att tas upp:

Det goda samtalet – kommunikation – att lyssna etc
Konflikter, hur hanterar vi dom?
Ett fungerande kärleksliv, Förlåtelse – Försoning
Manligt och kvinnligt, Förlorad förundran
Små övningar i samtal par för par

Vad har Roseniusgården betytt för dig?

Demokrati. Vi som fick vara med drogs in i en gigantisk skolning av ansvar och självstyrande grupper. Vi skötte en gård och en verksamhet som innebar öppet hus och många planerade och informella samlingar. Vi fördelade uppgifter på värdgrupper, som inlemmade nya medlemmar och både städade och bad tillsammans. Kring kaffet och "kladdisen" var alla lika. Som en enda storfamilj upplevde vi Ungdomshemmet. Där vi var delaktiga och aktiva, så att till och med studietakt kom i otakt.

Undervisning. Här mötte vi predikanter och prelater, professorer och folk med spännande erfarenheter. I djuplodande föredrag och långa frågestunder. Här fick vi formulera våra funderingar till ämnen för kommande besök och tacksamt ta emot våra egna predikanter bibelkunskap. Varje kväll fick Carl-Olof Rosenius dagbetraktelse lära oss något om "Frälsarens vänskap, nåd och gemenskap, ännu han lever, densamme han är". Här samtalade vi om livets väsentligheter i eftersitsar både före och efter midnatt ibland. På UH kom världen in genom missionsengagemang, kulturkväll och en våg av -68-rörelsen.

Fest och vardag. På Roseniusgården var de flesta dagarna som i övriga livet vardagar. Men det fanns en mötespunkt också då – kring fiket och aftonbönen. När man fick bryta ensamheten i studentrummet och prata bort något som gjort ont eller dela glädjen över en tenta och en övning som gått bra. Dela gråt och lycka. Möta mångas blickar och tolka vad som rörde sig inombords. Till det kom särskilda fester. Inte många men desto mer efterlängtrade och välplanerade: till Märten Gås och Jul och inte minst Valborg. Då spex och lek, mat och kamratskap var på topp.

Det som satt djupast spår är den fostran och utrustning till andligt liv vi fick. Det tror jag att Rosenius själv hade önskat komma ut av en ungdomens gård i Lund.

Thorsten Stjärnered, Brunflo

När jag flyttade hemifrån gick flyttlasset till Lund och Roseniusgården. Det var ett perfekt ställe att flytta till när man var ny i stan. Att direkt få träffa människor i samma situation, med liknande bakgrund, värderingar och intressen kändes fint och viktigt när allt annat i omgivningen var nytt. Det blev naturligt att tillsammans med dessa nya vänner hitta en kristen gemenskap. När jag bodde på Roseniusgården fanns det två korridorer, den ursprungliga på tredje våningen samt den nya på första. Detta inbjöd till en hel del bus och roliga upptåg. Att bo på en korridor innebar också att det alltid fanns någon hemma när man behövde prata, ville hitta på något eller bara dricka kaffe vid rosorna i trädgården. Åren på Roseniusgården gav en trygg och rolig start i Lund och har inneburit vänner för livet.

Margareta Hägerlöf, Malmö

Se hit!

Är Du intresserad av att jobba med **Musikfesten** i Åhus?

Den 31/5 är det tänkt att den ska gå av stapeln, men vi måste hitta en arbetsgrupp som tar hand om planeringen.

DU, vill sitta med i den och hör av dig till EFS-exp innan den 13/3 2003!

Ring mig, Annica, på 0451-38 80 70 eller e-post annica.nordqvist@efssyd.org, så får vi tillsammans jobba för att musikfesten blir av.

Får vi inte ihop en arbetsgrupp blir det ingen Musikfest – och det är väl tråkigt?

Vad har Roseniusgården betytt...

När jag tänker tillbaka på mina år i Lund 1965 – 1971 blir jag varm om hjärtat och oerhört tacksam. Glad och tacksam för alla UG-are jag fick lära känna och allt "kiffigt" som vi upplevde tillsammans.

Valborgsspxen dyker upp i minnet. Ja, det gör de varje valborgsmässöafton. Så många natters arbete det var bakom varje spex.

Jag minns ungdomskören under ledning av Evert Fredriksson och alla konserter vi medverkade i.

Jag tänker på alla vanliga dagar på ungdomshemmet med en fika + en "kladdis" (kladdig kaka) och en pratstund med någon. Eftersom ungdomshemmet var öppet alla dagar fanns det alltid någon där. Ungdomshemmet UH var som en öppen famn för oss UG-are.

Sen vill jag nämna alla bibelstudier, alla bönestunder, alla gospelsånger. Genom detta fick jag möta Jesus många gånger både med hjärtat och hjärnan.

Till sist vill jag nämna alla besök av missionärer som framför allt på sommaren bodde på Roseniusgården i tomma studentrum. De var i Lund och läste någon kurs vid universitetet.

Här föddes mitt intresse för missionen och då först och främst Etiopien. Jag utbildade mig till sjuksköterska mycket med tanke på arbete i Etiopien. Gud hade andra planer för mitt liv och det var säkert bäst så, i alla fall för etiopierna.

Åter till Roseniusgården – det är mycket tråkigt att inte ungdomshemmet finns idag för dagens studenter, som det nav, det ankare, den samlingsplats, den trygghet det var för mig och mina UG-kompisar.

Maria Holm, Sölvesborg

Min första anhalt i Lund – ett rum, en korridor och så UH, där dörren aldrig var låst och där det alltid fanns någon som satt och drack te och ville prata, dag och natt.

Märkligt nog märkte vi knappt att det pågick ett Vietnamkrig, näbbstövlar och politik kom knappast innanför dörren trots att vi befann oss mitt i Lund och det var 1968.

Här diskuterade vi livet och tron och kunde bli riktigt upplivade av senaste Budis med en ny ledare av Torsten Nilsson.

Här fick jag många vänner som jag behållit hela livet.

Här var det julfest och gäsfest och lucia och valborg och många andra fester.

Sjöng gjorde vi. Sions Toner från början till slut.

Och så aftonbönen varje kväll på UH. Naturligtvis läste vi Rosenius dagbetraktelser.

Så roligt vi hade!

Birgitta Bemark, Ängelholm

Styrelsekandidat!?

Anmäl Dig själv eller tipsa om någon annan som vill ställa upp i styrelsen för EFS i Sydsverige.

Ring snarast valberedningens ordförande: Tycho Andersson tel 046 - 25 31 66

Rundvan

Jag fick uppdraget att besöka den nya distriktsexpeditionen, och skriva lite om den. Att hitta till Hässleholm är ingen svårighet, men att hitta till den nya expeditionen var kanske inte lika lätt för mej.

Jag plockade fram min kartbok och trodde att där fanns en karta över Hässleholm, men någon sådan fanns det inte. Det blir till att köra på chans, och att med ledning av fotot i Livsluft försöka hitta expeditionen. Jag tog sikte på kyrkan, och helt plötsligt kände jag igen huset, gatan var också rätt. Jag ringde på vid en port, men ingen svarade där. Var det fel dörr? Det visade sig att det var det. Här stod ju nr 11. Expeditionen har ju nr 9. Jag ringde till "expen" och Ingrid kom och öppnade. Paul hälsade välkommen och jag fick en "guidad" tur genom expeditionen.

dring på den nya expen

– Här är mitt arbetsrum, men här saknas det en del möbler som kommer så småningom.

Vid en vägg står också en målning av Kristianstads Traktatsällskaps förste distriktsföreståndare.

– Den skall hängas upp här någonstans, säger Paul.

Vi fortsätter turen och tittar in hos Annica Nordqvist, som jobbar febrilt med att läsa mailen i datorn. I ett annat rum, ett före detta kök, hittar vi Ingrid Viberg. Hon har fullt upp med att svara i telefon och att sköta den avgående posten. I Cecilia Engströms rum är det full aktivitet och datorerna jobbar för högt tryck.

– Egentligen är det fel tid att flytta nu i början på året när alla årsbesked och allt som har med ekonomi att göra ska köras fram. Men det hade kanske inte varit bättre någon annan tid på året, säger Cecilia.

Sista anhalten på turen är det stora sammanträdesrummet, ett rum väl utrustat för sammanträden med stort bord, filmduk och blädderblock. Vid fönstret står ett altare som kommer från det som en gång var Tyringe missionshus.

– Altaret skall finnas här. Vi får anledning att be mycket i detta rum för alla de beslut som skall fattas här, säger Paul.

Distriktsexpeditionen är i och med flytten centralt placerad i distriktet. Närheten till järnväg och andra kommunikationsmedel gör att det är lätt för vem som helst att komma hit.

Den nya expeditionen plus start för målbilden 2003, känns som en liten nystart för distriktet, eller hur?

Text och bild: Per Andersson

Vilken är din andliga växtplats?

Frågan ställdes till mig och den väckte en rad andra frågor. På vilket sätt och på vilka områden växer det andliga livet?

Är det tron som växer? Är det gudserfarenheten? Det sägs att man växer med uppgifterna, gäller det också det andliga livet?

Jo, jag har hört talas om att det funnits, och kanske finns, stora gudsmän – och kvinnor. Men på vilket sätt har de varit stora? Var det i människors ögon eller var det med Guds måttstock mätt?

Jesus säger "Om ni inte omvänder er och blir som barn kommer ni aldrig in i himmelriket" (Matt.18:2) och "Den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in". (Mark. 10:15)

Johannes Döparen säger: "Det är som sig bör att han, Jesus, växer till och att jag förminskas", men om Jesus står det: "Pojken växte och fylldes av styrka och vishet och Guds välbehag var med honom" (Luk. 2:40). Och det berättas att Jesus stannade kvar i templet. Efter tre dagars letande fann Maria och Josef pojken Jesus i templet där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. "Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav".

Jesus sade till sina föräldrar: "Varför skall ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader". På samma sätt som Jesu växtplats var i, hos och genom sin fader så är vår växtplats i gemenskap med Jesus.

Läs vad Paulus skriver i 2 Kor. 12 från v. 8: "När jag är svag då är jag stark" och då han sitter i fängelset för sin tros skull skriver han till för-

samlingen i Filippi: "Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft". 2 Mos. 15:2: "Herren är min kraft", Ps.46:2 "Gud är vår tillflykt och vår styrka".

På gamla Johannelund i Ulvsunda hängde över dörren till dagrummet en tavla med texten: "I hetta, regn och storm emot, då mognar frukt, då stärkes rot." (Jag tror jag minns texten rätt trots att det är 44 år sedan jag läste den.)

Vårt andliga livs växtplats är i livet, i livet med Jesus! Hos honom får vår tro näring, hos honom får vi kraft för vår uppgift, han ger livet mening och ett himmelskt hopp.

"Jesus, låt mig aldrig bli så stor att jag inte får plats i Din famn, Nej, Jag vill alltid leva nära Dig, jag vill komma till Ditt land".

Med Hälsningar och en bön om välsignelse över Dig som läser dessa tankar.

Inge Hallabro, Hässleholm

Växtplatser i mitt liv har många gånger varit möten med andra kristna traditioner. Nu senast gäller svenska missionsförbundets och dess betoningar på socialt och diakonalt arbete som vidgat min syn på vad det kristna budskapet innebär. Tidigare har det varit de internationella kontakterna inom Ungdom med Uppgift som fått mig att växa till och berikas både som människa och lärjunge.

Stefan Nordström, Karlshamn

Hemma när jag har ledigdag. Där kan jag fritt samtala med Gud om allt och alla. I stillheten och friden har han också chans att tala med mig. Hör gärna lugn och skön musik och läs något ur en bok som kan hjälpa mig till eftertanke till exempel Landet där tanken funnit ro av Isak Syriern.

Ingrid Viberg, Önnestad

Kulturveckan på Råå 2003

EFS-KYRKAN, Missionsgatan 8, Råå

tisdag 11/3 – söndag 16/3

Sundsgårdens Konst och Form ställer ut sina alster

tisd	19.00	Folkhögskolelärare Kent Holmberg <i>Andligt och kroppsligt i konsten</i>
onsd	19.00	Professor Antoon Geels <i>Skomakare Hjalmar Ekström, en mystiker från Hbg</i>
torsd	19.00	Körpedagog Marie Nanor och kören Carpe Diem <i>Lina Sandell-afton.</i>
fred	19.00	Konsert: Konsertpianist Håkan Falk Klarinetsolist Mathias Karlsson
lörd	14.00	Nils Ibstedt , illustratör och konstnär <i>Visioner från Uppenbarelseboken</i>
sönd	17.00	Konsert: Olof Tholander , orgel, piano Mattias Vad Jensen , sång

Mina andliga växtplatser har under årens lopp varit några stycken. Det började i mitt hem, för där såddes fröet till växten. Söndagsskolan blev den första platsen. Juniorföreningen, läger och konfirmationsläger i Ringamåla, har varit andra växtplatser. Ungdomsgruppen i Hörbykretsen blev den avgörande växtplatsen för mitt kristenliv. Den gemenskap och den undervisning jag fick i UG har format mitt liv som kristen. Idag är det EFS i Staffanstorp som är växtplatsen, och här får jag ta upp den näring som gör att jag fortfarande växer som kristen.

Per Andersson Staffanstorp

Betaniakyrkan i Malmö där jag blev medlem sedan ett par år. En stor anledning till att det blev Betania och EFS var att det kändes som om jag hittat hem. Jag tänker då på gudstjänsten med lovsången där jag får uttrycka min tro och tillit, predikan där jag får undervisning och vägledning.

En annan viktig del är också möten med människor som söker och finner vägen till Jesus, till exempel genom Alpha-kursen. Jag har själv gått kursen och kan varmt rekommendera den.

Birgitta Skårhammar, Bara

När jag tänker efter så tror jag att det är bland mina vänner i EFS-kyrkan i Helsingborg. Det är där man får inspiration och tar till sig vad man får genom predikan, bön och sångerna som man sjunger tillsammans. Det är växtplats för mig. Visst får man växtkraft också vid den dagliga bibelläsningen och bönen. Men ofta är det slentrian och svårt att riktigt stilla koppla av allt runt omkring. Så går jag nu också på bibelstudium varannan torsdag här i Rydebäck eller som vi nu kallar det "bibelsamtal" Där tar vi upp både stora och små frågor. Men jag tror att jag är mycket mer bokstavstrogen av det som står i Bibeln, inte ifrågasätter under utan tror på allt och blir styrkt av det.

Lilian Nilsson, Rydebäck

Min andliga växtplats...

I dagens turbulenta samhällsmiljö är det lätt hänt att man glömmer bort att spendera tid med Gud. Det är ju så mycket annat som upptar ens tid. Frågan är om vi som enskilda individer verkligen är disciplinerade nog för att hålla vår relation till Gud levande. Jag tror det är enormt viktigt att, förutom de spontana mötena med Gud, även träffas i grupper där man ber tillsammans och diskuterar trosfrågor. Det kan vara i kyrkan, hemma hos någon, eller kanske på något helt annat ställe.

Själv är jag med i en cellgrupp som under cirka fyra års tid hållit samman under Åsa Helgessons ledning. Den här gemenskapen är nog den som givit mig i särklass mest andlig beröring på senare tid. Medlemmarna i gruppen känner varandra väl, varför man inte drar sig för att ta upp alla möjliga frågeställningar och grubblerier. Vi brukar alternera om att stå som värd för gruppen. Först äter vi tillsammans och pratar lite allmänt om vad som hänt sedan sist. Sedan slår vi oss ned i välbekant soffa och förflyttar raskt samtalet till ett mera seriöst plan. Vi diskuterar olika intressanta ämnen och sedan kommer kulmen på kvällen; bönen.

Inledningsvis tar vi upp om vi har några aktuella böneämnen, samt redogör för utfallet av föregående träffars ämnen, sedan ber vi tillsammans. Vi brukar göra på så vis att vi ber för en person i taget med handpåläggning. För en kort stund får man känna djup kärlek och välvilja från Gud och de bedjande; en verklig känsla av frid.

Under denna högtidsstund känns det verkligen att man kommer närmare Gud. Man känner en stark samhörighet både med Herren och med de andra i gruppen, vilket gör att man

känner sig väldigt trygg och upprymd. Det är verkligen ett härligt avstamp inför veckan i plugget eller på jobbet. Alla människor har olika behov av andlig påfyllning, men jag skulle verkligen vilja rekommendera alla att gå med i någon smågrupp. Det ger mersmak!

Petter Georgson, Malmö

Min andliga växtplats är i första hand vår hemgrupp. Där kan jag bolla mina tankar. Det är lättare där än vid kyrkkaffet efter gudstjänsten. I andra hand kommer gudstjänsten, men den är den egentligen basen – det andra är för litet.

Anna Blum, Allerum

Av de fem B:na (Bibeln, Bönen, Bröderna, Brödet, Bekännelsen) som är en kristens grundpelare, kommer jag tillbaka till bönen, som är min kraftkälla just nu i mitt liv.

Mitt uppe i livet med jobb, studier, barn och hem, blir det inte så många stunder av stillhet och fördjupning i Bibeln, som jag skulle vilja. Ändå upplever jag att jag får lämna allt i Guds händer när jag ber.

Det är en stor befrielse att lämna barnen och deras problem och glädjeämnen till Gud. Det är en stor styrka att gå till Gud med frågor som kan uppkomma i vardagen.

Det är en glädje att tillsammans med en annan människa lyfta fram det som känns tungt i livet. Det finns mycket mer att nämna, men gemensamt är, att jag får lämna allt till Gud. Gud hör oss när vi ber med våra egna vardagsnära ord – ”när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda”. Matt. 6:6.

Jenny Magnusson, Hässleholm

Foto: Per Andersson

Hemgrupper i Helsingborg

I verksamheten i EFS i Helsingborg är hemgrupperna en viktig del för andlig växt och gemenskap, andligt och socialt. För närvarande är 8 grupper i gång, varav två är ungdomsgrupper. I övrigt finns alla åldrar representerade. Det är 7-8 deltagare i varje och man samlas i hemmen varje eller varannan vecka. I någon grupp används studiematerial från Willow Creek, i någon grupp finns tre som kommit med genom Alpha-gruppen som var i gång förra vintern. Det är i den lilla gruppen, där man känner varandra väl, som man får uttrycka sina tvivel, frågor, tankar och personliga angelägenheter. Det är i en sådan liten grupp man kan be, studera Bibeln, sjunga. Inte minst gemenskapen kring fiket betyder mycket för deltagarna.

Torsten Simonsson, Helsingborg

ÅRSMÖTE

EFS i Sydsveriges sjunde årsmöte.
Lördagen den 26 april 2003
Plats: ÅhusGården.

Program:

- 9.00 Kaffe och fullmaktsgranskning
- 10.00 Årsmötesförhandlingar Avdelning 1
- 12.00 Lunch
- 13.00 Gudstjänst med temat: Vad Gud gör idag.
- 14.00 Årsmötesförhandlingar Avdelning 2
(inklusive kaffe paus)

- 18.00 Gudstjänst med Pastor Belina Sarka,
Etiopien, Tanzaniastipendiaterna m.fl.

Välkomna !

Ingen föranmälan behövs.
Priser: Fika 25:- (x 2), Lunch 75:-,
Kvällsmacka 40:-
(Paketpris för hela dagen 150:-)

Till Minne av Arne Karlsson, Sölvesborg

Fredagen den 31 januari fick en Herrens trogne tjänare hembud. Det var Arne Karlsson i Sölvesborg. Efter några veckors sjukdom orkade inte hjärtat mer. Han var född i Hult i norra Småland 1927, yngst av fyra syskon. Präglad av sin hembygds fromhet kom kallelsen att bli predikant i EFS. Efter studier på Hagarbergs bibelinstitut och på Johannelund fick han sin första tjänst i Vassmolösakretsen runt Kalmar 1952 och därefter tjänster på Vikbolandet, i Falköpingskretsen och Gullänget. År 1970 fick han uppdraget att vara distriktsföreståndare i dåvarande "Traktatsällskapet", det vill säga EFS i östra Skåne och Blekinge. Den uppgiften hade han till år 1978, då han kallades till tjänst som sekreterare för hemlandsarbetet på EFS expedition i Stockholm. Men hans sista år innan pensioneringen, åren 1985-92, innebar tjänst som generalsekreterare för Svenska Bibelsällskapet. Där kom han att betyda oerhört mycket och fick denna organisation att fungera mycket effektivt. Han var den förste heltidsanställda trots att Bibelsällskapet bildades 1815. När Berlinmuren föll öppnades också gränserna för Biblar till Östeuropa med Ryssland. Arne Karlsson startade då insamling för att föra Biblar in i dessa länder. När 450-årsminnet av Bibel på svenska firades 1991 var Arne navet i allt som hände i kyrkornas, vetenskapens och kulturens insatser. Hans tredje stora insats var att starta "Bibels dag". Hans arbete i de olika uppgifterna präglades av lugn beslutsamhet, gott ledarskap, initiativrikedom och hans förkunnselse präglades av andligt djup. Inte minst i ekumeniska sammanhang hävdade han bibeltrohet och var inte rädd att i tal och skrift hävda detta. Efter pensioneringen bosatte sig makarna i Sölvesborg

Arne Karlsson sörjs närmast av makan Elisabet och barnen Agneta, Jan-Eric och Britt-Marie med familjer, liksom av släkt och många vänner och forna medarbetare runt om i vårt land.

Torsten Simonsson, Helsingborg

GUL i Malmö

– en mysig soffa, sa

Ellinor har hittat U-riksfoldern. Paulina pratar.

Varför är ni på GUL?

Andrea: Umgås.

Paulina: Lära känna Gud.

Andrea: För här finns nåt jag inte kan finna någon annanstans under veckan.

Vad gör ni då?

Charlotta: Fikar.

Andrea: Fikar, ber, diskuterar.

Charlotta: Läser läxor, ber, samtalar, har roligt.

Andrea: Tänder ljus, släcker ljus, softar.

Elof: Softar? Vi kör ju hårt.

Vad är tråkigt med GUL?

Elof: Promenaden hit – det var jättekallt!

Charlotta: Ja, ni får byta kyrka med den som ligger vid stationen.

Kristoffer, Hilda, Ellinor och Paulina softar till fiket.

Lite skämt, lite allvar, så är det varje gång. GUL i Malmö startade i höstas. Vi var några få, vi blev några fler, och nu är vi ungefär 10 stycken varje gång. Gruppen har växt och GUL har förändrats eftersom det inte är lika lätt att prata allvar när man helt plötsligt är 16 personer i ring. Så nu träffas vi för gemensam lovsång och inledning för att sen dela upp oss i tre grupper för samtal och bön. Sen samlas vi igen för att fika tillsammans. För fika, det är viktigt!

Ellinor Eriksson och Philip Jarbo är två av dem som är med i gruppen.

Varför började du på GUL?

Ellinor: Mina konfakompisar var här och jag ville hålla kontakten med dem, och för att hålla kontakten med Gud.

Philip: Det var på Allhelgonalägret jag fick höra om detta och jag var inte med i någon cellgrupp.

Vad gör ni då?

E & P: Vi umgås, fikar, diskuterar och ber.

Vad tycker du är speciellt bra då ni träffas?

E: Att få diskutera sånt man undrar över om Gud.

P: Att få be med många människor samtidigt, och inte bara sitta själv.

Vad är tråkigt?

E: Om man är trött och det inte blir någon diskussion, men det är inte tråkigt som skoltråkigt.

P: Att det går lite trögt framåt.

Inte tråkigt som skoltråkigt? De har ju trots allt läxor. Nåt eller några kapitel ur bibeln varje gång. Men det är inte alltid de blir gjorda bland alla andra läxor. GUL kan nog ses som en skön soffa att komma och softa i. Långt borta från skolan. Ibland blir det knappt nån diskussion. Och det kan vara trögt också, inte bara soft. För de är ändå överens om varför de är här.

mtal och bön

Andra Sidan

ett läger för dig född 87 eller tidigare
som vill träffa gamla och nya kompisar
och prata om tron och livet
21mars kl 19 – 23 mars kl 13
på Höllviksstrand, kostnad: 250 kr.

Anmäl dig senast 1 mars till: Anders Gudmundsson

Mysgaranti

Vetevägen 6
240 10 Dalby
046 - 20 22 29

andrasidan@hollviksstrand.com

Varför är det viktigt att träffa andra kristna ungdomar?

E: För att få höra andras åsikter.

P: För att hålla sig kvar i tron måste man umgås med andra kristna, för att hålla sig kvar med Gud.

E: Man utvecklas mer som kristen med andra än om man bara var själv – då blir det inte så mycket.

P: När man inte varit med i nån kristen gemenskap på länge glider man ifrån. En cellgrupp är bra för en sån grej.

Hur påverkar det er tro?

E: Man kanske uppfattar Gud olika, då kanske man funderar lite mer över sin egen tro.

Vad gör det för gemenskapen att ha Gud i centrum?

E: Om man jämför en grupp i skolan och denna – så är det en helt annan stämning.

P: Man är mer öppen för varandra här.

Brukar ni gå på gudstjänster?

E: Ja, jag är konfaleddare, så det råkar jag ut för rätt ofta.

Varför säger du "råkar ut för"?

E: Det är kanske inte så spontant, utan mer "kan du ansvara för det här?", så gör man det.

P: Jag går till kyrkan så ofta jag kan. Jag är hjälpledare på söndagsskolan. Anledningen till att jag går dit är att träffa vänner, lära mig saker från bibeln, umgås och snacka med varandra om Gud och livet.

Hur skiljer sig gudstjänsterna från GUL?

E: Det är stor skillnad.

P: Här umgås man mer, på en gudstjänst lyssnar man, här diskuterar man mer.

E: Det beror ju på vad det är för gudstjänst också, vissa står ju bara prästen och predikar. Här pratar alla.

Vad är en andlig växplats för er?

E: Det skulle man kunna kalla detta.

P: Allt som har med kyrkan att göra – ungdomsgrupp, gudstjänst, cellgrupp.

Har ni någon favorit?

P: Ungdomsgruppen.

E: Nae, jag är med i rätt många grupper, i svenska kyrkan och här, fast det är mysigare här.

Text och foto: Helena Dahlberg

Arkivutrymme

Med anledning av att vårt hyresavtal för arkivutrymmena på Wittsjöskog sägs upp, efterlyser distriktsledningen förslag på arkivlösning på rimligt avstånd från Hässleholm. Har ni förslag på lämpliga arkivutrymmen (ca. 10 m²), utöver Skånes Arkivförenings möjligheter i Lund, så hör gärna av er till distriktsexpeditionen.

Medarbetarförbundets årsmöte

EFS i Sydsveriges medarbetarförbunds årsmöte äger rum torsdagen den 24 april 9.00-16.00 på distriktsexpeditionen i Hässleholm. Utöver förhandlingar kommer Pastor Belina Sarka från Etiopien att medverka. Alla medarbetare, anställda så väl som biträdande är hjärtligt välkomna.

Distriktets årsmöte

Två dagar senare, den 26 april, äger distriktets årsmöte rum på Åhusgården. Se separat annons.

Personalärenden

Jarle Furali vikarierar som församlingsassistent i Västerkyrkan, Hässleholm på 50% till och med maj månad. Under samma tid har han också anställts som ungdomsledare, på en projektjänst i Norra området, på 50%

Stina Backlund har anställts i Betaniakyrkan i Malmö på en 25% projektjänst under nio månader. Denna tjänst har en inriktning mot diakonalt arbete.

Välkomna in i dessa uppgifter. Vi önskar er Guds rika välsignelse.

Nätverken

Det ena nätverket efter det andra bildas nu. Det är ju en del av tanken med Målbild 2003 som vi nu ser förverkligas. Förhoppningen är att kreativitet som finns hos medlemmar och andra ska kunna samlas upp och finna kanaler för förverkligande genom olika nätverk som bildas över föreningsgränserna. Ett exempel på detta är ett nätverk som bildats och som vill arbeta med äktenskaps- och relationsfrågor. Detta nätverk inbjuder till en weekend 3-4 maj. (Se separat annons, sid 8.)

Ett annat nätverk som bildats är nätverket för missionsfrågor. Denna grupp träffades första gången den 8 februari. Man resonerade bland annat om de missionsdagar som distriktet anordnat i Hässleholm. Man såg dessa som viktiga och vill fortsätta den traditionen och planerar en sådan dag i oktober. Utöver det vill man uppmana de lokala missionsombuden att boka in årsmöteskvällen den 26 april då pastor Belina Sarka från Etiopien och Tanzania-stipendiaterna m.fl. kommer att medverka.

Styrelsen har beslutat att annonser/upprop till bildande av nätverk kan ske gratis i Livsluft. Välkommen att sända in förslag.

Returstipendiater

Vi har glädjen att ha besök av två damer från Tanzania under ett par månader i vår. Det är Rehema Nazali och Luzy Mongie. Båda är från Dodoma stift. De kommer till distriktet lagom till påsk. Under ca. fyra veckor i maj månad lämnar de

Nätverket för missionsfrågor träffades den 8 februari i Hässleholm.

oss för att vara med på en ledarkurs på Hållands folkhögskola. Efter kursen kommer de tillbaka till oss den 24 maj och blir kvar hos oss fram till EFS Årsmöte i Västerås som börjar den 25 juni. Våra stipendiater som var i Tanzania i höstas är med i en arbetsgrupp som tillsats för att planera besöket. Har ni förslag på platser för medverkan, studiebesök med mera, så hör gärna av er till expeditionen

Tack

Vi på expeditionen vill slutligen framföra ett *Stort Tack* till alla som på olika vis hjälpt oss med flytten av distriktsexpeditionen. Idag, när besöksdagen varit, gläds vi åt att flyttperioden i stort sett är över och att vi nu får se framåt och gå in i de arbetsuppgifter som väntar oss. Tack!

Paul Persson

almanacka

även på www.efssyd.org

<i>mars</i>		Nummer/sida
8	Ankaret, Ängelholm	
9	19.00 Konsert med Röke Blås och Triple & Touch, Pingstkyrkan, Hässleholm	2/13
11-16	Kulturveckan på Råå	3/12
12-16	Bibelkurs i Vittsjö	1/9
14-16	Förträff EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
20	Distriktsstyrelsen sammanträder	
21	19.00 Gladjazztoner med Gospelstompers, Klippan EFS	3/3
21-23	Andra Sidan, tonårsläger på Höllviksstrand	3/17
21-23	Förträff konf1. Åsljunga	
25-30	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	2/15
30	Musikmässan Skrik för Livet med Ingemar Olsson Östra Sallerups kyrka 13.30	2/13
<i>april</i>		
11-13	Förträff konf2. Åsljunga	
17-22	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga	3/3
18-29	Tanzaniastipendiaterna i distriktet I	
24	Medarbetardag, Hässleholm	
25-27	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	3/15
<i>maj</i>		
3-4	Vi två – en livslång resa, Sunnerbogården	3/8
13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, EFS-Gården, Åsljunga	3/3
24-24/6	Tanzaniastipendiaterna i distriktet II	
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>juni</i>		
11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
19-12/7	Konfirmandläger 1, Åsljunga	
25-29	EFS Årskonferens, Västerås	
<i>juli</i>		
17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	
<i>augusti</i>		
6-10	Bibeldagar i Ringamåla	

Minnes- och högtidsgåvor

Januari

Minnegåva till Tore Forsmans, Olof Fridolfssons, Gösta Olofssons och Elsa Borgarssons minne.

Högtidsgåva vid Åke Perssons högtidsdag.

Totalt inkommet under perioden: 1900 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Tack för gåvorna.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordkvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Bönegruppen – en andlig växtplats

Under nästan fem års tid har jag haft förmånen att regelbundet få ingå i en bönegrupp. I en tid som utmärker sig av stress och tidsbrist finns det all anledning att ställa sig frågan; vad har bönegruppen att ge eftersom jag trots denna brist på tid, prioriterar stunden för bön i gemenskap. Varför inte göra det lätt för mej genom att helt enkelt gå in i min kammare och där föra "mitt hjärtas samtal med Gud"? Kanske är det så att i gemenskapen med mina bönevänner i vilken jag måste formulera mitt samtal med Gud, förstärks min andliga identitet; det vill säga "inifrånidentiteten". Det okonstlade jaget får en chans att växa till och bli starkare, vilket behövs som motvikt till de krav på prestationer av olika slag som vi är utsatta för i det samhälle som vi lever i. Det finns också mycket kraft i en bönegrupp. Det har jag fått erfara inte minst då ett av mina barn drogs in i missbruk

och maktlösheten grep tag i mej. Den i bönegemenskap regelbundna förbönen för mitt barn, min familj och andra i samma situation, gav ny kraft och nytt hopp och jagade maktlösheten på flykten. Gud bönhörde och mitt barn är idag fri från missbruket.

Om jag ska sammanfatta mitt svar på frågan om varför bönegrupp – så tror jag att svaret helt enkelt blir att i denna gemenskap finns en andlig växtplats som ger möjlighet till att växa som människa och hämta kraft att möta livet. Dessutom är bönegruppen ett forum för delad glädje och tacksamhet. Genom att taga fasta på Jesu ord "där två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mittibland er" har vi fått en fantastisk möjlighet att skapa nya andliga växtplatser.

Kerstin Samarasinghe, Hässleholm

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Kor på vägen till Kilwa. En hälsning från Kilwa, sid 12.

Detta är den fasta jag vill se, sid 4,17

- Eva-lottas bollplank, sid 8
- Inge Herman Rydland, sid 10

Nr 4 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Områdesgudstjänst i Hässleholm
- sid 6 I vimlet på expen under besöksdagen
- sid 8 Minigruppen
– Eva-lottas bollplank
- sid 10 Samtal med Inge Herman Rydland
- sid 12 Hälsningar från Kilwa
- sid 14 Assar Nilssons minne
- sid 15 Sportlovskul
- sid 16 EFS i Sydsverige har ett ungdomskonto
- sid 16 Minnesord över Gunnar Bergmark
- sid 17 Brev från Etiopien
- sid 18 Expnytt
- sid 18 Vädjan från ungdomarna
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Jag tänker bli fotomodell, stoppa mig!

– Vet du vad jag skulle vilja göra med dig? Jag skulle vilja fylla i bara din läpplinje, med en spruta, så skulle du få lite fylligare läppar.

Tjejen hade just fått sina perfekta bröst förstörade och var inne på plastikkliniken för kontroll och undrade på vägen ut om de kunde göra hennes läppar som på en bild. Men det skulle visst kräva flera sprutor fyllning.

Jag blev verkligen illa till mods av formuleringen: "Vet du vad jag skulle vilja göra med dig?" Den har fastnat i mitt huvud senaste veckan. Som att det var självklart att tjejen ansikte behövde fixas till. Media-idealet har blivit det normala, avvikelser är till för att fixas. Jag ville bara rycka till mig ett plakat och demonstrera: "Förstör inte Guds perfekta skapelse!"

Min bror visade stolt upp sin två månader gamla dotter: "Visst är hon vacker! Hon ska bli fotomodell när hon blir stor." Det lät ju logiskt. Elviras mor såg inte lika övertygad ut om att det var den lämpligaste karriär man kan önska sin dotter. Jag hade just läst på tåget (i en artikel om anorexi) att medellängden för Fröken Sverige-modeller har ökat fyra centimeter sen 50-talet, samtidigt som medelvikten minskat med 20 kilo. Genomsnittsmodellen idag skulle vara 175 cm lång och väga 49 kg. Börjar ana oråd.

Jag ser inte mig själv som normalbyggd, det är jag inte, jag är lång

och smal, alltså en avvikelse från det genomsnittliga. Tyvärr är jag lite för klen. Jag behöver framför allt lite fler muskler i rygg och axlar för att få en sund kroppshållning och få axlar som orkar med att sitta vid datorn. Och jag har börjat träna, det är inte riktigt kul än, men det är nödvändigt. Så jag hoppas att jag ska gå upp något kilo i muskler i sinom tid.

Om jag istället för att satsa på hälsan skulle satsa på att bli fotomodell, (min avvikelse är ju lång och smal,) så skulle jag behöva gå ner 10 kg för att få modellproportioner. Det låter ju fantastiskt hälsosamt. Skulle jag lyckas hoppas jag innerligt att jag hamnade i en anorexiartikel istället för på ett modeomslag.

Det är ju inte självklart.

Jag fick brorsan att lova att Elvira inte ska bli fotomodell om hon inte blir kortare än 165 cm och väger över 70 kg.

Jag vill avsluta denna deprimerande text med ett otippat minne från sjuan.

En spe liten tjej som gick i min klass satt i omklädningsrummet efter gympan och dallrade på sin avslappnade lårmuskel.

– Titta va fet jag är!

Varpå en klasskompis svarade:

– Vet du! Du är så smal så det är fult! Om jag vore så smal som du skulle jag skämmas.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 31/3 för nr 5. Plan utgdag den 1/5 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Var stark...

Vi har här hemmavid nyligen haft årsmöte i vår lilla missionsförening. Tja, lilla och lilla förresten, vi har ju faktiskt både aktiv mötesverksamhet och en mycket livaktig scoutverksamhet. Men precis som många andra mindre föreningar har vi de senaste åren brottats med tankar kring hur vi ska få till det. Hur ska vi bedriva missionsverksamhet hemma i byn? Hur ska vi på bästa sätt visa människorna på Vägen? Och hur ska vi med ingen eller dålig medlemstillväxt i längden orka med ekonomi, fastighetsskötsel och allt annat praktiskt?

Kan inte neka till att man ibland med beundran, och en smula avundsjuka, tittar på den verksamhet som nästan med växtvärk bedrivs i ett par större missionsföreningar i vår närhet. Vad är det som de gör och som vi inte förmår?

Jag är dock helt övertygad om att i den här typen av diskussioner och tankar är det lätt att "fastna". Med "fastna" menar jag att man så lätt får skyggglappar, hamnar i en alltför smal fåra och inte ser det som finns alldeles runt hörnan. Man suckar och har svårt att se igenom dimman av motgångsargument. Ibland tror jag dock att det är frågan om millimetrar om man hamnar på den ena eller andra sidan av framgångsstaketet. Med precis samma förutsättningar suckar man tungt på den ena sidan, medan man på den andra sidan har fångat någon liten ljusglimt och full av tillförsikt vill sätta igång. Carpe diem – fånga dagen!

Nå'n sa: "Vadå funderingar kring den egna missionsuppgiften, ni har

ju en bra scoutverksamhet, det är väl en bra och god uppgift". Jovisst, ibland ser man inte skogen för alla träd. Ibland gäller det att faktiskt se det man har och väl vårda det.

Vi har precis haft ett par bra träffar i området för att sätta lite visioner och försöka staka ut framtiden. Träffarna var väldigt positiva. Efter en stund med gemensam tystnad och bön hade vi en fri och bra diskussion. En mängd goda förslag kom upp och alla som ville kom till tals när vi väl tog oss tid att tillsammans sätta oss ner för den här sortens diskussion. Jag tror att alla lämnade dessa träffar lättare till sinnes och med tanken att visst finns det möjligheter, nu gäller det bara att utnyttja dem på rätt sätt.

Jag har förresten precis bytt arbetsuppgifter på jobbet. Efter sju år med samma arbetsuppgifter har jag fått möjligheten att göra något annat. Jag skriver möjlighet, eftersom det inte tog mig lång tid att märka hur mycket som händer, och har hänt, utanför det egna reviret och att mycket är bra och positivt. Man kanske kan tycka att man väl ser lika bra från den position man befinner sig på? Ja, kanske, men inte säkert. En liten rörelse åt något håll, även en liten sådan, kan ge dig en helt ny och oväntad vy att njuta av.

Vad jag vill komma till är att det är min fasta övertygelse att det gäller att vara stark i tron även i stunder då det av en eller annan orsak känns motigt. Kanske har du bara öppnat det ena ögat? Öppna det andra med och kanske ser det plötsligt annorlunda och mycket ljusare ut. Mose sa en gång att "Herren skall själv gå

före dig. Han skall vara med dig. Han sviker dig inte och överger dig inte. Var inte rädd, tappa inte modet". Precis just så är det.

Förra helgen hade vi årets bibeldagar i vår missionsförening. Temat i år var "ökenvandring". Predikningarna handlade både om en av talarnas egen ökenvandring i bildligt hänseende, men även om Elia och hans vandring ut i öknen. Elia vars tro hela tiden var stark, även om han ibland var både uppgiven och rädd. Kanske behöver vi själva en tids "ökenvandring" innan det blomstrar på nytt och vi ser det som plötsligt är uppenbart??

"Glöm inte bort att änglarna finns..."

Jan Ebefeldt, Allerum

Gospelkonsert

med kören

Face to Face

från Bjärnum

Lördag 12 april

kl. 19.00

Kollekt, Servering

Arr. ÅhusGården och Sensus

 ÅhusGården

Tankar i fastetid

Det är askonsdag i dag (när jag skriver detta). Jag har ätit en fastlagsbulle. Fel dag? – Ja, för i dag började *fastetiden* och fastlagen är slut. Vad betyder det? Egentligen inget särskilt för oss protestanter. Men i många länder till exempel i Sydeuropa tar man fastan på allvar.

Vi har nog en del att lära av våra katolska trosfränder. Biskop Arborelius skriver i årets fastebrev: "Fastan hjälper oss att inse att det materiella inte får göra oss till sina slavar... Fastan uttrycker också vår solidaritet med hungrande människor i världen." I årets påvebrev läser vi att fastetiden skulle vara "en tid av intensiv bön, fasta och omsorg om människor i nöd".

I Jesaja 58 läser vi: "Detta är den fasta jag vill se: att du lossar orättfärdiga bojor, sliter sönder okets rep, befriar de förtryckta, krossar alla ok. Dela ditt bröd med den hungrige, ge hemlösa stackare husrum, ser du en naken så klä honom, vänd inte dina egna ryggen!"

Alla kyrkor och samfund har ju insamlingsperiod för nödhjälp den här tiden. Men utnyttjar vi tillfällena att fördjupa vår tro genom att avstå från en del ytligheter för att ägna mer tid åt bön och bibelläsning? Vi kunde kanske avstå från en del tv-program med därtill hörande godisätande. Förr hade man passionsandakter i de flesta församlingar, men nu är de sällsynta. Där man har sådana följer man i år Johannes berättelse om Jesu lidandesväg.

Midfastosöndagens evangelietext handlar om hur Jesus mättar en stor folkskara med en liten pojkes matsäck. Av det kan vi lära mycket. Kanske det viktigaste: att inget som vi överlåter åt Jesus är för obetydligt. Han kan välsigna det och göra något ofattbart stort av det!

Filippos ord: "Vad förslår det åt så många?" liknar våra: "Det lönar sig inte att skicka

mat, det når ändå inte alla. Och det jag kan ge är en droppe i havet". Detta är den ogenes ursäkt för att inte göra något. Men det är ingen ursäkt. – Och havet består av droppar! Också en obetydlig insats kan få betyda mycket. Många har vittnat om hur en aldrig så liten hjälpsändning till en hårt drabbad region har gett hopp och uppmuntran också till dem som inte fått något. Man har sett det som ett upprest tecken, ett bevis på att någon finns som bryr sig.

Bespisningsundret i Galiléen kallar Johannes för "tecken". Det löste inte brödfrågan för gott, men det var ett förebud om det rike som en gång ska bryta fram i härlighet, Gudsriket.

Mitt i vår värld, så outhärdligt grym och mörk reser vi korsets tecken, som talar om den kärlek som vunnit en avgörande seger över all ondska, ja över själva döden. Det ger hopp, och det är vår kallelse som Jesu lärjungar att resa det tecknet överallt där mörkret råder och hoppet saknas.

Hur går det till? – Genom att vi låter den Helige Ande verka i oss förvandlas vi till att bli mer lika vår Herre.

Låter det överdrivet så är det i alla fall bibliskt. Paulus talar i Rom 6 om att vi genom dopet har dött från synden och uppstått med Kristus till ett nytt liv.

Dopet är en engångshandling men det är också en livslång process! Men det nya livet med Kristus är en kamp där vi ständigt behöver ny kraft.

Låt oss nu under passions- och påsktiden ivrigare än hittills be om Anden ledning och om medvetenhet om vilka gåvor vi har eller skall få för att bättre kunna med våra liv vittna om vår Herre och Frälsare.

Lars Helgesson, Jonstorp

Alla har nått att ge

Områdesgudstjänst

i Västerkyrkan, Hässleholm

Den 9 februari 2003 var det en gudstjänst i Västerkyrkan i Hässleholm för Norra området av vårt distrikt. Kyrksalen var fylld till denna gudstjänst.

Medverkade gjorde Eva-lotta Kjellberg, präst i området och Inge Wahlquist, präst i Hässleholms församling. Det var även många andra som medverkade med textläsning, bön och sång. Eva-lotta uttryckte i inledningen av gudstjänsten sin glädje över att se kyrkan fylld. Inge predikade över dagens tema "Ogräset bland vetet".

Jarle Furali, som nu arbetar med ungdomar i området, visade med ett exempel från Kenya vad det innebär att ge offer. Ingemar Bjärneroth ledde oss i lovsånger och tre ungdomar sjöng och spelade till Herrens ära. Avslutningssången var "Det finns så många sköna människor" där vi alla var med och sjöng. Vi uppmanades att se vad som är innanför skalet på de människor vi möter. *Alla har något att ge.* Tänk om vi verkligen kunde minnas detta.

Det var en glädjens gudstjänst för oss alla. Efter gudstjänsten fortsatte

gemenskapen runt kaffeborden. Det var roligt att se hur många gladdes över att träffas. Ljudnivån stegrades i takt med att lokalerna fylldes. Det är nog många önskan att det inte är sista gången vi får fira gudstjänst

Barnen samlas före söndagsverkstan.

Många stamade kvar och fikade.

Inge Wahlquist hälsar Jarle Furali välkommen.

tillsamman så här. Tack till er som ordnade detta med både andlig och lekamlig spis.

Det var många som efteråt utnyttjade tillfället att besöka distriktsexpeditionens nya lokaler på Vallgatan.

Gunilla Persson, Röke
Foto: Tore Nilsson

I vimlet...

Den 9 februari var det besöksdag på distrikts-
expeditionen. Per Andersson hade med sig ka-
meran och fångade besökare på bild.

Paul Persson har ännu inte tavlan på väggen.

Brita Olsson, Bjärnum.

Inge Hallabro och Stig Wahlgren, Hässleholm.

Gösta Fredriksson, Örkelljunga, Kerstin Andersson

Anders Månsson, Hässleholm.

Valborg på Höllviksstrand

30/4

19.30 Sundsgårdens dramalinje:
En kabaré om identitet och tillhörighet

Servering och varel

www.hollviksstrand.com

JUBILATE

60- 70-talets UG:are i Hörbykretsen
Vi träffas till 45-års "Jubilate"
den 2 aug 2003 på Höllviksstrand.

INTRESSERAD?

Ta kontakt med Per Andersson
Flöjtgränd 2
245 42 Staffanstorp
Tel. 046 - 25 73 71

...under besöksdagen

Staffanstorp, Margareta Fredriksson, Örskelljunga och Eva-lotta Kjellberg, Örskelljunga.

Birger I Olsson, Bjärnum.

Minigruppen

– Eva-lottas bollplank

Ingrid Ivarsson.

Hur hanterar man frågor, funderingar och idéer om sitt jobb när man varken har medarbetare eller en tydlig arbetsgivare? Eva-lotta Kjellberg jobbar som EFS-pastor i Norra Skåne i sju olika EFS föreningar, 50 % i Örskelljunga och 50 % delat på de andra sex.

I Eva-lottas kök dukas det fram mackfika. Det plingar på dörren och in stiger Ingrid Ivarsson, ordförande i områdesrådet, och Tore Nilsson från Bjärnum. Margareta Fredriksson från Örskelljunga kunde inte vara med i dag. De här tre människorna är Eva-Lottas bollplank eller "Minigrupp" som den också kallas.

Eva-lotta läser ur en andaktsbok och ber för samtalet. Sen tar vi för oss av fikar och samtalet börjar. Det handlar om hennes jobb.

– Det har varit lite trevande i början, berättar Eva-lotta. Vi fikar, tar en stund för mig när jag får berätta hur det är, frustrationer och sånt man inte vet hur man ska hantera, tankar och förslag. Det är en ventil för mig, i och med att jag inte har några arbetskamrater.

Idén till Minigruppen fick Eva-lotta från en före detta kvinnlig EFS-präst från Alingsås, som hon träffade på Oas-dagarna i Åsljunga. Kvinnan hade haft en liten grupp som bollplank när hon jobbade under liknande omständigheter.

Det lät bra, tyckte Eva-lotta som funderade en del omkring det och sen tog upp idén i områdesrådet. Områdesrådet består av ca 2 personer från varje förening Eva-lotta arbetar i. Efter det utsågs tre personer till Eva-lottas minigrupp.

Är det som tänkt från början?

– Det börjar bli det nu. Varken jag eller någon annan har vetat hur vi ska göra, men vi är på mycket god väg. Men det handlar ju också om att jag ska våga lita på dem.

I Minigruppen pratar de om sådana saker de måste ta upp, som till exempel ungdomspastorstjänsten de annonserar ut. En sidoeffekt av att Minigruppen träffas en gång i månaden är att de blir bättre uppdaterade än när de träffades en gång per termin med områdesrådet. Men det är inte bara för att behandla ärenden de träffas.

Hur hjälper Minigruppen dig?

– Nu när vi har kommit igång och lärt känna varandra lite mer, tycker jag den ger mig mer för varje gång.

Tore Nilsson fick frågan "Vad tänkte du om bollplanket när ni började?"
 – Jag har försökt tänka mig in i hur det skulle vara att vara EFS-pastor i ett sånt här område utan kollegor eller fasta tider eller team, så jag förstod lätt att behovet finns. Jag kände mig hedrad att få vara med.

Som präst blir man ibland frustrerad över allt som händer och Mini-gruppen blir den ventil för mig som gör att jag orkar med. Jag "öser" ur mig det jag tänker på och de lyss-

nar, hjälper mig att sortera och sedan ber vi för det. Det är också bra att gruppen fungerar som ett bollplank, för tankar och idéer. Ibland kan man ha idéer som är helt realistiska och då kan gruppen hjälpa mig att se klart på saker och ting.

Vem kan vara lämplig som bollplank?

– De måste vara villiga att gå in i en sådan här uppgift och så måste det finnas en viss mognad och stabilitet, så att det inte blir en självavårdssituation där de tänker på sina egna problem när jag tar upp mina. Syftet är ju att jag ska få ett bollplank.

Hur lär man sig hur bollplanket ska fungera?

– Vi måste lära känna varandra. Jag måste våga säga vad jag tänker och tycker, det är ju en tröskel att ta sig över. Det finns inga nedskrivna mål med gruppen, för tanken är att samtalen ska vara informella. Det är ingen grupp som någon styrelse har valt, även om områdesrådet var med i beslutet, utan jag har utvalt de tre

**Folkhögskole-
studier -**
I suverän miljö!

**Gör som mer än
1000 andra -
studera på vår
BIBELLINJE!**

eller på våra linjer
**IDROTT- och FRISKVÅRD
 MEDIE- och INFORMATION
 ALLMÄN LINJE 1 - 3 år**
 med COLLEGEÅR och profilerna
**ESTETISK, FRISKVÅRD,
 MERA ALLMÄN och
 POLISFÖRBEREDANDE KURS**

Ring, skriv eller maila
 efter vårt nya prospekt!

**HJÄLMAREDS
 FOLKHÖGSKOLA**

441 95 ALINGSÅS
 tel 0322 -13969
 fax 0322-63 42 73
 e-post: exp@hjalmaared.fhsk.se
 www.hjalmaared.fhsk.se

som är med, därför förs inga protokoll utan fokus ligger på samtal. Det är viktigt vilka man har med i gruppen. Det måste vara människor som kan hantera andra människors tankar och funderingar. Och kemin måste stämma, jag måste vara trygg i gruppen.

"Folk som kan hantera andra människors tankar och funderingar" – Jag fascinerar av samtalet. Det är avslappnat och det känns som ett uppmuntrande samtal. Det är tydligt att Ingrid och Tore är där för Eva-lottas skull. Frågorna som ställs är konstruktiva. "Hur vill du gå vidare med det här?" Det är ett samtal som varken stannar eller flyter runt, utan leder vidare.

Text och foto: Helena Dahlberg

"Det är ju människor de

— sam

Att prata med Inge Rydland är som att bläddra i ett uppslagsverk om Etiopien. Eftersom utrymmet är begränsat så får vi nöja oss med några axplock av vad han och hans fru Signe delade med sig av till oss en kall februarikväll kring fastlagsbullarna och kaffet hos Eva-Karin och Paul (Signes bror) Persson i Tormestorp.

Sigillet bryts

Bland det första som mötte Signe och Inge som nyanlända missionärer i Wollega var kommunisttidens färdor med fångslanden, avrättningar och förbud att fira gudstjänster i kyrkorna i slutet av 1970-talet. Till en av kyrkorna, som var igenbomrad med sigill, vandrade varje lördagsnatt den trogne prästen och gick in bakvägen, dit han hade nyckel. I stearinljusets sken städade och torkade han av damm och smuts efter bl.a. råttorna och bad att kyrkan denna söndag skulle få öppnas. Så höll han ut i flera år och vaktade och bad i sin helgedom. Slutligen fick

man tillstånd av myndigheterna att fira gudstjänst. Då sigillet bröts nästa söndagsmorgon och hela församlingen trängdes framför kyrkan, öppnas, till allas häpnad, portarna inifrån och den gamle prästen ler välkomnande mot sina församlingsbor. Ingen förstår hur han kommit in och hur kyrkan kan skina ren och fin. Morgonsolen lyser genom det transparenta korset och man kan äntligen fira gudstjänst igen!

Den explosionsartade församlingstillväxten har sina rötter i den förföljelsetid man genomled och församlingarna fortsätter att öka i storlek och antal. Svårigheterna är inte att nå folk med evangeliet utan att sedan ta hand om och undervisa alla som kommer. De centrala ledningsfrågorna och kyrkoadministrationerna med ekonomiska och andra problem har fortsatt Mekane Yesuskyrkan och även andra kyrkor i stor kris.

Islam växer snabbt och har ett "slående koncept" med moské, skolor och sjukvård, som växer upp över-

allt och som ofta bekostas utifrån med pengar från arabvärlden.

Fred – frid?

Då det gäller utrikespolitiska frågor är kanske freden (men ej friden, tyvärr) med grannlandet Eritrea den viktigaste. Koffi Annan och FN är högt respekterade i landet. FN-soldater är engagerade i att rent fysiskt vakta gränsen, där nu pålar markerar vad båda länderna nyligen accepterat som gränslinje.

Afrikanska Unionen (AU), som har sitt säte i Addis Abeba, kommer säkert att få en stor betydelse som enande kraft i något som kanske kan liknas vid ett afrikanskt EU-parlament.

Demokratisering

Angående inrikesfrågor står demokratisering och öppna debatter nu i fokus. Sverige och Norge har stimulerat och hjälpt massmedia att producera intressanta TV- och radioprogram som både informerar om och ifrågasätter rådande system.

...gäller”

...al med Inge Herman Rydland

Ett decentraliseringsprogram håller på att genomföras där varje kommun (ca 5-6 000 pers.) skall få ökad bestämmanderätt men också ansvar för undervisning och sjukvård.

Att vara fattig är att inte kunna välja

Den absolut viktigaste ekonomiska frågan för landet är avskrivning av utlandsskulden. Bidragande orsaker till den försämrade ekonomin är bl.a.: sjunkande kaffepriser (Vietnam m.fl. länder producerar billigare kaffe). Tusentals utlandsboende etiopier har blivit arbetslösa efter 11 september och kan ej skicka hem bidrag till släktingarna. HIV-AIDS-katastrofen bland den producerande befolkningen gör att landets under-skott ständigt ökar. 1 % av världens befolkning bor i Etiopien men 10 % av alla AIDS-sjuka bor där. Billiga bromsmediciner från Indien är emellertid nu på väg att importeras. Mycket handlar om okunnighet och fattigdom: Att vara fattig är att inte kunna välja!

Yichalal

Sporten, särskilt löpning, används i hälsoinformation. Haile Gebre Selassie, som är allmänt sedd som historiens bästa långdistanslöpare, är ambassadör för "Run for your life" – ett hälsoprogram. Kanske kan hans motto "Yichalal" som betyder "Det är möjligt" ge de unga etiopierna energi och framtidstro och en förhoppning att man kan påverka sitt eget liv.

Förhoppningar och lärdomar

Paret Rydland får nu formulera tre förhoppningar för landet Etiopien och dess framtid.

Efter viss betänketid blir det:

1. Revision till ett mera demokratiskt styrelseskick.
2. Vi måste se till vilken hjälp landet vill ha – inte vad vi vill ge!
3. Arbete till alla etiopier och hjälp till de HIV-smittade.

Nu ska Rydlands dela med sig av vad etiopierna lärt dem, också i tre punkter:

Faktaruta:

Namn: Inge Herman Rydland

Ålder: 52

Barndom: I Norge. Familjen - Mor och Far, två äldre bröder samt tre yngre systrar - tillhörde Norsk Luthersk Misjonssamband. Prägades av missionen och musiken.

Egen familj: Fru Signe, född Persson. Tre döttrar och en son.

Yrken: Fiskare, kärnkraftsingenjör, ungdomsarbetare på Kullabygden, biträdande predikant i VSM, EFS missionär i Etiopien, student och lärare vid Billy Graham Center, Wheaton University, Chicago. Arbetat med biståndsfrågor inom Norska kyrkan och NORAD ("norska SIDA"). Är nu ambassadråd på Norska ambassaden i Addis Abeba. Flyttar till Dar es Salam på motsvarande tjänst senare i år.

Senaste lästa bok: A Painted House av J. Grisham.

Favoritmusik: Bachs H-moll svit

Hobby: Snickeri, sång, musik och att vara körledare.

Sport: Spelar tennis.

1. Att förtrösta på och be mer till Gud.
2. Att ha mer omsorg om andra – vara beroende av varandra.
3. Att kunna jobba som de ofta gör: i team.

Reflektioner

På frågan om de levtt samma liv som sina föräldrar svarar de både ja och nej. Att ha samma yrken som föräldrarna innebär ju många likheter men att leva i en annan tid gör att skillnaderna blir stora. Bästa beskrivningen är kanske att både Inge och Signe har vidareutvecklat och moderniserat sina föräldrars kallelser och yrken.

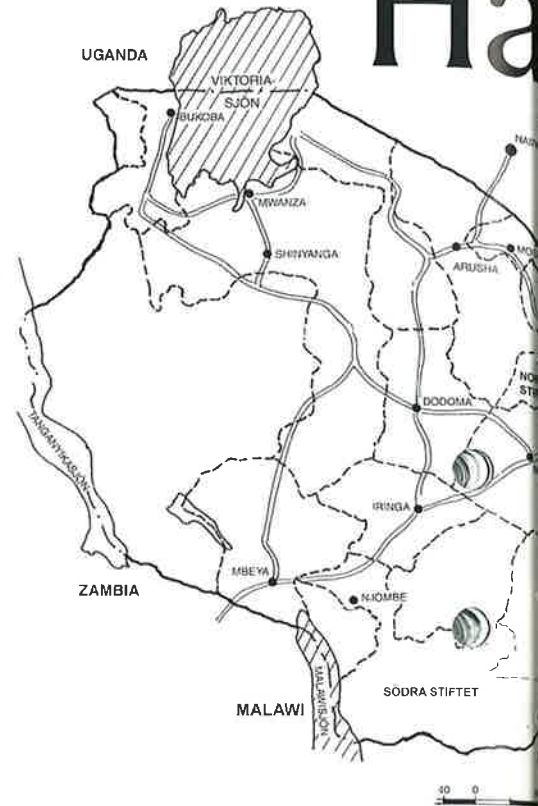
"Det är ju människor det gäller" säger Inge om alla de yrken och uppgifter han haft.

Antingen man är ungdomsarbetare på Heljarödsgården eller ambassadråd i Addis Abeba.

Text och foto: Hillevi och Tore Nilsson, Bjärnum

Vägen till Kilwa.

En magnifik soluppgång hälsade oss välkomna till Tanzania i början av februari. Jag och Johan var nu på väg till Kilwa.

Före resan till Kilwa besökte vi Njombe för att träffa biskop Zefania Mgeyekwa och hans medarbetare på stiftskontoret. Vi fick framföra hälsningar från vårt distrikt och berätta om den insamling till Kilwaprojektet som vi har påbörjat. Det togs emot med stor tacksamhet och glädje. Med denna satsning har stiftets vision om att börja med en evangelisationsarbete i denna muslimskt dominerande del av Tanzania fått en fin start. Många hälsningar i retur och ett stort TACK till vårt distrikt och stiftelsen Senäte framfördes. Biskopen tyckte att det var intressant att EFS i Sydsverige var med om att stödja ett projekt i södra stiftet i Tanzania. Viktigt är också som biskopen sa "att vi tänker på varandra och innesluter varandra i våra böner".

Vi hade bestämt träff med distriktsprästen Daniel Mbembati och hans

medarbetare från Mtwara och med en halvtimmes försening träffades vi på gästhuset i Kilwa. Vi behövde 8 timmar för att åka de 300 km från Dar es Salaam och våra vänner un-

gefär lika lång tid från Mtwara. Februari kan vara en månad då regntiden kan starta och skulle det vara så, kan man få stanna kvar i Kilwa tills regntiden är över i april. Vår

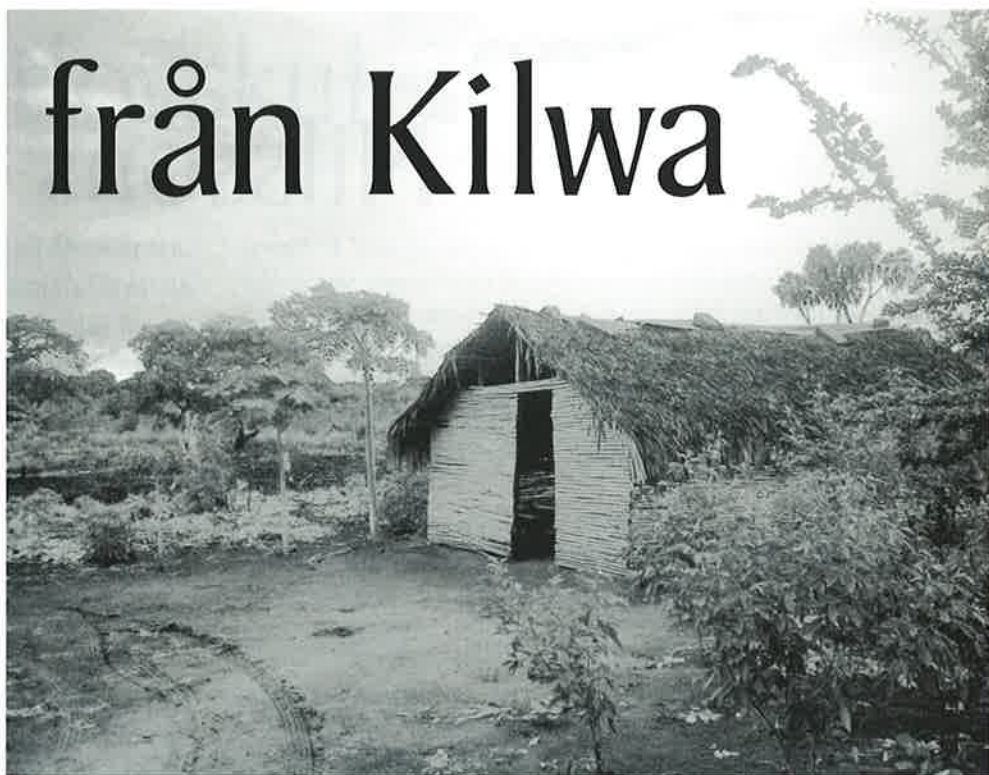
På besök hos biskopen i Njombe.

Satsningar från Kilwa

don var alltså inget regn men på natten kom regnet. Inte ihållande men tillräckligt för att vägarna ska bli såphala.

På gästhuset i Kilwa kunde vi tillsammans med församling och dess byggnadskommitté planera hela projektet. Vi besökte markområdet där det ska byggas, vi samlades i bambukyrkan som finns där, vi sjöng och bad för projektet, vi fick träffa district commissioner (högsta styrande i stan) som uttryckte glädje över satsningen. Vi besökte också området där sand ska hämtas mm. Hela eftermiddagen fick vi sitta tillsammans och samtala om allt från byggmaterial, arbetskraft, pengar, rapporter och tidsplan. Byggnationen kommer att starta så fort regnen slutat och det ekonomiska stödet har nått dem. Kvällen avslutades med en gemensam middag där församlingen framförde ett stort TACK till vårt distrikt och hälsade till ER alla. De framförde också en önskan om förbön för församlingen och deras medlemmar. Det är ett tufft område att evangelisera och bo i.

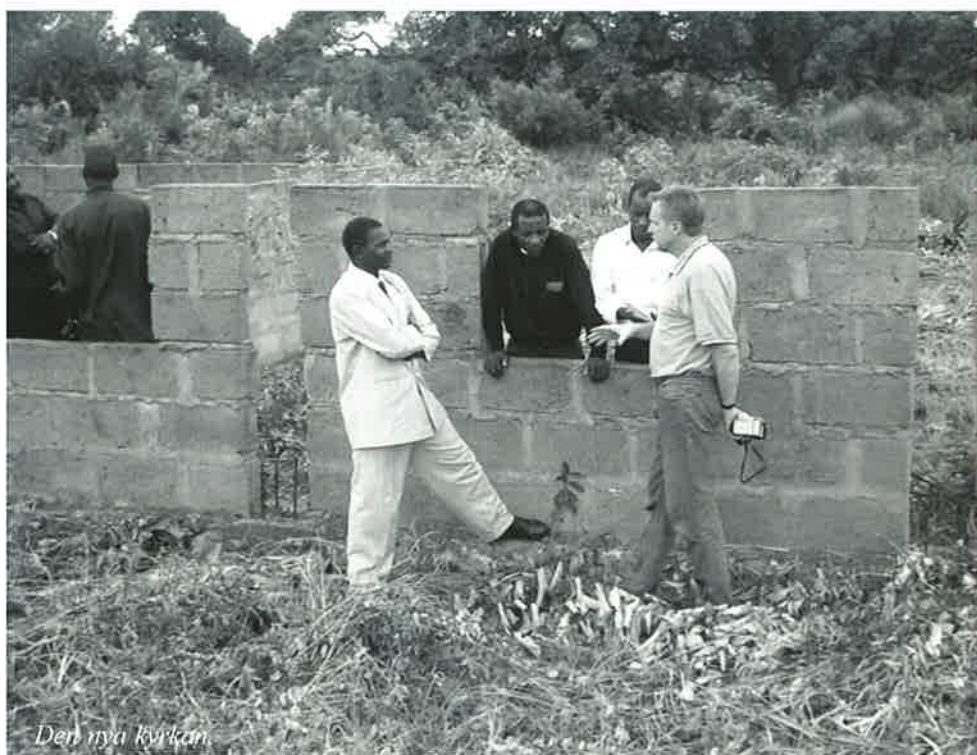
Den gamla bambukyrkan.

Resan tillbaka till Dar es Salaam gick bra. Vi hade köpt 10 meter rep och panga (stor kniv) om vi skulle köra fast.

Två liftare fick också plats med en

baktanke att skulle vi bli fast är vi fyra som kan gräva.

Text och foto: Ingvar och Johan Persson, Örskelljunga

Den nya kyrkan.

Assar Nilssons minne

Missionär och pastor Assar Nilsson har avlidit den 20 februari 2003.

När jag kom till Indien 1952 för min andra femårsperiod hade Assar och Annie kommit till Chhindwara. De läste hindi, lilla Britt föddes och de bosatte sig i Sedja där de arbetade hela sin Indientid, till 1969.

Jag bodde i Junnordeo. Vi tillhörde samma distriktsgrupp och gjorde många saker tillsammans så vi lärde känna varann ganska bra. Elektricitet fanns inte på våra platser, det var fotogendrivna maskiner och kylskåp som gällde.

Assar hann med mycket under sina år i Indien. Han var församlingspräst, byföreståndare, jordbrukare, planerade och byggde upp lantbruksskolan. Den första i sitt slag. Skolor som utbildade agronomer fanns, men inte för vanliga små jordbrukare att lära sig sköta jorden mer nationellt, med bra utsäde, gödsling och bevattning för att få fler och bättre skördar. Det Assar utförde i kyrkans tjänst, bland de minsta i det stora jordbruksområdet runt om Sedja, var oerhört betydelsefullt för att hjälpa hela människan.

Han var vägbyggare också och såg till att den nära milslånga oxkärrevägen till Amarwara blev körbar jeepväg. Att röja upp och få bättre och nya utgångslägen på olika nivåer blev Assars utmaning och livsuppgift när det gäller Indien.

Familjen reste hem 1969 för flickornas skolgång. Innan dess gick de några år i Svenska skolan i Kodai-kanal, södra Indien, tre dygns resa mellan hem och skola. Ingen möjlig kommunikation utom telegram och brev. Två gånger om året, vid

jul och sommarlov, kunde de träffas och vara tillsammans. Ganska tufft för både barn och föräldrar när man tänker efter. Tro på en Levande, stark Gud behövdes, en tro som stärktes under årens olika upplevelser och händelser, Jesus lever! Att tro på Honom håller!

Assar var en god kamrat som var beredd att hjälpa till närhelst det behövdes. Han predikade Guds ord så man mindes det. Vi hade svensk-möten varje år då alla missionärerna samlades "på svenska" några dagar. Jag tror att det var 1968 som Assar predikade över orden i 1 Petr. 2:25 "era själars herde och vårdare". Det blev så starkt för mig just då att det alltid funnits kvar.

Sedan 1969 fick Assar ha sin uppgift i Sverige, han förblev EFS trogen som predikant i Landskrona fram till 1976 och därefter i Karlskrona fram

till sin pensionering 1984. Efter pensioneringen bosatte Assar och Annie sig i Annies hemtrakter i Löberöd i Skåne, där de fått betyda mycket för EFS-föreningarna och hemförsamlingen.

Jordfästningen ägde rum i Högseröd kyrka den 4 mars. Begravningsgudstjänsten leddes av Kyrkoherde Mikael Johansson. Carl-Axel Ohlin sjöng två solosånger. Efter begravningen var det minnesstund i församlingshemmet, där flera med glädje påminde om Assars liv och gärning.

Nu är han i Herdens hus och får vila från sina verk i Indien och Sverige. "Vad ni har gjort mot en av de minsta det har ni gjort mot mig" säger Jesus. "Gå in i din Herres glädje."

Lilly Abrahamsson och Paul Persson

*Måvikens Gäst- och Konvalescenthem,
Nordingrå, Höga Kusten söker*

VERKSAMHETSCHEF

med tillträde våren 2004

Verksamhet: Korttids-, sjukhems- och konvalescentvård, vård i livets slutskede.

Antal anställda: 30

Uppgifter: Administration, personalansvar, kontakter mot myndigheter.

Är detta något för dig, kontakta
Ingvar Nilsson tfn 0613 - 204 39
Sören Lindström, tfn 0613 - 105 34

Sportlovskul 2003

Under sportlovsveckan var det fullt ös på ÅhusGården. 20-talet barn i åldrarna 10-14 år hade samlats för att ha sportlovskul tillsammans. Ledarna hade laddat för ett läger med sång, lek, film, Jona och mycket, mycket mer.

Detta läger innehöll massor av sång för lägret skulle avslutas med en föräldrarsamling och då skulle musiken Jona spelas upp! Härliga, svängiga låtar som Anna-Maria lärde oss. Det är inte lätt att lära sig fem nya låtar utantill, men vi gjorde så gott vi kunde och visst lär man sig om man inte ger sig så lätt.

Eftermiddagarna var fyllda av utebus! Det var dunkgömmе, skogsbrännboll, skattjakt, kramkull och mycket annat som man kan göra ute. Tyvärr hade vi ingen snö, som man kunde önska, men solen sken i alla fall.

Kvällarna var mysiga! Här fick vi tid tillsammans att lära känna varandra mer, genom lekar, många namn-

lekar! Vi kom ju från så många olika platser att vi helt enkelt var tvungna att lära känna nya kompisar. Det är ju det som är meningen med läger, eller hur! En av kvällarna var deltagarnas afton! Här fick alla som ville göra något för eller med de andra. Vi fick höra pianospel 2-händigt och 4-händigt! Vi fick vara med om lekar av alla de slag, stafetter, mjöllekar och en ny form av stafetter.

Vi ledare vill tacka alla barn som kom och gjorde lägret så roligt! Vi ses igen på ett annat läger!

Ledarna: Anna-Maria, Emanuel, Annica & Josefin

OAS-helg i Karlskrona 5-6 sept 2003

Medverkande: Missionsföreståndare
Anders Sjöberg, Torsten Josephsson,
Hans Weichbrodt och Hans Lundaahl

Fredag: ungdomskväll för alla åldrar
Lördag: möten och seminarier

Samarr. EFS i Sydsverige
och OAS-rörelsen

Mer information kommer längre fram!

Under våren och sommaren 2003 hälsar
vi dej välkommen till bland annat:

Valborgsmässoafton 30/4

19.30 Sundsgårdens dramalinje
En kabaré om identitet och
tillhörighet

Kristi himmelfärds dag 29/5

Barnens dag!
En hel dags skoj för barn m föräldrar.
13.00 Lunch
14.00 Lek & äventyrsstationer
16.00 Barnteaterföreställning m
Gunlög Rosén
19.00 Balansera!
En kväll med Gunlög Rosén

Pingstafton 7/6

18.00 Konsert med
Jard och Carina Samuelsson
19.00 Supé på Höllviksstrand

Sommarläger 14-18/6

Barnläger med ledarskola
Välkommen!

www.hollviksstrand.com

EFS i Sydsverige har ett ungdomskonto

På DUT (DistriktsUngdomsTinget) i höstas kom ungdomarna med en motion om att göra ungdomskontot mer synligt. En av uppmaningarna var att skriva om det i Livsluft.

EFS i Sydsverige har inrättat ett konto som ska främja Kristi rikes tillväxt bland barn och ungdomar i Skåne och Blekinge genom att:

- subventionera läger anordnade av EFS-riks, distriktet eller lokalt.
- stödja evangelisation genom projekt godkända av ungdomsutskottet och distriktstyrelsen i EFS i Sydsverige.

Villkor

Förslag till användande av Ungdomskontots medel skall inkomma skriftligt till Ungdomsutskottet som avger yttrande och vidarebefordrar ärendet till distriktstyrelsen, som fattar beslut om eventuell utdelning av bidrag från Ungdomskontot samt bidragets storlek.

Rätt att inkomma med förslag har:

Missionsförening, EFS-grupp eller enskild medlem som är anslutna till EFS i Sydsverige, samt distriktstyrelsen och dess utskott och råd. Projekt som erhållit bidrag skall startas inom sex månader från bidragets beviljande, i annat fall skall ny ansökan ske.

Ansökan lägerbidrag

Ansökan om subventionering av läger ska vara Ungdomsutskottet tillhanda innan lägrets början. En beskrivning av lägret (folder) ska

medfölja. En berättelse om vem/vilka som söker, varför man söker och vilket belopp det gäller ska också följa med ansökan. Beslut om subventionering görs vid följande ordinarie möte.

Ansökan projekt

Ansökan om medel från ungdomskontot skall vara Ungdomsutskottet tillhanda tre månader före beräknad projektstart.

Ansökningspapper, som finns att få på EFS distriktsexpedition, ska fyllas i och skickas in. Dessutom ska en projektbeskrivning och en projektbudget medfölja och innehålla minst följande punkter:

Projektets syfte, mål, målgrupp, tidsplan, kontaktperson, vilka som medverkar, preliminär budget och hur och när redovisning av resultatet skall ske

Förvaltning av kontot

Styrelsen för EFS i Sydsverige i samråd med distriktets Ungdomsutskott, förvaltar kontot.

Styrelsen avsätter när möjlighet och behov finns medel till kontot.

Möjlighet för speciellt riktade gåvor till kontot finns. Sätt gärna in dem på 3 28 67-4 och märk talongen "Ungdomskontot".

För folder, ansöknings- och redovisningspapper eller insättning av pengar på ungdomskontot ta kontakt med Annica på distriktsexpeditionen per telefon eller via e-post: annica.nordqvist@efssyd.org

Minnesord över Gunnar Bergmark

Gunnar Bergmark, Klippan, har fått hembud. Den 9 februari kom uppbrotsordern. Han blev 91 år. Gunnar var född i Malmö. Efter gymnasiestudier i hemstaden fick han sin utbildning till predikant i EFS på Johannelunds Missionsinstitut i Stockholm.

Sin första tjänst hade han i Kalmar. Sedan följde tjänster i Örebro, Höganäs och på flera mindre orter i nordvästra Skåne. Gunnar tjänstgjorde flitigt i lägerverksamheten och på tältmötesserier. I mogen ålder utbildade han sig till lärare och hade i många år tjänst på högstadieskola i Klippan.

Gunnar var en gärna hörd förkunnare och en kunnig och uppskattad lärare. Han deltog under flera årtionden aktivt i politiskt arbete.

Begravningsgudstjänsten ägde rum i Sönnarslövs kapell i kretsen av de anhöriga. Officiant var sonen Stefan Bergmark.

Tack Gud för Gunnar Bergmarks liv och gärning!

Albin Olofsson, Klippan

Brev från Etiopien

Befinner mig (Tomas) nu åter för tillfället i Nakamte. Nyckelorden i föregående mening är *åter* och *för tillfället* och om det är något den sista tiden lärt oss så är det att det enda man kan vara säker på är att livet inte blir som planerat. (Det teologiskt korrekta i detta påstående lämnas tills vidare därhän, intresserade hänvisas till Luthers predestinationslära...). Efter en oplanerad resa till Sverige i januari längtade vi alla efter att komma till ro i Nakamte, få barnen i skolan och påbörja våra arbeten. Februari började dock med att Michelle blev riktigt dålig och vi fick hela gänget akut ge oss tillbaks till Addis. Väl där konstaterades efter några turer att hon led av amöba, tyfus, typhoid samt lunginfektion, men efter en veckas medicinering kvicknade hon till och vi kunde åter resa hem till Nakamte. Efter ytterligare någon vecka blev så vår lärare Erika allt sämre och tröttare och färdan, denna gång med mig och Erika, gick åter till Addis och från denna senaste resa kom jag tillbaks igår. Dock utan Erika, som fortfarande är riktigt risig och utan någon tillförlitlig diagnos och därför stannar i stan.

I Nakamte trivs vi annars riktigt bra. Själva stan är inte mycket att hurra för, men den omgivande naturen är fantastisk. Just nu njuter jag av att tillsammans med Peggy och vår nye vän, Qes Thomas från Trondheim, tillbringa en timme om kvällen joggandes i omgivningarna. Detta, som allt annat vi gör här nere, väcker naturligtvis en viss uppmärksamhet och munterhet bland lokalbefolkningen men kan det skänka lite glädje att se tre vitingar springa bjuder vi gärna på det.

Vi har också varit med om två märkliga, men helt olika, gudstjänster. I en gudstjänst för döva, som hölls

under ett träd, dramatiserade vi Saul och David, med spjut och allt. När Saul kastade spjutet efter David började vissa gråta och be oss sluta, helt övertygade om att det var "på riktigt". Denna reaktion blev mer förståelig när vi fick reda på hur marginaliserat liv många handikappade tvingas utstå i det här landet – en flicka på 17 år hade t.ex aldrig varit ute i Nakamte (trots att hon bor precis i utkanten) utan levt sitt liv inne i ett eländigt hus. Att se dessa ungdomar, med sitt begränsade teckenspråk, sjunga och tillbe Gud var starkt.

Följande söndag var "vår Norske präst" Thomas och jag ute mitt ute på landet på en predikoplatz som bestod av ett "tält" gjort av pinnar och en presenning. Här fick vi under några timmar tillsammans med ett hundratal etiopier uppleva att stå mitt i väckelsens kraft. Regnet vräkte ner och folk blev blöta, men ingen verkade bry sig. Jag fick vara med om att vittna och att be för sjuka och vi var helt uppskakade av den kraftfulla gudstjänsten en lång tid efteråt.

På tal om gudstjänster har vi just "firat" Askonsdagen med en kväll i eftertänksamhetens tecken i den Lutherska kyrkan i Addis. Vi går nu in i fastan och onsdagens texter från Joel och Jesaja tål att begrundas. Som utsända missionärer bärs vi av ett fantastiskt stöd av er därhemma och jag vet att många ser med en viss beundran på det steg vi tagit. Detta är en stor hjälp för oss i vardagen, samtidigt måste jag säga att jag för var dag som går allt mindre känner mig som någon slags "hjalte". Om det är något vår vistelse i det här landet har tillfört mitt liv så är det en allt mer påträngande insikt om min egen synd och tillkortakommande.

I den engelska varianten av synda-

bekännelsen ber vi om förlåtelse för "the things we have done *and for the things we have left undone*". Mycket skräp presterar vi i tanke, ord och handling, men frågan är om min största synd dock ändå inte är det jag INTE gör.

Profeten Jesajas rop träffar fortfarande efter 2500 år rakt i hjärtat; "Skulle detta vara en fasta sådan som jag vill ha? Nej, detta är den fasta som jag vill ha: att ni lossar de orättfärdiga bojor och löser okets band, att ni ger de förtryckta fria och krossar sönder alla ok, ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige och skaffar de fattiga och husvilla husrum, att du klär den nakne, var du ser honom, och ej drar dig undan för den som är ditt kött och blod". Jes 58 Att leva i ett land där det inte går att vända bort blicken från nöden, eller byta kanal, känns orden oerhört relevanta. Men det är inte alltid så lätt att veta hur man ska hjälpa, hur man ska komma förbi stadiet att dela ut allmosor (som ofta för med sig en passivitet och ett beroendeförhållande). Det enda jag kan konstatera är att vare sig jag eller den del av världen som jag ses som en representant för gör tillnärmelsevis tillräckligt.

Med dessa tankar går vi nu vidare i livet och önskar er därhemma en skön vår. Här nere har vi haft en vecka med regn, men nu är det åter torrt och varmt, en bit över 30.

Andersson i Nakamte.

PS. Vår önskan om en behagligare vardag får tydligen förskjutas ytterligare en bit framåt.

Vi fick precis reda på att Erika har flugit hem till Sverige, jag har åter fått amöba och barnens dvärgantilop har dött. Ack ja...

Vädjan till EFS i Sydsverige från ungdomarna!!

Expeditionen informerar om...

När denna tidning kommer ut så är det inte lång tid kvar tills vi har Tanzanistipendiaterna på besök i distriktet. Arbetsgruppen som planerar deras vistelse här har fördelat deras tid här på följande vis. De kommer att finnas eller utgå från Ängelholmstrakten under ca. v. 16-17, från Malmö ca. v. 22-23 och Norra området v. 24-25.

Kompetensbehovsanalysen bland distriktets anställda har nu genomförts. Vi har dock fått besked att vi inte kan räkna med EU-bidrag under 2003 utan ska återkomma inför 2004. Detta ger oss god tid att tillsammans med de berörda föreningarna lägga upp genomförandefasen.

Expeditionen vill påminna om...

- Medarbetardagen den 24 april i Hässleholm.
- Årsmötet den 26 april i Åhus (se separat program).

Expeditionen ber för...

I distriktets bönekorg ligger just nu bland annat följande böneämnen. Ni får gärna be för dem med oss.

- Årsmötet och speciellt styrelsevalet.
- Med anledning av bland annat brevet på sidan 16 så ber vi för familjen Andersson i Nakamte.
- Anställda och vänner som drabbats av sjukdom och sorg.
- Returstipendiaterna Rehema och Lucy och deras tid i Sverige.
- De nybildade gårdsföreningarna.
- GUL-arbetet.

Paul Persson

Läget för ungdomarna idag är kritiskt. I och med Målbild 2003, som årsmötet röstade igenom, så kommer vi endast ha en distriktskonsulent kvar. Anledningen till att man bara ska ha kvar en konsulent är att man vill arbeta för att kunna ha lokala "konsulenter" runt om i Sydsverige. Dessa ska vara anställda i de olika områdena, vilket är en jättebra idé! Vi behöver mer lokalt engagemang, men vi måste skynda långsamt så vi inte tappar det arbete vi har idag. Det är inte bara som att vända på en hand, så är det nya arbetet i full funktion! Nej, det tar tid!

Har vi bara en distriktskonsulent, så kommer arbetet bland barn och ungdomar i Sydsverige minska fram till det att arbetet med konsulenter ute i de olika områdena är etablerat. Vilket kan ta ett tag. En del områden har redan börjat sin "jakt" efter en konsulent, medan andra inte har det. På DUT (Distrikts Ungdoms Ting) diskuterades detta livligt. Vi vill inte

se barn- och ungdomsarbetets verksamhet minska under denna tiden. Vi önskar därför att vi åtminstone skulle kunna få ha två konsulenter fram tills det att arbetet är etablerat och väl fungerande.

Problemet är pengar!

Det kommer inte in särskilt mycket pengar till GUL-projektet. Om det gjorde det skulle distriktet ha råd att ha två anställda distriktskonsulenter istället för en.

Nu vädjar vi till er, varje EFS-medlem, ung som gammal, och varje EFS-förening, att ge pengar till GUL. Vill vi ha ett stort, fungerande barn- och ungdomsarbete så måste vi jobba för det!! Snälla ni, skänk en del av ert tionde till GUL. Om vi slår oss samman så kan vi rädda situationen! Sätt gärna in pengarna på 3 28 67-4 och märk talongen "GUL". Tack!

Med vänlig hälsning, DUT genom
Ida Rubin och Josefin Söderstjerna

Föreningen EFS-gården Åsljunga

I kallelsen till årsmöte och i ÅSLJUNGABREVET har uppgetts olika datum.

**Årsmötet äger rum
den 10 maj, ej den 17**

Nya medlemmar hälsas välkomna!

Anmälan till EFS-gården,
tel 0435 - 46 00 54
Styrelsen

Minnes- och högtidsgåvor

Jan-Febr

Minnesgåvor till Inga-May Olofssons, Gösta Olofssons, Ida Nilssons och Ture Nilssons minne. Högtidsgåvor vid Carl Forssmans högtidsdag.

Totalt inkommet under perioden: 1000 kr till den föreningsgemensamma verksamheten och 12 370 kr till EFS-Gården, Åsljunga.

Ett stort tack för gåvorna.

almanacka

även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
april		
11-13	Förträff konf 2 Åsljunga	
12	Konsert med Face to Face, ÅhusGården	4/3
17-22	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga	3/3
18-29	Tanzaniastipendiaterna i distriktet I	
24	Medarbetardag, Hässleholm	
25-27	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	4/19
30	Valborgsfirande på Höllviksstrand	4/7
maj		
3-4	Vi två – en livslång resa, Sunnerbogården	3/8
10	Konsert med Glimåkra Gospel, ÅhusGården	
13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, EFS-Gården, Åsljunga	3/3
18	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte	
24-24/6	Tanzaniastipendiaterna i distriktet II	
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
29	Barnens dag på Höllviksstrand	4/15
juni		
7	Konsert, Jard och Carina Samuelsson, Supé, Höllviksstrand	4/15
11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
14-18	Sommarläger på Höllviksstrand	
19-12/7	Konfirmandläger 1, Åsljunga	
25-29	EFS Årskonferens, Västerås	
juli		
17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
21-26	Blåsarläger, Glimåkra	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	
augusti		
6-10	Bibeldagar i Ringamåla	

EFS i Sydsveriges ÅRSMÖTE.

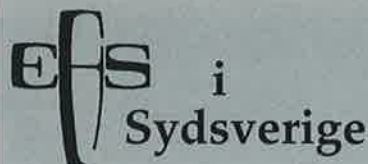
Lördagen den 26 april 2003 på ÅhusGården.

Program:

- 9.00 Kaffe och fullmaktsgranskning
10.00 Årsmötesförhandlingar Avdelning 1
12.00 Lunch
13.00 Gudstjänst med temat: Vad Gud gör idag.
14.00 Årsmötesförhandlingar Avdelning 2 (inklusive kaffe paus)
- 18.00 Gudstjänst med Pastor Belina Sarka, Etiopien,
Tanzaniastipendiaterna m.fl. **Välkomna !**

Ingen föranmälan behövs.

Priser: Fika 25:- (x 2), Lunch 75:-, kvällsmacka 40:-
(Paketpris för hela dagen 150:-)

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Sätt ord på tron

För ett tag sedan blev jag tillfrågad av en vän från kyrkan om inte jag skulle kunna tänka mig att skriva ihop någonting under rubriken "Mitt vittnesbörd" till Livsluft. Jovisst! svarade jag. Det fixar vi! Nu sitter jag här...

Visst är det konstigt!? När man som jag har levt som bekännande kristen i ett antal år borde man väl kunna skriva spaltmeter efter spaltmeter om hur underbart det är, eller? Men kanske är det inte så lätt att berätta eller som jag försöker göra nu, skriva om sin tro. Varför är det så? Jag tror att vi är för dåliga på att tala om vårt kristna liv med människor som vi möter, både ickekristna men också våra kristna vänner. Vi tränar oss för lite i att sätta ord på vår tro. Att tala om och diskutera vår tro är något som vi (inte minst jag själv) behöver bli bättre på. Jag tror att vi alltför ofta fokuserar på våra vänner utanför kyrkan som ännu inte har tagit emot Herren och vi klandrar oss själva för att vi inte räcker till. Samtidigt glömmet vi bort att tala med varandra, vi som redan delar tron på Kristus. Detta leder ju endast till att vi inte talar med någon alls... Ofta begränsar vi oss till söndagens predikan som vår andliga mat. Denna "mat" ska sedan räcka till nästa söndag, eller kanske till söndagen därpå... Ett bra komplement till detta är att samlas till samtal med varandra om våra andliga liv, något som också många kristna glädjande redan gör! Vi får heller inte glömma bort att djävulen har en stark kraft och att han gör allt i sin makt för att vi inte ska

komma samman som Kristi folk och tillbe och lovsjunga Herren!

För inte så länge sedan var jag inbjuden till Västerkyrkan och till en konfirmandgrupp bestående av ett gäng killar. Tillsammans med en vän från kyrkan var jag där för att berätta hur det är att vara kristen i vardagen och hur man tycker och tänker i olika frågor. Detta var väldigt nyttigt för mig. Jag fick tänka efter och sätta ord på min tro! Nu är det kanske så att en gäng trötta tonårskillar inte är de bäst lämpade när det gäller att få igång diskussioner kring kristen tro, men vi fick ändå svara på en del frågor och funderingar.

Även när det gäller den kristna tron gäller den gamla devisen "träning ger färdighet"! Genom att tala om vår tro med våra kristna såväl som ickekristna vänner tvingas vi att fundera över vad vi säger. Detta gör vår egen tro starkare samtidigt som det kan vara uppmuntrande eller stärkande för den jag talar med.

Låt oss bli bättre på att tala om vår tro och låt oss vara frimodiga inför varandra. Jag är övertygad om att detta kommer att göra oss starkare och bättre rustade i den andliga krigföring som är ständigt pågående i vår värld!

Låt oss också stämma in i denna strof i en känd lovsång: "...Vi vill stå upp för Dig och proklamera Din seger, vi vill stå raka och fasta i Ditt ord..."

Mattias Folkesson, Hässleholm

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Öppen Kyrka i Betania, Malmö, sid 12.

tema: Diakoni

- OAS-helg i Åhus, sid 10
- Andra Sidan, tonårsläger, sid 12

Nr 5 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
sid 4 Beträktelse
sid 5 rEFSat
i dagstidningarna
sid 6 Öppen Kyrka i Betania
sid 8 EFS och diakonin
sid 9 Hårdbantning av
ekonomin på EFS riks
sid 10 OAS-helg i Åhus
– passion för Jesus
sid 12 Andra Sidan
sid 14 Konsert med Röke blås
och Triple & Touch
sid 15 Än en gång
– bibelhelg i Vittsjö
sid 16 Nyfiken på Mary och
Einar Persson
sid 18 Expytt
sid 19 Almanackan
sid 20 Mitt Vittnesbörd

Kan man tro på det här?

- Ska du med ut ikväll?
– Nä, jag orkar inte.
– Kom igen nu, du kan ju sova imorgon.
– Men jag vill upp till kyrkan.
– Till kyrkan? Varför det? Tror du, eller går du bara dit för att vara anorlunda?
– Jag tror, jag är kristen.
– Oj!... Jon, Jon, (ropar ut i köket) visste du att Helena är kristen?
– Hö, hö, det är klart jag gör.
– Du är den första kristna människa jag någonsin träffat.
– Det kan du inte veta, jag har ju träffat dig förr och jag var kristen då också.
– Det har du rätt i.

Tanken hade aldrig slagit honom. Tänk att det finns kristna runt omkring honom som han inte vet om. Och han som var så nyfiken. Anledningen att Jon skrattade åt sin kompis och mig, var att ämnet varit uppe hur många gånger som helst. Vad jag vill göra och vad jag inte vill göra och varför och om jag har valt det själv, eller om kyrkan eller mina föräldrar valt åt mig och vad Jesus egentligen bryr sig om. Gillar Gud mig fortfarande om jag gör fel, gillar han mig mer om jag inte syndar och om han inte gör det, vad spelar det då för roll om man syndar, man kan ju ta ett chips och en sup så blir allt bra igen.

Jon tyckte att vi skulle starta en bokklubb. Jag gav Jon "Från helvetets brevskola" av C.S Lewis att läsa

och han gav mig "Den nionde insikten" av James Redfield. Jag läste hela boken och tyckte den var spännande och fantasifull och mycket roande. Så vände jag sista bladet och insåg att den beskrev en religion. Det var som att hela boken fastnade i halsen på mig.

- Kan man tro på det här?
– Hö, hö, det är ju precis så vi andra ser på bibeln.

I början trodde jag att han bara ville provocera och sätta dit mig, se hur bräckliga ben jag har och vad som händer om man försöker slå undan dem. Men så var det inte.

Jon har betytt mycket för *min* tro. Inte för att han spottar ur sig bibliska sanningar och bara säger det som är uppbyggligt, utan för att han ärligt vill veta om min tro håller. Och det vill jag också veta. Varje gång han ifrågasätter något får jag fundera över vad jag verkligen står för, om det är verklighet i mitt liv, eller om jag är på väg att svara något kristligt korrekt. För Jon märker skillnaden. I alla fall över tiden. Precis som många andra.

Tänk om Jons kompis hade sagt:
– Du är kristen va? Det märks. Jesus färgar verkligen av sig på sina vänner!

Fast, å andra sidan, hur får han rätt på vilken färg Jesus är om han inte vet vilka Jesus har färgat av sig på?

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 5/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 388070

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/5 för nr 6-7. Plan utgädd den 16/6 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Diakoni och diakonalt arbete – vad är det?

Är det som en präst i en församling lär ha sagt "Vi har ingen diakoni i vår församling för vi har ingen diakon anställd"? Eller är det som det uttrycks i församlingsinstruktionen i den församling där jag arbetar "Församlingens diakonala uppgift är att se varje människa där hon befinner sig, lyssna till hennes andliga behov samt försöka ge stöd och livsmod utifrån den kristna tron. Diakoni är en uppgift för varje människa inom kyrkan och alla möten som sker med människor inom församlingens verksamhet har ett diakonalt inslag. Både anställda och ideellt verkamma utför tillsammans församlingens diakoni"?

Ordet diakoni betyder tjänst. Man är i tjänst för sina medmänniskor. På Jesu Kristi uppdrag och i hans efterföljd, får vi som kristna levandegöra evangeliet i handling. Det är allas vår uppgift att tjäna varandra och göra andra uppmärksamma på vår nästa och hennes utsatthet och behov.

Svenska kyrkans Församlingsnämnd enades 1999 om följande diakonidefinition: "Diakoni är uppdraget till kyrkan grundad i Kristi kärlek, att genom delaktighet, respekt och ömsesidig solidaritet möta varandra i utsatta livssituationer."

Och att befinna sig i en utsatt livssituation är inte bara något som gäller "dom andra", missbrukarna, de bostadslösa, de psykiskt funktionshindrade. Vi hamnar alla någon gång i en situation när vi behöver villkorslös hjälp av någon medmänniska, till

exempel vid sjukdom, när sorgen drabbar oss, arbetslöshet eller när livet inte blev som vi tänkt oss.

Det diakonala arbetet i en församling/EFS-förening kan se olika ut. Vanligt är att man skapar mötesplatser för att förhindra ensamhet och utslagning, till exempel genom dagledigträffar, caféer och samtalsgrupper. Besök hos den som är sjuk, gammal och ensam eller i fängelse är en annan del av arbetet. Många församlingar skapar kontakter med invandrare och flyktingar. Det är viktigt för människor att ha social gemenskap, att bli sedda, och det gäller människor i alla åldrar och med skiftande bakgrund.

En av domsöndagens evangelietexter kommer för mig då och då. Den är hämtad från Matteusevangeliet 25:31-46, där det står i vers 40 "San-

nerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig."

Så, även om det inte finns så många vigda diakoner anställda i våra EFS-föreningar, finns där ändå många tjänare – diakoner. Som en naturlig del av vårt kristna liv finns viljan att finnas till för varandra i livets olika skiftet.

Gud välsigne er i era kärleksgärningar.

Margareta Jeppsson,
Diakon, Mörrums församling.

Lästips: *Svenska Kyrkans Diakoni*, producerad av Svenska kyrkan, 2002. *Svenska kyrkan och uppgiften – Diakoni*, utgiven av Svenska kyrkans nämnd för kyrkolivets utveckling, 2000.

Barnens dag på Höllviksstrand

Kristi himmelfärds dag 29/5

Barnens dag!

En hel dags skoj för barn med föräldrar

13.00 Lunch

14.00 Lek & äventyrsstationer

16.00 Ella-Bella och Grixon

- vad är en kompis?

Barnteater med Gunlög Rosén

17.30 Kvällsmat

19.00 Balansera (för vuxna) med ståupp-komikern Gunlög Rosén

www.hollviksstrand.com

Dessa mina minsta

I Matteusevangeliet kapitel 24-25 återges Jesu tal om tidens slut. I kapitel 25 talar han om Människosonens dom och att alla skall samlas inför honom och avlägga räkenskap för sitt liv. Här är det inte fråga om man har haft rätt lära eller om man varit en flitig gudstjänstbesökare och bibelläsare. Enligt dessa Jesus-ord i verserna 31-46 handlar det i stället om hur vi låtit kärleken till medmänniskor styra våra liv, om vi åter speglat den gudomliga kärleken som vi själva fått och får genom Jesu död och uppståndelse. "Vi älskar därför att Han först har älskat oss." Är det så?

Vilka är då de människor som vi skulle ta särskilt hand om? Det är människor som hungrar och törstar, som är hemlösa och nakna, som är sjuka, eller kriminella som hamnat i fängelse.

De människor som på domens dag kommer att stå till svars kommer att reagera så olika. De som gjort en diakonal insats skulle få ett evigt liv i de himmelska salarna. Men observera hur förvånade dessa blev. De hade låtit Jesu kärlek genomsyra sina liv utan att egentligen vara medvetna om att de hade gjort en avgörande insats. De hade inte gjort det för att bli saliga, utan därför att de var saliga. De, som aldrig hade sett de nödställda och gjort något för dem, de dömdes till evigt straff. De hade varit så inriktade på sitt eget att människors nöd var fullständigt ovidkommande. Nyckelorden är Jesu ord: *"Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort mot mig."*

Omsorgen om barnen, om sjuka och handikappade, om de utstötta och föraktade, var typiskt för Jesus. *"Han gick omkring och gjorde väl och hjälpte alla."* Så står det om

honom. Han kunde umgås med "syndare", han åt och drack och han beskylldes för att vara en frossare. Under sitt liv väckte han anstöt genom sin solidaritet med de svaga och utsatta i det dåtida samhället.

Genomgående genom Kyrkans historia går omsorgen om de svaga. Det fanns i församlingarna en omsorg om vissa grupper, den inbördes kärleken var ett vittnesbörd för omvärlden.

I klostren bedrevs tidigt skolundervisning och inte minst ett socialt arbete i form av barnhem och sjukhus och vård av de gamla. För oss inom EFS har det sociala arbetet varit viktigt, inte minst under 1800-talet och början av förra seklet. Missionen i Afrika och Indien var och är också uttryck för kristlig kärlek.

Jag har under senare tid haft anledning att läsa en del om det sociala arbetet som startades av väckelsens ledare i Helsingborg. Inte minst industrimagnaten Peter Olsson såg till att det startades sjömanshem, soldathem, sjukhem, vilohem och två barnhem, ett för flickor och ett för pojkar och många andra i hela Skåne fick bidrag av honom.

Vi lever nu i en tid då samhället inte klarar av att ge alla den omsorg som behövs. Det är därför så viktigt att Kyrkan med dess olika samfund och kyrkor, är en tillflykt för alla, andligt och socialt. Vi ska inte ta över samhällets ansvar, men vi kan vara ett komplement. Vi har ett medmänskligt ansvar: som kyrka, som församling, som förening, men framför allt som enskilda. Det är ett sätt att uttrycka den kristna tron i praktisk handling. Gud hjälpe mig att älska min nästa som mig själv.

Torsten Simonsson, Helsingborg

rEFSat i dagstidningarna

Vad stod det om oss i tidningen, frågar vi ibland när vi haft en fin högtid i missionshuset och kanske rent av haft en reporter på besök.

Besviket konstaterar vi kanske att det inte stod någonting eller att det stod något kort intetsägande eller rent av felaktigt. Då gör vi den reflektionen: Det är så typiskt. Så snart det görs något i våra kristna sammanhang saknar det nyhetsvärde och förs inte ut till läsarna.

Men tittar vi lite grand på rapporteringen från några tidningar i vårt område upptäcker vi att riktigt så negativt är det inte överallt. Här ska vi nu plocka upp några guldkorn av det som stått i tidningarna under det sista halvåret, aktiviteter som rört EFS och EFS-are.

Kristofferkyrkan i Karlshamn leder ligan

Föredömlig rapportering har man i Sydöstra Sveriges Dagblad när det gäller verksamheten i Kristofferkyrkan. "Drama om livets mening" står som en stor rubrik i SSD 25 nov 2002. Då presenterade nämligen kyrkan här ett drama som Carola Ohlsson och Liselotte Håkansson gemensamt arbetat fram. Aktörerna i dramat nämns vid namn liksom deras roller. För text och foto står yrkesjournalisten Stig Johnsson, som önskar att det ska bli repris på föreställningen.

En månad senare var det tid för en ny uppmärksammas föreställning. I tidningen rapporteras 16 dec om att det varit "Luciakonsert med drag" och referenten slutar med följande fina betyg: "Efter förra årets konsert och Luciatåg i Kristofferkyrkan menade många att tåget och konserten var det musikaliskt sett bästa i Karlshamn. Så lär många – med all rätt – göra även i år."

Riktigt stora rubriker fick Kristofferkyrkan både i Sydöstran och i Blekinge Länstidning 3 februari 2003, då metallbasen Göran Johns-

son och pastor Stefan Nordström hade dialogpredikan söndagen 2 februari. "Jesus en förebild – Kyrkans budskap även arbetarrörelsens" sätter SSD som underrubrik och båda tidningarna refererar delar av samtalet. BLT berättar också att både Göran Johnssons morfar och mamma var troende kristna. Musik av Bodekulls Blås och mycken sång inramade gudstjänsten.

Lovisa Nilsson och Ulrika Bengtsson – stipendiater i Tanzania

När någon av de våra varit ute i världen får man ofta möjlighet att intrussera pressen för deras berättelser om andra kulturer. Så skedde både i Kristianstadsbladet och Norra Skåne när Lovisa Nilsson i Glimåkra och Ulrika Bengtsson återvände från Tanzania efter några månader som stipendiater. Vid en gudstjänst i Glimåkra missionshus var Kristianstadsbladet med och hade två artiklar och rikt bildmaterial från den samlingen. Där fick också Lovisa berätta om sina intryck från landet hon besökt. Från själva gudstjänsten berättades utförligt om den måltid man åt, men också om EFS i Östra Göinge och Betelförsamlingen som här samarbetar. Om Ulrika Bengtsson och hennes upplevelser berättades med bild i Norra Skåne i artikeln Bjärtoner den 17 februari 2003.

Röke Blås och Triple and Touch i Hässleholm

Röke EFS Musikkår, kallad Röke Blås får ofta välförtjänt publicitet i Hässleholmstidningen Norra Skåne. Nu senast den 10 mars, då orkestern på söndagskvällen 9 mars framträtt i Pingstkyrkan tillsammans med Triple & Touch. Fin kritik ger referenten Kristina Larsson, som berättar både om ett potpurri av Stevie Wonderlåtar och om ett jazzigt solo av Samuel Westin på saxofon med låten Lord I want to be a Christian.

Hallå där-Paul Persson

Kristianstadsbladet har en ruta med rubriken Hallå där. Här lyfter man fram personer som på något sätt gör något annorlunda. Den 28 februari var distriktsföreståndare Paul Persson i fokus eftersom Paul skulle vara huvudtalare på de ekumeniska dagarna i Vinslöv. Redaktören Jan-Tuve Truedsson frågar Paul varför han ställer upp i detta sammanhang – EFS finns ju inte representerat i Vinslöv och Paul berättar att han tycker det är positivt att de gamla skiljegränserna mellan samfund i dag har en underordnad betydelse och att de unga inte bryr sig om de gamla gränserna.

Tapper skara håller ställningarna i Jonstorp

I Jonstorps missionshus var det bibelhelg i januari och tidningarna HD och NST var på plats och gjorde referat. Här fick man bra publicitet med bild och Thomas Behrens, barnfödd i Jonstorp fick berätta om föreningens verksamhet. Paul Persson predikade och EFS Brass spelade, säger referenten Henrik Halvarson.

Avskedspredikan i Listerkyrkan

Mångårig pastor i Listerkyrkan har Holger Lundström varit. Hela 28 år har han tjänat på Listerlandet. Att han nu lämnar Lister uppmärksammar Blekinge Länstidning 24 januari och har en intervju med Holger om hans tid som predikant i Listerkyrkan samt en bra bild till intervjun.

Sista besöket i Missionshuset

Den rubriken sätter en tidning i västra Skåne på en artikel om hur man i Kvidinge EFS sätter punkt för sin verksamhet. Missionshuset är redan sålt och nu auktioneras man ut inventarier. Det konstateras att nu får föreningen åka till Klippan och Åstorp istället för att få fira gudstjänst i EFS gemenskap. Rikligt bildmaterial beledsagar artikeln.

Birger Olsson, Bjärnum

Öppen Kyrka i Betania

För ett och ett halvt år sedan började Stina Backlund lyssna mer till Gud än hon gjort tidigare.

– Det hände mycket i mitt inre. Det blev väldigt annorlunda prioriteringar i livet. Från en dröm om en spikrak karriär som pianist till att musiken är *en* del av mig, en underbar del men inte så stor som tidigare. Att möta människor är min längtan, alla möjliga människor, och dela min tro, be, lyssna och finnas där.

Stina började få kontakt med människor ute på stan, missbrukare och hemlösa.

– Jag kände ett stort behov av en mötesplats att hänvisa dessa människor till. Då kom idén till Öppen Kyrka, men hur det skulle se ut visste jag inte, men att ha öppet några dagar och bjuda på kaffe och smörgås

hade jag tänkt. Men det gäller att inte förhastat sig. Det måste vara förankrat i församlingen och finnas de som vill arbeta med det.

– Vi har bett mycket för det här och framför allt att Jesus ska få vara i centrum. Och vi har fått många medarbetare, som ställer upp med glädje. Och det är människor från församlingen och även utifrån.

Efter årsskiftet anställdes Stina i Betaniakyrkan i Malmö på 25 % för att jobba med diakonalt arbete och den 22 januari öppnade kyrkan portarna.

– Det var spännande. Första dagen kom ingen alls, andra dagen kom två och sen har det kommit fler och fler. Vi har ett riktigt stamgång på en sex, sju stycken som kommer troget, men varje vecka kommer det någon

ny. Det kanske är ett trettiotal som har varit här under den här tiden.

Kaffe och gemenskap

Kyrkan är öppen på onsdagar och torsdagar mellan klockan tio och tolv. I kyrksalen står det framdukat kaffebord med massor av smörgåsar som går åt i flygande fläng.

– Öppen Kyrka är kaffe och gemenskap runt fikaborden, berättar Stina. Det låter enkelt. Hon berättar också att ett råd hon fått från Sankta Clara kyrka i Stockholm är att det är oerhört viktigt att tänka igenom vad man har att erbjuda, och vad man *inte* har att erbjuda.

– Vi finns där den tiden vi har öppet och så får det vara. Jag har förstått att de här stunderna betyder oerhört mycket. Det är en varm atmosfär och besökarna känner att de möts av kärlek.

– Sen har vi fått be tillsammans med några stycken och redan har vi fått uppleva ett par fantastiska bönesvar. Det är en stor glädje att få vara med om något sådant – att Gud griper in i människors liv.

Som exempel på bönesvar berättar Stina om en missbrukare som kommer regelbundet.

– Jag frågade om han ville komma ur sitt missbruk. Men han hade ingen önskan eller motivation att komma ur, så jag frågade om han ville att vi skulle be för det – att han skulle få en vilja till ett drog-fritt liv. Ett par veckor senare kom han tillbaks och berättade att han vill komma in på behandlingshem.

Jag undrar vad Stina tror att det här arbetet kan få för konsekvenser.

– Får vi se människor bli berörda av Gud och förvandlade blir det ju oerhört trosstärkande för hela församlingen. Och när vi möter människor som har det riktigt tufft, blir behovet av och längtan efter att be mer tillsammans ännu större.

Bön och förtröstan på Gud är det Stina hela tiden återkommer till. Hon tycker inte att de har stött på några direkta problem i samband med det här arbetet. Tvärtom har hon sett hur medlemmar i församlingen har fått blomma ut i uppgiften, hur deras gåvor kommer till sin rätt i det här sammanhanget och det finner hon väldigt uppmuntrande. Stina betonar att man inte kan göra det här av någon plikt eller nåt. Grunden är att man tycker om att möta alla möjliga människor, i vilka situationer de än är. Och så bönen.

– Vi måste vara fullständigt beroende av Gud och hans ledning i det här.

Oaser

Det är alla möjliga människor som kommer; missbrukare, hemlösa, folk som bor i närheten och gått förbi, pensionärer. Och några ungdomar från Pauliskolan mitt emot har tittat in som hastigast. Det är inte utan att man undrar vad besökarna tycker?

Stina Backlund vid fikabordet.

– Det verkar som att de trivs väldigt bra. Min bön och önskan är att det ska märkas att Jesus verkligen är här. Jag har pratat med ett par missbrukare som tycker att det är oerhört fina stunder, som ser det som oaser att komma in här. Med kaffeborden i kyrksalen är det extra påtagligt att det är Guds hus man kommer in i.

Vad tänker de som kommer om Gud och Jesus?

– Alltifrån en man som kommer regelbundet och verkligen har en kristen tro som under stunderna här får bekräftas och växa i sin tro, till en man som kommer och säger att han inte tror överhuvudtaget att det kan finnas en Gud. Han begriper det inte. Det som är spännande och viktigt är att det inte är vi som får människor att bli frälsta. Det är bara den Helige Ande som gör verket. Det skulle inte förvåna mig om de man minst tror skulle komma till tro gör det. Man vet aldrig.

Vad tror du att det ger?

– Jag har förstått att det betyder oerhört mycket för dem som är här. Och vår bön är att de ska komma till tro. Men att bara möta människor är också viktigt. Man måste få känna att man är välkommen hit i vilken situation man än är. Om vi ber så tror jag att vi får se människor möta Jesus till befrielse och förvandling. Och en församling blir riktigt levande först när olika typer av människor finns med. Det trasiga måste få finnas där.

För Betania innebär Öppen Kyrka att det strömmar till många nya människor till gudstjänster och öppet hus på fredagkvällar.

– Nu vet människor att Betania finns och att här är man välkommen. Det är mycket öppnare nu och detta är ändå bara början.

Helena Dahlberg

Foto: Per Andersson

EFS och diakonin

EFS är mest känd för sitt arbete att föra ut det kristna budskapet genom olika former av förkunnelse, möten och litteraturarbete. Men EFS har även haft och har diakonal verksamhet.

Ett område där det diakonala perspektivet är tydligt är i EFS utlandsarbete. I Afrika och Indien har EFS byggt sjukhus, läkarstationer, barnhem och skolor jämsides med kyrkor och missionärsbostäder. En "komplett" missionsstation skulle ha kyrka, läkarstation och skola. På detta sätt såg man till hela människans behov.

Men även i Sverige har diakonala insatser gjorts. En del av inspirationen till EFS kom från den tyska inre missionsrörelsen. Denna rörelse betonade att det behövdes en "inre mission", dvs att Evangelium skulle spridas och att sociala svårigheter skulle avhjälpas. Exempelvis satt C. O. Rosenius och flera andra ur EFS ledning i styrelsen för Sveriges första diakonianstalt. Denna diakonianstalt kom senare att kallas Ersta efter platsen på Söder där den byggdes (Erstaberget) och finns ju kvar än idag. Stockholms Stadsmission, idag känd för sin diakonala insats, startade som en kombinerad evangelisations- och diakoniinstans. C. O. Rosenius fanns även här med bland grundarna. Stockholms Stadsmission anslöt sig senare till EFS som medlemsorganisation och fick bland annat gratiskrifter av EFS-förlaget att dela ut i huvudstaden. Dessa nära band mellan Stockholms Stadsmission och EFS bestod till början av 1900-talet.

I Vita Bergen, ett område på Söder i Stockholm, bedrev Elsa Borg en omfattande diakonal verksamhet bland de allra fattigaste i staden. Elsa Borgs verksamhet var självständig i förhållande till EFS, men det fanns starka kopplingar till organisatio-

nen. I Vita Bergen utbildades bibelkvinnor, ett slags diakoner, och de besökte de fattiga i området. I hemmen delade de ut mat och kläder samt höll andakter.

I det snabbt växande Stockholm byggde Stockholms Evangelisk-Lutherska Missionsförening, EFS-föreningen i huvudstaden med sitt centrum i Betlehemskyrkan, sk. missionshyddor i en del områden i utkanten av staden. Missionshyddorna fungerade som ett slags utposter till Betlehemskyrkan och utifrån dessa bedrevs en stor verksamhet. Då missionshyddorna ofta låg i fattiga delar av Stockholm mötte missionsföreningen här både andliga, själsliga och kroppsliga behov. Särskilt i de större städerna hade EFS missionsföreningar med jämna mellanrum särskilda "fattigbjudningar" där man hjälpte dem som hade behov och predikanter och frivilliga höll andakter på äldreboenden.

I det diakonala sammanhanget bör vi även tänka in den sjömansmission EFS bedrev i de svenska hamnarna. Sjömansmissionen är mest känd för sin verksamhet i utländska hamnar, men det fanns en sjömansmission även inom landet i flera hamnstäder. Denna svenska sjömansmission riktades liksom den utländska till sjömän och erbjöd läsrum, tidningar, någon att prata med och andakter. Olika former av nödhjälp kunde även förekomma. Till detta område kan man även räkna den soldatmission EFS var med i. När regementena genom den allmänna värnplikens införande övergav sina gamla övningsplatser och förlades till städerna byggdes ofta ett soldathem invid regementsbyggnaderna som olika kristna grupper hjälptes åt att driva. Även denna del bör räknas in i EFS diakonala insats i vidare mening.

På 1890-talet föreslog kyrkoherden i Gävle, Nils Lövgren – provinsombud för EFS och senare biskop i Västerås, EFS styrelse att EFS predikanter skulle verka som diakoner i församlingarna. Lövgren tänkte sig att predikanterna skulle hjälpa till på sjukhus och bland de fattiga samt även predika. Inte minst menade Lövgren att det behövdes predikohjälp i de växande städernas utkanter. Lövgren föreslog att utbildningen vid Johannelund skulle läggas om så att den fick en diakonal inriktning. EFS styrelse sade dock nej till detta förslag och menade att EFS viktigaste uppgift var att sprida Evangelium med ord och skrift, men menade att predikanterna även kunde ha diakonala uppgifter.

Utvecklingen under 1900-talet innebar att det allmänna – kommuner och landsting – mer och mer tog över ansvar för den kroppsliga välfärden. Ingen skulle behöva lida nöd. Situationen under de senaste åren har dock visat att samhällets resurser inte räcker till för att möta alla behov. Det finns stora hål i välfärds-skyddsnetet. Ensamhet och andliga behov blir allt tydligare. Många missionsföreningar har idag andaktsstunder på äldreboenden och erbjuder olika former av dagledigverksamhet. Även dessa är en del av EFS diakonala arbete.

Diakonin finns med som en underström genom EFS arbete. Diakonin har inte varit det arbete som EFS varit mest känd för, men när Evangeliet såddes ut såg man även kroppslig och social nöd och försökte att avhjälpa den. Även här gäller att se sina medmänniskor med Kristi ögon, se deras andliga, själsliga och kroppsliga behov.

Torbjörn Larpers, Eslöv

Hårdbantning av EFS centrala verksamhet

EFS styrelse har beslutat om kraftfulla åtgärder för att få balans i EFS centrala ekonomi. Åtgärderna är en följd av det exceptionella resultatet på minus 25 miljoner kronor under 2002.

EFS centrala organisation består av riksexpeditionen i Uppsala, Johannelunds teologiska högskola och distriktsföreståndare placerade i sju distrikt i Sverige. Till detta kommer utlandsarbetet som administreras tillsammans med Svenska kyrkans arbete med internationell mission och diakoni.

Det ekonomiska resultatet för 2002 är minus 25 miljoner kronor. Detta beror på lägre gåvomedel än beräknat, kraftigt ökade pensionskostnader och ett stort negativt resultat i kapitalförvaltningen. Denna består av aktier och värdepapper och är börsberoende. Kostnadsidan följer budget i stort. Resultatet innebär att EFS har ett negativt fritt eget kapital, det vill säga skulderna är större än tillgångarna.

När EFS styrelse möttes i Uppsala 30-31 mars stod det allvarliga ekonomiska läget högst på agendan. Målet var att finna en realistisk nivå för insamlade gåvomedel och att anpassa kostnadsidan till detta.

De ekonomiska besluten i korthet:

- Styrelsen beslutade att föreslå årsmötet i Västerås i juni en rambudget för 2004 med ett förväntat gåvomedelsutfall på 22 miljoner kronor. Tidigare år har denna legat på 27,5 miljoner. Testamentsdelen bedöms som realistisk och ligger kvar på 3,5 miljoner. Övriga bidrag, medlemsavgifter och intäkter budgeteras till 19,5 miljoner. Detta ger totala intäkter på 45 miljoner kronor.
- Kostnadsidan i rambudgeten anpassas till intäkterna på 45 miljoner. Detta kan jämföras med kostnaderna 2002 som var 53,9 miljoner. Tidigare rambudget för 2003 har ett totalt kostnadsläge på 50,6 miljoner. I praktiken innebär detta att EFS centrala organisation ska bantas med sex miljoner jämfört med budget för 2003 och nästan nio miljoner om man jämför med verkligt utfall 2002. Målet är ett nollresultat under 2004.
- Utlandsarbetet berörs ej och ligger fast med 12,5

miljoner. (Styrelsen sänkte detta belopp vid sitt möte i februari från tidigare 14,7 miljoner)

- All verksamhet (förutom utlandsarbetet) kommer att beröras. Detta innebär besparingar på ledningsenheten, personal- och ekonomienheten och i musik-, barn- och ungdomsarbetet. Dessutom berörs informations- och insamlingsarbetet, Johannelunds teologiska högskola och arbetet i distrikten genom distriktsföreståndarna. Uppdraget för EFS tidning Budbäraren kommer att förändras. Detta för att en samordning ska kunna ske mellan Budbäraren och informationsenheten. Styrelsen ser det som mycket viktigt att EFS har en tidning, men formen ska förändras.

- Arbetet ska påbörjas omedelbart för att inkomster och utgifter ska vara i balans under hösten 2003.

- Styrelsen beslutade också att värdesäkra kapitalet genom att sälja alla aktier och värdepapper i kapitalförvaltningen och i stället placera pengarna i bank. Detta kapital uppgår för närvarande till ca 35 miljoner kronor. Bedömningen bakom detta är att EFS inte klarar en ytterligare nedgång på börsmarknaden. I nuläget är det då viktigare att värdesäkra tillgångarna än att spekulera i en förväntad framtida uppgång på börsen.

- Ledningsgruppen på EFS expedition arbetar nu med att genomföra besluten. För att snabbt kunna förankra åtgärdsförslag i EFS styrelse tillsatte styrelsen en arbetsgrupp som består av ordförande Rey Råwall, Åsa Dencker och Thomas Hansson.

Det finns motsvarande 50 heltidstjänster på EFS riks fördelade på hel- och deltidsanställningar. I dagsläget är det inte klart hur stor del av personalen som drabbas genom uppsägning eller förändrade arbetsuppgifter.

EFS är juridiskt sett en förening. En förening kan drivas vidare med ett negativt eget kapital. Förutsättningen är att föreningen har likvida medel att betala leverantörer, löner etc med. Och att det finns ett förtroende från omvärlden. Förtroendet är framförallt kopplat till att föreningen är kapabel och handlingskraftig nog att åtgärda ekonomin relativt snabbt. Det är i detta perspektiv som de kraftfulla och smärtsamma besluten är fattade.

Urban Jorméus, informationschef EFS riks

OAS-helg i Åhus

Helgen inleddes med ett ungdomsmöte på fredag kväll som hade temat "passion för Jesus". Funderade lite på vad passion egentligen betyder... slog upp det i ordlistan och fick fram två betydelser...

Det är ett starkt ord... dels kan det betyda "stark lidelse som helt styr vederbörandes handlande", men också "Jesu lidande". Denna kväll fick verkligen spegla båda betydelserna av ordet passion. Marie-Louise inledde mötet och lät oss se en gripande musikvideo av Per Bengtsson. Jag tror inte att någon kunde se den och förbli oberörd. Till musiken "Here comes my Hero" av Foo Fighters fick vi se den lidande Jesus på vägen till korset. Passion enligt andra betydelsen i ordlistan. Efter lovsången predikade Olof

Edsinger om vad det egentligen betyder för oss, om Jesus är den han säger att han är i Bibeln. Om Jesus är sann, då måste vi ta konsekvensen av det. Då kan vi inte vara ljumma. Passion enligt första betydelsen, att ha en stark lidelse som helt styr mitt handlande.

Kvällen avslutades med förbön och lovsång (David Svensson o Co, tack för UNDERBAR lovsång!!!). Sen var det dags att fika lite, och efter fikat, var det en rockkonsert i kyrksalen. Det var bra musik och hade mina öron fått bestämma så hade jag nog stannat kvar en stund till, men mina ögon kändes grusiga, så jag bestämde mig för att de inte skulle behöva anstränga sig mer den här dagen. Därför gick jag och lade mig och sov

Efter en god natts sömn och en god frukost var det dags att gå på den första samlingen. Den inleddes med att vi sjöng "Jag vill ge dig o Herre, min lovsång..." Innan vi fortsatte att lovsjunga utmanade Martin Börjesson (lovsångsledare under dagen) oss genom att berätta om de tankar som kommit till honom under en konsert. Förmodligen helt ovetandes om föregående kvälls tema hade han ställt sig frågan: Blir jag lika hängiven i lovsången som när jag står och diggar till musik på en konsert? Har jag samma passion för Jesus som för den här musiken?

Sedan fick Eskil Hofverberg och Olof Edsinger varsin stund att prata om sina första möten med den karismatiska förnyelsen. De berättade på

– passion för Jesus

ett enkelt och jordnära sätt om hur de, i trygga miljöer fick växa till och upptäcka mer av andens gåvor. Eskil utmanade oss att söka trons nådegåva. "Där Jesu nåd och barmhärtighet får stå i centrum, kommer nådegåvorna in på rätt sätt... De som har trons nådegåva har en förmåga att ha tro för det som är Guds vilja och genomföra det. De ger sig inte! Tänk om bara några i varje församling fick mer av trons nådegåva..."

Efter middagen var det dags för olika seminarier som hölls av Eskil Hofverberg, Berit Simonsson, Hans Lundaahl (som hade hoppat in för Hans Weichbrodt) och Olof Edsinger. På kvällsmötet talade Eskil Hofverberg utifrån Lukas 8. Hans uppmaning var bland annat att läsa Guds ord. Det är en bra jordmån och då får vi ett starkt rotsystem. Vid fiket efter mötet kom jag att samtala med en student från Karlskrona. Han är uppväxt i Svenska Kyrkan, men tyckte att den "blivit så liberal nu för tiden", som han uttryckte det. För honom blev denna helg en uppmaning att få se en kristenhet som står för en klassisk bibelsyn med Jesus i centrum. Jag kan väl inte annat än hålla med. Problemet är bara att det inte alltid är så lätt att stå upp för det raka budskapet. Ibland handlar det helt enkelt om att man själv tvivlar på vad som är sant, men de gånger man är övertygad och uttrycker en radikal åsikt, så uppfattas man ofta som trångsynt och intolerant.

Att ha passion för Jesus är inte bara att ha en stark lidelse för Jesus, utan också att dela Kristi lidande. Passion – både enligt den första och andra betydelsen.

Elin Andersson, Malmö

Foto: Per Andersson

OAS-helg i Karlskrona 5-6 sept 2003

Medverkande: Missionsföreståndare Anders Sjöberg, Torsten Josephsson, Hans Weichbrodt och Hans Lundaahl

Fredag: ungdomskväll för alla åldrar

Lördag: möten och seminarier

Samarr. EFS i Sydsvetige och OAS-rörelsen
Mer information kommer längre fram!

Små sketcher om hur man kan tackla jobbiga situationer i vardagen.

Andra Sidan

Den 21 – 23 mars var det ett soft läger på EFS-gården Höllviksstrand, i Höllviken. På lägret fanns det 14 tuffa ungdomar och sju stycken härliga ledare.

Lägret började vid 19-tiden på fredagen då det kom en gästföreläsare till gården. Det var Hans Fowelin och han föreläste om evolutionen vs Bibeln. Kan man vara kristen och tro på evolutionen?? Innehållet var mycket intressant, men på vissa punkter var det inte så objektivt. Hans pratade om slumpen och om hur osannolik och nästan helt omöjlig teorin är. Han hade gjort en mycket invecklad uträkning som ungefär en person hängde med på. Men jag tror ändå att alla förstod vad han menade. Det han menade var alltså att sannolikheten att en enda proteinmolekyl skulle bildas med hjälp av endast slumpen är lika stor som om man kastar 410 stycken enkronor i luften och alla skulle hamna med samma sida upp. Alltså skulle det ta enormt lång tid för en enda proteinmolekyl att bildas och jorden är inte så gammal... typ. (Jag hoppas att jag fattade det rätt nu.) Nästa punkt på programmet var fika. Det blev smarriga muffins med mintsmaak. (Om du vill ha receptet, sök upp Tomas Ek.) Efter det sjöngs det lovsång och det fanns möjlighet till förbön. Efter det spelades det spel, bl.a. Bonk (= smärta), Kinaschack och Alfa-

pet. Ledarna spelade nåt spel där de garvade något klossalt (Ge), så man inte kunde höra musiken (Foo Fighters – My hero.) De sista sänglamporna släcktes då det var så ljust så att de inte behövdes.

På lördagen var det väckning vid tioslaget och hårdträningen (morgongympa) började direkt, med sjukgymnasten Kristina Mo som var vår andra gäst. Efter det fyllde vi magsäckarna med den ljuvliga brunchen som stod uppdukad. På eftermiddagen blev vi deltagare indelade och fick i uppgift att göra små sketcher om hur man kan tackla jobbiga situationer som kan uppstå i vardagen. Vissa grupper var mycket "seriösa" och tog inspiration från den gamla TV-serien Tre kronor. Senare på dagen körde vi till Trelleborgs

Saker som var inne:

Spela bonk, alfapet och andra spel
 Käka glass
 Scarfs – man får vira in sig hur som helst
 Titta på Hipp Hipp
 Käka brunch – ute med frukost
 Mysa framför brasan
 Morrongympa

gymnasium för att sporta i deras idrottshall. Vissa var aktiva och spelade innebandy, medan andra utan någon som helst kondition satt i förrådet och satt. Vi nämner inga namn för att de ska slippa skammen.

När våra vältränade kroppar kom hem från Trelleborg var det fint uppdukat i matsalen. Vi kåkade en tre-rättersmiddag med ännu en gäst. Gästen kom ända från vårt rödvita grannland. Besöket hette Gytte. Hon pratade om varför hon tyckte man ska vänta med sex tills man har gift sig. Det var ganska intressant att lyssna på henne, fast man kanske inte delade alla åsikter. Efter en och en halv timmes föredrag delades vi upp i kill- och tjejgrupper och vi diskuterade det vi hade hört.

Vi kan ju inte uttala oss om vad killarna sa, men vi kan säga att många av tjejerna hade mycket åsikter och var inte rädda att ställa Gytte mot väggen. Efter seminariet var det lekdags med pastor Castor. Vi var indelade i lag och vi spelade 24 karat. Lagen hette "Keso med sylt" (Andrea, Paulina, Kalle och Erik), "Jonna" (Jonna, Linn, Måns, Kristoffer E och Malin) och "Gurka i banandräkt" (Kristoffer B, Nadia, Amanda och Joel). Vi saknade Peter den kvällen, han hade åkt tidigare på dagen.

Ett av uppdragen som skulle göras var att skriva ett ord på en whiteboardtavla med tårna så att det var läsbart. Två av kvällens begåvningar var Kristoffer B som skalade och kåkade en hel citron på en minut och Jonna som klättrade ett helt varv runt ett bord utan att nudda golvet. Efter att

bananlaget vunnit laddade vi upp med madrasser framför brasan, drog fram TV:n för att titta och garva åt Hipp Hipp. Det blev en sen kväll (dock inte med Luuk).

Söndag. När vi vaknade fortsatte vi vår tradition med brunch och efter det började alla att leka städerskor. När rummen var skinande rena hade vi gudstjänst i samlingslokalen. Stefan Olsson predikade för oss om hur det är att ha Jesus i sitt liv och om hur han vill att det riktigt ska synas på honom att han är kristen. Sen firade vi nattvard. Så kom slutet bara närmare och närmare. Till slut hade alla lyckats hitta någon bil som skulle dit man själv skulle och gården tömdes på folk. Till er som var där – tack för att ni gjorde det så roligt. Till er som inte var där – vi ses nästa gång va?!?!

Paulina Gudmundsson, Lund och Andrea Hilario, Rydsgård
Foto: Anna Hilario

Visste du att:

- Carl-Johan Tornvall är beroende av mint-tabletter.
- Paulina och Linn G gick på upptäcksfärd halv sju på lördag morgon.
- Två Kristoffer kastade in en studsboll i en trädgård.
- Alla killar lekte med studsboll, *hela* helgen – moget!
- Tjejerna städade till Bumbibjörnarnas ljuva stämmor på ryska.
- Ett stort antal deltagare vet nu hur lång tid det tar för ett ägg att explodera i en mikro.

Finnmiddag på lördagkväll.

Heljarödsgården 2003

Tälmöten 20/6 - 29/6

- 20/6 18.00 Sill och Potatis 20.00 Magnus Lennartsson
- 21/6 19.30 Lasse Weklén
- 22/6 14.00 Paul Persson
- 24-27/6 19.30 Eskil Hofverberg
- 28/6 Ungdomsdag/kväll
- 29/6 14.00 Claes Vetterlein 16.00 Allan Svensson

Fartfylld konsert med Triple & Touch och Röke Blås

En fullsatt Pingstkyrka i Hässleholm fick uppleva en fantastisk konsert med Triple & Touch. Att Röke Blås hade lyckats engagera duon till årets vårkonsert, visade sig vara ett lyckokast.

Vi som var där fick uppleva en härlig konsert av Triple & Touch tillsammans med Röke Blås.

Blåset inledde med ett potpurri av Stevie Wonder-melodier och följde upp med "Lord i want to be a Christian" med Samuel Westin på saxofon, som solist.

I samband med inledningen hyllades också Erik Karp, som i år fyller 90 år, och som 1955 startade Röke

Blås. En kraftig applåd fick Erik, som också tillägnades Ingemar Karp, Blåsets ledare sen 1967.

Därefter var det dags för kvällens gäster Triple & Touch att tillsammans med Röke Blås dra igång kvällens konsert. Det var en väl mixad underhållning med en del satiriska inslag om svenska folkets vanor och ovanor, blandat med trumpetspel av Triple & Touch. Till sin hjälp i vissa nummer, hade duon engagerat pianisten Tomas Darelid. Annars var det mest Blåset som kompede.

Under en kort intervju, fick man bland annat frågan, hur länge duon hade funnits?

– Vi har jobbat tillsammans sen

1983, och har trevligt tillsammans. Därför fungerar det så bra, blev svaret.

Hur mycket repar ni? var en annan fråga.

– Vi repar i princip bara när vi ska

köra igång med nåt nytt, fick vi till svar.

Att Ken blev trumpetare är ingen tillfällighet. Han är uppvuxen i ett hem där föräldrarna var aktiva i Frälsningsarmén. Vid sju års ålder fick Ken sin första kornett, och vid tolv års ålder fick han sin första uniform.

– Det var lite av en pina att marschera genom Tranås och spela med Frälsningsarmén, när skolkompisarna stod och tittade på, sa Ken.

Avslutningen på konserten blev ett långt och härligt potpurri på läsarsånger och gospel, med bland annat "Har Du kvar din barnatro" och "Down by the river-side". Triple & Touch och Röke Blås hade här förstärkts med kör och dansare från Enjoy.

– Vi har jobbat med denna konsert sedan jul, sa Ingemar. Även om det är inspirerande, så ska det kännas skönt att göra uppehåll i repetitionerna, sa Ingemar avslutningsvis.

Text och bild: Per Andersson

Vigsel Miriam Jarbo & Joel Jonsson

Den 16 Aug kl. 15.00 i Starby kyrka.

Festen fortsätter i St: Mikael, Ängelholm kl. 18.30.

Alla är välkomna!

O.S.A. 23/7 Birgitta & Carl Olof Jarbo

0431 – 290 44

Ännu en gång

– bibelkurs i Vittsjö

För 78e gången inbjöds till bibelkurs, som blev en välbesökt sådan. Först en eloge till EFS i Vittsjöbyggdendens programkommitté som lagt ner mycket arbete på att göra dagarna så innehållsrika och givande.

Berit och Torsten Weister var värdpar och sjöng både solo och duett. Det var också med omsorg som de unisona sångerna valdes.

Bibelstudierna hölls av Birger Broberg.

Ämnena var: Den gudomlige profeten, Den store översteprästen, Den evige konungen. Bönen: "Herre, vi skulle vilja se Jesus", återkom varje dag. Vi blev bönhörda. Efter varje bibeltimme, tror jag att vi tänkte eller sa till varandra: "Vilken stor Frälsare vi har."

Paul Persson berättade om missionsarbetet i Bako, om fyrbåken, som när den väl blev tänd, fått lysa under många år.

Är det lätt att förlåta?

Den svåra frågan var ämnet för Eva-Lotta Kjellbergs självupplevda, pedagogiska och bibelbelysta erfarenheter. Det gav mycket till eftertanke.

Janne Stjärne berättade om några bibliska personer och Carl-Johan Tyrberg talade om försoning utifrån ämnet Kyrkan och Samerna.

Tomas Seidal visade utifrån medicinskt kunnande på Bibelns människosyn, med tonvikt på livets början och livets slut.

Solister vid olika tillfällen var Anna Weister Andersson och Karin Mårtensson.

Vid avslutningsgudstjänsten, högmässan i Vittsjö kyrka, medverkade församlingens präst Calle Adolfsson, Birger Broberg och Torsten Weister. Som postludium ljöd mäktigt från orgeln: "Min Gud tillhör äran", en fin slutvinjett på bibeldagarna.

Rik gemenskap, vackert väder som inbjöd till uteliv, fin miljö och god mat på Vittsjöskog – allt samverkade till det bästa.

Ann-Mari Ohlin, Pärup

Nyfiken på Mary och Einar Persson

En härlig vårdag tar jag bilen ut till Kågeröd för att träffa Mary och Einar Persson. Tidningsutskottet har gett mig uppdraget att göra en intervju med dem och efter kaffe med dopp ställer jag lite nyfikna frågor.

Ni är ju pensionärer sedan några år. Vad har ni sysslat med under ert yrkesverksamma liv?

Mary: Vi hade lantbruk i 20 år och när vi lämnade det så fick jag tjänst som kokerska på ett dagis. Det trivdes jag bra med.

Einar: Jag har varit avbytare i 21 år.

Vad gör en avbytare?

E: Jo, man tar hand om djuren på en lantgård, när ägaren behöver vara ledig. Det gäller den dagliga omsorgen och det innebär helgarbete varannan helg.

Det som intresserar oss mest är ert stora engagemang inom EFS. Ni har ju en missionsförening i Kågeröd. Hur fungerar den?

E: Ja, jag är ordförande nu och vi har möte en gång i månaden, den första torsdagen i månaden. Då håller vi till i församlingshemmet och det kommer en del som inte är medlemmar. För någon, som blivit ensam, har gemenskapen betytt mycket.

M: Dessutom har vi en syförening som samlas var 14:e dag och då får karlarna vara med.

Hur många medlemmar är ni?

E: Enligt den senaste uppgiften så är vi 18 i missionsföreningen. Dessutom har vi en studiecirkel, som samlas varannan vecka.

Jag vet av egen erfarenhet att ni båda gör en praktisk insats på EFS-gården i Åsljunga.

E: Jag tycker att det är väldigt roligt att få hjälpa till där. I slutet av den här veckan ska jag upp till Åsljunga och räfsa löv. Så ingår vi i gänget, som samlas för så kallade Hantverksdagar, nu senast tre dagar i februari. Vi är 10-12 personer, som då arbetar med sådant som personalen ser behöver göras men inte hinner själva. Vi var 10 som mest någon dag.

M: När Einar kommer hem därifrån har han ofta en säck med ren tvätt som skall lagas eller sys om. Lakan som slitits ut kan bli kuddöverdrag. Det är bara roligt att få hjälpa till.

Dessutom har ni varit värdar de senaste jularna på EFS-gården.

E: Visst är det ett ansvar samtidigt som det känns bra att kunna vara till hjälp för andra.

Det innebär att ni verkligen gör ett diakonalt arbete, så är ni ansvariga för att tidningen Livsluft hämtas på tryckeriet i Landskrona, får adresslappar och lämnas på posten i Svalöv.

E: Vi är ett gäng på 7 personer, som träffas här hemma och det tar en liten stund att klistra adresslapparna. Det var så att Claes Vetterlein hade hört att vännerna i Örkelljunga ville få avlösning och då frågade han om vi i Kågeröd kunde ta över och det svarade vi JA på utan att tveka.

SOS-sångarna är ett känt sångarteam. När startade ni?

M+E: Det var väl omkring 1970 som vi och Gertrud

sson, Kågeröd

och Egon Svensson i Ekeby började medverka med sång på möten i trakten. Vi gjorde ett uppehåll när barnen var små, men sedan tog vi med våra flickor så det blev en familjekör.

Mary tar fram tidningsurklippen och visar en bild i Budbäraren från EFS årskonferens i Helsingborg 1974.

M: Då medverkade familjekören. Jag har skrivit upp när och var vi sjungit och vilka sånger vi sjungit. Det har blivit många tillfällen. Det har också blivit sångarresor utanför Skåne. Vi slutade för något år sedan men någon enstaka gång ställer vi upp.

Ni har haft och har många uppgifter i EFS. Vad är det som driver er?

M: Det gäller att ta ansvar för det som behöver göras. Någon måste göra det och då ställer vi upp. Vi tycker dessutom att det är roligt.

Men livet är inte bara EFS. Vad sysslar ni med annars?

M: Jag älskar blommor. För ett tag sedan hade jag nästa 20 amaryllis i blom. (Jag såg dem själv/TS). Just nu är det fem orkidéer som blommar. Dessutom driver jag upp streptocarpus, men de blommar inte nu.

Och du, Einar?

E: Vi har ju en stor trädgård och nu är det tid att beskära fruktträden. Så ska huset underhållas. Vi har också ett par grannar som behöver hjälp med trädgården, så jag gör en insats där.

Så tackar jag för mig efter en trevlig pratstund och styr kosan mot solen i väster och hem till Helsingborg. Jag har träffat ett äkta par som tar sitt ansvar med glädje och som är ett föredöme för oss alla.

Torsten Simonsson, Helsingborg

Musikfest

på EFS-gården i Åhus
den 31 maj kl 19.00

Med Lovsångsband och Henrik Frosthagen
som håller i andakten.

Håll ögon och öron öppna för
mer info om vilka band det blir.
Café med go mad (mat) och fika.

Entré

Välkomna!

Under våren och sommaren 2003 hälsar
vi dej välkommen till bland annat:

Kristi himmelfärds dag 29/5

Barnens dag!

En hel dags skoj för barn med föräldrar
med början kl 13. Se separat annons.

Pingstafton 7/6

18.00 Konsert med

Jard och Carina Samuelsson

19.00 Supé på Höllviksstrand

Anmälan till supén senast 3 juni
till Eva Andersson 046-25 31 66

Sommarläger 14-18/6

Barnläger med ledarskola

Birgitta och Anders Gudmundsson m. fl.

Välkommen!

Hela sommarens program hittar du på
www.hollviksstrand.com

Från distriktsstyrelsens sammanträde

Vid distriktsstyrelsens sammanträde den 20 mars behandlades bland annat följande ärenden:

- Gårdsföreningarnas hyresavtal. Förhandlingar hade förts om **hyresavtal**. Dessa presenterades och godkändes. Det innebär i korthet att distriktet som ägare av EFS-Gården i Åsljunga och ÅhusGården hyr ut respektive gård till respektive gårdsförening för tio år. Därmed är det gårdsföreningarna som har anställningsansvar för personalen och som bedriver verksamheten. Det uppdrag som distriktsstyrelsen tidigare givit gårdsutskotten avslutas härmed. Ett stort TACK till utskotten för det engagemang som ni under årens lopp visat för gårdarna.
- EFS och distriktet har inbjudits att delta med bland annat ett seminarium på **Stiftets internationella möte den 23-24 augusti**. Styrelsen beslutade att arrangera ett seminarium utifrån EFS ena prioritetspunkt för det internationella arbetet, nämligen utbildning. Kerstin Högelius, EFS representant i nämnden för Svenska kyrkans internationella arbete, kommer att medverka i detta seminarium.
- Till distriktets **ombud** vid EFS årskonferens i Västerås 25-29 juni nominerades Christer Caesar och Ingvar Persson med Ingemar Bjärneroth som ersättare.
- **Bokslutet** för 2002 behandlades och skrevs under. Vi kan ju glädjas åt att distriktets gåvomedelsunderskott blev mindre än den resultatsutjämningsfond på 300 000 som avsattes för ändamålet vid förra årsmötet. Underskottet stannade vid 249 000. Resultatet är ju betydligt sämre på EFS riks...

Kilwa

På tal om EFS riks så har vi på riksplanet ett betydligt större underskott att finna lösning för. Se sidan nio. Den viktigaste lösningen är att vi som medlemmar fortsätter att stödja EFS centrala arbete bland annat Johannelund, men också det internationella arbetet. Vårt distrikts gemensamma EFS-projekt Kilwa har ni kunnat läsa om här i Livsluft. Det är ju ett tydligt exempel på de tre prioriteringarna EFS valt för det internationella arbetet: Utbildning, Relationer och Nå vidare med evangeliet. Så vill EFS arbeta och det är viktigt att vi är med och stöttar detta. Vårt Kilwaprojekt har rönt stort gehör och EFS har fram till och med mars månad redan fått in drygt 50 000 kr av de 180 000 vi lovat. Än en gång vill jag påminna om att använda Kilwa som ett pedagogiskt redskap för att beskriva EFS internationella arbete. Ett exempel på allt vi kan göra tillsammans med våra systerkyrkor.

Stipendiaterna

På tal om Tanzania så har, när denna tidning kommer ut, stipendiaterna från Tanzania varit i distriktet två veckor. Ni som var med på distriktets årsmöte har fått träffa dem. Ni andra kan se dem på kortet här intill och ha med dem i era förböner. Under maj månad är de på en kurs på Hållands folkhögskola. Den 23 maj kommer de tillbaka för att vara i Lund/Malmö i ca två veckor och Norra området i också ca två innan de avslutar sin tid i Sverige med att vara med på EFS årskonferens.

Expeditionens anslagstavla

I den nya expeditionen har vi en anslagstavla där många föreningars program är uppsatta men också tidningsurklipp från lokala tidningar som refererat EFS verksamhet på olika platser. Sänd gärna in både era program och sådana referat. Vi har nu bett Birger I Olsson i Bjärnum att skriva en krönika över artiklarna från de gångna månaderna. Se rEFSat i dagstidningarna på sidan fem.

Expeditionens bönekorg

Vi fortsätter att plocka fram ur expeditionens bönekorg.

- Med anledning av detta nummers tema, ber vi för dem som på olika sätt står i en diakonal tjänst.
- Vi fortsätter att be för familjen Andersson i Nakamte.
- För stipendiaterna Rehema och Lucy under deras kurs på Hållands folkhögskola.
- Vi ber för de nybildade gårdsföreningarna och det ansvar de gått in i och för gårdarnas personal inför högsäsongen.
- Den nyvalda distriktsstyrelsen.
- Årets konfirmander som nu förbereder sig inför sommarens konfirmationsläger.

Och vi vill också uppmana er att sända oss böneämnen som ni vill att vi ska vara med och be för. Likaså vill Tidningsutskottet uppmana er alla att bland annat utifrån Mitt vittnesbörd av Mattias Folkesson i förra Livsluft att dela med er av trons be-

Rehema och Lucy, stipendiater från Tanzania.

tydelse i vardagen eller som han säger "Sätt ord på trons". Använd gärna denna tidning för detta. Se också redaktörens vittnesbörd på sidan två.

Vecka 20 och 22, 12-18 maj och 26 maj till 1 juni, har Paul Persson beviljats tjänstledighet. Torbjörn Larpers kommer att vikariera som distriktsföreståndare.

Med varma vårhälsningar från expeditionen, Paul Persson

Sommarläger 2003

Sommarläger på Åsljunga

Du som är född 89, 90 eller 91 – kom på läger den 6-8 augusti på Solvik i Åsljunga.

Pris: 500 kr

Ledare: Ulrika Bengtsson, Anna-Maria Johansson, Emanuel Jeppsson, Annica Nordqvist m.fl.

Ta chansen till ett läger precis innan skolan börjar! Vad kan vara mer perfekt att avsluta en skön och avkopplande sommar med? Här blir det fullt ös, med massor av kul saker som händer. Vi avslöjar dem inte nu utan kom och se själv!

Anmälan till EFS-exp. Vallgatan 9,
281 31 Hässleholm
Tel: 0451- 38 80 70, fax 0451- 38 80 71
Mail: dk@efssyd.org
Senast den 22/7 vill vi ha din anmälan!

Upptäckarläger

den 2-4 augusti

på Solvik, Åsljunga för dig som är född 92, 93 eller 94!

Pris: 400:-

Ledare: Lena och Olle Jönsson, Helen Eriksson m.fl.
Kom och var med om härliga lägerdagar på Solvik!

Anmälan till:

EFS-exp, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Tel: 0451-38 80 70, fax 0451-38 80 71

Mail: dk@efssyd.org

Senast den 22/7 vill vi ha din anmälan!

Äventyrläger

Gemenskapande

På Tjurkö den 3-6 augusti 2003

Välkommen till läger på Hägnan Tjurkö, lägret är till för dig som nu går i årskurs 3 – 6.

Start: Söndagen den 3 augusti kl. 16⁰⁰
Slut: Onsdagen den 6 augusti kl. 16⁰⁰
Pris: 480 kr. sök bidrag från din församling eller förening.
Logi: I lägrets egna tält.
Ledare: Daniel Svensson, Helena Gustafsson, Anna Ekström,
Linn Aasen, Anna Lindgren, Johanna Elofsson m.fl.
Program: Äventyrsdax, andakt, friluftsliv, bad, lägerbål m.m.
Mat: Vi lagar själva maten över öppen eld.
Arrangörer: EFS och Sv. kyrkan i Karlskrona & Ronneby kontrakt.

Anmälan: Senast den 26 maj via grupplederen eller direkt till:

Mariagården
Linn Aasen
Riksvägen 46
371 62 Lyckeby

OBS! Begränsat antal deltagare, anmäl i god tid! Bekräftelse och utrustningslista kommer under v 22.

Undrar du något, så ring Daniel tfn. 0455/25780 eller Anna tfn. 0455/59511

Blåsarläger

21-26 juli på Glimåkra Folkhögskola för dig som är 10 år eller äldre och spelar ett instrument som passar in i en blåsorkester.

Medverkande: Fredrik Karp, Ingemar Karp m.fl.

Pris: 1250:-

Workshop: Även detta år har Du möjlighet att välja en workshop.

Under 1,5 timme varje kväll så ska Du välja något av följande: Gospelkör, improvisation, hiphop-dans eller drama. Du får bara välja ett av dessa fyra och Du ska anmäla vilken av dem du vill ha i första, andra och tredje hand.

Anmälan:

Tag kontakt med EFS-expedition

på 0451 - 38 80 70 för anmälningsfolder!

Anmälan ska dock vara gjord före 31 maj.

För 7:e året i rad

Midssommarljus

på Heljarödsgården 20-28 juni 2003 även i år i **3** delar

För dig som vill lovsjunga Gud och lära känna honom bättre, gå på tältmöten varje dag, se en underbar soluppgång, lyssna på goa band, och ha en underbart god och avslappnad vecka...

För dig som går på gymnasiet eller ska börja i höst, som har gått ut skolan och tagit en veckas semester, eller som har sommarlov från högskolan eller universitetet.

Läger 1

Start: Midsommarafton 20 juni. kl. 14.00
Slut: Söndag 22 juni. kl. 18.00

Midsommarfirande med allt vad det innebär. Tältmöten och midnattsmässa, lovsång och bön till vår mäktige Gud! Spex, å Café, soluppgång på Kullaberg och en hel del därtill.

Säng 400:- Golv 350:- Tält 300:-

Läger 2

Start: Måndag 23 juni. Drop in kl. 13 - 15
Slut: Fredag 27 juni. kl. 17.00

Goa stunder med Herren och varandra, tältmöten med god undervisning av Eskil Hofverberg. Valbara workshops, äventyrsdag på Kullaberg, fotboll, volleyboll och bad.

Säng 350:- Golv 300:- Tält 300:-

Läger 3

Start: Fredag 27 juni. kl. 17.00
Slut: Söndag 29 juni. kl. 18.00

Goa möten med Herren fortsätter, likaså tältmöten och det fina vädret! Beachvolleybollturnering i Farhult, lovsång med Bengt Johansson, hamburgargrillar och många vänner, gamla och nya!

Säng 400:- Golv 350:- Tält 300:-

Stanna hela veckan, kostnad för alla **3** delarna: Säng 900:- Golv 750:- Tält 650:-

OBS: Gården tar emot ett begränsat antal personer så anmäl dig till Midsommarljus så fort du kan... så är du säker på att få plats!

Anmäl dig till vår ungdomskonsulent Annica Nordqvist, EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm, eller ring henne direkt 0451-38 80 70. Anmälan kan också göras via www.gulaceller.nu, eller skicka ett mail till UG_heljarod@home.se. Skriv namn, adress, telefon, email, ålder, vilket/vilka läger, önskad boendeform, allergier osv.

All betalning sker på plats när du kommer till lägret.

Har du frågor så ring Emma Andréasson: 042-680 29, 0707-349 626, emma.andreasson@efsyd.org

Sommarläger

Höllviksstrand

14 - 18 juni för dig som är 9-14 år
med Ledarskola för er som är 15 år och uppåt.

Ett härligt sommarläger där vi lär känna nya kompisar och Jesus, leker, badar, har lägerkvällar och fest på temat "Hälsa". Varje dag har vi lägerarbete och du får välja mellan pyssel, sport och lek, sång och dans, natur, och äventyrsgrupp.

Start: Lördagen den 14 juni kl 15.00

Avslutning: Onsdagen den 18 juni kl 17.00

Pris: 500 kr, syskonrabatt, 25% för första syskonet, 50% för andra.

Ledare: Anders och Bi Gudmundsson m.fl.

Ledarskolan är för dej som är 15 år och uppåt och vill prova på att vara barnledare. Ledarskolan börjar fredagen den 13 juni kl 18.00 med kvällsmat.

Sista anmälningsdag: 2 juni. Begränsat antal deltagare,

anmäl dig så fort som möjligt till:

Skriv: namn, födelseår, adress, tfn, ev. allergi, vem du vill dela rum med och vilket lägerarbete du helst vill ha.

Bi o Anders Gudmundsson
Vetev 6, 240 10 Dalby
eller mailadress:
sommarlager@hollviksstrand.com
eller telefon: 046 - 20 22 29

Sommarpunkten

Sommarpunkten på Höllviksstrand är lägret för dig mellan 8-14 år och går av stapeln den 29-31 augusti.

Kom till ett läger med mycket musik, lekar och spännande överraskningar. Vi ställer oss frågan: Vad betyder det att ha Jesus i sitt liv?

Ta chansen och anmäl dig nu!

Ålder: 8-14 år.

Pris: 250 kr

Ledare: Tomas Ek m.fl.

Sista anmälningsdag den 18 augusti.

Anmälan och frågor till: Tomas Ek 0413 - 616 49
sommarpunkten@hollviksstrand.com

www.hollviksstrand.com

almanacka

även på www.efssyd.org

<i>maj</i>		Nummer/sida
3-4	Vi två – en livslång resa, Sunnerbogården	3/8
10	Konsert med Glimåkra Gospel, ÅhusGården	
13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, EFS-Gården, Åsljunga	3/3
18	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte	
24-24/6	Tanzaniastipendiaterna i distriktet II	
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
29	Barnens dag på Höllviksstrand	5/3
31	Musikfest, ÅhusGården	5/17
<i>juni</i>		
7	Konsert, Jard och Carina Samuelsson, Supé, Höllviksstrand	5/17
11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
14-18	Sommarläger på Höllviksstrand	5/17
19-12/7	Konfirmandläger 1, Åsljunga	
20-29	Midsommarljus, Heljarödsgården	5/13
25-29	EFS Årskonferens, Västerås	
<i>juli</i>		
17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
21-26	Blåsarläger, Glimåkra	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	
<i>augusti</i>		
6-10	Bibeldagar i Ringamåla	
23-24	Lunds internationella stiftsmöte, Lund	
<i>september</i>		
5-6	OAS-helg, Karlskrona	5/11
<i>oktober</i>		
18	Missionsdag, Hässleholm	

Mitt varma tack till alla givare av gåvor till EFS-gården Åsljunga (7.370 kr) vid min födelsedag 16/2.

Carl Forssman

Till EFS-gården Åsljunga har 5.000 kr skickats som minnesgåvor till Inga-May Olofssons jordfästning. Ett innerligt tack till alla givare!

Kjell Olofsson

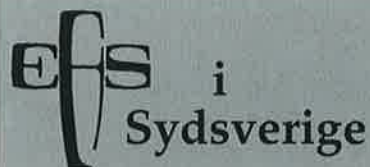
Minnes- och högtidsgåvor

Mars

Minnesgåvor till Assar Nilssons, Ture Nilssons, Elsa Borgarssons, Gunnar Bergmarks och Kjell Nilssons minne.

Högtidsgåvor vid Tora Perssons högtidsdag och Kerstin Svenssons 40-årsdag.

Totalt inkommet under perioden: 2 100 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. TACK för gåvorna.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Längtan efter Guds kärlek

"Jag har bestämt mig för att älska. Om ni söker det högsta goda, tror jag att ni kan hitta det genom kärleken. Och det sköna i det är, att vi är på fel väg när vi inte gör det, ty Johannes hade rätt, Gud är kärlek. Den som hatar känner inte Gud, men den som älskar har nyckeln som låser upp porten till meningen med den yttersta verkligheten."

Citatet är hämtat från Martin Luther Kings bok *A Testament of Hope*.

Det speglar mina tankar och min längtan efter Guds kärlek. Jag är lyckligt lottad, för jag har mött mycket kärlek i mitt liv. Först från föräldrar och andra släktingar och sedan från min man och mina söner. Jag har dessutom förmånen att få arbeta med fantastiska människor. Ändå kände jag tomhet och längtan efter en kärlek större än den jag fick av mina nära och kära. En känsla av att livet, är det inte mer än så här, smög sig allt oftare på.

Jag var länge alltför upptagen och stressad för att upptäcka de tecken som Herren sände i min väg. Så en dag höll det inte längre... Med dagens terminologi skulle man kunna säga att jag var tvungen att slå på ringsignalen på mobilen. Herren sände mig först via min son en bibel, som jag började läsa och sedan styrdes mina steg mot en morgonbön i Betaniaskyrkan. När jag så börjat lyssna/se Guds tecken – och vilka positiva effekter det fått på mitt liv, så kände jag en stark lust att gå vidare. Alpha-kursen är för mig ett steg att öka min kunskap och öppna mitt hjärta för Jesus. Martin Luther Kings bok heter *A Testament of Hope*, hopp som så många saknar i dagens samhälle, men som Nya testamentet ger oss i evangelierna. Mitt sökande har gjort mig till en hoppfull person och kan jag bara återgälda en del av den kärlek och det hopp som jag får i tron, så skulle det göra mig mycket lycklig.

Carin Larsson, Malmö

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Stipendiaterna Rehema och Lucy sjöng tillsammans med Gunilla Persson på Årsmötet, sid 12.

En livslång resa, sid 6-8

- Karl-Johan Tyrberg, sid 10
- Flickan i trädet – LS, sid 16

Nr 6-7 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Inga Pagréus på besök i Malmö
- sid 6 Vad som än händer finns jag här för dig
- sid 7 Påskveckan i Åsljunga
- sid 8 Vi två
– en livslång resa
- sid 9 Gospelkonsert på Ekebo
- sid 10 Karl-Johan Tyrberg
- sid 12 EFS i Sydsveriges
Årsmöte 2003
- sid 14 Tack till
Holger Lundström
- sid 15 Uppmuntran till
att gå en extra mil
- sid 16 Flickan i trädet – LS
- sid 16 Smultronställen
- sid 18 Expnytt
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Smultronön

En gång fick jag en hästsco i födelsedagspresent. Den var till hälften alldeles rostig och till hälften blästrad som ny igen. Presenten var en pik. Givaren var bilmekaniker och kunde inte förstå hur jag kunde tycka att rost är vackert. Det är ju inte en helt konstig åsikt från en som suckar när han ser rost. Så han hade helt enkelt gjort halva fin igen. Jag tyckte ju egentligen att han hade förstört den. Själv hade jag nog aldrig plockat på mig hästscon överhuvudtaget även om den varit helt rostig. En hästsco är väl inget speciellt. Det är inte utan att man som kvalificerad sakletare blev lite irriterad på ens kompisar när de trodde att jag ville ha alla saker som är rostiga, en rostig mutter eller ett rostigt cykellyse. Eller en hästsco för den delen. Men ful som den är har jag ändå kvar den. Det var en roligt present som berättade både något om mig och något om honom jag fick den av.

Men att plocka på mig sönderrostade saker har jag haft svårt att låta bli. Så när man så här inför sommaren pratar om smultronställen så blir mitt tveklöst Smultronön. Den he-

ter så. Tillsammans med en stenpir mellan ön och land ramar den in en segelbåtshamn. Den är liten och ganska ful eftersom folk har dumpat diverse bråte där. Så det är sällan en själ där. Åt öster ser man skärgården, åt norr SSAB (inte heller fint) och åt väster Luleå stad. Det tar ungefär en kvart att gå runt ön, eller en timme, om man är på sakletarhumör.

Där var jag ofta när jag var yngre, sen mer och mer sällan. Men jag vet att jag ska dit minst en sväng i sommar.

Helena Dahlberg, sakletare

En f.d. emaljtratt som slutat sina dagar på Smultronön.

Redaktionsruta

Livsluft nr 6-7/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 - 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillbända senast:
Den 1/7 för nr 8-9. Plan utgdag den 15/8 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 - 44 61 80

Utvecklingssamtal... med Gud

Detta skriver jag till dej som går och väntar på att något ska hända, till dej som är missnöjd med din kristna gemenskap och som tycker att Gud inte verkar göra något. Du tycker att du har fastnat och att livet rinner iväg.

Jag vill föreslå att du bokar ett utvecklingssamtal med Gud. Du och Gud skulle kunna samtala om din situation, hur ditt liv med Gud är, om du är på rätt plats.

Ni kan sätta upp mål tillsammans. Vad vill du ska hända under det närmaste året, var vill du vara om fem år? Ni kan prata om vilka hinder som finns för att du ska nå målet och vad du behöver för utrustning. Du kanske ska bredda din kompetens. Eller ta en vilopaus. Gud kommer att lyssna till dej och ge dej svar. Han vet en väg framåt för dej, en skraddarsydd lösning just för ditt liv.

Min erfarenhet är att vi är alldeles för många kristna som lever utan mål med vårt kristenliv. Med ett mål uppsatt kommer du att utvecklas och röra dej framåt, även om du inte når ända fram. Med ett mål kan du lättare upptäcka att något verkligen händer. Utan mål är det inte säkert att någon utveckling sker över huvud taget.

Utvecklingssamtal och mål kan låta konstruerat och pretentiöst. Du tycker kanske att jag gör det andliga livet till något tekniskt när det istället skulle vara en samvaro med Gud. Jag tror att vi kan behöva titta krasst på våra liv ibland och vara praktiska. Det är alldeles för lätt att låta livet bara ha sin gång, bara flyta

på och nöja sig med tanken att Gud har allt i sin hand.

Du vill att Gud ska leda dej, men ger du honom chansen? Hur ska han kunna leda dej om du inte tar dej tid att lyssna på Honom och inte frågar Honom om råd? Jag tänker på hur det brukar gå till hemma i min familj. Det är inte lätt att få igång ett samtal med barnen om de samtidigt spelar dataspel, läser serietidning, leker eller gör läxorna. Hur ska då Gud kunna få ladda ner sina tankar i dej om du hela dagarna är upptagen med jobb, tv, sammanträden, nöjen? Dina sinnen är överfulla med intryck och det finns helt enkelt inte plats över för Guds tankar.

Det är ditt eget ansvar att göra något med ditt liv. Det är inte din pastors eller din församlings. Din pastor kan inte tillfredsställa alla församlingsmedlemmars behov av inspiration och utveckling, hur brinande och bra han eller hon än är. Vi behöver impulser från olika håll för att utvecklas. Läs kristen litteratur, hälsa på i andra församlingar, åk på kurs eller konferens. Gå utanför ditt vanliga sammanhang om du inte hittar stimulans hemma. Ta till dej det som är gott och ta med det hem till din egen församling. Jag tror att vi behöver ha en typ av utvecklingssamtal då och då, både med Gud och med varandra. Det ger perspektiv på våra liv, och det ger kärlek och förståelse för varandra.

Detta skriver jag inte för att jag är någon expert som har väldigt

mycket erfarenhet av ett målmedvetet kristet liv. Jag skriver detta för att jag känner bristen i mitt eget liv och behovet av Gud. Jag känner av kampen i mitt liv, kampen om tiden. Och jag känner att varje steg jag tar närmare Gud, besvarar Han med välsignelse och bekräftelse.

Gud vill verkligen nå ut med sitt budskap om frälsning. Det råder inget tvivel om Han vill möta och beröra människor – och Han behöver dej!

Gud vill!!!

Vad vill du?

BiGudmundsson, Dalby

Välkomna till Stenbräcka

och delta i
vårt midsommarfirande.
Vi har öppet hela sommaren.
Stugor, vandrarhem, camping,
badplats och meditationsområde.
Konferens- och kurslokaler
öppet året runt,
Vi kan även erbjuda helpension
Tfn. 070-6546185 /
reception 0455-46285

Rastplatser

I mitt arbete i Gamla Uppsala församling har jag fått vara med om att utveckla en kort pilgrimsled – Eriksleden – som går mellan Uppsala Domkyrka och Gamla Uppsala kyrka. Uppsala kommun har genomfört den praktiska anläggningen och därför kommer vandrare till två platser där de kan läsa ett bibelord och längst ner i hörnet se logotypen Uppsala kommun. Det känns fint med kommuner som bjuder på bibelord.

Jag tänkte ta er med till de två rastplatserna.

Vid vatten

Den första ligger i stadsbebyggelse men på ena sidan har du Fyrisån. Du kommer fram till en plats där bänkarna går ut i vattnet och läser:

Herren är min herde,
Ingenting skall fattas mig.

Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.

Det är bra att läsa bibelordet mitt i livet, mitt i staden. Gud kan komma till oss med rastplatser i vårt arbete. Han vet att vi behöver andningspauser. Vi behöver ständigt påminnas att *han låter oss vila*. Och i vilan låter han mig lyfta upp ögonen och se medmänniskor som är mig till hjälp och glädje men som också behöver mig. Vid Fyrisån ber jag om livets vatten – livsmod och framtidstro för mig och för alla. Och Jesus besvarar min bön: Jag är levande vatten, jag är livets bröd.

Jag vandrar vidare till nya uppgifter. Kanske gnolar jag *Som din dag så skall din kraft ock vara. Detta löfte gav han mig*.

Med utsikt

Nu har jag vandrat ut ur staden. För att nå rastplatsen lämnar jag vägen och går upp på en höjd. Jag ser ut över slätten. Där kan jag följa årstiderna – åkrarna ligger svarta på vintern, sedan kommer en spirande grönska som så småningom kommer att gå över i gula ax. På hösten sticker stubben ur jorden. Jag böjer mig ner och läser bibelordet

Jag ser upp emot bergen:

Varifrån skall jag få hjälp?

Hjälpen kommer från Herren,
Som har gjort himmel och jord.

Han låter inte din fot slinta,
han vakar ständigt över dina steg.

Jag skall vandra nära marken, veta att jag har kontakt med de bärande krafterna i Guds skapelse. Men jag skall också lyfta ögonen och se uppåt och framåt. Min bön blir till ett samtal. Frågan *Varifrån skall jag få hjälp?* får ett svar *Hjälpen kommer från Herren*.

Min vandring fortsätter. Men inom mig bär jag rastplatser. Jag har mött glädje och vederkvickelse. Jag får förmedla av de källor som jag själv öser ur.

Per-Anders Sölvén, Gamla Uppsala

Inga Pagréus på besök i Malmö

*Du behöver inga processioner
Ingen guldbroderad skrud
Du behöver inga orgeltoner
För att gå upp och möta Gud*

Ulf Lundell, Gå upp på klippan

Ja, herren kan sannerligen mötas i de mest skilda sammanhang! Det förstår alla vi som fick glädjen att lyssna på Inga Pagréus, diakon i S:ta Claras församling. Många har under årens lopp fått möta Herren på plattan på Sergels torg och på Malmskillnadsgatan. Där möter Inga och hennes volontärer med kaffe, smörgåsar, erbjudanden om förbön, allt serverat med ett respektfullt bemötande.

Många slöt upp på Betania i Malmö för att lyssna på Ingas erfarenheter under en lördageftermiddag. Stina Backlund som är ansvarig för diakonin i Betania hade efter flera besök i S:ta Clara blivit både inspirerad och imponerad av verksamheten där. Hon blev därför självklart besviken när Inga först sade nej till ett malmö-besök. Tack och lov ändrade hon sig och besökte församlingen i Malmö under 2 dagar. Vi fick lära oss mycket, men det som berörde mig starkast var deras aktiva arbete med bönen. Inga och hennes volontärer ber 2 timmar om dagen, en gång på morgonen och en på eftermiddagen. Då samlar man kraft tillsammans och ber för det arbete som man utför. De volontärer som inte är med ute på fältet kan be hemifrån; efter en förbönslista.

Det finns inga hopplösa fall för Jesus

Mötet ställde den viktiga frågan ” Vem är vår nästa?” I både Gamla och Nya testamentet skildras de spetälskas utsatthet. De betraktades som orena och levde utanför samhället. Jesus vågade närma sig dessa utstötta och berörde och helade dem. I dag har vi inga spetälska i vårt samhälle, men många lever utstötta och förak-

Inga Pagréus.

tade. Det är bland annat narkomaner eller andra missbrukare, aidssjuka och prostituerade. Människor som sällan möts av ett leende eller med beröring. Inga och hennes volontärers första uppgift blir att vinna deras förtroende. Hon betonade i sitt föredrag att det finns inga hopplösa fall för Jesus. Det kan ta tid och ibland blir det bakslag – men inget är omöjligt. I vår tid talas det mycket om pengar, eller bristen på dem. Därför var det trösterikt att höra att man i Stockholm i stort sett hade startat med två tomma händer. – Den Gud kallar utrustar han också, sa Inga. Vi får alla leva med denna förtröstan inför det fortsatta arbetet med öppet-husverksamheten i Malmö

Carin Larsson, Malmö
Foto: Helena Dahlberg

Lena och Allan Svensson.

Vad som än hän

– Det vi vill förmedla är att romantiken som finns där i början, som är jättefin, lika fint, om inte tio gånger finare, är det att se ett par som levt 30, 40 år tillsammans och man ser deras kärlek och ömhet för varandra, att de är rädda om varandra och inte tar varandra för självklara.

Jag har aldrig varit så rädd om Lena som jag är idag för det har gått upp för mig att det inte är självklart med en god livskamrat – det är en stor gåva, säger Allan Svensson.

Allan och Lena Svensson höll tillsammans med Calle och Birgitta Jarbo och Agneta och Lennart Albertsson i kursen "Vi två – en livslång resa" på Sunnerbogården den 3-4 maj. Nio par som varit gifta mellan fyra och trettio år deltog.

Jag undrar hur det går att prata om äktenskapet i en grupp, det är ju något privat.

– Det går att ha undervisning som gäller alla och man kan vara personlig utan att vara privat. Vi tog också och lyfte fram små bitar av vår egen erfarenhet. Sedan delade vi upp oss och tog tre par var och pratade ett par gånger, berättar Lena. Hon tycker att vi har gjort det för privat.

– Det har förutsatts, kanske framför allt i kristna sammanhang, fyller Allan i, att äktenskapet klaras av hemma, och så klart att en kristen klarar sitt äktenskap. Men behovet av att vårda relationen är exakt det samma för troende och icketroende.

Allan och Lena berättar att deltagarna uppskattade att få tid för varandra och att det inte bara var undervisning utan att ledarna delade av sina egna erfarenheter.

– Vi tre par försökte bjuda på oss själva och vad vi gått igenom. Så att man förstår att det inte är något onaturligt med missförstånd eller läsningar i relationen, berättar Allan.

– Ingen av oss har en perfekt relation, fortsätter Lena, det är inte därför vi håller i det här, det är på helt andra grunder.

Vilka?

– Det att man har levt tillsammans många år i med och motgångar.

– Och ett intresse att hjälpa andra par att fördjupa sina relationer, säger Allan. En poäng är att den här kursen ska sättas in före en kris. Det är mer friskvård – att ge verktyg att arbeta med och gå vidare så man har kunskap och material när man senare hamnar i svårigheter.

Vad var utmaningen med kursen?

– Att vara tre par som gör den tillsammans, berättar Allan. Det var en utmaning för oss och det betydde mycket för oss, vi kompletterade varandra. Men också att få sitta med par som lagt undan en hel helg för detta, det var en enorm utmaning att få ge det bästa man har.

– Och att få ge dem en kick på olika plan, säger Lena, hjälpa dem att se nya vinklar, på flera plan, i kommunikationen och i kärlekslivet.

Alla andra har det bra

Det längsta undervisningspasset handlade om kärlekslivet som djupnar. Sen fick paren promenera länge. Det uppskattades, för är det något man pratar om så handlar det inte om det.

– Sex är inget man pratar om. Många tänker kanske att "det är bara vi som inte får det att fungera – alla andra har det bra". Det borde undervisas mer om det, kanske från predikstolen, funderar Lena.

– Från oss tre par, säger Allan, var en poäng att det finns möjlighet att mogna och komma på djupet på alla plan om vi vågar ta itu med problem, genom att ärligt diskutera och ta oss igenom svårigheter.

Kan alla problem lösas?

– Kanske inte alltid själv, säger Lena, men man kan gå till ett par man känner förtroende för. Vi kommer alla till det som är jobbigt eller en kris och man behöver vända sig till någon.

– Man måste öka medvetenheten om att det är en konst och en gåva att leva tillsammans, säger Allan om hur man hanterar problem, och även ge undervisning till dem som varit gifta i 3-4 år när den första krisen kommer – om ni väntar så kommer ni till en fördjupning – i kommunikation, vi-känsla och kärlekslivet. Vår relation har aldrig varit så djup som nu. Unga människor måste få se att det är värt att kämpa för.

der finns jag här för dig

– men det sköter inte sig själv

Jag tror dem. Allan och Lena talar som om de delar tankar. Det fascinerar mig. Inte alla människor talar i hela meningar, men det måste vara få som kan skapa hela meningar tillsammans.

Så det vattnas i munnen

Tycker ni att kyrkan uppmanar för mycket eller för lite till äktenskap? – När uppmanas det? När undervisas det? undrar Lena.

– Kyrkan talar eller undervisar för lite om hur det är att leva tillsammans, tycker Allan. Vi vill peka på att Guds modell är äktenskapet – gammal, men befriande tidlös. Vi behöver lyfta upp äktenskapet så att det vattnas i munnen på de unga, utan att skuldbelägga eller fördöma. – Men också hemma i familjen prata om hur det är att leva tillsammans, tillägger Lena.

– Vi avslutade kursen med en bild från bröllopet i Kana, berättar Allan. Jesus gjorde sitt första under på ett bröllop. Han fyllde sex krus med vin och vi tror att Jesus har samma intresse idag. Många äktenskap behöver nytt vin. Jesus vill vara med på vandringen i livet, och han är den ende som kan fylla vår djupaste längtan.

Det poängterar Lena också, att det inte är partnern som ska ta Guds plats.

– Jag ska inte heller tro att jag är den ende som kan betyda nåt för Allan. Drömmen om att hitta den

perfekte – han som ska ge mitt liv en mening – den kan nog bara Gud uppfylla. Jag kan inte leva upp till Allans djupaste längtan att bli sedd och älskad.

– Förväntningarna på äktenskapet måste vara realistiska, förklarar Allan.

Han definierar också vad ett äktenskap är:

– Äktenskapet är ett förbund, precis som Guds förbund med Israels folk och Jesus förbund med oss. Gud håller sitt förbund. Han håller de löften som han gett oss och så är väl äktenskapets tanke att återspegla det förbundet. Att dela glädje och sorg och hålla ihop i ljusa och mörka dagar, och löftet – vad som än händer finns jag där för dig. Det handlar inte bara om rättigheter utan också om skyldigheter. Att ge varandra tid är att investera kärlek i den andra.

Det sköter inte sig själv.

Text och foto: Helena Dahlberg

Nu kommer det också en äktenskapskurs inom alpha-konceptet.

Påskveckan i Åsljunga

Hälsning och tack för en underbar påskhögtid på denna natursköna plats!

Jag och min fru är tacksamma och uppfyllda av beundran över att dessa dagar få uppleva en underbar gemenskap med övriga deltagare.

Värdepåret Marianne och Torsten Simonsson ledde dagarna på ett utomordentligt fint sätt. Vännerna Ann-Marie och David Högbo förgyllde stämningen med sin härliga sång och musik.

Gårdens föreståndare Thomas Ekman och all kökspersonal är värd en stor eloge för en utomordentligt fin ordning, vänligt bemötande på gården, samt för ett rikt och välsmakande bord.

Under allt detta upplevde vi den uppståndne Frälsarens närvaro. Alla gästerna kan säkert instämma i Bibelns ord: "Här bor förvisso Gud." EFS-Gården, Åsljunga är en plats dit man med stor behållning vill återvända.

Många varma hälsningar från
Margareta och Erik Fransson, Eksjö

Festmiddag.

- manligt och kvinnligt – skillnader och hur man klarar av att hantera dem

Inramningen av kursen var väl genomtänkt. Vi bodde lugnt och avskilt och blev serverade god mat – en eloge till Miriam Jarbo och Christina Rubensson, helgens jätteduktiga, frivilliga "köksor"! Romantisk dukning och musik förhöjde stämningen ytterligare.

Det finns ännu massor att berätta, men vi ska kanske inte avslöja allt...för det blir väl fler kurser?!!

En livslång resa

Lördagen den 3 maj körde vi, förväntansfulla, till vackert belägna Sunnerbogården i Småland. Vi var ett av nio par som hade fått möjligheten att gå kursen "Vi två – en livslång resa".

- Bibelns syn på äktenskapet och familjen
- kommunikation
- fallgropar som man lätt hamnar i och hur man kan undvika dem
- gyllene regler för en god relation

När vi vände hemåt till vardagen igen var vi rustade med mycket ny inspiration i våra relationer – och det behövs!

Anneli och Michael Troedsson, Ängelholm
Foto: Calle Jarbo

Under drygt ett dygn skulle ledarparen – Allan och Lena Svensson, Calle och Birgitta Jarbo samt Agneta och Lennart Albertsson – dela med sig av egna och andras erfarenheter av hur man stärker sin kärleksrelation och får den att fungera bättre.

Detta lyckades de mycket bra med!

Tema för lektionerna var "Vi behöver vårda", "7 goda ting" samt "Kärlekslivet som djupnar".

Övningar delades ut efter varje lektion, och vi fick tid att tala med varandra parvis samt i grupp med några andra par.

Under dessa lektioner med efterföljande parsamtal och gruppsamtal fick vi bland annat undervisning om

Mikael och Anneli Troedsson.

nr: 125

ekebo

GOSPELKONSERT

BJÖRN HEDSTRÖM

Kefas Gospel, S:t Mikael Gospel
Mikaelikören

Fredagen den 23 maj kl. 20.00

(Insläpp kl. 19.00)

Entré: 100 kr.

Det kändes lite ovant att åka till Ekebo, danspalatset utanför Munka-Ljungby, en fredagskväll i maj. Jag och min granne skulle dit och lyssna på våra äkta hälfter – och det handlade inte om dansband.

Anders och Marie Brandt-Wilhelms-son, musiker i S:t Petri i Klippan resp S:t Mikael i Ängelholm hade samlat sina körer Kefas Gospel, S:t Mikael Gospel och Mikaelikören till en gospelkonsert i den väletablerade nöjeslokalen. Inbjuden solist var Björn Hedström, känd från både Melodifestivalsammanhang och TV:s Sjung min själ. Det var en djärv satsning. Tanken var förstås att nå en ny publik som kanske inte känner sig hemma i kyrkan men gärna lyssnar på gospel. Skulle det lyckas?

Visst lyckades det. Parkeringen var välfylld då vi kom en halvtimme innan konserten skulle börja och när vi kom in fick vi leta platser längst bak i lokalen. In strömmade publiken. Stjärnhimlen ovanför dansrotundan glimmade och stämningen var förväntansfull. Tre körer som bara har ca fem år på nacken – och så denna jättesatsning. Aldrig förr hade det sjungits gospel på Ekebo. Skulle det fungera?

Visst fungerade det. 100 sångare som gav allt, Björn Hedström i högform, härligt komp och tänkvärt mellan-

prat av Magnus Salomonsson från S:t Mikael. Och det blev tydligt för alla att detta var inte bara en konsert – det var också ett tillfälle när den kristna tron presenterades. Publiken var med på noterna. Här bjöds allt från modern och traditionell gospel till "O store Gud" och "Härlig är jorden" med afrikainspirerat komp. Blommor och applåder och så en rad extranummer. "Tar det aldrig slut", sa min granne, lite trött efter två timmars lyssnade "det här är ju som den eviga glädjen". Men så brukar det ju vara med äkta gospel – det pågår länge. Avslutningsnumret var förstås "Oh Happy Day" och vid det laget stod de ca 450 i publiken upp. Alla medverkande med Anders och Marie i spetsen fick sina välförtjänta applåder.

– Otroligt vad två duktiga och idérika musiker kan åstadkomma tillsammans, tänkte jag.

På vägen hem summerade vi intrycken. Vi var eniga om att det varit en kväll med mycket god och trivsam stämning. "Vad tycker du jag ska skriva om detta?" frågade jag min chaufför. "Skriv att även din ogudaktige granne tyckte att det var bra", sa han.

Och det var ju ingen dålig kommentar efter denna härliga kväll i nöjespalatset.

Birgitta Bemerk, Vejbystrand

Tältgudstjänster i Svensköp

I semestertider inbjuder EFS missionsförening i Svensköp till tältgudstjänster i hjärtat av Skåne, på Linderödsåsens västslutning.

Tältet är beläget 1 km från Svensköps kyrka på vägen mot Hörby.

Under första juliveckorna 27 och 28 från onsdagar till och med lördagar hålles samlingarna kl 19.30. Första kvällen den 2 juli medverkar Allan Svensson med sångare. Under den veckan är det sedan domkyrkokom. Carl-Erik Sahlberg med familj från S:ta Clara kyrka i Stockholm som är talare.

Andra veckan kommer enligt tradition pastor Karl-Gustav Larsson, numera bosatt i Alingsås. Första veckan är det nattvardsgudstjänst under tältdukarna på söndagen och sista veckan är det avslutningsgudstjänst med Karl-Gustav Larsson.

Carl-Axel Ohlin, en bygdens son är enligt tradition den suveräne mötesledaren och flera olika sångare och sänggrupper medverkar.

Som arrangör står EFS missionsförening i Svensköp och Hörby församling har sammanlyst sina gudstjänster med tältkyrkans.

Elsa P. Nilsson, Hörby

Tältkyrkan i Svensköp

2-6 juli Allan Svensson,

Carl-Erik Sahlberg m.fl.

9-13 juli Karl-Gustav Larsson

Kvällar 19.30. Söndagar 13.30

Carl-Axel Ohlin mötesledare

Sång: Dan-Inge Olsson m.fl.

Alla välkomna!

EFS missionsförening i Svensköp

Vi har allt och det är också all – samtal med Karl-Johan Tyrberg

Vi sitter i en trivsamt villa i Munka-Ljungby, Karl-Johan Tyrberg och jag. Hit har han och hustrun Ingrid flyttat efter hans pensionering som biskop i Härnösand. Vi pratar om hans livsväg, hans yrkesliv, men också om hans tankar om trons väg, inte minst som den tar sig uttryck i hans intresse för pilgrimsvandringar.

Påfallande ofta får jag påminna mig om att detta är en intervju, det ska inte handla om mig. Trots våra olika liv är det mycket som jag känner igen av funderingar och tankar som jag gärna vill dela. Han är en man som kan lyssna, jag skulle gärna prata länge med honom.

Karl-Johan Tyrberg växte upp i Vittsjö där hans far var lärare. Lärarbostaden låg mellan kyrkan och EFS missionshus och han deltog på båda ställena. Han kände sig dock aldrig hemma i väckelseförkunnelsen. "Det var ingen befrielse för mig, jag upplevde det ofta som en press. Senare förstod jag att jag delade den känslan med många unga kristna." Hjalmar Olsson kom vid den tiden som EFS-predikant till Vittsjö. Med honom kunde den unge Karl-Johan prata och hans lugna resonering var till stor hjälp. Till sist blev det Svenska kyrkan som blev hans andliga hem. "Nattvarden blev betydelsefull för mig liksom för många andra under de åren. Man kunde nästan tala om en nattvardsväckelse. Nattvarden är vad den är. Man kan inte tala om att den är "bra" eller "dålig". EFS har han na-

turligtvis ofta haft beröring med i sitt yrkesliv, men också genom sin syster Gunnel, som är gift med Nils Olof Hylander och kom att tillbringa många år i EFS missions tjänst. "Allas delaktighet i församlingen är oerhört viktigt. Jag uppskattar också den speciella EFS-profil som betonar Bibeln och missionen."

Efter gymnasiet i Hässleholm, där en viktig inspiratör var hans kristendomslärare John Ronnås, fortsatte han med teologistudier i Lund, där kallelserna att bli präst mognade fram. Han prästvigdes 1962. Väckelse-traditionen fortsatte att intressera honom och hans studier i ämnet resulterade 1972 i en doktorsavhandling som synade hur debatten fördes inom kyrkan under den tidiga väckelsen. "Lekmannaverksamheten och församlingens förnyelse. Debatter och strävanden i Lunds stift 1848 - 1860." är titeln på avhandlingen.

Ingen plan på att bli biskop

Det var församlingspräst han ville bli och så blev det. Hässleholm, Malmö Slottsstaden, Ängelholm och Allerum, där han blev kyrkoherde och kontraktsprost. Att han sökte tjänsten som domprost i Härnösand var mest "ett hugskott". Han (precis som jag) fick ta fram kartan för att ta reda på var den staden ligger. En sak var han tydlig med då han sökte tjänsten: Han kom inte till Härnösand för att bli biskop, sådana ambitioner hade han inte. Det var ju församlingspräst han ville vara. Två år senare, 1991, var han biskop.

Han hade inte det målet, men många bad honom att ställa sig till förordande och efter långt övervägande gjorde han det. "Jag trodde det var riskfritt" skrattar han, "men det var det tydligen inte."

Så följde tio år som biskop – intressanta och spännande men naturligtvis fyllda av mycket arbete. 90-talet var omvälvande för Svenska kyrkan med skiljandet från staten och en ny bibelöversättning. "Men jag kände hela tiden att det fanns något som bar. Och nu sitter jag här som pensionär. Det blev fantastiska år!"

Pilgrimsvandringar

I Härnösand kom han att arbeta mycket med pilgrimsmotivet. Här finns en tradition från Medeltiden med pilgrimsvandringar till Nidarosdomen i Trondheim. Över fjället gick stigarna. Vid Storlien finns korsinristade i berget som minner om detta. Idag har kyrkan tillsammans med hembygdsföreningar och turistnäringslivet arbetat med att hitta de gamla stigarna. I Frösö kyrka, som är ett stort turistmål, kallar man numera besökarna för pilgrimer. "Men känner de sig som sådana?" undrar jag. "Kanske inte, men man har märkt att bemötandet har gjort en skillnad. Man bejakar en längtan. Kanske kan turisten helt oväntat bli medveten om sin pilgrimssjäl."

Pilgrim betyder främling, och nu börjar jag känna igen mig i den förkunnelse jag vuxit upp med. "Jo, men under väckelsetiden låg betoningen på målet för vandringen. Håll

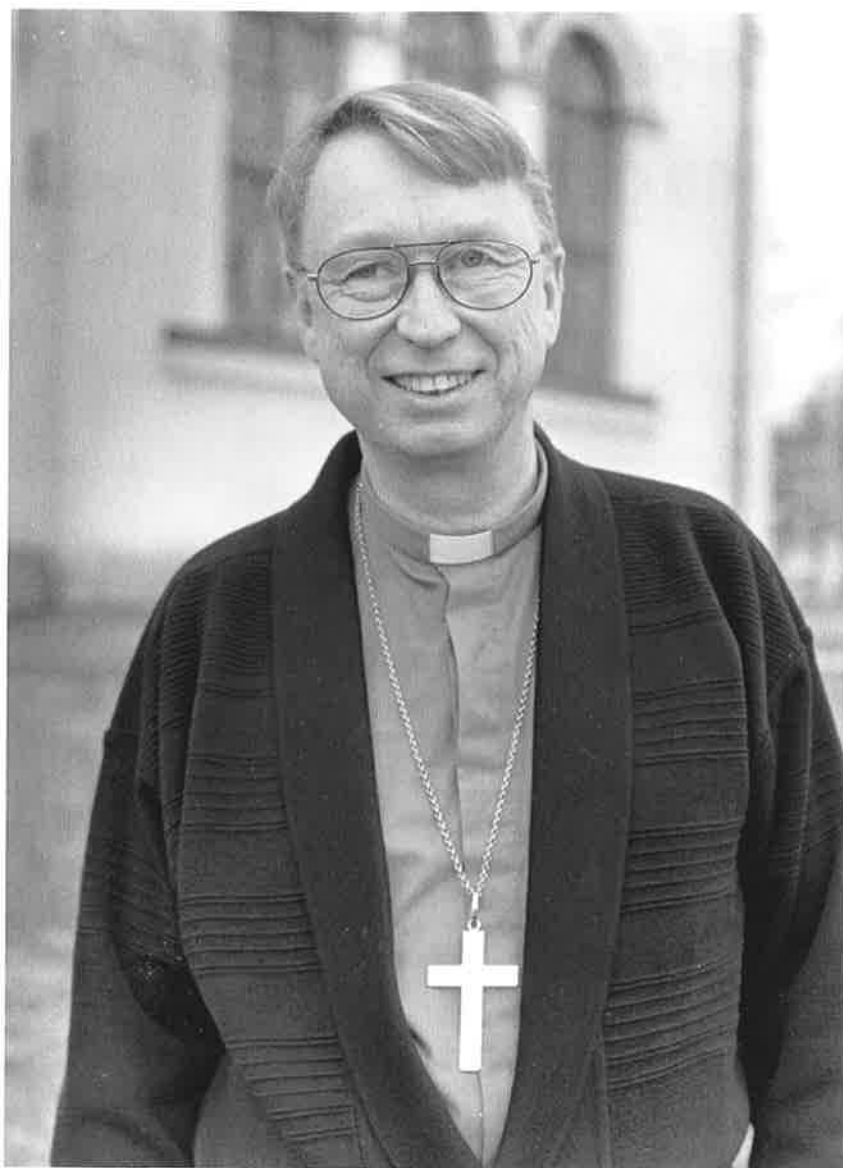
t vi har

blicken fäst på målet, själva vandringen och vägen är inget du ska vara upptagen av.”

Längan efter något mer

De första kristna var ett folk på väg som längtade efter och sökte sin bestämelse både i tiden och bortom tiden. Idag upplever vi på nytt en pilgrimstid menar Karl-Johan Tyrberg. Många längtar efter ”något mer”. Många känner ett främlingskap i välfärden. Den kan inte fylla våra behov och vår längtan. ”Vi har allt och det är också allt vi har.” Att se nutiden som en pilgrimstid är att bejaka sin längtan efter uppbrott. Vi behöver hitta värdet i att vandra tillsammans och att finna rastplatser. När vi vandrar tillsammans blir vi uppmärksamma på varandra. Vi är nära marken och kan tillsammans upptäcka skapelsens skönhet och vårt ansvar för den. I vandringen kan vi hitta en gemensam rytm, kanske själva livets rytm. En nutida pilgrim söker den enkelhet som reducerar livet till det viktigaste. Helheten och helade relationer blir viktiga livsmål. Han eller hon är på väg mot en livsmening där målet är Shalom med Gud, med medmänniskan, med skapelsen och med sig själv.

Vi kunde ha pratat länge om detta tema. Jag förstod att mitt i allt arbete under åren som biskop var pilgrimsvandringarna något han prioriterade och han blev en samlande gestalt för den rörelsen. Han kom och firade mässor på olika rastplatser även då han själv inte kunde vandra med. En krånglande höft har

Karl-Johan Tyrberg.

gjort att hans egna vandringar inte kunnat bli så långa.

Jag får med mig hem en bok: Pilgrim i Härnösands Stift. Om Pilgrimsprojektet 1997. ”Här kan du nog hitta en del bra citat”, säger han generöst – han vet nog att det inte alltid är så lätt att sammanfatta ett engagerat samtal. Jag bläddrar i boken och ur de många nutida pilgrimernas berättelser återkommer ofta ord som: rastplats, vila, andhämtning, eftertanke, bön.

Min lust till pilgrimsvandring är väckt och jag citerar igen ur boken: ”Aldrig förr har ett altare varit så vackert. På en bit silvergrå ilandfluten drivved låg en liten krans av vilda

blommor. Där vid Storsjöns strand firade vi mässa tillsammans. Jag tänker fortsätta att vandra för att hitta hem.”

Birgitta Bemark, Vejbystrand

Vill Du veta mer om pilgrimsvandringar i Härnösands stift kan du leta på stiftets hemsida www.svenskakyrkan.se/harnosandsstift/

EFS i Sydsveriges årsmöte

lugna gatan

Så var det då åter dags för årsmöte för EFS i Sydsverige. Årets upplaga blev ett årsmöte utan större diskussioner.

Christer Caesar inledde årsmötet med ett bibelord hämtat från Jes. 43:10-12.

Paul Persson presenterade Belina Sarka och stipendiaterna Rehema Nazali och Lucy Mongi från Tanzania. Klubbslaget från Christer förkunnade att årsmötet var öppnat. Därefter följde de vanliga procedurfrågorna med val av presidium enligt följande; ordförande blev Bengt Jacobsson, sekreterarposten tilldelades Sivert Bohlin och v. ordförande blev Åsa Dencker. Enligt röstlängden fanns det 95 stycken röstberättigade ombud plus 10 styrelseledamöter.

Det konstaterades också att medlemsantalet i distriktet ligger näs-

Rehema och Lucy sjunger "O store Gud på swahili tillsammans med Gunilla Persson.

tan på samma antal som förra året. Dock har medlemmar i aktivitet ökat i antal.

Därefter var det dags att redogöra för verksamheten i distriktet. Detta är en diger läsning, som kort kommenterades av Paul. Noteras kan att fjolårets konfirmander blev något färre i antal. Verksamhetsberättelsen

godkändes i sin helhet av årsmötet. Att få kandidater till styrelsen är svårt. Det fick årets valberedning erfaras. Valberedningens ordförande Tycho Andersson hotade med stöd av stadgarna att ajournera årsmötet till ett annat tillfälle om inte fullt antal kandidater kunde "vaskas" fram.

Distriktets ekonom Cecilia Engström redogjorde för den ekonomiska ställningen i distriktet. Här blev det inte några större diskussioner, utan redogörelsen godkändes av mötet. Med anledning av revisorernas yrkande fick också styrelsen ansvarsfrihet för 2002 års förvaltning.

Nästa punkt på dagordningen var avtackning av anställda efter längre eller kortare tid i distriktet. Holger Lundström, 25 år som predikant på Lister och Anne-Louise Wramneby, 25 år på ÅhusGården. Dessa två fortsätter ett tag till. Fyra medarbetare avtackades för avslutad tjänst i distriktet, nämligen Torbjörn Larspers, Jarle Furali, Magnus Lennartsson och Fredrik Karp.

Budgeten som presenterades därefter vållade inte några större diskussioner. En utredningsgrupp angående konsulenttjänsterna på expen me-

Årsmötespresidiet. Fr. v. Åsa Dencker v. ordf. Bengt Jacobsson ordf. och Sivert Bohlin sekr.

nade att en tjänst är för lite och ville öka till minst 1,5 tjänst och helst 2 hela tjänster. Detta skulle öka distriktets utgifter med ytterligare några hundratusen på en redan ansträngd budget. Det blev avslag på utredningsgruppens yrkande.

Vad gör Gud idag?

Därefter gjordes en paus i förhandlingarna för lunch och gudstjänst. Temat för gudstjänsten var "Vad gör Gud idag?" Här var det vuxenutskottet som stod för gudstjänsten. Det var glimtar från "nya" verksamhetsformer från olika föreningar i distriktet. Någon förening har startat Alphagrupper och finner detta vara en fin form att presentera det kristna budskapet. Åter en annan förening betonar tjänandet i föreningen. Stina Backlund berättade om sin kallelse att öppna Betaniam kyrkan i Malmö för hemlösa ett par dagar i veckan, för att ge dem ett mål mat och en kristen gemenskap. Belina Sarka medverkade också i gudstjänsten.

– Jag kallar er mina kristna föräldrar, sa Belina och fortsatte; Jag har bett för Sverige i tolv år, och fick se bönesvar när jag var på påskkonferensen i Halmstad, där 500 ungdomar var samlade. Låt oss ta hand om våra ungdomar, komma tillsammans i bön och läsa bibeln, ge tid åt Gud, var några av de råd Belina kunde ge oss kristna i Sverige. – Var inte rädda, ni kommer att se en förändring. Bed om en vision så kommer det att bli mission, avslutade Belina.

Årsmötet fortsatte sen med en rapport om Målbild 2003, där en del justeringar gjordes vid årsmötet i Karlshamn 2002. Enligt den ursprungliga målbilden skulle styrelsen bestå av max 9 ledamöter, men efter justering ska den innehålla 11 ledamöter. Eftersom detta är en stadgeändring krävs ytterligare ett årsmötesbeslut.

Noteras kan att i enlighet med målbilden har gårdarna nu bildat föreningar som har ansvaret för verksamhet, ekonomi, personal m.m.

– Vi är inte färdiga men fortsätter med målbilden, menade Paul efter

Belina Sarka predikar.

presentationen av arbetet med målbilden.

Efter detta var det dags för styrelseval. Nu var det lite spännande. Hade Tycho fått ihop så det räckte till val? Jo, det var två ytterligare som ställde upp och hela årsmötet var räddat. Valet utföll enligt följande. Valda på tre år blev Jan Ebefeldt, Tommy Eriksson, Sven E Johansson, Maria Grahn och Mats Hansson. På två år Staffan Boson och på ett år Thomas Ekman.

Efter ytterligare några frågor på dagordningen avslutades årsmötet.

Väckelsen i Etiopien

Vid den efterföljande gudstjänsten predikade Belina Sarka och berättade om väckelsen i Etiopien.

– Jag är glad att få tillhöra Mekane Yesuskyrkan, en av de snabbast växande kyrkorna i världen. Jag har fått tillsägelse av de äldste i kyrkan. Jag har suttit i fängelse 17 gånger, och 14 av dessa fängelsevistelser har varit på grund av medlemmar i församlingen. Men Mekane Yesuskyrkan är fortfarande min kyrka och jag älskar henne, sa Belina och fortsatte att berätta om sitt arbete. Belina är idag 66 år men fortsätter oförtrutet sitt

evangeliserande.

– Det är lättare att ge pengar till missionen, men svårare att komma ihåg att be. Bön gör att stora saker händer och helar det som är trasigt. Tack för att Ni vill be för oss i Etiopien, sa avslutningsvis Belina. Stipendiaterna Rehema och Lucy från Tanzania, som skall vara i distriktet en tid, hälsades officiellt välkomna. De medverkade också på gudstjänsten med att sjunga "O store Gud" på swahili, och ge oss en hälsning med bibelord från Josua 1:9 Tyvärr hade många lämnat ÅhusGården och missade därmed Belinas predikan, som var inspirerande och på samma gång uppfordrande.

Tänkvärda ord, väl värda att begrunda och leva efter.

Därefter skiljdes vi från en dag med budget, siffror och val, men också gemenskap, uppbyggelse och glädje.

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorp

Tack till Holger Lundström

Så har en norrlänning lämnat Lister. Fast kanske har snarare norrlänningen blivit om inte en äkta listerlänning, så åtminstone en wanna-be, en inflyttad som blivit bofast.

För något riktigt uppbrott är det inte tal om för Holger Lundström. Han lämnar inte bygden, privatpersonen Holger trivs i Blekinges utkant även om pastor Lundström nu väljer att lägga sina sista yrkesverksamma år inne i Sölvesborg.

Men det lär kännas för både honom och Listers EFS när han nu efter nära 30 år som herde i föreningen väljer att trappa ner och avsluta sitt yrkesverksamma liv på det egensinniga Listerlandet. Medan kölden fortfarande höll Listerkyrkan i sitt frostiga grepp, höll Holger Lundström sin sista predikan som anställd. Han betonade att både fru Kerstin och han själv stannar i föreningen som medlemmar, men predikandet, själavårdandet och allt annat som följer med en pastorstjänst lämnar han över till andra hugade.

I avskedsgudstjänsten medverkade bland andra Strängmusiken och Lister Blås. Holger gav sin syn på tjänstgöring i Guds rike och drog paralleller till jordgubbsplockning och minkpälkning. Ersättningsanspråk kan vara nog så viktiga, men Gud ger samma lön oavsett tolv eller en timmes arbete.

– Allt vi behöver, har vi fått av nåd. Det är inte vår intelligens, vår förmåga som gett oss det. Det är ingen lön vi får, det är ren nåd.

– Lönen tar slut. Nåden är evig.

Ord om Holger

Efter gudstjänsten hölls ett samkväm, med många talare och än fler minnen. Uno Hellgren som minns bilar lika bra som noter, mindes familjens Lundströms röda herrgårdsfolkvagn vid tiden för inflyttningen. Den idrottsälskande dirigenten berättade också om privata funderingar som om det kan vara välsignat med idrott en söndag, som han dryftat med Holger.

Annie Nilsson, som medverkat vid många gudstjänster med musik och

tal, berättar om hur Holger stöttat när hon gnällt över för svåra psalmer:

– Näe, säger han, nu får du allt öva! Förr distriktsföreståndaren Rune Johansson tolkade Holgers många tjänstgöringsår på Lister som en brinnande kärlek, och Ingmar Jeppsson fyllde i:

– Holger har velat tjäna Gud i allt han gjort.

Håkan Holm, kassör och representant för styrelsen, valde att först tacka Kerstin för att föreningen fått dela Holger med henne. Sedan konstaterade han att Holger verkligen kan kallas trotjänare.

– Tro och övertygelse har du visat, många får skörda det du sått.

Den pensionerade herden Tage Stigback talade för Svenska kyrkans församling i Mjällby, med en uppmaning.

– Även om du kommer ifrån en ordinarie tjänst – håll dig i farten vid sidan om!

Mjällby missionsförsamling representerades av pastor Andreas Nilsson som uppskattat kontakten i ett

annat ganska ensamt yrke. Han konstaterade att avsked är en slags vägska, men att det inte finns anledning till oro:

– I min Faders hus finns många rum.

Diakon Arne Palmqvist mindes Holgers provpredikan om "herdemotivet".

– Jag sa då att "Holger, han vinner i längden". Så blev det också.

Representanter för Torsö, Hörviks, Sölvesborgs och Siretorps missionsföreningar talade om ett arv att förvalta och så tog distriktsföreståndare Paul Persson mikrofonen med de något kryptiska orden:

– Det finns ingen anledning att ge dig vårt tack, Holger.

Men så fortsatte han:

– För du är ju delvis kvar i tjänst i Sölvesborg.

Holger fick sig ändå ett tack. Både han och församlingen fick en bekräftelse i att man vågat bryta upp.

– Det finns ett jubel över nåden. Vi får vara de vi är, där vi är. Gud känner oss, älskar oss. Som vi är.

Han kallade mig hit

Till sist fick eftermiddagens huvudperson ställa sig upp igen.

– Jag och Kerstin skulle kunna säga väldigt mycket om den tid som varit. Tack är det som jag vill säga, som täcker in det mesta. Många undrar varför vi blev kvar så länge på Lister. Främst därför att vi trivts så väldigt bra med er, fått sån god vänskap, mött stor omsorg och en stor öppenhet.

Men Holger Lundström har också varit i tre decennier på Lister för att han har känt en uppgift.

– Gud kallade mig, inte bara som pastor. Han kallade mig hit. Hit.

Därför stannar han även efter att han avslutat sin tjänst. Nu får Holger bruka sin kallelse till Lister som privatperson.

Avskedsgudstjänsten avslutades med melodin Vaya Con Dios. Det är likaså Listers hälsning; Må Gud vara med Dig.

Åsa Carlsson, Sölvesborg

Insändare från Ungfo

Uppmuntran till att gå en extra mil

En kväll när två par ur samma EFS-förening satt och fikade, som de gjort många gånger tidigare, berättade en av männen att han och hans fru hade det så jobbigt att de funderade på att skiljas. De hade i flera månader hållit tyst om det för att de inte ville betunga sina vänner som verkade ha det bra. Det andra paret brast i gråt eftersom de befann sig i samma situation. Efter detta samtal kunde paren hjälpas åt med sina problem.

Vi måste kunna visa oss svaga för att kunna få stöd. Och det måste finnas någon där som kan lyssna.

Möter vi varandra i kyrkan eller vill vi bara bevara den fridfulla fasaden?

Vågar vi vara ärliga om vår egen ofullkomlighet?

Jesus var en rebell i sin tids religiösa etablissemang.

Han befann sig där behoven var som störst. Och frågan är: Liknar vi Jesus eller etablissemang?

Vågar vi bry oss om människor runt omkring oss när deras behov tar plats i våra liv?

Vi som kyrka och enskilda kristna kanske skulle granska vårt engagemang, och fundera över hur vi kan möta behoven och människorna runt omkring oss. Vi vill precis som Jesus uppmuntra alla lärjungar att gå en extra mil för sin nästa. Inte nödvändigtvis lätt, men i hans fotspår.

EFS Ungdomsforum 2003, Älvsbyns Folkhögskola

Flickan i trädet – LS

1832 föddes Carolina Wilhelmina som tredje dottern till prosten Sandell och hans maka Fredrika i Fröderyds prästgård i Småland.

1903 dog Carolina som då var mest känd som Lina Sandell-Berg med LS som diktarsignatur.

Med bibliskt mått mätt blev hennes liv ett långt liv, gott 70 år, men också ett oerhört innehållsrikt liv som gett sina ekon, avtryck och intryck på många människor i olika åldrar.

Lina Sandell var en Guds tjänarinna.

I år är det 100 år sedan Lina lade ner sin diktarpenna och samtidigt har hennes sånger sjungits genom tiden av barn, unga och gamla. Hennes sånger hör till "sånger man minns" och just nu har hennes sånger fått en ny aktualitet bland dagens unga sökare och kristna som exempelvis författaren Christina Falkenland.

Tryggare kan ingen vara...
Jesus för världen...
Jesus kär var mig när...
Blott en dag ett ögonblick i sänder
Bred dina vida vingar...

28 psalmer finns i vår nuvarande psalmbok och i den sista EFS-sångboken Sions toner hade hon 50 sånger. Sammanlagt 2000 texter finns bevarade.

Vad är det som gör att sånger och texter lever vidare?
Vad är det i Lina Sandells sånger som gör dem tidlösa?

Min reflexion ger mig följande tankar.
Nästan alla sångerna är orsakade av en händelse eller en upplevelse.

Texterna är födda i en stark gudstro och i en personlig Jesustro, men de har en vardaglig anknytning präglad av både glädje och sorg. Sångerna är framför allt skrivna för att människor ska hitta en tillitsfull tro på Jesus Kristus. De har ett ärende.

Sedan samarbetade Lina med sin tids goda musiker som Oscar Ahnfelt med sin lätta viston men även med högstämde musiker som Gunnar Wennerberg. Melodier som passar såväl barn som vuxna.

Lina Sandells sånger är värda att plockas fram också i vår tid. Och vill ni veta mer om hennes sångers tillkomst så finns det flera biografier på våra bibliotek och vid syföreningsdagen i Åsljunga den 20 september kommer Annika Westergaard att sjunga en del av den här sångskatten.

Gunnel Andersson

Vilket är ditt smultronställe?

Mitt favoritställe finns i Norge och ligger ca 12 mil söder om Trondheim. Där rinner Norges tredje största laxälv "Surna", och där finns en camping som heter Vindöla. På denna fiskecamping har jag tillbringat de flesta av mina somrar. Denna plats är mitt absoluta smultronställe och jag rekommenderar den gärna till dig som gillar att fiska och ta det lugnt.

Därför att platsen andas gemenskap, glädje och fiskelycka är den värd ett besök. De som kommer dit på årlig semester är vanliga människor som gillar att fiska lax och öring. Naturen är skön och det finns möjlighet att åka till Trondheim över dagen eller vandra på några av fjällen i området. Campingplatsen är bra utrustad för både tält och husvagn, men jag föreslår husvagn, eftersom det ibland kan regna ganska rejält. Det är ingen badcamping, utan vill man svalka kroppen får "Surnavattnet" duga eller också får man ta bilen och åka några mil till närmaste badstrand. Har du vägarna förbi mitt smultronställe, så kör gärna in och prova fiskelyckan en dag eller två.

Eva-lotta Kjellberg, Örkelljunga

Mitt smultronställe är utan konkurrens verkstan eller garaget. För där är man bara. Det är en svårdefinierbar känsla. Man behöver inte tänka på något annat, så det är bekymmersfritt och ostressigt, samtidigt som man får göra något jag tycker om – alltså skruva i grejer.

David Dahlberg, Malmö

Mitt smultronställe är stugan i Skummeslöv. Där är avkoppling, ledighet och minimalt med måsten.

Karin Stensmar, Hässleholm

Minnes- och högtidsgåvor

Maj

Minnesgåva till Börje Persons minne.

Högtidsgåva vid Paul Perssons 50-årsdag.

Totalt inkommet under perioden: 500 kr till distriktets olika verksamhetsområden. TACK för gåvorna.

Mitt smultronställe sen några år tillbaka är Finjasjön med omgivning. Tidigare i livet fanns smultronstället längre bort, nämligen byn Ceriale på Italienska rivieran. Fördelen med mitt nuvarande smultronställe är att det finns så nära. Alla tider på året kan jag ta mig dit. Finjasjön är så vacker. Det är ren meditation att bara sitta och titta ut över vattenspegeln med skogklädda höjder i bakgrunden. I omgivningarna finns många platser för vila och rekreation, som Hovdalafältet och slotet med trädgården. Ibland får skissblocket följa med, och jag kan fånga olika motiv. Om vädret tillåter tar min man och jag lunchkorgen med oss ut.

Smultronstället i mitt hjärta är den plats där vi hade en lägenhet i tjugosju år. För min inre syn ser jag havet, bergen, den vackra Albengadalen och blomsterprakten. Mina synintryck blandas med minnet av våra härliga italienska vänner.

Elsa Andersson, Hässleholm

TEOLOGI FÖR LIVET

Livet som människa och kristen

**Lars-Åke W. Persson
Margareta Sjöberg**

Johannelunds Teologiska högskola

19-21 september
12-14 december 2003

Sundsgårdens folkhögskola, Helsingborg

Kostnad 1.200 kr per kurshelg, helpension i dubbelrum.
Enkelrumstillägg 350 kr.

För info
Sundsgårdens folkhögskola
Helsingborg
Tel 042-19 38 00
info@sundsgarden.nu

Anmälan
Johannelund
Tel 018-16 99 00

SYFÖRENINGSUPPTAKT

Lördagen den 20 september kl.10.00
på EFS-Gården i Åsljunga
Lina Sandells sånger och vår missionsuppgift.
Välkomna

Ringamålagården EFS

Bibeldagar 6-10 augusti 2003

Medv. K.G.Larsson, Lennart Johansson
Paul Persson, Stefan Nordström,
Kjell Josephsson, flera sånggrupper
Förfrågningar och anmälan
Henrikssons tel 0454-62022 el 620 63

Välkomna!

Husvagnsplatser
arr. EFS/Sensus Studieförbund

Midsommarfirande 20 - 21/6

Irène och Robert Johansson, författare till boken
"Humor i helgade hyddor"

Konsert med Bengt Johansson 20/7 kl 17.00

Konsert med Gospel Company 23/8 kl 18.00

Sommarpunkten 29-31/8

Läger från 8 år

Under hela sommaren har vi Gudstjänster varje
söndag kl 15.00 och Cafékvällar med program
varje lördag kl 19.00 under juli månad.

**Välkommen att njuta av sommaren på
Höllviksstrand!**

Höllviksstrandsvägen 2, 236 38 Höllviken tfn 040-45 12 02

Mer information om vårt program finns på vår hemsida:
www.hollviksstrand.com

Under maj och början av juni har Rehema och Lucy från Tanzania varit hos oss i distriktet som stipendiater. De kommer snart att åka tillbaka till Tanzania efter tre månader i Sverige. De avslutar sin vistelse i Sverige med att vara med på EFS årskonferens i Västerås. EFS i Sydsverige vill framföra sitt tack till alla som varit involverade i stipendiatbesöket och speciellt till dem som varit värdar eller haft Rehema och Lucy inneboende som gäster. Vi hoppas att denna tid fått vara till välsignelse både för Rehema och Lucy och för oss som fått möta dem. Fortsätt gärna att be för dem. Hemkomsten till Tanzania kan ofta vara jobbig.

Om EFS i Sydsveriges årsmöte 26 april går det att läsa i särskilt refe-

rat. Vi är alla glada för den positiva stämning som rådde på årsmötet och ser fram emot hur det genom Målbild 2003 "nya" distriktet kommer att arbeta. Kom ihåg att be för den nya distriktsstyrelsen!

På grund av semester kommer distriktsexpeditionen att hållas stängd under perioden 21/7-11/8.

Fredag-lördag 5-6 september 2003 inbjuder distriktet tillsammans med OAS-rörelsen och Möllebackskyrkan till OAS-helg i Karlskrona. Som medverkande har Anders Sjöberg, Torsten Josephsson, Hans Weichbrodt och Hans Lundaahl kallats. Flera av våra präster och lekmän fungerar som förbedjare etc. Mer information om denna helg finns i annons i detta nummer av Livsluft. Det går utmärkt att åka tåg till Karlskrona.

Under sommaren och början av hösten händer det mycket i det gemensamma arbetet. För dessa distrikts-

arrangemang och -läger hänvisas till utskick, annonser i Livsluft och almanackan i tidningen.

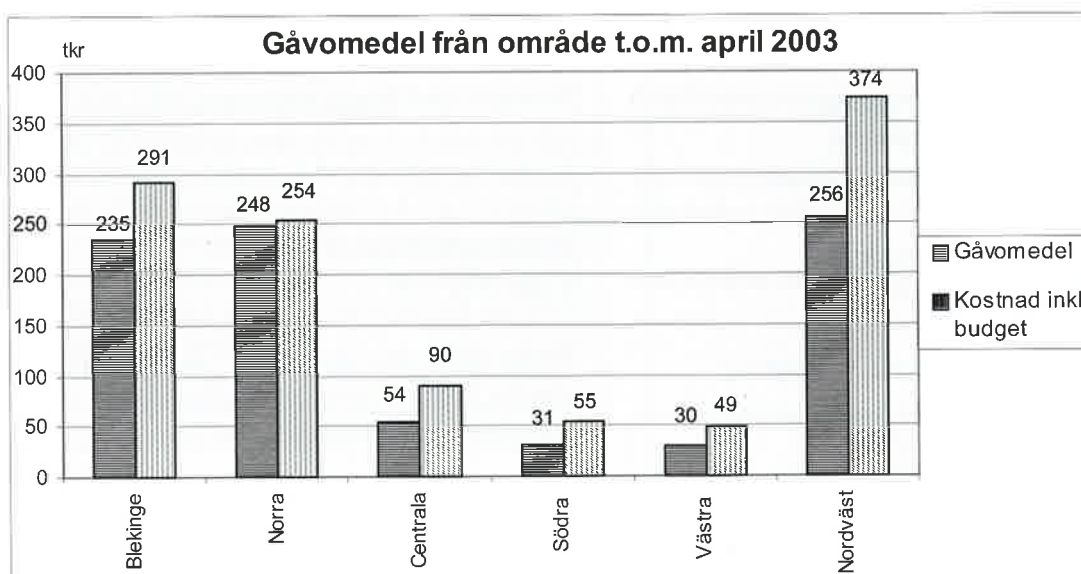
Ur distriktets bönekorg lyfter vi fram följande böneämnen:

- Sommarens olika läger och arrangemang. Bed för deltagare och ledare
- Rehema och Lucy
- Familjen Andersson i Nakamte
- Vishet om att leva som kristen i vardagen
- Kilwa - byggnation och verksamhet
- EFS-riks

Med önskan om en välsignad sommar!

Paul Persson

Ekonomisk Rapport

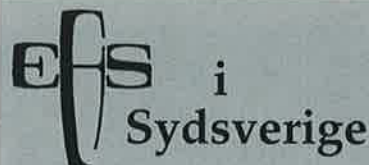
Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollekter och enskilda gåvor från föreningarna. Stats- och landstingsbidraget är inte fördelat.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
juni		
7	Konsert, Jard och Carina Samuelsson, Supé, Höllviksstrand	5/17
11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
14-18	Sommarläger på Höllviksstrand	5/17
19-12/7	Konfirmandläger 1, Åsljunga	
20-29	Midsommarljus, Heljarödsgården	5/13
25-29	EFS Årskonferens, Västerås	
juli		
17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
21-26	Blåsarläger, Glimåkra	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	
augusti		
2-4	Upptäckarläger, Solvik	5/lägerfolder
6-8	Sommarläger, Solvik, Åsljunga	5/lägerfolder
6-10	Bibeldagar i Ringamåla	
23	Lunds internationella stiftsmöte, Lund	
september		
5-6	OAS-helg, Karlskrona	6-7/19
oktober		
18	Missionsdag, Hässleholm	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36
Distriktsföreståndare
Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org
Distriktsekonom
Cecilia Engström 0451 - 38 80 70
Distriktskonsulent
Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72
Assistent
Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)
E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården
Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
042 - 680 24 husmor
Ringamålagården, EFS
Pl 5105
374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02
Stenbräckagården, Tjurkö
370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se
ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20
E-post: ahusgarden@efssyd.org

OAS-helg 5-6 sept i Karlskrona

Anders Sjöberg, Torsten Josephsson, Hans Weichbrodt, Hans Lundaahl
Martin Börjesson med band

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster medverkar

Fre 5 sept kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar
Lör 6 sept kl. 10 och 19 Möten. Seminarier under eftermiddagen

Anmälan för lunch, em-fika och kvällsmat (totalt 150 kr, ange ev. allergi,
ange vilka måltider du äter), övernattning inkl. frukost (golvplats) samt
barnpassning till: glenn.sjoberg@efssyd.org eller tel. 0455-131 38

Sista anmälningsdag 1 sept!
Mötesbyrå: Möllebackskyrkan EFS,
Stora Möllebacksgård 7,
tel. 0455-131 38

Möjligt att komma
även utan att anmäla sig,
man ordnar då sin mat
själv ute på sta'n.

Det går utmärkt att ta sig till Karlskrona med tåg (Kustpilen) eller bil från
Skåne.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

Arr: OAS-rörelsen och EFS i Sydsverige, Möllebackskyrkan (EFS), Sensus
OBS! Anmälan och frågor till [tel. 0455-131 38](tel:0455-13138)

Mitt vittnesbörd

Jesus – Herren i mitt liv

Reflexioner över den 23:e psalmen

Herren är min herde, mig ska inget fattas, han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro, han vederkvicker min själ, han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag inget ont, ty du är med mig, din käpp och stav, de tröstar mig. Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över. Godhet endast och nåd ska följa mig i alla mina livsdagar och jag ska åter få bo i Herrens hus evinnerligen.

I 10-årsåldern fick jag utantill lära mig "Herdepsalmen", en psalm av David, idag lika aktuell som någonsin. Psalmen har genom århundradena ingett nytt mod och hopp till människan. Den kan ge svar på problem som ångest, ensamhetskänslor och fruktan. Hela psalmen andas trygghet och förtröstan.

Vill du låta Jesus vara Herden/Herren i ditt liv? Frågan kan verka provocerande. Nuförtiden i skola och media skall man ju få tänka helt fritt och ifrågasätta allt. Är ett sådant samhälle demokratiskt?

Framtidsforskaren Thomas Furth menar däremot att dagens unga vill ha gränser och klara besked. Den ökade ungdomskriminaliteten och det tuffare klimatet i skolan kan ses som ett misslyckande för tidigare generationer. Ett äldre samhälle, baserat på kristendomen, har utan förbehåll ersatts med det gränslösa kunskaps-samhället, där individen tillåts att forma sitt eget liv och information hämtas med nätets hastighet. Ett sådant samhälle uppmantrar till att överskrida gränser och kasta gamla normer och värderingar över bord.

Vid årets förstamajdemonstration i Stockholm förekom kravaller i rent destruktivt syfte, som resulterade i skadegörelse och plundring för miljontals kronor.

Kriminalitet och användning av droger är symptom på ett sjukt samhälle. Vi vuxna måste lägga oss i, bry oss om och tillsammans med de unga sätta gränser, då vi möts i samtal på alla plan: Familjen, skolan och samhället inklusive kyrkan.

Min lärare i samhällskunskap på gymnasiet uttalade vid ett tillfälle, att Jesus är den största samhällsreformatorn genom tiderna. Jesus engagerade sig i dem som verkligen behövde hans hjälp: Sjuka, fattiga och andra utsatta i samhället. Han var som person en förebild i allt.

Jesu lära baserades på Tio Guds bud och det dubbla kärleksbudet: "Du ska älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. Du skall älska din nästa som dig själv".

Ett samhälle utan normer fungerar inte. Vi lever i en brytningstid, då de unga 80-talisterna med 12 år i skolan inte längre känner förtroende för vuxengenerationen, som växt upp i ett äldre samhälle med lägre utbildningsnivå och liten flexibilitet. Vi måste skapa mötesplatser, inte minst inom kyrkans ram. Är vi som kristna beredda att anta utmaningen? Glädjande nog kan vi inom EFS i vårt distrikt se positiva tendenser i denna process: Ett väl fungerande musik- och ungdomsarbete, diakonala satsningar, en spirande OAS-rörelse mm. Hur ska vi som kristna arbeta vidare för en god samhällsutveckling och Guds Rikes tillväxt? Jesu ord i Missionsbefallningen gäller: Gå därför ut... – Matt 28:19.

Jan Karp, Karlskrona

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Sommarläger på Höllviksstrand, sid 16.

Våga vidare, EFS årskonferens, sid 8

- Konfaläger, sid 5,6
- Anders Sjöstedt prästvigd, sid 9

Nr 8-9 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Konfaläger på Åhusgården
- sid 6 Konfaläger Åsljunga 1
- sid 7 Hur använder du bibeln?
- sid 8 Våga vidare – EFS årskonferens i Västerås
- sid 9 Anders Sjöstedt prästvigd
- sid 10 Lucy Mongi och Rehema Nzali
- sid 11 rEFSat i dagstidningarna
- sid 13 Livsluft blir till
- sid 16 Sommarläger på Höllviksstrand
- sid 18 Expnytt
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Ingenting att diskutera

Tänk så många tankar som flyger genom huvudet. Ibland är de så svåra att fånga, och andra gånger alldeles för svåra att släppa.

Jag frågade min äldsta bror vad han tycker sig ha med i bagaget av mor och far.

– Jag har nog fått pappas orolighet.

– Orolighet? undrar jag, jag tycker inte att pappa är en orolig typ.

– Ja, men det här att om en tanke fastnar i huvudet så har man så svårt att bli av med den.

– Jaha, grubblandet, har du det också så? Kommer det från pappa? Det kanske det gör, det har jag aldrig tänkt på. Och så tar jag och tänker på det ett litet tag.

Däremot har jag tänkt på att det inte är så praktiskt att vara en grubblare. Mest för att det ofta är omöjligt att släppa funderingen innan den är färdigbearbetad. Under tiden kan jag vara näst intill otillgänglig. Och det behöver inte gå snabbt heller. Den kan behöva bollas med olika människor för att få höra deras synvinklar och tankar. Tredje eller femte dan kan också vänner och familj lessna på arbetsgången och säga till synes hjälpsamt "Du tänker kanske lite för mycket". Det kan de ju tycka, men det är inte mycket jag kan göra åt det, för jag måste bli färdig. Sen kan jag gå vidare.

Och ibland kan jag undra om det verkligen ska fortsätta så här hela livet. Det finns ju så mycket att fundera över, och processen är ju lite omständlig.

Men å andra sidan så formas man var tid i livet av alla de tankar man tänker, ställningstaganden och val man gör och inte gör. Så man får väl göra det bästa av det, vare sig man måste grubbla över det eller inte.

I sommar har mina tankar mest varit svärfångade. De här varma, ljusa sommarnätterna har jag många gånger snurrat i sängen när hjärnan fått frispel. Två tankar har dröjt kvar efter all möda det var att ta sig igenom "Kan man vara kristen?" Av C.S Lewis.

Jag har svårt för att se min syndfullhet. Jag är ganska ofta nöjd med att vara en "hygglig" människa. Men det för mig sannerligen inte närmare Gud. Om jag skärsådådar mina motiv bottnar de läskigt sällan i kärlek till Jesus.

Jag har också svårt att ta till mig att Jesus segrat över det onda också i mig.

Och satan är antagligen lika nöjd med båda delarna. En kristen som inte tror sig behöva Gud eller en kristen som inte förstår att nåden gäller också henne.

Men bara för att det är svårt är det inte omöjligt – iallafall inte för Gud. Det har Han många gånger övertygat mig om.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 8-9/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/9 för nr 10. Plan utgdag den 1/10 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Gudstjänst i 24 timmar

Söndagen är för oss kristna framför allt gudstjänst. Det är då vi söker oss till kyrkan eller missionshuset för att möta Gud i bön, lovsång och predikan. Vi möter den helige och allsmåttige, som är värd all vördnad och respekt. Det är därför jag klär mig i helgdagskläder som jag gör inför alla viktiga möten och därför att inget möte är viktigare än mötet med Gud i gudstjänsten. Då duger inte vardagskläderna. I gudstjänsten möter jag också Guds kärlek personifierad av Herren Jesus. Den helige Ande hjälper oss att förstå och känna. Dessutom får jag möta de många vännerna och bekanta i församlingen.

Söndagen är gudstjänst för de kristna över hela jorden. Det är fantastiskt att tänka på att det pågår gudstjänst någonstans på jorden under ett helt dygn och den gudstjänst vi är med i – vi är bara en i en serie runt hela jorden. Låt oss leka lite med tider och tidszoner på vår jord.

Låt oss anta att alla gudstjänster börjar klockan 10 lokal tid. – inte sommartid. Det innebär följande för att ta några exempel:

Lördag kväll kl 22 då du går och lägger dig, då börjar gudstjänsterna på Nya Zeeland och längst bort i Ryssland

Medan du sover eller ligger och vänta på John Blund händer följande:

Kl 24 Gudstjänster börjar i östra Australien och Japan.
Kl 1 Gudstjänster i västra Australien och stora delar av Sibirien.

Kl 3 Gudstjänster i nästan hela Kina.

Kl 4,30 Gudstjänster Indien och Pakistan

Kl 6, då en del av oss vaknar, firas gudstjänst i Ryssland

Kl 8 samlas våra systerkyrkor i Ostafrika

Kl 9 samlas våra grannar i Finland. Medan de firar gudstjänst gör vi oss i ordning för avfärd till vår egen gudstjänst

Kl 10 samlas de stora skarorna i Europa och i stora delar av Afrika. Då firar vi vår egen gudstjänst.

När vi dricker vårt kyrkkaffe och klockan är 11 är det gudstjänsttid i England och på Irland.

Kl 12 samlas man på Island

Kl 14 är det tid för gudstjänst i stora delar av Sydamerika och på Grönland

Kl 15 Ostkusten av Kanada och USA.

Kl 17 Mellanamerika

Kl 21 Stora delar av Alaska

Ja, listan skulle kunna göras längre, men ett är säkert: Vi, som kanske inte är så många i vår egen gudstjänst, vi är en del av den världsvida kyrkan. Det fyller oss med glädje och frimodighet och hjälper oss att arbeta vidare. Temat för EFS är i år "Våga vidare" och i gudstjänsten får vi de upplevelser och den inspiration vi behöver för vardagslivet som kristen. Vi är få men ändå är vi många!

Torsten Simonsson, Helsingborg

**efs-Gården
Åsljunga**

BOKA I TID

Gemenskapsvecka 14 – 19 okt

Värdpar. Brita & Carl Forssman
Bibelstudium. Torsten Josephsson

Gåsamiddag

Lörd. 8 nov kl.16.00

Sönd. 9 nov kl.14.00

Julbord

2:a och 3:e advent lörd. 16.00, sönd. 14.00

Jul och Nyårsdagar

23 – 28 dec

28 dec – 2 jan

Info/program, bokning. 0435-46 0054

Hemsida: www.efsgarden-asljunga.com

Till ande, kropp och själ

I Jesu namn vill jag hälsa er alla. Jag är övertygad om att det är Guds kraft som gjort det möjligt för mig att komma till Sverige på detta utbytesprogram. Jag tackar Gud för arbetarna i Hans tjänst – EFS och alla dess medlemmar – som gjort det möjligt för oss att komma hit för att lära oss mycket till ande, kropp och själ. Tack så mycket!

Andlighet: Det som hör det andliga till är grunden för det kristna livet.

För första gången har jag fått se kristna tända ljus när de ber. Jag frågade vad detta betyder och fick svaret att det är för att påminna oss om ljuset, eftersom Jesus är världens ljus. Då kom jag ihåg att det står om detta i Joh 8:12. Jag blev påmind om att vi alltid bör vandra i ljuset och inte bara när vi ber. Hela vårt liv bör vara ljus för andra människor.

Evangelisation: EFS har sänt ut människor i tjänst för Gud både inom landet och utanför. Från Sverige har ni sänt ut människor till Tanzania, Malawi, Etiopien och Somalia. Ni samlar in kollekt för att göra det möjligt för missionärerna att arbeta på olika platser. Och allt detta för att tjäna Gud och sprida Hans Evangelium till alla folk. Apg 1:8.

Det finns många människor i världen som inte förstår vad det innebär att tjäna Gud. Vi kan tro att det bara är när man predikar från predikstolen som man tjänar Gud. Det är inte alls så. Jag har lärt mig att du kan tjäna Gud då du ger offer till Gud på söndagen, för pengarna kan göra det möjligt att sända arbetare till andra länder i tjänst för Gud. Pengarna kan också användas för att hjälpa dem som är i nöd, och Gud kommer att välsigna alla som ger sin gåva till Hans verk. Apg 10:4.

Den evangelisation som sker här i Sverige är speciell. I Betania i Malmö var jag med om hur människor träffades onsdag och torsdag förmiddag. Medan de som kom fick fika var det en del av människorna från EFS som fick möjlighet att tala om Guds ord med dem på ett mycket varsamt sätt. Det var fantastiskt. En del av dessa kom sen till kyrkan på söndagarna och lyssnade på nytt till den levande Gudens ord. När jag såg dessa människor in-

såg jag att de verkligen behöver hjälp till ande, kropp och själ. Var ska de få hjälp om inte genom dig och när du ger kollekt till Guds verk inom och utom landet? Jag har blivit mycket välsignad när jag sett detta arbete och jag kommer att berätta om det för en del av dem som finns nära mig när jag kommer hem till Tanzania.

Vi har varit med om Sommarkvällar, konserter med Röke Blås och Face to Face. Många människor har kommit, Guds ord har predikats och vi har sett att evangelisation verkligen förekommer här.

Men tillsammans med det fina evangelisationsarbetet som görs blev jag mycket förvånad när jag såg hur få människor som kommer till kyrkorna. Det finns fina kyrkor, stora och vackert smyckade, men de troende är väldigt få.

Var firar en del av de kristna gudstjänst? Är de på gudstjänst vid TV:n hemma? Och om de är det, hur blir det t.ex. med nattvardsgång och att ge tackoffer till Gud, gör de också det via TV? Har de kristna glömt att vi bör samlas? Läs Heb 10:24-25. När vi kommer samman får vi möjlighet att prisa Gud, fira gudstjänst och ge gåvor till honom. 1 Krön 29:20-21.

Jag tror att Gud är god och att Han älskar oss. Han sände Jesus för att Han skulle vara Frälsaren i våra liv till ande, kropp och själ. Han har gett oss sin kraft som är Den Helige Ande. Oavsett om vi är mycket rika eller mycket fattiga så älskar Gud oss i sin treenighet under hela vårt liv. Han vill att vi också ska visa att vi alltid är beroende av Honom. Kristna vänner vi är lyckligt lottade!!! Vi tror på den treenige Guden; som Skaparen – det är Fadern, som Räddaren – det är Jesus, som Hjälparen – det är Den Helige Ande.

En del andra tror bara på Skaparen. De vet inget om Frälsaren. Och Guds kraft finns inte i deras hjärtan. Låt oss se på Jesus som är vår Räddare; läs Joh 3:16-21. Låt oss se på Den Helige Ande som är Guds hjälp till oss; Joh 14:23-26. Och allt detta sker i de kristnas hjärtan ty Guds rike är inom oss; Luk 17:20-21.

Rehema Nzali

Konfaläger på Åhusgården

11/6 – 5/7 2003

Måndagen den 9 juni var det dags. Vi ledare åkte till Åhusgården för att förbereda oss inför att träffa 37 konfirmander. Vi hade det ganska tyst och lugnt, men snart var det onsdagen den 11 juni och konfirmanderna var här! Det var med glädje vi välkomnade dem, men tyst och lugnt var nu ett minne blott.

Men vad har vi egentligen gjort på det här konfirmationslägret? En vanlig dag såg ut ungefär så här: Vi väckte dem på morgonen och åt frukost, sen var det dags för lektioner. Där pratade vi om Gud, Jesus, Helig Ande, hur Gud ser på oss, att vi ska älska oss själva och varandra och mycket mycket mer! På eftermiddagarna badade vi, spelade kubb och fotboll eller tog en tur in till Åhus.

Senare på eftermiddagarna var vi indelade i grupper efter vad vi tyckte var roligt. Det fanns en musikgrupp som sjöng och spelade, en dramagrupp som spelade teater, en dansgrupp som gjorde en dans till en låt, och en dikt- och målargrupp som skrev dikter och målade kulisser. Sen visade vi upp det vi övat på som redovisning på konfirmationsdagen.

Efter alla dessa kreativa aktiviteter lugnade vi ner oss lite med att ha en stund efter kvällsmaten där man skulle vara tyst och tänka för sig själv. Man skulle läsa lite i bibeln, skriva ett brev till Gud eller något liknande.

När vi hade lugnat ner oss var det dags för kvällens aktiviteter, där vi gjorde en massa roliga saker!! Vi cyklade runt i Åhus på ett cykelmaraton, lekte lekar, cyklade till glassbåten, hade fotbollsturnering, tränade

aerobics, kollade på film, tryckte t-shirts, byggde sandslott och många andra roliga saker. Konfirmanderna var alltid positiva och glada när vi gjorde detta och de gjorde det verkligen helhjärtat!

Hur lär man känna...

På fikat umgicks vi med varandra och sen var det dags för andakt. På den pratade vi ledare om saker som det hade handlat om under dagen. Vi gav också exempel på hur Gud har gjort saker i våra egna liv, för att konfirmanderna på något sätt skulle förstå att Gud är en levande Gud som gör saker också idag. Vi gav dem också tips och råd om hur man lär känna Jesus och att Han är vår bästa kompis. Några kvällar bjöd vi också in till förbön och det var otroligt starkt att få se ungdomar lägga sina liv i Guds händer och vilja följa Jesus.

När det sen var läggdags var det inte alltid så lätt att få dem i säng, för de ville hellre vara uppe och umgås med varandra. Men till slut somnade de, trodde vi...

Tosselilla, go-kart och hoppturn

Vi hade också ovanliga dagar och det var t.ex. en dag när vi åkte till Tosselilla och badade, åkte go-kart och hoppade i hoppturn. Det var också midsommar och då gjorde vi en alldeles egen midsommarstång och det var en upplevelse! En annan dag som var lite ovanlig var den dagen då föräldrarna kom och hälsade på, då hade vi kul tillsammans och spelade brännboll. Konfirmanderna mot föräldrarna, och vilka vann? Jo, självklart vann konfirmanderna!

Tiden går ju som talesättet säger oerhört fort när man har roligt och

så var det också denna gång. För på något märkligt sätt hade det gått fyra veckor och det var dags för den stora dagen, konfirmationsdagen. Det var en fin dag och alla var faktiskt pigga och glada trots att de hade varit uppe sent och att det var sista dagen med gänget. Dagen började med att vi hade redovisning för föräldrarna där vi sjöng, dansade, spelade drama, läste dikter och bibelord för att visa vad vi hade lärt oss. Därefter var det en supergod middag och sen dags att åka till kyrkan som var Västra Vrams kyrka. Konfirmationsgudstjänsten var väldigt fin och högtidlig! Efter det var det dags att åka hem, och då var det inte lätt att hålla tårarna tillbaka när man skulle säga hejdå till sina nyvunna vänner...

En spännande tid

Det har varit en oerhörd förmån och ära att få vara med på detta läger och att få lära känna alla dessa ungdomar! Det har också varit spännande, för det har hänt väldigt stora saker. Gud har verkligen bevisat att Han är levande och gör saker idag! Likväl som det har hänt saker i konfirmandernas liv så har det också hänt saker i mitt och de andra ledarnas liv – vi har fått en starkare tro!

Till sist vill jag bara be dig som läser detta om en liten tjänst, vi vore så tacksamma om du ville be för oss ledare och konfirmander så att vi får bli ännu mer lika vår bästa kompis – Jesus.

Gud välsigne Dig!

Charlotte Skärin, Lund

Åsljunga I

– en tuff tid för Sture

Sedan den roliga förträffen så hade vi väntat spánt på att få träffas igen och vara tillsammans på konfaläger i cirka tre veckor. Nu ska ni få en inblick i hur vi hade det:

EFS-gården ligger härligt nära Åsljungasjön där det sägs att sjöodjuret Sture bor. Men förmodligen var trettio busiga och högljudda konfirmander för mycket för stackars Sture, så han låg gömd under en sten på botten resten av sommaren.

Några av konfirmanderna lyckades hitta de gömda skatterna som fanns ute i skogen, nämligen blåbären. De första dagarna var alla lite blyga, men efter några dagar släppte det och vi fick en härlig gemenskap. Det som hjälpte våran gemenskap på vägen var när vi begav oss ut på en cykelhåjk under midsommarhelgen. Under cykelturen öppnade himlen sig för oss, och de som inte hade regnkläder blev dyngsura (nästan alla). Det var kanonkul ändå för vi var inomhus och lekte lekar istället, fast när det var dags att dansa runt midsommarstången så gick vi ut, för det hör ju till.

Skvaller, skådisar och husband

Under förträffen hade vi fått välja mellan film/drama, musik eller lägertidning. Det kallade vi workshop. Dessa aktiviteter hade vi på eftermiddagarna och det var mycket roligt. Lägertidningen tog hand om allt skvaller på lägret och alla hemliga kärlekspar. Film- och dramagruppen roade sig med att göra egna små filmsnuttar som de själv medverkade i. Musikgruppen övade upp

sina talanger, skrev egna låtar och startade ett eget husband.

Lektionerna får vi inte glömma. De hade vi nästan varje dag under förmiddagarna. De var lärorika och otroligt intressanta, där fick vi svar på alla de frågor som man undrat över sedan länge tillbaka. Lektionerna har präglats av olika teman, bland annat: Var kommer vi ifrån? Vad är meningen med livet? Vad händer efter döden?

Smågrupper

Vi arbetade i smågrupper med en tidslinje där vi sammansatte kristendomens historia, vilket vi senare redovisade för varandra.

Våra röster har också förbättrats under lägret för att vi har haft en timme kör efter kvällsmaten ibland, där har vi övat till några gudstjänster som vi medverkat i.

När vi inte hade kör hade vi smågrupper där vi pratade om allt mellan himmel och jord och sådant man inte ville ta upp på lektionerna. Där lärde vi också känna varandra ännu mer.

Kullaberg

När halva lägret gått så åkte vi iväg till Kullaberg, och gissa vad vi gjorde där?!

Vi klättrade.

Vädret var toppen och instruktörerna kanonbra. Allt som allt blev det en superdag som man aldrig kommer att glömma! Det blev inte sämre av att vi till kvällen åkte till Heljaröd och gick på ett bra tältmöte med mycket lovsång och bra predikan.

Under lägrets gång så hade vi några intressanta besök, bland annat två tanzanier som var i Sverige tack vare EFS. De visade diabilder och vi fick ställa frågor. De lärde även ut tanzanisk sång och dans.

Vi fick även besök av ett gäng före detta konfirmander som konfirmerades på läger för femtio år sedan. När de berättade hur de hade haft det på sin tid häpnande många för skillnaderna var stora, framför allt i undervisningen. De skulle lära sig mycket utantill medan vi lägger grunden på innehållet och meningen med texten.

Det här lägret har betytt mycket för oss. Att vara borta hemifrån i tre och en halv vecka kan vara prövande och krävande, men tack vare gemenskapen med varandra, ledarna och Gud har hemlängtan inte varit så svår. Vi har fått reda på mer om vad kristendomen innebär och det har nog ändrat synen för de flesta. Med enklare ord, vi hade verkligen en underbar tid!!!

Sara Assarsson & Anna Forshufvud

Hur använder du bibeln?

Blev ombedd att skriva några rader och besvara frågan "Hur använder du bibeln?" Det första jag tänker på – vilket kan verka skrämmande för en del – är att jag använder den som ett arbetsredskap. I mitt arbete som förkunnare är bibeln och bibelordet kärnan i arbetet. Jag har aldrig upplevt att det är lätt att arbeta med bibelordet, det tar en stund innan det börjar öppna sig. Men det är härligt de gånger jag har tid att tränga djupare in i bibelordet och dess budskap. Då öppnas nya vyer, som man inte upptäcker när man bara lättflyktigt tar del av bibelordet. Sedan hoppas jag kunna förmedla något av de upptäckter jag gjort till gudstjänstbesökarna.

Ibland kan det också vara berikande att ha flera olika bibelöversättningar sida vid sida och se efter hur de olika översättarna har försökt förmedla budskapet från grundtexten till oss i vår tid – och kanske på lite olika språk (både svenska och andra språk). Ibland kan flera översättningar stämma väl överens, men ibland skiljer de sig en hel del och då kan det bli berikande att se att budskapet kan vara varierande, eftersom grundtextens ord kan ha olika betydelser.

Vid morgonbönen, som oftast blir vid frukostbordet, finns bibeln med. Där följer vi bibelläsningens planer "Bibeln idag", som vi under många år haft som ledsagare och funnit vara ett bra hjälpmedel till att allsidigt läsa olika delar av bibelordet.

Visst finns det även stunder när jag bara sätter mig ner och läser i bibeln. Vid de tillfällena blir det ofta så att jag försöker att läsa igenom någon bibelbok i följd för att få med

helheten. Då bär jag ju inte heller med mig några krav, utan då är det ju bara bibelordet och jag som möts och jag kan avslappnad få ta del av det.

Holger Lundström, Sölvesborg

Jag läser bibeln på olika sätt. Ibland känner jag för att läsa hela kapitel, men vid vissa tillfällen känns det mer rätt att läsa utifrån ett tema.

Björn Lignell,

kock på Höllviksstrand, som svarade när han stod vid grytorna i köket.

Jag läser oftast i bibeln i samband med att jag läser i min andaktsbok och där hämtar jag kraft och inspiration till mitt vardagsliv.

Psaltaren tycker jag mycket om och använder den som bönbok ibland.

Chatarina Caesar, Hässleholm

Ett kort svar skulle kunna bli – alldeles för lite!

"Jag vet på vem jag tror" är en klassisk bok men också något som jag vill skall prägla hela mitt liv. Jag har vid olika tillfällen i livet så klart fått uppleva Guds närvaro i mitt och familjens liv att jag inte kan tveka om Hans närvaro. Hur kan jag då hamna i den situationen att livets grund, nämligen Ordet om min Frälsare, nyttjas för lite?

Min klassiska ursäkt är den att så mycket annat också skall rymmas inom den vakna delen av dygnet. Jag tror att min Herre har skapat mig sådan som jag är. Impulsiv, engagerad och full av idéer som hela tiden poppar upp och måste genomföras. Men bibeln då? Jo den läser jag som så många andra på kvällen – sedan 30 år tillbaka med "Bibeln i dag" som vägvisare och hjälp. Jag känner Hans närhet i lugnet på kvällen och kan låta Honom dra sin frid som ett täcke över mig och alla dagens verksamheter.

Ingemar Arvidsson, Glimåkra

Distriktsmissionsdag

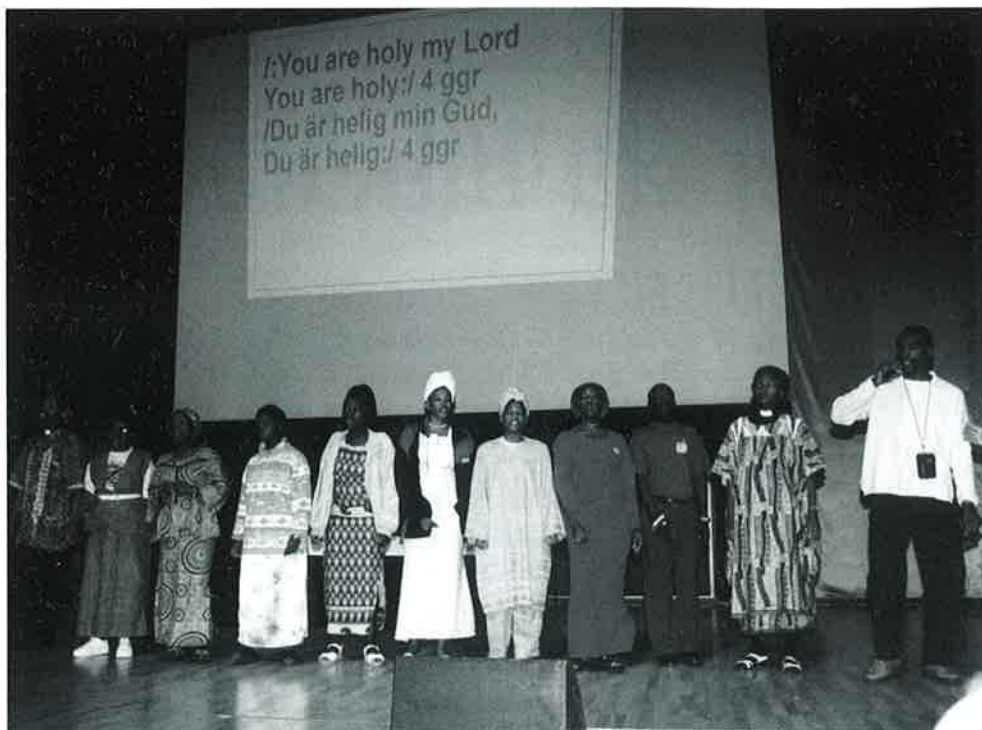
EFS mission i framtiden?

Höstens missionsdag äger rum
den 18 oktober i Västerkyrkan i Hässleholm.

Denna dag medverkar **EFS Missionsdirektor Stig Lundberg**
och **Missionsföreståndare Anders Sjöberg** med
information och samtal om dagens tema.

Dagen inleds kl.10 med kaffe. Senare på dagen serveras
enkel lunch till självkostnadspris. Ingen anmälan!

Som vanligt riktar sig denna dag både till lokala
missionsombud och andra intresserade. **VÄLKOMMEN!**

Våra Tanzaniska vänner på sändningsgudstjänsten.

Våga vidare

– EFS årskonferens i Västerås 25-29 juni 2003

Under några dagar i slutet av juni var många samlade till EFS årskonferens som detta år hölls i Västerås. Temat för konferensen var "Våga vidare".

EFS har en intressant koppling till Västerås, då det var i denna stad som en av EFS grundare, Hans Jacob Lundborg, prästvigdes, i år för 150 år sedan, 1853. EFS expedition, EFS i Mittsverige och inte minst missionsföreningen i Västerås (Bäckbykyrkan) hade lagt ned ett stort arbete för att arrangera en innehållsrik och väl fungerande årskonferens.

En av de stora frågorna under årsmötet och hela årskonferensen var EFS dåliga ekonomi. På grund av börsens negativa utveckling, oväntat höga inbetalningar för pensioner och att gåvomedlen ej nådde budget fick EFS ett dåligt ekonomiskt resultat för 2002. För att få ordning på ekonomin har EFS styrelse tvingats att kraftigt minska antalet tjäns-

ter vid kansliet i Uppsala. Trots det dåliga ekonomiska resultatet visade årsmötet att det finns mycket vilja till kraftsamling för att få EFS ekonomi på fötter och gå vidare. Att EFS uppgift är större och viktigare än ett dåligt ekonomiskt resultat verkar ha varit den signal årsmötet ville sända till hela rörelsen.

Vid styrelsevalet nyvaldes från EFS i Sydsveriges område Lillemor Persson, Örkellunga, på ett treårsmandat och omvaldes Torbjörn Larpers, Eslöv, på ett tvåårsmandat. Åsa Dencker, Lerberget, hade avböjt omval efter sex år i styrelsen och avtackades vid årsmötet. Detta innebär att tre av EFS styrelses femton ledamöter även kommande år kommer från EFS i Sydsveriges område: Rey Råwall, Lerberget (ordförande), Torbjörn Larpers och Lillemor Persson.

Med på årskonferensen fanns gäster från Eritrea, Tanzania och Sudan och

Anne Munga, Tanzania, höll uppskattade bibelstudier under tre förmiddagar. Några av EFS missionärer var även hemma i Sverige under några veckor och var med på konferensen.

Samtidigt som årskonferensen hölls Barnens konferens, medarbetarförbundets (MAF) årsmöte och samling för missionärsnätverket. En årskonferens för EFS är så mycket mer än beslut och gudstjänster. Man möter många som man inte sett på flera år och lär känna nya människor.

Nästa år hålls årskonferensen i Umeå. Då prövas ett nytt grepp eftersom konferensen förläggs redan till Kristi Himmelfärdshelgen i slutet av maj och förkortas med en dag.

Torbjörn Larpers, Eslöv

Lerbergets Missionsförening får pris för bästa förening vad det gäller insamlade medel.

Anders Sjöstedt mellan Christer Caesar och Paul Persson, efter prästvigningen i Västerås domkyrka.

Anders Sjöstedt prästvigd

Vid EFS årskonferens i Västerås i juni prästvigdes Anders Sjöstedt som tjänstgör vid EFS-kapellet på Biskopsgatan i Lund.

Anders Sjöstedt har redan varit anställd i Lund som predikant men fortsätter nu som pastor. EFS-kapellet på Biskopsgatan i Lund är inne i en intressant utveckling med flera hemgrupper, sökargudstjänster och alpha-grupper. Livsluft har tidigare besökt Lund och skrivit om arbetet där. Anders har som sagt redan arbetat som predikant i Lund, men får nu som prästvigd även leda nattvardsfiranden och förrätta dop.

Prästvigningen, vilken ägde rum i en välfylld domkyrka i Västerås, leddes av stiftets biskop Claes-Bertil Ytterberg assisterad av missionsföreståndare Anders Sjöberg och fd generalsekreterare för Sudans Kristna Råd Enoch Tombe. Som personlig assistent vid vingen hade Anders Sjöstedt valt sin fru

Pernilla. Med i processionen fanns även distriktsföreståndare Paul Persson. På fotografiet här bredvid återfinns den nyprästvigde Anders Sjöstedt tillsammans med det mottagande distriktets ordförande Christer Caesar och distriktsföreståndare Paul Persson.

Vid högmässan i Västerås domkyrka prästvigdes även Hans Stanley, David Kyobe Lule och Simon Jonsson vilka ska arbeta som pastorer för EFS i Stockholm (Hammarbykyrkan), Jönköping (Dalvikskyrkan) respektive Nordmaling. Efter prästvigningen följde nattvardsfirande där de nyprästvigda fick tjänstgöra för första gången.

Torbjörn Larspers, Eslöv
Foto: Per Andersson

Lucy Mongi och Rehema Nzali

De har varit på kurs på Hållandsgården, med på EFS årsmöte och en sväng till Norge. Stipendiaterna från Tanzania har hunnit med en del under tre månader i Sverige. Två av dem, som spenderat en del av tiden hos oss i Sydsverige, är Lucy Mongi och Rehema Nzali.

– Vad har ni gjort än så länge här i Sverige?

– Det här är ett utbytesprogram, så vi lär om eran kultur och era traditioner, och språket.

– Vad kan ni säga då?

– Jag heter, jag kommer ifrån, vi ses imorgon, sov gott, ett, två, tre... (till tio).

– Ni är duktiga.

– Vi försöker. (och så fortsätter de) Jag vill sova. Tjena, Hur är läget? Tack bra.

Lucy Mongi kommer från Kitati, en

liten by utanför Dodoma, där hon bor och jobbar med sina föräldrar på familjens jordbruk.

Rehema Nzali kommer från Kondoa-distriktet i Dodoma-regionen. Hon jobbar med att samla in skolavgifterna på Aya Secondary School – en privat skola som ELCT (Evangelical Lutheran Church of Tanzania) har i Kondoa stift.

Rehema tycker det var roligt att besöka en svensk skola. Hon skulle vilja upprätta ett utbytesprogram med en svensk vänskola om hon fick möjlighet.

– I era skolor i Sverige pluggar ni musik. Jag önskar att en musiklärare kunde komma till Tanzania och undervisa i musik, eftersom vi inte har någon sådan undervisning.

De har varit på Hållandsgården på utbildning också. De berättar att de lärt sig ledarskap, missionskunskap, data och it, barnutveckling, simma och åka skidor...

– Vi ramlade mycket!

Och så skrattar de, högt och hjärtligt.

– Och så lärde vi oss att evangelisera genom att dela bibeln med hjälp av bilder. Och att rita bilder som hjälp för att komma ihåg bibelord. Och så berättar de om resan till Norge där de fick se lite skillnader mellan Sverige och Norge i byggnadsstil och omgivning.

– Vi fick besöka en stor kyrka och Egon – en restaurant och hotell – som hade en toppvåning som snurrade runt. Och så har vi sett hus som stod vid och i vattnet.

De verkar väldigt fascinerade, men jag fattade inte riktigt ändå, efter flera förklaringar och några ritade bilder, hur dessa hus är byggda.

Rehema och Lucy tänker också på byggnaderna när jag undrar hur kyrkan i Tanzania och Sverige skiljer sig åt.

– Byggnaderna här är mycket finare

än våra. Våra är byggda av cement-block eller jordtegel, eller i byarna av trä tätat med jord. Men i storstäder som Dar Es Salaam eller Dodoma eller Iringa, där används tegel som här.

– Hur skiljer sig gudstjänsterna åt då?

– I Tanzania deltar många i gudstjänsten, både unga och gamla. Här är det fler äldre människor.

När jag undrar hurdana svenskarna är tvekar de inte.

– Vi tycker att ni visar oss Guds kärlek genom hur ni tar emot oss och bryr er om oss.

De berättar att de var lite oroliga innan de åkte från Tanzania, eftersom någon där hemma hade sagt att västerlänningar inte har tid för folk med fel hudfärg. Men det har de inte upplevt.

– Ni visar oss gästfrihet, och vi är glada att vi har mycket att göra på alla de olika platser vi besöker. Det är ett väldigt bra program för tiden här.

– Vad skulle ni vilja dela från Tanzania med svenskarna?

– Tanzanier kan lära sig om bra miljö av svenskarna – rena gator och sånt... och att hålla tiden. Och familjeplanering. I Tanzania skaffar man många barn för att bli rik på hemgiften. Det är en dålig tradition. – Svenskarna måste lära sig att dela det svåra livet och att inte bara använda maskiner till allt. Och att det ryms fler i bilarna. Och så av gemenskapen – att sjunga och dansa. I kyrkan är vi fria att sjunga och dansa och ropa för att prisas Gud!

– Vad kommer ni att bära med er speciellt från Sverige?

När vi tänker på Sverige är allt speciellt. Kanske husen, kanske miljön och bra transporter.

Vänlighet och gästfrihet. Kärlek.

– Glöm inte Guds kärlek!

Helena Dahlberg

rEFSat

i dagstidningarna

Att EFS-aktiviteter presenteras bland lokalnyheterna i dagstidningarna sker tämligen ofta. Däremot är det mer sällan som man hittar EFS-nyheter på sportsidorna.

Så skedde emellertid 29 april i Norra Skåne, där Röke EFS Tennisklubb fick nästan en helsida om renovering av tennisbanan i Eljalt. Artikelns berättar att klubben bildades redan 1970 och hade sin storhetstid på 1980-talet. Fredrik Pålsson som berättar för tidningen säger bland annat att han själv gått i tennisskola här i Eljalt och att föreningen nu i år satsat på en tennisskola i juni.

I Eljalt har också EFS kvälls-syfoering haft plantauktion, berättar Norra Skåne i en notis 8 maj. Missionär Gunilla Persson talade om människor hon mött som lärare på en dövskola i Tanzania. Gunvor Olsson auktionerade ut alla skänkta plantor, buskar och blommor och totalt kom det in 9000 kronor som gick till "Gunillas" skola för döva i Tanzania.

Täta framträdanden för Röke Blås har det varit under våren och sommaren. Så till exempel i Markaryds kyrka, där det en vårkväll hölls konsert. Tidningen Norra Skåne berättar att orkestern spelade alltifrån Stevie Wonder soul till bibliska psalmer.

Marieholm stöder projekt i U-världen

Skånska Dagbladet hade den 10 mars en förnämlig artikel om EFS i Marieholm. På första sidan presenterades med stor färgbild den traditionella U-landsmiddagen i EFS-kyrkan där byggnadsingenjör Ingvar

Persson berättade om att bo och leva i Tanzania.

Mustig köttgryta med ris stod på matsedeln. Till denna serverades stark afrikansk peppar.

Bertil Persson som är föreningens ordförande berättar att man hållit på med detta arrangemang i närmare 20 år. Varje år har man skänkt 25 000-30 000 kronor till olika projekt i U-världen.

Ledsamt nog hemsöktes emellertid föreningen också av tjuvar som tog sig in i ett av kyrkans förrådsutrymmen och stal ett 20-tal blomsterbuketter, som skulle ha sålts till välgörande ändamål.

Andlighet i centrum på Ekebo

Den rubriken sätter Helsingborg Dagblad på en artikel 23 maj, där det berättas att tre sammanslagna köror: S:t Mikael's gospelkör, Mikaelikören och Kefas gospel från Klippan denna kväll gemensamt gav konsert. Körledaren Marie Brandt Wilhelmsson med maken Anders står bakom den stora konserten.

Gästsolist var Björn Hedström som berättar att det lockar att sjunga gospel. "Härlig är jorden" i afrikansk tappning bjöds publiken bland annat på.

Kyrkoförsäljning i Tollarp

Försäljning av kyrkor och missionshus börjar bli allt vanligare.

Kristianstadsbladet 4 juni rapporterar att EFS-föreningen i Tollarp beslutat sälja sin kyrka. Ordföranden Gunnel Hansson säger till tidningen att det är ett fint kulturhus men i behov av renovering. Kostnaderna för uppvärmning och underhåll är den viktigaste orsaken till att man

på senaste årsmötet beslutat att sälja. EFS-kyrkorna i Hörby, Pärup och Svensköp ligger inom räckhåll för tollarpsborna. Dessutom är det gott samarbete mellan de olika kyrkorna i Tollarp och man samlas även till bön och bibelläsning i hemmen. Gunnel önskar helst att en barnfamilj flyttar in och att man renoverar på ett sådant sätt att man kan se att det varit kyrka där.

Livligt på Blekingesidan

Korta små notiser från Blekinge Läntidning redovisar livligt och aktivt EFS-arbete. Så till exempel i Kristofferkyrkan i Karlshamn där man 5-6 april presenterade vårens drama "Mitt i". Träffpunkten är en återkommande samling i samma kyrka. Där talade Allan Sandström 24 mars om författaren och politiker Fabian Månsson. Sven Algnäs från Kalmar presenterade ett program med titeln I Livingstones fotspår. Före distriktsföreståndaren Rune Johansson kåserade den 2 april över ämnet "Alla andra tänker på sitt, det är bara jag som tänker på mitt".

Påskan i Kristofferkyrkan inleddes med påskbasar på lördagen före palmsöndagen. Söndagsgudstjänsten då innehöll en dialogpredikan där riksdagsman Jeppe Johnsson och pastor Stefan Nordström utbytte tankar. Skärtorsdagens kväll hölls Taizémässa, långfredagen gudstjänst utan musik, påskafton gemenskaps-samling med måltid och påskdagen familjegudstjänst.

På Lister hölls Valborgsmässofirande på Torsö hamnplan med tal av riksdagsman Christer Skoog och gospelkväll efteråt i Listerkyrkan med Novahkören.

I Siretorp hölls vårfest 4 maj med sång och strängmusik och tal av Holger Lundström.

I Listerkyrkan 22 mars hade man besök av församlingspedagog Kristofer Liljenberg, då man diskuterade frågor kring kristen tro och livet.

Från östra sidan av Blekinge berättas om vårkonsert i Möllebackskyrkan med Möllebacksbåset, Ungdomskören, Miniblåset och Glenn och Mari Sjöberg. I EFS-kyrkan i Jämjö hölls missionsauktion 4 april med andakt av Leif Gustafsson. Likaså hölls försäljning i Kopparemåla som leddes av Oskar Collin. Där höll också Leif Gustafsson andakt och Magda, Gudrun och Lennart sjöng, berättar Blekinge Läns tidning.

Scoutgudstjänst och våffelbakning I Bjärnum finns en väl fungerande scoutgrupp som varje år brukar ha hajk på baslägret i Torrarp. Så skedde 11 maj då åtta scouter och flera ledare stod för gudstjänsten. Talade till scouterna gjorde Annica Nordkvist. Ledaren Marcus Axelsson delade ut märken till dem och slutligen samlades man till fika med kaffekorgar och nygräddade våfflor som scouterna bakade ute i det fria.

Om detta berättade Norra Skåne måndag 26 maj.

Birger I Ohlsson, Bjärnum

Livsluft

Jag hade förmånen att få göra en bildserie om hur Livsluft "blir till". Med min kamera, hängde jag med Einar Persson, Kågeröd, från det att vi hämtade tidningen på tryckeriet till att vi lämnade den på posten.

1. TU planerar ett nummer av Livsluft.

blir till

2. Vi hämtar tidningen på tryckeriet.

3. Livsluft har "landat" hos Einar Persson i Kågeröd.

4. Mary och Einar är igång med etiketteringen.

5. Efter en stund är det fler som hjälper till med etiketteringen. Fr. v. Kerstin, Inga-Stina och Gertrud.

Foto: Per Andersson, utom bild 1, som är plådad av Calle Jarbo. Text: Per Andersson

6. Livsluft lämnas på posten för vidare distribution, ut över Sydsverige.

7. ...och här på väg ner i postlådan.

TEOLOGI FÖR LIVET

Livet som människa och kristen

Lars-Åke W. Persson
Margareta Sjöberg

Johannelunds Teologiska högskola

19–21 september
12–14 december 2003

Sundsgårdens folkhögskola, Helsingborg

Kostnad 1.200 kr per kurshelg, helpension i dubbelrum.
Enkelrumstillägg 350 kr.

För info
Sundsgårdens folkhögskola
Helsingborg
Tel 042-19 38 00
info@sundsgarden.nu

Anmälan
Johannelund
Tel 018-16 99 00

**efs-Gården
Åsljunga**

Föreningar.

Passa på att göra en utflyktsdag, eller varför inte en upptaktsdag på gården.

Att komma en dag hemifrån och dela med sig i gemenskap brukar nästan alltid bli uppskattat och förmedlar en känsla av förnyelse i det vardagliga.

Vi på gården lovar att göra vårt bästa för att ni ska ha en bra vistelse här.

Utflyktsdag.

Middag med salladsbord inkl. smör och bröd, måltidsdryck, efterrätt och kaffe. Pris: 65:-
Tillägg: Kaffe, med tre sorters kakor 35:-

Helpension en övernattnin

Pris från: 300:- vuxen, 150:- barn
Högsta familjepris: 600:-

Bokning/info 0435-46 00 54

Sommarläger

I år samlades ca 60 deltagare mellan 9 och 14 år, 13 ledarekryter och ett 20-tal ledare för att vara med på årets sommarläger på EFS sommargård Höllviksstrand.

Årets tema var Hälsa. Deltagarna fick testa olika sätt att varva ner på bland annat massage (pizza metoden), lyssna på avslappnande musik och så vidare, varvat med mycket stöj och lek.

Lägret varade i fem dagar och under dessa fick vi lära känna varandra och vi blev indelade i mindre grupper som sedan tävlade mot varandra i det som kallas Höllvikiaden.

Höllvikiaden är en årligen återkommande tävling som anordnas av ledarekryterna. En av höllvikiadgrenarna var sandslottsbygge och där fick vi i uppgift att bygga något som hade med temat

hälsa att göra. Man kunde få se allt ifrån morötter till Holmenkollen till alvedontabletter. En favorit bland Höllvikiaderna är Hinderbanan som innebär att hela laget på kortast möjliga sammanlagda tid ska springa en bana där man exempelvis ska springa på kottar under bord där man får kallt vatten över sig, över stolar och ner i ett lerbad. Under lägret hölls en städtävling där vissa satsade på att hålla så rent som möjligt på sitt rum medan andra strävade efter motsatsen.

Badkrukefasoner

Varje dag kunde man se hur Höllviksstrandsvägen fylldes av badsugna och strandgalna lägerdeltagare och ledare. Under detta läger var badtemperaturen inte den mest inbjudande så man kunde finna stora grupper som spelade volleyboll och andra som låg nedgrävda i sanden och

vägrade kliva upp förrän de hade blivit fotograferade.

Bibeltimmarna inleddes med ett drama som spelades upp och därefter delades vi upp i låg-, mellan- och högstadiegrupper. I grupperna diskuterade vi dramat vi sett och fick höra vad bibeln sa om detta. En av bibeltimmarna hade temat "från mörker till ljus" och då fick vi lyssna till Björn Lignell där han berättade om hur Gud hade gripit in och vänt hans liv från mörker till ljus.

Populärt arbete

En annan programpunkt var sång med Jonna, där fick vi lära oss vår lägersång och många andra sånger. Varje dag hade vi en och en halv timme lägerarbete och deltagarna hade valt mellan fyra olika arbeten. Man kunde välja Sång och Dans och det innebar att man fick lära sig flera olika lovsångsdanser, "Häng me på draget" blev en stor hit inte bara bland dansarna utan även av resten av lägret. Sport och Lek var ett annat lägerarbete där de en dag höll till i Ljunghusens sporthall. Äventyr var ett populärt lägerarbete. Men jag vet inte vad ledarekryterna som hjälpte till en dag med att sitta i en skog full av mygg och ligga under en presenning ute i skogen tyckte om det. Och till sist så hade vi Pyssel där de bland annat fick göra tryck på muggar och skålar.

Hälsofest

Varje läger brukar avslutas med en fest sista kvällen som har en anknytning till lägrets tema. Temat som i år var Hälsa gjorde det självklart att anordna en Hälsofest ute i friska luften. Under festen var alla utklädda på temat Hälsa. Det fanns sjuksköterskor, en utbränd man, den intelligentaste värktabletten Ipren och många, många fler. På festen kunde

• på Höllviksstrand

man få massage, cykla på motionscykel, få ansiktsmask, fotbad eller gå till bönerummet och sjunga lovsång och tända ljus. Som förfriskningar fanns grönsaker att dippa och fruktsallad med glass. Hela festen blev mycket lyckad och avslutades med en sketch av ledarna.

På onsdag var det dags att skiljas åt efter ett roligt läger som de flesta

av oss kommer att minnas. Men innan vi åkte hem var det kramring som gällde.

Lägersången

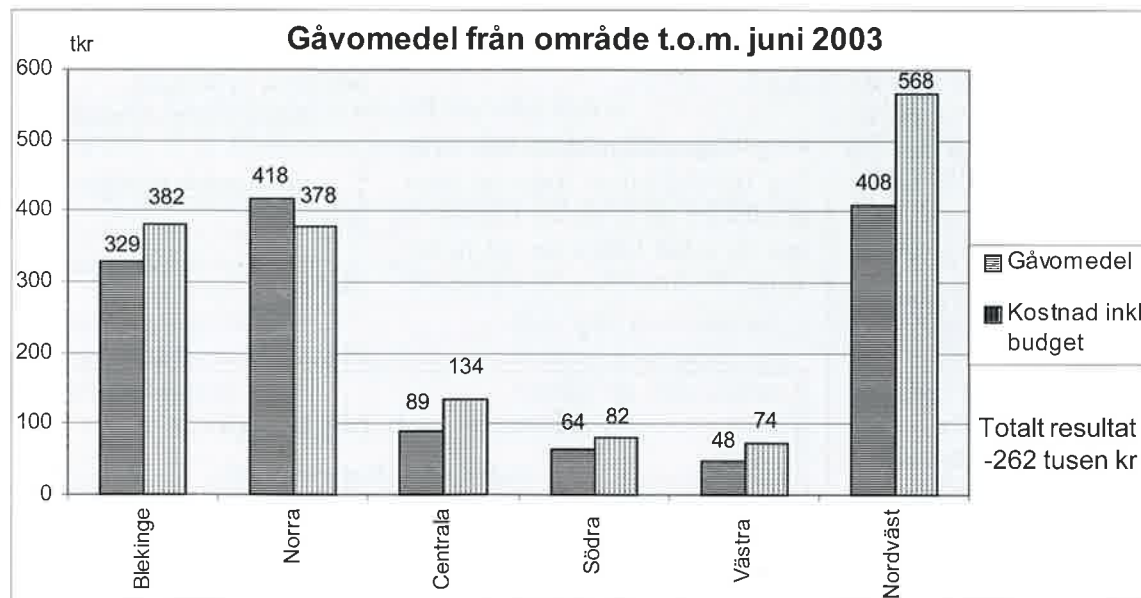
(melodi: äppelmelodi)

Här på Höllvikstrand är alla vänner me varann, i en enda stor familj
Sommarlägret är för både stora och för små

Vi får sjunga vi får leka
Sporta, pyssla, sola, bada
Då blir alla kidsen glada
Här på Höllvikstrand är alla vänner me varann
Men på onsdag är de slut
NEEEJ!!!

Malin & Caroline Öman, Höllviken
Foto: Anna Hilario

Ekonomisk Rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor.

I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollekter och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom juni månad men landstingsbidraget är ännu inte fördelat.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

Det nummer av Livsluft som du nu håller i din hand är unikt.

Det är första Livsluft som gjorts i Luleå. Vår redaktör har varit där i sommar och gjort denna distrikts-tidning för EFS i Sydsverige där. Det har med säkerhet aldrig hänt förr. Men med hjälp av dagens teknik så går även det.

Det är kanske inte första gången nr 8-9, som produceras mitt under sommaren, kommer till när distrikts-expeditionen är stängd ett par veckor. Med anledning av det så borde det kanske vara tomt under denna rubrik, men så är det inte.

Tidningen är lite speciell eftersom både betraktelsen och mitt vittnesbörd är skrivet av våra Tanzaniastipendiater. De är nu tillbaka i sitt hemland men skrev detta innan de lämnade Sverige. I en annan artikel intervjuas de av vår redaktör. Vi får med hjälp av den och andra artiklar blicka tillbaka till det som hänt under hösten och första delen av sommaren. Vi hoppas att du har haft eller ser fram emot trevlig läsning från konfirmationslägren med mera. Vi har både ett referat av en fritidsledare och ett av två konfirmander i denna tidning.

Men nu ska vi blicka framåt:

- Närmast är det Stiftets internationella möte i Lund som äger rum den **26 augusti** som vi vill påminna om. För första gången medverkar EFS på detta möte med bl.a. ett seminarium.

- Den **5-6 september** äger den tredje OAS-helgen i distriktet rum. Denna gång i Karlskrona. Det blir ett fint tillfälle att göra en lite sensommarutflykt till Blekinge. Vi har ju många intressanta personer på medverkandelistan. Se annons på sidan 19.

- Det blev fel i ett brev till missionsombuden angående missionsdagen. Beklagar. Det som står i Livslufts almanacka gäller nämligen den **18 oktober**. Då får vi besök av Både EFS Missionsdirektor Stig Lundberg och Missionsföreståndaren Anders Sjöberg. Och det kommer att handla om EFS missionsarbete. Som vanligt kommer vi också få tillfälle att få information av flera personer som har aktuell information. Platsen är Västerkyrkan i Hässleholm med start kl. 10.00 Se även annons på sidan 7.

- Hösten innehåller bl.a. även fem 100-årsjubileer. Även om detta är tillfällen då vi blickar tillbaka så kan de också hjälpa oss att ta avstamp för framtiden. Vi hoppas att

det blir så i Askeröd den 28/9, Pärup den 19 oktober, Råå den 8 november, Hörby 15-16 november och Eslöv den 23 november.

Men nu avslutar vi detta med att önska er en god och välsignad höst och med att påminna om några av böneämnena i distriktets bönekorg. Varför inte ta möjligheten att be för dessa böneämnen inte bara privat utan även vid gudstjänster. Speciellt vill vi lyfta fram...

- ...sommarens konfirmander. Missionsföreningsordföranden har fått en lista över vilka från era trakter som konfirmerats på våra tre överfulla läger. Vi ber er att regelbundet be för just "era" konfirmander.

- ...stipendiaterna Rehema och Lucy som nu är tillbaka i Tanzania. Vi kan också be för församlingen i Kilwa och deras kyrkbygge.

- ...de ovan nämnda samlingarna.

- ... den nyvalda styrelsen med dess utskott.

Paul Persson

Minnes- och högtidsgåvor

under juni och en del av juli

Minnesgåvor till John Jönssons minne.

Högtidsgåva vid Ellabritt Olssons födelsedag.

Totalt inkommet under perioden: 1680 kr till
distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

almanacka

även på www.efssyd.org

augusti

		Nummer/sida
2-4	Upptäckarläger, Solvik	5/lägerfolder
6-8	Sommarläger, Solvik, Åsljunga	5/lägerfolder
6-10	Bibeldagar i Ringamåla	
20	Syföreningsupptakt, EFS-Gården, Åsljunga	
23	Lunds internationella stiftsmöte, Lund	
28-31	Konfaåterträff, Åsljunga 1	

september

5-6	OAS-helg, Karlskrona	6-7/19
12-14	Konfaåterträff, Åsljunga 2	

oktober

3-5	Unga Röster, EFS-Gården, Åsljunga	
8-9	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
14-19	Bibel- och gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
18	Missionsdag, Hässleholm	8-9/7
31-3/11	Allhelgonaläger, EFS-Gården, Åsljunga	

efs i
Sydsverige

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

OAS-helg 5-6 sept i Karlskrona

Torsten Josephsson, Hans Weichbrodt, Marie-Louise Nilsson,
Hans Lundaahl

Martin Börjesson med band

(Tyvärr har Anders Sjöberg fått förhinder.)

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster medverkar.

Fre 5 sept kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar

Lör 6 sept kl. 10 & 19 Möten. Seminarier under eftermiddagen

Anmälan för eftermiddagsfika och övernattning för ungdomar inkl. frukost (golvplats) samt barnpassning till:

glenn.sjoberg@efssyd.org eller tel. 0455-131 38

Sista anmälningsdag 1 sept!

Mötesbyrå: Möllebackskyrkan EFS,

Stora Möllebacksgård 7,

tel. 0455-131 38

Det går utmärkt att komma även utan att anmäla sig. Alla ordnar sin mat själv ute på sta'n.

Det går utmärkt att ta sig till Karlskrona med tåg (Kustpilen) eller bil från Skåne.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

Arr: OAS-rörelsen och EFS i Sydsverige, Möllebackskyrkan (EFS), Sensus
OBS! Anmälan och frågor till glenn.sjoberg@efssyd.org tel. 0455-131 38

Mitt vittnesbörd

Jag tackar Gud

Jag tackar Gud för det är genom Hans kraft jag fått möjlighet att få hälsa på i Sverige. Jag hälsar också till allt Guds folk i Jesu Kristi vår Frälsares namn. Jag är också speciellt tacksam till EFS som genom utbytesprogrammet gett mig möjlighet att komma hit i tre månader. Jag har blivit andligt välsignad och när jag återvänder till Tanzania ska jag berätta om vad jag lärt mig.

Kärlek

Jag tror att Gud är kärleken och Han sände sin enfödde Son för att ingen som tror på Honom ska gå förlorad utan få liv i överflöd. Ni har visat oss kärlek genom att ni har brytt er om oss och ni har visat oss mycket kristen omsorg hela tiden när vi bott på olika platser. Alla ville att vi skulle besöka dem. Ni välkomnade oss och tog oss till olika platser för att vi skulle få lära oss olika saker. Och ni använde era pengar för vår skull och många gånger använde ni era transportmedel för att ta oss till olika kristna möten och samlingar. Detta visar hur Guds kärlek verkar i er. Läs 1 Joh 4:7-16.

Söndagsskola

Jag tackar Gud att jag i min församling fått uppgiften att undervisa barnen i söndagsskolan. Vi har många barn som vi träffar på söndagarna och de kommer för att lära sig från bibeln och vi har speciella böcker som vi undervisar efter. Men när jag kom hit till Sverige blev jag så förvånad över att se att många av barnen i söndagsskolan inte känner Gud. Och det är väldigt få som kommer till söndagsskolan. Detta visar att föräldrarna inte påverkar sina barn att gå till kyrkan för att lära sig om Guds ord. Läs Matt 19:14. Som lärare i söndagsskolan lär jag barnen vad som står i Guds ord om synd, tro och om Jesus som kom hit till jorden. När jag varit här i Sverige har jag varit med på många gudstjänster och jag har blivit mycket välsignad. Men när prästerna predikar talar de inte om för de kristna sanningen som står i Guds ord att synden skickar en människa till fördärvet.

Lucy Mongi

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Röke blås på turné i USA, sid 6

OAS-helg i Karlskrona, sid 5

- Gårdsföreningarna en bit på väg, sid 12
- Listers blås 40 år, sid 14

Nr 10 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 OAS-helg i Karlskrona
- sid 6 Röke Blås i USA
- sid 7 Glimma blåsarläger
- sid 8 Upptäckarläger på Solvik
- sid 9 Sommarpunkten på Höllviksstrand
- sid 10 Sommarkollage från Höllviksstrand
- sid 12 Gårdsföreningarna en bit på väg
- sid 14 Listers Blås 40 år
- sid 15 Bibeldagar i Ringamåla
- sid 16 EFS i Sydsveriges persongalleri – Anders Åberg
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expnytt
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Oroande valmöjligheter

"Stream of consciousness" är en litterär genre där man skriver det man tänker rakt av utan vare sig punkter komman fullständiga meningar eller nåt sånt och allt sånt man tänker som inte har med sammanhanget att göra typ där går hon den där igen undras vad hon ska äta till middag med en sån stor kasse finns med som en del av berättelsen om man kan kalla det berättelse. Det är ju lite intressant konstnärligt sett eller för att det berättar hur någon tänker, men inte särskilt hjälpsamt när man vill ha något vettigt sagt.

På Malmöfestivalen såg jag en film som fastnade. Surplus av Eric Gandini. Det är en film om konsumtion. Den visar med hjälp av dokumentärt material och suggestiva reklamfilmsknep att det slit-och-släng-samhälle vi lever i är ohållbart, att jorden kommer att duka under för att överkonsumtionen ligger på en absurd nivå. Filmen visar också en annan värld – bilder från Kuba, bland annat en gammal kvinna som håller upp en ren metalltub, alltså utan färg eller tryck på. Hon berättar att det inte behövs något varumärke eftersom alla vet att den enda tandkräm som finns (att få tag i) är "Pearl". Så enkelt var det.

Mitt bestående intryck av filmen var ändå fascinationen över att jag aldrig sett en så lång film av typen dokumentär/information så tydligt

uppbyggd som en reklamfilm. Med absolut flit. Det krockade i mitt huvud.

Hur som helst, när de använder sådana knep tycker man ju ändå att den blir överdriven, precis som all annan reklamfilm, även om jag håller med om kärnan i innehållet. Jag lägger automatiskt på filtret "riktigt så är det nog inte" eftersom det hör till dagens sunda förnuft att inte gå på allt. Man ska kunna filtrera ganska duktigt. *Men känslan filmen skapat blir ändå kvar.* Jag orkar inte skilja på trovärdiga fakta, känsloladdade värderingar och hänförande färg, form och musik. Precis som vetenskapen att varken schampo, bindor eller knäckebröd kan göra särskilt mycket för mitt humör, min livsstil eller mitt självförtroende, inte hindrar att jag står där i butiken och gör helt irrationella val på grund av känslor. Då kan det kännas som att jag just blivit blåst av en modern form av "stream of consciousness". I den flod av information jag lever i blev inget vettigt sagt – men det övertygade mig.

Men jag filtrerar duktigt. Rättvisemärkt är bra. Ekologiskt är bra. Med hopp om rena, vita tänder och en fräsch andedräkt – utan något val. För Pearl.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 10/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tfn: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tfn: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/10 för nr 11. Plan utgdag den 3/11 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 – 44 61 80

Kyrka – för oss och alla

Att vara kyrka är att vara det för oss och för alla. En kristen gemenskap har egentligen bara två uppgifter: att finnas till för oss som hittat hem och att visa på vägen hem för alla. Det är att vara kyrka för oss och för alla. Att finnas till för dem som hittat hem innebär att kyrkan ska ge fortsatt näring för det inre livet, vara en gemenskap och hjälpa varandra. Att vara kyrka för alla är att visa på vägen hem, att visa på Jesus.

Det finns risker att tappa bort vårt uppdrag i allt det vi gör. Det finns risk att tappa fokus. För att vara kyrka behövs sammanträden, grupper, papper, protokollskrivande, utskott, gräsklippning, kaffekokning, lövräfsning, affischering, körövning

och så vidare. Det är viktigt att se att allt vi gör och är ytterst är att vara kyrka, kyrka för oss och alla. När vi behåller fokus på vår uppgift faller bitarna på plats. Det som kan se ut som en mängd pusselbitar häller om buller fogas då samman till ett mönster, Guds mönster. Jesu uppmaning till Marta var en uppmaning till att koncentrera sig på det viktigaste. På samma sätt får vi koncentrera oss på det viktigaste, att vara kyrka för oss och alla.

Koncentrationen på att vara kyrka för oss och alla innebär också att vi funderar på alla verksamhetsgrenar utifrån dessa grunduppgifter. Fungerar våra verksamhetsgrenar som kyrka för oss och alla? Vilken verksamhet fungerar för vad? Här kan

vi ställa oss själva kritiska frågor: vad är den här verksamheten till för? Vilket behov fyller den? Det finns verksamheter som fyller flera funktioner. Men ofta bör vi fråga oss: fungerar den här verksamheten som den är tänkt? Får vi den andliga näring vi behöver av det som var tänkt att ge denna näring och fungerar vår "utåtriktade" verksamhet så "utåtriktat" som vi tänkt oss? Är vi kyrka för oss och alla?

EFS vill som en del av Svenska kyrkan vara med att fylla denna uppgift.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Sundsgårdens folkhögskola inbjuder till
Invigning av Öresund
ny hörsal och matsal

Lördag 18 oktober kl 14.00

Lunchbuffé från kl. 13.00

*Missionsförest. Anders Sjöberg, rektor Lars Dalesjö,
lärare och studerande på Musiklinjen.
Kaffeservering*

Anm. om deltagande
Tel 042-19 38 00
info@sundsgarden.nu

Vi söker en
UNGDOMSLEDARE

Vi välkomnar dig som vill komma in i och, tillsammans med frivilliga ledare, utveckla vår aktiva och växande barn- och ungdomsverksamhet.

Tjänstens omfattning och utformning vill vi diskutera tillsammans med dig. Hör därför av dig till vår pastor Mikael Artursson, så vi kan börja resonera om saken.

Betaniakyrkan
Betaniaplan 6 B,
211 55 Malmö.
Tel.: 040-12 95 16

Lita på Gud och våga anta utmaningen!

Under vårterminen som gick avslutade jag mina studier på Socialhögskolan i Lund. Det är en mycket speciell skola när det kommer till vad som är accepterat att leva för och inte. Normen är att vara vänsterpartist och helst feminist, allt annat är avvikande. Det har inte varit lätt att komma in som kristen på skolan. Jag har varit accepterad, men det har inte funnits något vidare intresse från mina kursare att prata om min tro. När sista terminen började bad jag Gud om att han skulle utmana mig. Jag vill leva med Gud och kände att jag nu skulle ställa mig helt till hans förfogande. Bara någon dag efter den bönen åkte vi och övernattade med klassen och då kom det första tillfället för mig att vittna om min tro. Jag fick under två timmar prata med några kursare om varför jag är kristen och vad det innebär. Deras frågor tog aldrig slut. Lite senare på terminen, närmare bestämt dagen innan påsklovet, stod jag och pratade med två tjejer i min klass. Vi var upprörda över att en av dem hade blivit lite påhoppad av lärarna för att hon har en tro om ett liv efter detta. Jag berättade att jag vid ett antal tillfällen under utbildningen känt mig utanför, påhoppad eller liknande. Den ena tjejen frågade då varför jag hade känt så. Jo, men jag är kristen, sa jag. Va, är du? sa hon. Jag som var helt säker på att du var radikal-feminist! Men varför är du kristen? Tja, vad svarar man. Jag visste att jag hade en mening på mig att övertyga henne. Jag svarade: För mig är det en trygghet. Gud finns alltid vid min sida och fångar upp mig när jag faller.

När jag gick därifrån ångrade jag mig. Varför hade jag sagt så, är det verkligen anledningen till att jag är kristen. Påsklovet gick och när vi kom tillbaka till skolan kom tjejen fram till mig och sa: "Jag har inte kunnat sluta tänka på det du sa innan påsken. När du sa det så lyste hela du. Jag har under många år sökt efter något som skulle kunna

fylla tomrummet jag har inom mig, men jag har inte hittat något. Det verkar som om du har hittat något och jag vill ha det du har."

Mötet mellan oss var mycket starkt. Vi pratade många gånger om vad det innebär att vara kristen och vad Jesus har för del i det hela. Tjejen är idag frälst, hon kunde inte blunda för Jesu strålgans som lyste från mig den dagen. Hon kunde inte blunda för sanningen. Jag fick ett mail från henne för ett tag sedan där det stod att hon inte känt någon tomhet inom sig sedan den dagen vi pratade. Hon har ingen längtan efter att söka något nytt, hon har funnit meningen med sitt liv. Gud utmanade mig under vårterminen och denna gång vågade jag anta den. Tänk så många gånger Gud har satt människor i min väg som behövt höra om Jesus och där jag inte vågat stå upp för min tro. Det är dags för oss kristna att be Gud att utmana oss. Vi vet att han har lovat stå vid vår sida, vad är vi rädda för? I Jeremia 1:9 står det att Gud ska lägga orden i min mun. Jag har fått erfara vad det kan innebära. I detta fall fick en tjej höra om Jesus och hela hennes liv förändrades. Det hänger på dig och på mig om människor i vårt samhälle skall få höra talas om Jesus Kristus som sätter oss fria, som fyller tomrummet inom oss. Människor runt om oss strävar efter materiella saker att fylla själen med, vilket resulterar i ett irrande släkte som blir alltmer egoistiskt. Tänk om du fick berätta om evangeliet för en människa. Tro mig, det är en underbar upplevelse! Våga lämna ditt liv till Gud, våga anta utmaningen från Gud när den kommer. Han kommer att stå vid din sida.

I Jeremia 41:10 står det: Var inte rädd, jag är med dig. Ängslas inte, jag är din Gud. Jag ger dig styrka och hjälper dig, stöder och räddar dig med min hand.

Viktoria Gudmundsson, Johannelund

OAS-helg i Karlskrona

Torsten Josephsson.

Fredag till lördag den 5-6 september 2003 anordnade EFS i Sydsverige OAS-helg tillsammans med OAS-rörelsen, denna gång i Karlskrona. Tidigare OAS-helger har hållits i Ås-ljunga och i Åhus.

Talare under denna helg var Torsten Josephsson, Hans Weichbrodt och Hans Lundaahl. Förutom dessa höll även Paul Persson och Marie-Louise Nilsson varsitt seminarium.

OAS-helgen inleddes på fredagskvällen med ett ungdomsmöte. Mötet leddes av Marie-Louise Nilsson och Jakob Sträng. Hans Weichbrodt predikade, en lovsångsdansgrupp från Pingstkyrkan i Karlskrona och våra lovsångare medverkade. Efter mötet följde café i Möllebackskyrkans källarplan. Under natten mellan fredag och lördag hade EFS i Karlskrona ordnat övernattnings för tillresande i kyrkan och hos familjer.

Lördagen inleddes med förmiddagsmöte som leddes av Hans Weichbrodt. Under mötet höll Torsten Josephsson och Hans Lundaahl personliga vittnesbörd om sina möten med den karismatiska förnyelsen och hur denna förändrat och förnyat deras kristna liv. Efter lunchen som äts ute på stan följde seminarier.

Alla deltagande kunde välja att gå på två seminarier med kaffepaus mellan. De seminarier som erbjöds var: *Paulus undervisning om församlingen som verktyg för Guds plan* (Paul Persson), *Låt den svage säga, jag är stark* (Hans Lundaahl), *En förnyad församling? – Lemmar till för varandra* (Torsten Josephsson) och ungdomsseminariet *Församlingen: Irrelevant, tråkig eller en resurs för mig och Guds rike?* (Marie-Louise Nilsson och ungdomsteam från OAS-rörelsen, XP-teamet). Två seminarier hölls i Möllebackskyrkan och två lokaler hade lånats i den närliggande Pingstkyrkan.

Efter kvällsmat bestående av kaffe och goda baguetter följde kvällsmötet. Under kvällsmötet medverkade lovsångsteamet. Hans Lundaahl, pastor för EFS i Göteborg, predikade och mötet leddes av Torbjörn Larspers.

Under kvällsmötet erbjöds möjlighet till förbön, att bli smord med olja, bikt och själavård. Det fanns även möjlighet att få en förbönsduk med sig hem till någon sjuk som inte kunde komma till Karlskrona. Våra förebedjare bad då över förbönsduken och smorde den med olja, detta utifrån Apostlagärningarnas undervisning. (Om du vill veta mer om bönedukar går det bra att kon-

takta pastor Lennart Arvidsson, Örkelljunga, tel. 0435-521 08.) Under kvällsmötet kom många fram till förbön. Flera som var med under helgen har efteråt berättat att de känt sig mycket berörda av Gud och utmanats av den undervisning som gavs.

Glenn Sjöberg, pastor i Möllebackskyrkan, inbjöd till de lovsångs- och förbönsgudstjänster som missionsföreningen i Karlskrona kommer att anordna under hösten.

Distriktet planerar att hålla OAS-helger två gånger per år. Inom EFS i Sydsverige är det Vuxenutskottet (VU) som arbetar med OAS-helgerna.

Kollekterna under helgen uppgick till 15 000 kr. Vi tackar alla som gav till dessa kollekter. Distriktets vuxenutskott vill rikta ett varmt tack till missionsföreningen i Karlskrona för arbetet med det praktiska runt helgen och alla som på olika sätt ställt upp för att göra denna OAS-helg möjlig. Tack!

Nästa OAS-helg blir den 5-6 mars 2004 i Eslöv. Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Jan Sköld och Olof Edsinger medverkar.

Mer information i Livsluft och genom utskick till missionsföreningarna och Svenska kyrkans församlingar i närområdet kommer längre fram.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Röke Blås i USA

Golden Gate, San Fransisco.

Så har ännu en USA-turné med Röke Blås ägt rum. Det var den 7:e turnén "over there" och denna gång var det USA:s västkust som stod på tur.

Den 18 juni träffades 65 blåsare och 10 medresenärer i Röke EFS missionshus för att ta farväl av föräldrar och Sverige för ett tag. Bussen lämnade Röke och två timmar senare var vi i Köpenhamn. Vi checkade in vårt bagage och även oss själva för att flyga till Seattle i Washington.

Efter 10 dryga timmar i luften fyllda med mat, film, mat, TV-spel och återigen mat så var det 75 lugna, harmoniska och en aning sömniga resenärer som steg av planet för att se om bagaget befann sig på samma flygplats som vi själva.

Vi hade nu en resa på ungefär 350 mil, 17 hostar (värdfamiljer) och nästan 20 konserter framför oss och även om förväntningarna var uppskruvade så var det skönt att få tillbringa första natten på hotell. Totalt hade vi fyra hotellnätter och dessa bestod oftast av bad i poolen, tid för återhämtning och även fyra goa andakter. Vi hade alltså större gemensamma andakter de kvällarna vi tillbringade på hotell. Marie-Louise, tillsammans med andra resenärer, ledde oss i lovsång, förbön och undervisning. Behovet av dessa tillfällen var för vissa mycket stort. Bönerna och vittnesbörden var många och Guds närvaro blev väldigt påtaglig. Oavsett vad det enskilda målet var med andakterna så är jag övertygad om att de flesta upplevde de som väldigt rogivande och berikande.

Dagen efter ankomst drog programmet igång med en riktig rivstart. Vi åkte till vår första kyrka som låg i Lynnwood, en knapp timme från Seattle. Här väntade en hel dag av repetition inför kommande dags konsert och tillika skivinspelning. Den första konserten spelades alltså in för att 24 timmar senare släppas på skiva.

Ja, du läste rätt! Skivan släpptes 24 timmar senare. Är inte det *totally amazing*...?

Skivan såldes sedan, tillsammans med andra skivor, efter samtliga konserter. Intresset för skivorna var på många ställen stort och amerikanerna gjorde allt för att få sitt eget exemplar. Här användes både käppar, armbågar och rollatorer, så de medresenärer som stod för försäljningen hade de stundtals hett kring öronen.

På en typisk turnédag så åt du frukost hemma hos den *host* du bott hos under natten och åkte sedan tillbaka till kyrkan där konserten ägt rum kvällen innan. Under förmiddagen färdades vi i vår buss och våra två minibusar till den nya kyrkan där dagens konsert skulle hållas. Restiden kunde variera väldigt och beroende på detta så blev där en del tid till shopping och sightseeing.

På vår resa längs USA:s västkust hann vi mellan konserterna se många fantastiska ställen och städer. Fiskmarknaden i regniga Seattle, bron Golden Gate i San Fransisco, Santa Monica beach i varma Los Angeles och i den olidligt varma Nevadaöknen fick vi uppleva Grand Canyon, denna otroligt mäktiga Guds skapelse. Detta var bara några av alla de ställen vi hann se. Vi har fått se och uppleva så mycket vackert och gång på gång blivit påmind om att Gud är en mäktig Gud som har skapat så mycket vackert även i USA.

Kristina Lindfors & Mattias Vad Jensen

Foto: Christoffer Caesar

Röke Blås framför bussen.

Glimma in our hearts

Nu när skolan har börjat och allt har kommit igång igen, ser man gärna tillbaka på vad man har gjort under sommaren. En av de roligaste upplevelserna vi hade under sommarlovet var musiklägret i Glimåkra, som i år hade 40-års jubileum.

Lägret började efter middag på måndagen och höll på till lördag kväll, då vi avslutade med en festkonsert där vi spelade alla låtar vi lärt oss under veckan.

En dag på "Glimma" ser oftast ut såhär; Det börjar med väckning på morgonen med revelj av ledarna, som antingen väcker oss lugnt eller livat! Vi har sedan en halvtimme på oss tills vi ska stå pigga och vakna vid flaggstången för att sjunga nationalsången och eventuellt gratulera födelsedags- eller namnsdagsbarn. Efter frukost delar vi upp oss i två grupper och beger oss till våra bibelstudium, som är mycket intressanta. Innan middagen ska vi också öva i våra orkestrar. Det finns två orkestrar, i två olika svårighetsgrader, A- och B-orkestern. Efter en god middag är det dags för fritid. Då kan vi sola, bada, sporta, gå till Hasses (en affär) eller helt enkelt göra vad vi känner för.

På eftermiddagarna har vi också ett orkesterpass, fram till kvällsmaten, och när vi ätit oss riktigt mätta är det dags för "workshops". I "workshopen" är vi indelade i olika grupper, gospel, improvisation eller drama. I grupperna övar vi in olika saker som vi sen visar upp för de andra lägerdeltagarna eller på festkonserten, som närmar sig med stormsteg.

Kvällarna på lägret innehåller en kvällssamling, då vi har skattjakt, lekar, deltagarnas afton samt ledarspex, i år i form av en finfin lägerfest som blev mycket upp-

skattad av oss alla. Lite senare på kvällen finns det också möjlighet att gå på en andakt i kapellet, där lovsången ljuder stark och klar och vi får varva ner och lyssna till en givande aftonbön (rekommenderas varmt!). Kvällarna avslutas med en riktig höjare, nämligen musikcaféet. Där kan man dansa, sjunga, handla godis, lyssna på musik eller bara prata. Sista kvällen bjuds det även på karaoke. Tiden går alltid alldeles för fort och snart ska vi ligga i våra sängar och sova... Tror ledarna ja, hahaha!

Musiklägret i Glimåkra är ett väldigt roligt läger, som vi med glädje har besökt de senaste åren. Det rekommenderas verkligen till barn och ungdomar som är 10 år eller äldre och spelar ett instrument som passar in i blåsorkester.

När man åker hem från ett läger som detta, är man väldigt trött, men när man tänker på allt roligt man har fått vara med om försvinner tröttheten och man känner en stor tacksamhet och glädje. Tack alla härliga ledare och lägerkompisar för ett fantastiskt läger.

Text och foto: Anna Ivarsson & Josephine Lindberg

Österängs Kyrka, Kristianstad Bibelhelg den 11-12 oktober

med Christina Rydén, Stockholm

Lördag	kl. 16.00	"En tro för livet"
	kl. 17.15	servering
	kl. 18.00	forts. (samma ämne)
Söndag	kl. 10.00	Gudstjänst Christina Rydén, S. Hahne

Välkomna!

Upptäckarläger på Solvik

Det är inte varje dag som man åker iväg på läger. Det är kanske därför som det känns lite extra i magen dagen innan och det är kanske därför man vaknar ovanligt tidigt på morgonen och tycker att tiden går ovanligt sakta tills det är tid att åka... Men till slut blir det dags att ta sin packade väska och ge sig av.

I somras var vi 7 ledare och 21 stojiga barn, mellan 7 och 10 år, som kom till Solvik den 2 augusti. Första dagen fick vi även besök av några moln. För att vi skulle lära oss varandras namn så snabbt som möjligt fick vi måla våra namn på en tröja som vi tagit med. Alla blev mycket fina. När vi lekt några "lära känna varandra" lekar delades vi in i 4 upptäckargrupper. För vad vore ett upptäckarläger utan upptäckars-tunder? Redan på eftermiddagen den första dagen var det en grupp som fick upptäcka vad man kunde göra i köket och vi fick underbart goda scones till kvällsmat. En annan grupp fick börja bygga på en riktig hinderbana.

Tillsammans fick vi också upptäcka vad man kunde hitta för roligheter i bibeln. Vi lärde vid ett tillfälle känna Sakaïos, han som tog pengar av folket men som till slut fick träffa Jesus. En annan gång träffade vi på Daniel då han bad till Gud och därför hamnade i en lejongrop. Vi upptäckte också att den goda herden hittade sitt förlorade får Ulli och att den barmhärtige samariten inte behöver vara den häftigaste personen i klassen.

Lägret varade i två nätter vilket gjorde att vi fick två lägerbål. Det första lägerbålet höll ledarna i och vi fick

sjunga, grilla korv och äta popcorn tillsammans. När vi trodde att vi skulle gå och lägga oss så hade en hels drös av eldflugor rymt, så det var bara att springa ut och samla ihop dem.

När vi fått en riktigt god natts sömn var det bara att slita sig upp från sängen och springa till frukostbordet. Denna söndag hände det mycket roliga saker. Vi fick fortsätta med våra upptäckarstunder, där vi förberedde inför kvällens lägerbål och upptäcka vad som fanns under vattenytan i Åsjungasjön. Efter middagen och kioskhandlandet råkade en bunt konfirmander komma förbi Solvik, vilket de fick ångra. Vi band dem, vi tog deras vattenpistoler och oj vad de blev blöta...

När de gett sig av fick vi njuta av en brakfast med nygjorda kanelbullar och rulltårta med grädde på.

Denna kvälls lägerbål var lite speciellt. Det var nämligen deltagarna som stod för programmet. Det blev en lång och rolig kväll. Vi fick titta på en clownshow, lyssna på roliga historier, vara med om busigheter och roliga tävlingar. Men vi får inte glömma de goda kokosbollarna som en upptäckargrupp gjort. Efter detta var klockan ganska mycket och vi var otroligt trötta, nästan alla i alla fall.

Den sista dagen gick väldigt fort. Hups flups så kom föräldrarna för att se på vår avslutning. Men visst hann vi med mer än att packa. Under de två första dagarna fick ledarna höra ordet BAD kanske en 60 gånger så nu var det äntligen dags. Så när halva gruppen åkte med racerbilar till badplatsen och badade, i det bruna Coca Cola vattnet, gick resan en tipsrunda vid Solvik. Därefter var det bara att byta.

Vi hade tre otroligt roliga upptäckardagar tillsammans där vi upptäckte att det finns faktiskt en hel del spänning i bibeln, vattnet är väldigt blött, man kunde hitta en hel del goda saker i ugnen och det går att bygga sin egen hinderbana. Detta och mycket, mycket mer.

Sara Jönsson, Helsingborg

Behövs EFS riks?

Just nu pågår den så kallade strukturutredningen – en gemensam utredning mellan distrikten och riks. Vi ska försöka föreslå en struktur för EFS-rörelsen som i första hand är ett stöd för lokala föreningar. Nuvarande organisationsform med riks, distrikt och lokala föreningar är ca 80 år gammal och det är inte självklart att vi ska forma oss på samma sätt i framtiden. I detta utredningsarbete känns det särskilt viktigt att få direktkontakt med styrelserna i missionsföreningarna. Jag kommer därför gärna till ert styrelsemöte för en stunds samtal om denna fråga men också om andra aktuella frågor i vår rörelse. Kontakta mig så snart som möjligt innan utredningsarbetet har gått "för långt"!

Rey Råwall

Ordf EFS

Tel 0708-978270

e-mail: rey.rawall@compaqnet.se

Sommarpunkten Höllviksstrand

Jonna lär sig cykla enhjulning.

Miniracing, enhjulingscykling, väskmakeri, sport och mycket annat stod på programmet när Sommarpunkten drog igång helgen 29-31 augusti.

Det var 40-45 barn som tog tillfället i akt att bryta av skolstarten med lite lägerliv på Höllviksstrand.

Det var 10-15 ledare som slöt upp på fredagen (?).

Det var fortfarande ovisst hur vi skulle göra med enhjulingscyklingen!

Efter kvällsmat på fredagskvällen var det Håkan och artikelskribenten som skulle stå för det roliga. Problemet var bara, att det roliga var halvgamla torra skämt som mest uppskattades av aktörerna, nåja, en del skratt från barnen kunde också urskiljas.

Kvällen förflöt i maktig takt och en fika och kvällsbön fick avsluta den första dagen. Ingen nattorientering denna natt...

På lördagen vaknade vi vid 8-snåret och gick ut till flaggan. Efter en härlig frukost var det dags för bibeldiskussion i smågrupper. Sången började sen så sakteliga närma sig och snart satt alla barnen och sjöng i kör, ett å två. När sångerna tagit slut fick vi verkligen fundera på om enhjulingshjulet var pumpat till rätt höjd och sadeln inställd med rätt tryck. Nu skulle det visa sig vem som tog hem "Höllvis uni-cycling championship". Också miniracingbilarna var i startgroparna, fulladdade med ström, och väskmakeriet hade symaskinerna på fullvarv. Verkstäderna skulle just börja! De skulle visa sig pågå ända till kl. 12.30 då det skulle inmundigas lite krubb. Eftersom regnet tilltog efter tilltugget så bestämde vi oss för att det inte "...blir en dag på stranden..." utan trashockey istället, vilket med fördel kan utövas inne i kyrksalen!

Mer verkstäder blev det på eftermiddagen och även korvgrillning på kvällen. Innan korven var färdig skulle

det dock tävlas i utmaningar, typ 24 karat. Vinsten och "pengarna" som satsades var kolor, vilket förmodligen var väldigt mycket värt i de flesta barns ögon.

Lägret gick vidare i sin gilla gång och avslutades på söndagen med en härlig "parad" med sång, miniracing, enhjulingscykling, väskvisning mm.

Det är bara att hoppas på ett om möjligt ännu bättre läger nästa år! Välkomna!

Jonas Ek, Dalby

Foto: Per Andersson

Livsväg 03

Den 7-9 november vill vi på nytt få inbjuda dig som är mellan 20 och 35 år till konferensen **Livsväg** i Uppsala.

Förhoppningen med **Livsväg 03** är att konferensen ska få bli en oas där människor får mötas och bearbeta sina frågor om tro och liv. Vår ambition är att kunna erbjuda en stor variation i former och uttrycksätt, samt att ge möjlighet till samtal och möten i mindre grupp.

Temat för **Livsväg 03** är **Förvaltarskap**. Detta tror vi är ett ämne som både kan utmana och stimulera oss.

För info och foldrar kan du ringa till Olof Edsinger, tel 08-441 85 23, eller maila till olof.edsinger@efsmittsverige.org.

Arrangörer: EFS Mittsverige, Johannelunds teologiska högskola och Hagabergs folkhögskola.

Premiär för barnens dag. Kristi himmelfärdsdag.

Sommaren på Höllviksstrand.

Djupdykning i lergropen... därefter åtning i sanden. Klassisk hinderbana på sommarlägret.

Lovsångskonsert med Bengt Johansson.

Utomhuskonsert med Österlen Gospel.

Midsommar med Irene och Robert Johansson.

Foto: Per Andersson

Söndagsgudstjänst med dansgrupp från Pingstkyrkan i Lund.

sson.

Arbetsvecka...

...med loppis.

Gårdsföreningarna en bit på väg...

Jag fick i uppdrag att kolla hur våra gårdar "lever" efter att det enligt målbild 2003 har bildats föreningar som står för verksamhet, underhåll m.m. Ett besök på EFS-gården Åsljunga och Åhusgården EFS kanske kan ge en bild hur det står till med våra gårdar nu, och hur framtiden kan gestalta sig.

Mitt första besök gjorde jag hos Tomas Ekman på EFS-gården Åsljunga, där vi samtalade över en kopp kaffe. – I nuläget har det inte skett så stora förändringar vad det gäller uthyrning och annan verksamhet, men om man tittar på styrelsen så känns det som att vi har fått en närhet vad det gäller att ta beslut. Det är en snabbare process.

– *Känner du press från styrelsen att det är den som dikterar villkoren vad gäller ekonomi, verksamhet m.m.?*

– Nej det tycker jag väl inte. Då kändes pressen större när beslutet togs om gårdsföreningarna. Hur ska gården få en bättre ekonomi? Man börjar att arbeta med

och titta på vilka nya verksamheter man kan ha för att förbättra ekonomin, och på så vis få större avkastning. Det är ju det man önskar att det ska bli.

– *Har du märkt något större intresse för frivilligt arbete från föreningens medlemmar i första hand?*

– Det finns intresse för idéellt arbete sen tidigare, och det fortsätter. Men något tillskott har jag ännu inte sett. Jag vill ha ut mer frivilliga krafter i verksamheten och på så vis få en bättre ekonomi, och mer idéellt engagemang.

– *Har profilen på gården ändrats i och med att det blev en gårdsförening som styr över gården?*

– Nej det har den inte, och det blir det väl inte den närmsta tiden heller eftersom styrelsen är sammansatt av många före detta medlemmar i Åsljungautskottet. Detta är bra för gården menar Tomas.

– *Kan "jakten" på en bättre ekonomi ändra gårdens profil?*

– Vi har ju inte kommit mer än drygt ett halvår och vi är väl måna om att ha en god ekonomi för att klara av att driva verksamheten. Sen tror jag inte att det är pengarna som ska styra vår verksamhet. Det finns planer på att utöka verksamheten, till exempel fler bibelveckor och annan verksamhet som intresserar folk, men vi vet inte hur vi ska få resurserna. Dessa verksamheter har utvecklats under den tid som jag har varit här och kan utvecklas ännu mer.

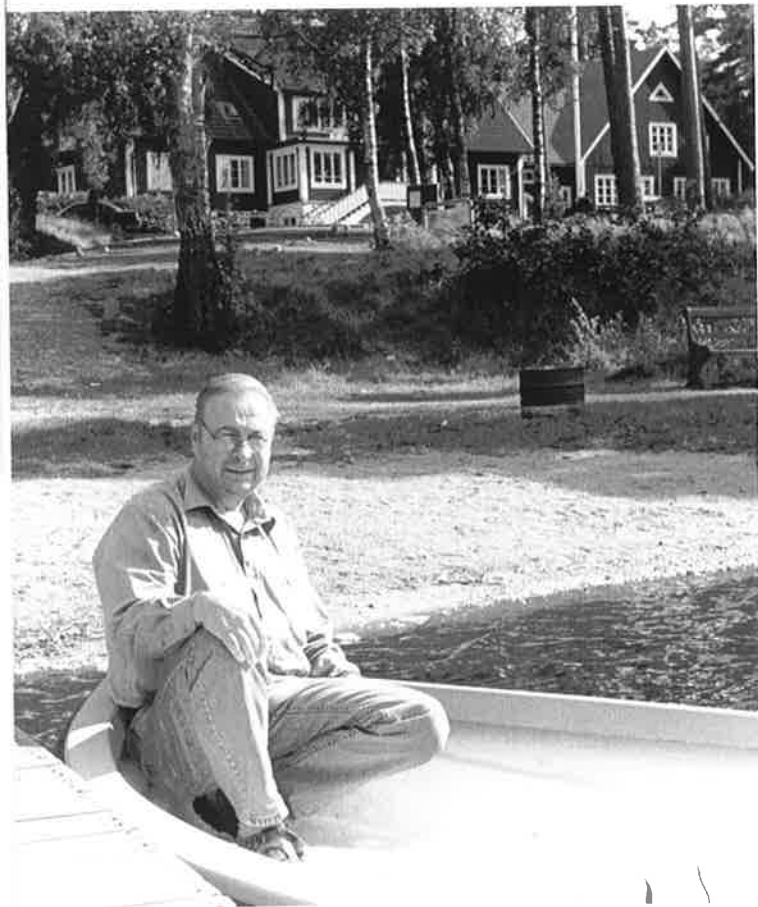
– *Hur stor makt har du att bestämma över t.ex. investeringar på gården?*

– Vi gör en budget som innehåller förslag till förbättringar och annat som ligger inom budgetramen, och det brukar inte vara några problem för styrelsen att klubba igenom.

– *Har du visioner om gårdens framtid?*

– Jag har tankar åt olika håll. Bland annat att ha ett programupplägg som är specifikt för gården eller något i utemiljön som bara den här gården har. Det tar naturligtvis ett tag innan det här kan genomföras. Föreningen har bara varit igång lite drygt ett halvår, och att göra förändringar tar lite tid. Vi har under ett par års tid diskuterat att det i gårdens profil skulle ingå en kaplan – en vision som vi hoppas kan bli verklighet. Våra kaffekoppar är urdruckna och jag säger ett tack till Tomas för en trevlig pratstund om gårdens nuvarande och framtida verksamhet, en gård för uppbyggelse och evangelisation.

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorp

På min lilla runda med intervjuer av gårdsföreståndarna på de två gårdar som har bildat gårdsföreningar har jag kommit till ÅhusGården EFS och Bertil Carlsson.

Första frågan blir densamma som jag ställde till Tomas Ekman på EFS-gården Åsljunga.

– Innebär det en stor förändring att det är en förening som styr gården?

– I det praktiska livet är det en mycket liten förändring. Den förändring som blivit är att vi har en styrelse i stället för ett utskott. Nästan hundra procent av frågorna behöver aldrig gå längre än till föreningens styrelse. I det löpande arbetet är det inga förändringar.

– Känner du press från styrelsen att det är den som dikterar villkoren vad det gäller ekonomi, verksamhet m.m.?

– Jag känner att det finns ett gott förtroende mellan styrelsen och mej. Samtidigt finns det en förväntan att det skall vara en god verksamhet, att det ska fungera och att ekonomin ska vara i balans. Den pressen upplever jag inte större nu än innan. Det kan ju komma dåliga tider och då kanske pressen kan upplevas som större. Jag tycker att vi har en god uppbackning av styrelsen.

– Har du märkt större intresse för idéellt arbete på gården?

– Nej, det är den frågan jag har tänkt mest på efter de utskottsrundorna. Det talades vitt och brett om en ökning av det idéella arbetet, men av detta har vi inget sett ännu. Där är det ingen skillnad jämfört med tidigare. Vi har ett antal frivilliga som vi kontaktar vid vissa tillfällen och de fortsätter som tidigare.

– Har profilen på gården ändrats sen styrelsen bildades?

– Profilen är densamma. Det finns ju den här öppenheten för föreningar, företag, församlingar, olika organisationer och enskilda människor. Vi har en princip att vi har en kristen, drog- och alkoholfri miljö, och driver det. Alla som kan gå in under detta är välkomna. Det vi inte har kommit igång med är föreningens egen verksamhet med dagar, möten och eventuellt konserter.

– Kan "jakten" på en bättre ekonomi ändra gårdens profil?

– Den anda gården startades i var att det skulle vara en gård för ungdom, som senare också blev en gård för alla åldrar. Den skall med kristen anda och profil drivas vidare.

– Styrelsen är medveten om detta. Hur långt det sen får gå kan jag inte säga nu. Hela gårdens karaktär med logi av enkel karaktär är ett hinder för företag som vill ha en högre standard, att boka in sig här. Så det faller på sin egen orimlighet att ha grupper där man bara ska se till ekonomin.

– Hur stor makt har du att bestämma över t.ex. investeringar på gården?

– Jag har väldigt stort förtroende från styrelsen att handlägga t.ex. program och arrangemang. Jag får styra rätt mycket där, men samtidigt har jag den inställningen att jag undergräver förtroendet för mej, från styrelsen och gården om jag lägger dyra arrangemang här så därför blir det aldrig det.

– Jag tar ju alltid upp i styrelsen om vi ska göra några större inköp eller någon större ändring som kostar lite. Men däremot om en TV, kaffebryggare eller nåt annat går sönder så finns det en nivå där jag själv bestämmer över inköp.

– Har du visioner om gårdens framtid?

– Det handlar om den fysiska miljön, byggnaderna. Där har vi gjort en förändring det senaste halvåret. När distriktsexpeditionen flyttade så ändrade vi detta så att vi har fem dubbelrum och pentry. Det har blivit ett komplement, en positiv faktor. När folk då ringer och bokar kan vi erbjuda olika boende som logement, stugor eller dessa nya rum, med lite bättre standard. Jag kan inte se att vi har några utvidgningsbehov av den fysiska miljön. Vad det gäller verksamheten finns det en del att göra. Programgruppen jobbar med arrangemang för både unga och äldre. Man kan göra en konsert, inbjuda GUL-grupperna, eller inbjuda till lördag eftermiddag, kväll med undervisning, lovsång m.m. Sen har vi fortfarande konfirmationsläger, två stycken på sommaren, ett konfaläger i EFS regi och Hallonstens läger för handikappade som är inne på sitt 35:e år. Min pratstund med Bertil har nått sitt slut, och vi konstaterar att förändringarna ännu inte blivit så stora på gårdarna, och hade kanske inte väntat det efter bara ett halvår med gårdsföreningar.

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorps

Kan sommaren inledas bättre? 31 maj firade Listers Blås 40 år. Mjällby kyrka i stort sett fullsatt. Nittio blåsare, unga och något äldre, fyllde kyrkan med musik. Repertoaren, noga utvald från de fyra decennierna är musik med typisk Listers Blås-stil.

Uno Hellgren, ung veteran med 40 år i orkestern och 33 som dirigent, brukar säga. "En Listers Blåskonsert är mer än bara musik." Detta kan mängder av trogna konsertbesökare genom åren skriva under på. Listers Blås har en trogen publik, det finns ett antal entusiaster som inte missat en enda Nyårskonsert. Listers Blås är mer än en blåsorkester. Listers Blås är och har varit ett fantastiskt ungdomsarbete där mer än 400 ungdomar deltagit längre eller kortare tid. En del har i dag musiken som yrke, andra har musiken som hobby, för oss andra är tiden i Listers Blås en oförglömlig del av livet. Av de nittio som spelade var det minst 60 som "dammat av" sitt instrument enbart för jubiléet. Ytterligare ett antal inbjudna Listers Blåsare valde att följa konserten som publik.

Ur inbjudan 1963, tryckt på "spritstencil" (med både blå och röd färg).

"Länge ha vi övervägt möjligheten att inom Mjällby söka bilda en Blås-orkester. Planerna har nu kommit så långt att vi inbjuder *alla intresserade pojkar och flickor och även andra ungdomar* att komma till EFS Ungdomslokal i Mjällby (gamla järnvägsstationen) tisdagen den 15 januari kl. 17.30"

Initiativtagare var bl.a. Sven-Oscar Ohlsson och Gunnar Ebbinge. Ingemar Karp var med som ledare den första tiden och naturligtvis en av de speciellt inbjudna till jubiléet. Gunnar Ebbinge brann för blåsmusiken. Utan Gunnars hängivna och trogna insats under många år hade inte Listers Blås funnits i dag. Gunnars fru Maja och sönerna Staffan och Lennart var med på konserten som speciellt inbjudna gäster. Gunnar satt med all sannolikhet "på första parkett" i sin himmel och lyssnade och njöt av konserten.

Uno Hellgren och Martin Åsman (dirigenter och eldsjälur) dirigerade jubileumskonserten. Martin har 23 år i orkestern, spelar trombon och elgitarr. Sedan slutet av 80-talet har

Martin också dirigerat. Jubileumskonsertens program innehöll 16 olika stycken plus ett antal extranummer.

Då kyrkklockorna ringt in högtiden inleddes konserten med Hyllningsmarsch av Grieg. Klarinettisten Lars-Göran Berglund läste psaltarpsalmen 150 Loven honom med basunklang... Loven honom med ljudande cymbaler, loven honom med klingande cymbaler... Följt av Jubileumsfanfar, skriven av "Mister Listers Blås", Uno Hellgren, som varit Listers Blås trogen i alla år. Fantastisk trumpetare, dirigent, ledare och föredöme.

Konferencier Jeppe Johnsson, veteran från 15 januari 1963 (spelade till 1980) presenterade programmet och lotsade under den musikaliska 40-års resan. Några av veteranerna (inklusive dagens konferencier) spelade i stycket, "Gå framåt med mod". En titel som verkligen passar på orkestern och muskarbetet inom Listers EFS. Musiken varvades med minnen från de fyrtio åren och intervjuer med många av orkestermedlemmarna. Ett antal solister framträdde. Rytmsktionen har alltid varit ryggraden i Listers Blås -

soundet och bidragit till att göra Listers Blås -konserterna oförglömliga. I stort sett alla gamla trumslagare var på plats och firade 40-åringen.

Deep River Rhapsody, Negro Spirituals arrangerade av Harrold L Walters, spelade Listers Blås första gången i Stiby Missionshus 1965 eller möjligen 1966.

Nyansering betyder, enligt Svenska Akademiens ordbok: "Ge nyanser, framställa eller utforma med nyanser." I Listers Blås tidiga ungdom var det många som tolkade nyansera, som att spela så starkt som möjligt och sedan öka när det behövdes.

Vid uruppförandet av Deep River Rhapsody var det en dam i publiken som sa "Ni behöver väl inte ha det på så högt. Kan ni inte skruva ner?" Samtidigt som hon "skruvade" i luften med handen.

Hugo Svensson, en av blåsets tidiga dirigenter sa ofta. "Nyansering är halva musiken." Detta har orkestern tagit till sig för länge sedan och episoden från Stiby missionshus är numera historia.

Vid sidan av Uno har Ove Olsson fungerat som musikkårens allt i allo genom alla år. Ove har under åren spelat med alla Listers Blåsare. Han

missade visserligen första kvällen p.g.a. skiftjobb, men detta har han tagit igen och Ove spelar fortfarande och brinner för blåsmusiken. Andreas Holm, trumpetare och nybliven präst ledde andakten under jubileumskonserterna.

Kvällen avslutades med fest för 150 personer i Listerkyrkan. Maivor Johnsson och Martin Åsman var festens värdpar. Inbjudna gäster, jubileumsorkestern och övriga Listers Blåsare bjöds på buffé. Trevligt kring borden. I sorlet gick det att urskilja. "Kommer du ihåg när vi var i Norge." "Var det i Piteå som NN och NN flög med de där flygplanen hela tiden." "Det roligaste var ändå pauserna då vi övade i Stiby missionshus." och "Var du med på musiklägret i Glimåkra då vi smet ut, trots att Ingemar Karp gick vakt."

Tal, hyllningstelegram och lyckönskningar. Mannekänguppvisning bestående av 40 års orkestermode. En nostalgiguplevelse för alla oss som varit med längre eller kortare tid.

Listers Blås 40 år. En dag att se tillbaka, men också en dag att se framåt.

Maivor och Jeppe Johnsson
Foto: Majlis Ohlsson

Bibeldagar i Ringamåla

Så har vi åter igen fått uppleva bibeldagar i Ringamåla. Ledare för dagarna har varit Stefan Nordström, och KG Larsson har lett bibelstudierna. Detta år har vi gått igenom Jobs bok. Det är med stor tacksamhet vi suttit ner och tagit emot allt som Gud gett os genom KG. Vår musikaliske ledare har varit Kjell Josephsson. En mera inspirerande kantor får man leta efter! Flera av deltagarna hade musikinstrumentet med, så sången och musiken flödade.

På torsdagen talade Lennart Johansson om Norea radio. Stefan och Kjell hade sammanställt önskesånger, som vi sjöng på fredagen. Distriktsföreståndare Paul Persson höll på lördagen ett mycket intressant föredrag om missionsarbetet i Backo. Söndagens avslutningsgudstjänst hölls i Ringamåla kyrka med predikan av KG. Thomas Skåre medverkade med skön trumpetmusik.

Så var det dags att ta farväl av varandra och Ringamåla. Vi riktar ett stort, varmt tack till vårt värdpar Margit och Birger Henriksson, som har gjort det möjligt för oss att komma. Vi har inte bara fått god andlig spis, den lekamliga födan går inte att beskriva med ord, den måste avätas!

Alla deltagare uttryckte sin glädje över bibeldagarna, och ingen tyckte att Ringamåla kursgård var ett "ringa mål" 2003.

Gudrun och Lennart Karlsson, Hasslö

Distriktsmissionsdag EFS mission i framtiden?

Höstens missionsdag äger rum
den 18 oktober i Västerkyrkan i Hässleholm.

Denna dag medverkar **EFS Missionsdirektor Stig Lundberg**
och **Missionsföreståndare Anders Sjöberg** med
information och samtal om dagens tema.

Dagen inleds kl. 10 med kaffe. Senare på dagen serveras enkel
lunch till självkostnadspris. Ingen anmälan!

Som vanligt riktar sig denna dag både till lokala missionsombud
och andra intresserade. **VÄLKOMMEN!**

EFS i Sydsveriges persongalleri

Om ett par år – 2005 – , firar Kristianstads Traktatsällskap 150-årsjubileum (1855-2005). Kristianstads Traktatsällskap anslöt sig till EFS och blev dess 11e distrikt, idag en del av EFS i Sydsverige. År 1856 bildades både EFS och Västra Skånes Missionsförening (VSM). Dessa kan fira sina 150-årsjubiléer 2006.

Inför dessa jubiléer har jag blivit tillfrågad att skriva några korta biografier över kvinnor och män som fått betyda mycket för den nyvangeliska väckelserörelsen här i Skåne och Blekinge. Mitt första bidrag blir en biografi över Anders Åberg, Helsingborg, ordförande för VSM och under några år på 1920-talet även ordförande för EFS.

Torbjörn Larspers

Anders Åberg (1857-1942)

Anders Åberg föddes 1857 i Strövelstorp. Barndomshemmet var mycket gudfruktigt. Som 15-åring blev han biträdande lärare i Brands-torp. Efter ett par år fortsatte han till Växjö och lärarseminariet där för att utbilda sig till folkskollärare. Efter sin lärarexamen 1877 hade han sin första tjänst i Kullabygden. Det var vid denna tid som han kom till andlig klarsyn genom att läsa Rosenius. Nyåret 1879 anställdes han som vikarierande lärare i Flen-inge och hösten samma år gifte han sig med Carolina Andersson. År 1881 blev Anders Åberg invald i VSM:s styrelse och året därpå kalla- des han att vara denna förenings predikant vid sidan av lärarkallet. Från 1886 var han från tid till annan an- ställd av EFS som reseombud och började nu att kallas som talare till EFS årskonferenser i Stockholm. Åren 1886-1893 var Åberg förestån- dare för en predikantskola i Skåne. Predikantskolan hölls först i Häss- leholm och senare i Helsingborg. Vid skolans tvååriga kurs undervi- sades totalt 40 elever varav de flesta blev predikanter. Vid denna tid fanns det flera mindre predikantskolor ute

i landet förutom EFS egen predikant- utbildning. Bakom skolan stod främst de viktiga organen Västra Skånes Missionsförening, Hässle- holms Missionsförening och Nord- östra Skånes Missionsförening. Dessa stora regionala missions- föreningar gav även tillsammans ut *Skånes Missionsblad* med Anders Åberg som redaktör. Denna tidskrift var viktig. Inom sitt spridningsom- råde i Skåne, Blekinge, södra Hal- land och södra Småland spreds *Skå- nes Missionsblad* i 5 000 exemplar. Vid samma tid hade *Budbäraren* en upp- laga av 20 000 exemplar, men då i hela landet. Bibelsynsstriden inom EFS åren runt 1910 gjorde dock att samarbetet mellan dessa tre regio- nala missionsföreningar avbröts. VSM höll sig till EFS och Hässle- holms Missionsförening och Nord- östra Skånes Missionsförening bör- jade att samverka med Missions- sällskapet Bibeltrogna Vänner. VSM gav från 1917 ut en egen tidskrift, *Bibelvännen*, med Åberg som redak- tör.

Från 1899 var Anders Åberg ordfö- rande för VSM. VSM var vid denna

tid ännu självständig gentemot EFS, men samverkade inte minst vad gällde den yttre missionen med EFS. VSM anslöt sig till EFS först 1945. EFS försökte under lång tid att förmå VSM att ansluta sig. När EFS genomförde sin distriktsindelning 1921/22 var det tänkt att västra Skåne och Halland skulle utgöra ett eget EFS-distrikt med Anders Åberg som distriktssekreterare (titeln änd- rades senare till distrikts- föreståndare). Då VSM önskade fort- sätta att vara självständig kom inte EFS 12e distrikt till stånd vid denna tid.

Anders Åberg var ledamot av EFS styrelse 1910-1924, därefter heders- ledamot. År 1922 blev han den för- ste ordförande för EFS styrelse som var bosatt utanför Stockholm. För EFS innebar detta en viktig föränd- ring. Alltifrån bildandet 1856 hade EFS ledning varit koncentrerad till Stockholm. I huvudstaden fanns ex- peditionen och Johannelund. Fram till 1904 skulle alla styrelse- ledamöter enligt stadgarna bo i Stockholm. Detta gjorde det möj- ligt för styrelsen att samlas ofta, men

innebar även att rörelsen ute i landet inte fanns representerad i EFS styrelse. 1904 ändrades stadgarna så att 1/3 av EFS styrelse fick vara bosatt utanför Stockholm och 1922 blev det möjligt för styrelseledamöter att bo var de ville.

Åbergs engagemang sträckte sig även utanför EFS. Under många år var han ledamot av Helsingborgs kyrkoråd, engagerad i KFUM, soldatmissionen, engagerad i Kjällstorps barnhem osv.

År 1942 slutade ett aktivt liv, ett liv levt för Guds rike. Fram till sin död var Anders Åberg predikant i Helsingborgs evangelisk-lutherska missionsförening, länge avlönad för detta uppdrag av konsul P. Olsson i Helsingborg. Under 52 år var han knuten till denna missionsförening predikstol. Bland alla titlar han hade valde hans efterlevande att sätta "predikant" på inbjudningarna till hans jordfästning. Anders Åberg var och förblev predikant, ett vittne om den Uppståndne, vare sig han tjänstgjorde som organisatör av söndagskolor, utbildade predikanter, redigerade missions-tidningar eller ledde EFS respektive VSM:s styrelser sammanträden.

Strax efter Anders Åbergs död 1942 skrev missionsföreståndare Nils Dahlberg i *Budbäraren*: "Vi som icke haft förmånen att höra Rosenius, kunde liksom för vår blick se Rosenius framför oss och med hjärtats öron höra Rosenius predika, när Anders Åberg talade."

Torbjörn Larspers, Eslöv

EFS i Pärup 100 år

Jubileumshögtid söndagen den 19 oktober.

11.00 Gudstjänst med Britta och Karl Göran Hallabro

Sångmedverkan av EFS-kören

12.30 Kyrklunch och gemenskap

(Anmälan om deltagande till tel. 0415-61261)

14.00 "Hundra år med Jesus"

Tillbakablick – Framtidshopp

Hälsningar och Minnen.

Anders Sjöberg, Paul Persson, K.G Hallabro m.fl.

Tacksamhetsoffer till EFS, Servering

Du som någon gång varit med i olika aktiviteter i Pärup hälsas särskilt välkommen.

Låt det bli en "Hemvändardag"!!!

Välkomna!

EFS Missionsförening i Pärup.

Efterlyses

Naturligt tidsgenerös!

Känner du någon som ger av sin tid till medmänniskor?

Vi ämnar ta upp temat i kommande nummer och vill därför få tips om någon som är generös med sin tid.

Mejla livsluft@efssyd.org och beskriv i korta rader personen.

EFS-Gården
Åsljunga

Bibel & Gemenskapsdagar

14 - 19 oktober

Dagar som blir till kraftkälla för kropp och själ, fyllda med intressanta programinslag, samt sång och musik. Varje dag bibelstudium, TEMA: Vi tror på... som leds av kyrkoherde Torsten Josephsson, Alingsås.

Värdpar: Brita och Carl Forssman

Gården ligger i naturskönt område med Åsljungasjön in på husknuten. Bara det gör vistelsen här till en upplevelse.

Boknin/info/programblad. Tele. 0435 - 46 00 54

www.efsgarden-asljunga.com

Jubileum i EFS-kyrkan på Råå

7 - 9 november

EFS-kyrkan på Råå, Helsingborg, fyller 100 år. Det vill vi fira!

Fredagen den 7 november blir det Bibelsamling kl 19. Bibelsamlingen fortsätter på lördagen den 8 kl. 14.30. Talare på Bibelsamlingarna blir David Castor. På kvällen kl. 18 har vi Jubileumsfest med mat, underhållning och andra festligheter. Om man vill vara med på den så måste man anmäla sig minst en vecka innan.

Jubileumshelgen avslutas med gudstjänst på söndagen kl. 11.

Kontakt: Robert Södertun tfn: 0701 - 83 55 50 eller: robert@sodertun.nu

Detta expinfo ska börja med att informera om att Tidningsutskottet, som fungerar som en redaktionsgrupp för denna tidning, fått ny ordförande efter **Torsten Simonsson** som i många år lett arbetet i detta utskott. Tack, Torsten för lång och trogen tjänst även på denna post. Vem är då den nye? Det är också en person som funnit med i gänget länge, **Per Andersson**, som vi redan sett mycket av i tidningen. Det finns fler förändringar i styrelsens utskott och råd som vi återkommer till i nästa nummer.

Expinfo fortsätter i samma anda och presenterar personalförändringar, det brukar ju höra till denna tid på året:

Emma Andreasson, numera Bengtsson har slutat som ungdomsledare på Heljarödsgården. Istället har **Jonathan Andersson** anställts som kaplan på Heljarödsgården. Detta är en förändrad tjänst som också är i samverkan med Farhult-Jonstorps församling. Det innebär att han också ska ha hand om konfirmationsarbetet i församlingen.

Magnus Salomonson som har varit församlingsassistent i S:t Mikael, Ängelholm har nu kompletterat sin utbildning och går nu in i en adjunktstjänst i Sv. Kyrkan. Han ersätts i S:t Mikael av **Rickard Bryhagen**.

I Västerkyrkan, Hässleholm vikarierar från 1:a september **Linda Nilsson** på församlingsassistenttjänsten.

Jarle Furali har i höst gått in i en projektjänst som ungdomsledare i Norra området, främst i Örkel-ljunga, Röke och Bjärnum.

Till er alla vill vi på distriktsexpeditionen framföra tack och önska er Guds välsignelse.

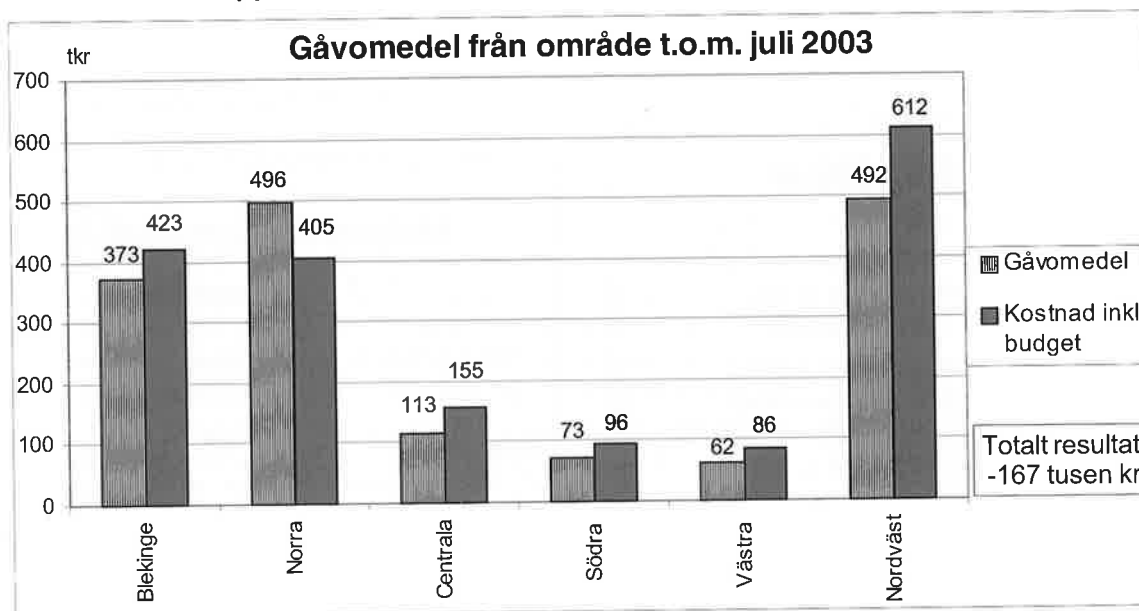
Slutligen vill vi påminna om Distriktsmissionsdagen med Anders Sjöberg och Stig Lundberg från Uppsala. Den äger rum i Västerkyrkan den 18 oktober. (Se annons sid 15.)

Vi låter månadens böneämnen vara...

- Dessa nyanställda men också alla de andra anställda. Och arbetet med att hitta god fortbildning (kompetensutveckling) för dem.
- Gårdsföreningarna i deras arbete med att finna de nya formerna.
- Föreningarna som jubilerar och som kanske med anledning av det arbetar med framtidens utmaningar.

Paul Persson

Ekonomisk Rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom juli månad men landstingsbidraget är ännu inte fördelat. I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

Resultatet mot budget, till och med juli månad, visar på ett underskott med 167 tusen kronor från områdena. Det är bättre än föregående månad men fortfarande en bit kvar till det budgeterade. I år har vi ingen Resultatutjämningsfond att bättra upp resultatet med så ska verksamheten gå ihop behövs mer gåvor till den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

oktober		Nummer/sida
1	Distriktsstyrelsen sammanträder	
14-19	Bibel- och gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
18	Missionsdag, Hässleholm	10/15
19	EFS i Pärup 100 år	10/17
30-2/11	Allhelgonaläger, ÅhusGården	
november		
7	EFS-kyrkan på Råå 100 år	10/17
7-8	Distriktsstyrelsen sammanträder	
7-9	Livsväg 03, Uppsala	10/9
8	Ankaret, Ängelholm	
8-9	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
11-12	MAF-dagar	
december		
4	Distriktsstyrelsen sammanträder	
6, 7, 13, 14	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
28-1/1	Livskraftläger, Glimåkra FHS	
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/3
januari		
2-5	UNGFO på Sundsgårdens FHS	

efs i
Sydsverige

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36
Distriktsföreståndare
Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org
Distriktsekonom
Cecilia Engström 0451 - 38 80 70
Distriktskonsulent
Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72
Assistent
Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)
E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården
Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
042 - 680 24 husmor
Ringamålagården, EFS
Pl 5105

374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63
Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö
370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se
ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

TACK

alla ni som skickar in pengar till
EFS i Sydsverige.

Både

ni som ger gåvor regelbundet och
ni som sänder in mer sporadiskt,
ni som skickar in stora summor och
ni som skickar in mindre.

*Alla gåvor är lika behövda, efterläng-
tade och uppmuntrande.*

Vi vet vilka några av er är, men an-
dra har vi aldrig träffat. Ändå känns
ni alla som våra vänner. Vi känner
så väl igen vissa av er på handstilen.
Förtrötts inte i ert givande!
Gud behöver oss alla!

Det viktiga är att vi använder det
vi fått av *pengar, tid* och *personliga
gåvor* för Gud. Låt oss därför be för
oss själva och varandra att det allti-
hop får bli använt av Gud.

**- Lyckan ligger inte i ägandet
utan i görandet.**

Cecilia och Ingrid

Minnes-och högtidsgåvor

under slutet av maj och augusti

*Minnesgåvor till Ruth Vibergs,
Gunborg Välemark-Jönssons, Asta
Elovssons, Valter Olssons och
Göran Karlssons minne*

*Högtidsgåvor vid Barbro Anders-
sons högtidsdag, Einar Perssons
70-årsdag, Jan Erik Paulssons
70-årsdag och Elsa Nilssons
födelsedag*

Totalt inkommet under perio-
den: 7 000 kr till distriktets
olika verksamhetsområden och
200 kr till EFS-Gården
Åsljunga
och 200 kr till Heljarödsgården

Tack för gåvorna och alla varma
tankar som följer dem.

Mitt vittnesbörd

Gud nära oss

Den 19:e juni i somras var vi många som kom till EFS Gården i Åsljunga. Vi var där för att gå på konfirmationsläger. Vi kände inte varandra mer än det lilla vi hade träffats på förträffen i våras. Men det tog inte lång tid innan det kändes som att vi hade känt varandra mycket längre än så.

På lägret fick vi höra mycket om att vara en kristen, både i undervisningen på dagarna och i andakterna på kvällarna. Andakterna var jättebra. Där fick vi uppleva lugnet och friden. Vi fick uppleva att Gud var nära oss, och att Han berörde oss. En kväll på andakten kunde man gå till förbön och få läsa en överlåtelsebön och bli kristen. Den kvällen var

det många som gick till förbön och läste överlåtelsebönen. Den kvällen var den bästa i mitt liv, jag blev kristen.

Sammanställt av flera konfirmanders ord av dem som var med på Åsljunga 1.

Att få vara ledare på ett konfirmationsläger är en otrolig förmån. Att få vara med och be överlåtelsebön personligen med flera konfirmander går inte att beskriva med ord. Jag längtar redan efter att få förmånen igen. Tänk att få berätta om Jesus.

Jarle Furali

Livsluft

EFS-Nytt Syd

tema: Tid

- Tid med barn, sid 8
- Nyfiken på Ingegerd Larsson, sid 10

Nr 11 - 2003

Innehåll	
sid 3	Synpunkten
sid 4	Betraktelse
sid 5	Glimåkra bibellinje – kristen tro i praktiken
sid 7	På väg till Kenya
sid 8	Tid med barn
sid 10	Nyfiken på Ingegerd Larsson
sid 12	Richard Bryhagen – ny i S:t Mikael
sid 13	Tältkyrkan i Svensköp
sid 14	Tobias Månsson på Lia gård i Norge
sid 16	Internationellt stiftsmöte i Lund
sid 17	Askeröd 100 år
sid 18	Bibelhelg i Kungshult och Borlunda
sid 19	Till Minne av Torsten Persson
sid 20	rEFSat
sid 22	Expnytt
sid 23	Almanackan
sid 24	Mitt Vittnesbörd

Vid senare tillfälle

"Jag vill veta om du kan vara med smärtan – min eller din egen – utan att försöka gömma den, tona ned den eller ta bort den?" ur "The Invitation" av Oriah Mountaineer.

Jag tycker det är läskigt att det inte är okej att vara trött, ledsen eller nedstämd utan att det måste fixas till. Livet måste levas på topp hela tiden; jag ska ha ett utvecklande jobb, vara pigg, i fysisk toppform, glad och ha bra relationer för att vara lyckad. Varje dag ska jag vara lyckad.

Hur mår du?

Tack bra!

Det finns knappt utrymme för ett annat svar. Det slentrianmässiga svaret "tack bra" tycker jag är ett tecken på att jag är tränad att leva mitt liv vid ett annat tillfälle. Mår jag dåligt får jag känna det sen. Är jag trött får jag vara det sen, för nu borde jag vara trevlig.

Så då kommer min fråga; Hur smidig ska en kristen egentligen vara? Hur ska jag kunna skapa nära relationer om jag inte tillåter mig att leva i dem just nu?

Jag kan också hålla med om att det är en social kod – många gånger när man frågar vill man inte veta svaret utan bara bekräfta att man har en relation och då förstör man det trevliga spelet om man slopar spelreglerna och utsätter någon för att måsta lyssna. De har ju antagligen något de hellre gör än att lyssna. Det kan ju också bli så där besvärande nära om man är ärlig.

Är den sociala koden något som bör upprätthållas?

Om jag är trött behöver min kropp vila. Om jag är ledsen betyder det att något berör mig. Om jag är nedstämd kanske det är något jag behöver förstå och förändra, inte ignorera. Om jag upplever allt detta som signalerar "misslyckad" i samhällets öron betyder det antagligen att jag lever. Lever i nuet och inte vid senare tillfälle.

"Jag vill veta vad som håller dig uppe inifrån när allt annat faller undan?" ur "The Invitation".

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 11/2003
Ärgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvaret utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillbända senast:
Den 1/11 för nr 12. Plan utgdag den 1/12 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Tankar om tid

För en tid sedan samtalade jag med en person som aktivt försöker fylla sitt ensamma liv sedan hon blev änka. Hennes sätt att hantera situationen var att hälsa på andra ensamma, som ju också uppskattar sällskap.

Själv försöker jag, ofta förgäves, finna tid att hinna hälsa på någon alls.

Våra dagar har lika många timmar, hennes och mina, men hon upplever dem säkert betydligt längre än jag gör. Någon har sagt: *"När man är ung går dagarna fort och åren långsamt, för en pensionär går åren fort och dagarna långsamt."*

Tid är något konstigt.

Tid liksom finns där fast vi varken kan se eller ta på den, men vi kan mäta den i den valda enheten sekunder, ungefär den tid det tar mellan två hjärtslag. Men fast sekunder är en rätt naturlig enhet har vi svårt att uppskatta hur lång en kvart är, för det är skillnad på personlig upplevd tid och klocktid. Och det ena är egentligen inte mer rätt än det andra. Den upplevda tiden är ju just din tid. Och den kan ingen ta ifrån dig. Jag tänker på det ibland när man ska fylla i sin arbetsrapport. Jag blir ofta förvånad över hur lång eller kort tid olika saker har tagit. Alltså klocktid. Det kanske vore mer intressant för min arbetsgivare om jag även skrev ner min upplevda tid. För det är ju där man känner stress eller harmoni. Det är ju då man ser vad som tar och ger energi. För visst är det så att vissa saker är roligare än andra! Och *"tiden går fort när man har roligt"*.

På tal om fort. Man kan ju undra varför ord som uttrycker snabbhet är

positiva; effektiv, snabb, flera bollar i luften, simultankapacitet, medan ord som tidsödande, långrandig och omständlig är negativa ord. Måste allt gå fort? Är ett snabbt, hafsigt möte bättre än en omständligt möte fyllt av eftertanke? Visst borde vi istället söka efter långsiktighet. Beslut som fattats med tid för tankar blir ofta mer varaktiga. Fysikprofessorn Bodil Jönsson myntar i sin bok *"Tankar om tid"* begreppet TTT. Tankar Tar Tid. Svåra beslut kräver eftertanke och eftertanke tar tid. Det är en tid som vi behöver ge oss själva. Men ett samhälle som kräver snabba och rappa beslut ger sällan utrymme för detta. Vi säger gärna som Martha underförstått sa till Jesus: "Jag har inte tid som Maria hade." Och så fortsätter vi att leva i tron att det blir lite bättre om några veckor. Men veckorna blir gärna till månader och år. Utbrändheten närmar sig...

Owe Wickström skriver i sin bok *"Långsamhetens lov"*: *"Talet om att människan inte har tid skulle de andliga mödrarna och fäderna bryskt ifrågasätta. De skulle hävda att den omtalade tidsbristen är en myt, en myt som människan använder för att skydda sig mot sig själv."* För visst är det så att i stunder av stillhet och vila möter vi först förvirring och oro. Men den som håller ut i stillheten möts av en annan slags tidsupplevelse. Wickström föreslår i sin bok en liten övning som går till på följande sätt: Hitta en stund när du kan sätta dig ner för att vila. I tre minuter kan man säga till sig själv: "Jag sätter mig ned, här finns jag i min egen närvaro och jag gör absolut ingenting." Det svåraste är att inte låta någonting dra bort en från denna

ovanliga verksamhet, tidningar, telefon samtal eller något annat. Målet är sysslolöshet. Vågar du testa?

Tid är ju demokratisk på det sättet att alla har vi lika många klocktimmar per dygn. Vi kan säga att vi alla har lika mycket tid. Det är sant ur en aspekt men inte en annan. Begreppet tid förekommer ofta i GT. Där används det ofta om en människans levnad, *"under kung Davids tid."* Tid blir liktydigt med en människas liv. Din tid är ditt liv. Denna tid varierar ju mellan oss människor och vi vet ju inte hur lång tid just vi har fått. Därför kan det ju var värt att tänka på:

"Om inte du har tid att leva ditt liv, vem ska då göra det?"

Stefan Nordström, Karlshamn

Sönd. 7 dec .kl. 18.00

KONSERT

med

Åhus Swing Orkester

Fri entré, Kollekt, Servering

Arr: ÅhusGården och
Sensus studieförbund

ÅhusGården

Att förvandla tiden i evighet

Ett skolminne. I samband med en utflykt till Helsingborg besökte vi också Kulla Gunnarpstorp. Under en promenad i parken där, kom vi till en lövsal. Härifrån hade man huggit tre portar genom skogen utåt mot Öresund. I den ena porten såg vi det gamla slottet Kronborg. Det var forntiden. I nästa port såg vi ett stycke villabebyggelse på den danska sidan. Det var nutiden. I den tredje porten syntes bara havet, så långt vi kunde se. Det var framtiden eller evigheten. Alla dessa tidsperspektiv finns ju med i våra liv.

Vi har alla ett förflutet, en gårdag. Där finns alla våra minnen. Och goda minnen är en rikedom. E. G. Geijer skriver i sina memoarer, att minnena från barndomshemmet låg som ett solsken i hans bröst.

Vi skall inte leva i det förflutna. Men att göra något besök där ibland är nyttigt. En titt i backspegeln då och då skadar inte.

Vi behöver kontakter. Vi behöver också kontakt med det som varit. Annars blir vi rotlösa. Och Herren säger: "Glöm inte vad gott jag gjort dig." Glöm inte.

I den tredje porten syntes bara ett tomt hav. Och det stämmer ju. Framtiden är ett oskrivet blad. Vad där skall stå får vi veta först efterhand som tiden går.

"Jag vet icke vad mig skall möta, allt under de kommande år. Gud hängt för mitt öga en slöja, vars flik jag ej lyfta förmår."

Det är ju det som gör livet så spännande och intressant. Vi vet inte vad som väntar bakom nästa hörn. Att leva är spänning och vågspel. För den kristne sträcker sig framtiden bortom tidens gräns.

"Det finns nåd för nya världar, mycket större än den här." Och en annan sångare sjunger: *"Min framtidsdag är ljus och lång, Den räcker bortom tidens tvång."*

Att tro är att kunna se igenom horisonten.

Så något om nutiden, nuet. Det är tiden mellan det förflutna och det som ligger framför. Det är den viktigaste tiden. Det är den enda tid, som i egentlig mening är vår. Vårt livs stora tillfälle är nu.

Det vi också kan säga om nutiden är att den är kort. Den är i ständig rörelse framåt. Därför heter det: Grip de dyrbara tillfällena. De kommer aldrig åter. Din stund på jorden går inte i repris. Det som varit kommer aldrig igen. Aldrig.

Det betonas ofta att vi skall leva i nuet. Och det är nog riktigt. Vad innebär det?

Vi skulle kunna säga så här: Att leva i nuet är att vara närvarande. Att vara närvarande i det vi säger och gör och i vår umgängelse. Men det är vi inte alltid. Vi är ofta långt borta. Och därför blir det så mycken tomgång i gemenskapen oss emellan. Mycket beror på vår närvaro.

Det var en ordförande som inledde ett sammanträde med att fråga om där var några frånvarande. En ganska underlig fråga. Men det är ju det vi ofta är. Vi kan vara frånvarande även om vi är närvarande. Vi säger ett, men våra tankar sysslar med något helt annat.

Herren säger: "Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig." Frånvarande är man, när inte hjärtat är med. Ärkebiskop Nathan Söderblom talade en gång vid en ungdomsgudstjänst.

På predikstolen stod ett timglas. Han frågade vad det påminde om. En av ungdomarna svarade: Om tiden som går. Så vände ärkebiskopen timglasets, och medan sanden rann talade han om att förvandla tiden till evighet. Ja, det är det det gäller: Att förvandla tiden i evighetsvärden.

Domprosten Olle Nystedt berättar, att han under en utlandsresa hittade en sak, som han gärna ville köpa. Då sa expediten: "Ni får gärna köpa det, men ni kan inte ta det med över gränsen." Då avstod han. Kunde han inte ta det med sig hem, var det ju ingen mening att köpa det. Att förvandla tiden i evighetsvärden betyder att förvandla dem till sådana värden, som vi kan ta med oss över gränsen till den himmelska världen. Det är det som Jesus kallar att samla skatter i himmelen.

Hjalmar Olsson, Åstorp

Uppsving för Glimåkra bibellinje

– kristen tro i praktiken

– Vi tror att väldigt mycket kan hända med en människa i ett klassrum, men i klassrummet ligger fokus i tanken och tron blir ett förståelseprojekt. Tron är inte främst ett tankeprojekt utan ett liv att leva. Därför vill vi ha en bibelskola som kombinerar klassrummet med mötet med människor och därmed mötet med mig själv och givetvis med Gud, säger Stefan Johansson, kursansvarig för Glimåkra bibellinje.

Idén till bibellinjens uppbyggnad kom för några år sedan från Mikael Göth, student- och skolesekreterare för Credo Syd, berättar Stefan.

– Han hade jobbat på ett kristet konferenscenter i Österrike och sett hur oerhört mycket det betydde för honom att leva så nära andra människor i en uttalad tjänst. Han hade också jobbat i Svenska kyrkan i London en tid och mött många människor som åkt ut, sugna på att resa, men hamnat i fel sammanhang och så hade det slutat dåligt. Han hade sett det positiva i det kristna kommunittetslivet, och han hade sett det negativa som kan bli om man hamnar i fel sammanhang. Då växte den här idén fram hos honom – en bibellinje som hjälper människor till de bra sammanhangen. Förbered dem för resan genom att de får gå en ganska traditionell bibelskola på Glimåkra, en och en halv, två månader någonting med en tydlig konkret förberedelse för vad de ska gå in i.

Skolan trodde på idén och körde i två år efter Mikaelns koncept. Bibellinjen skickade eleverna till kristna

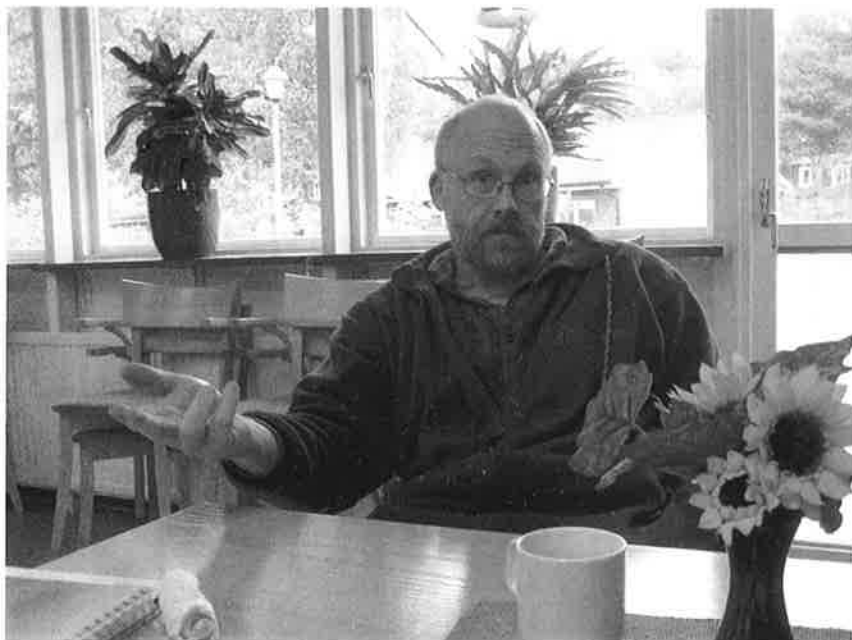
kommuniteter i Europa. Men det blev ingen ekonomisk bärighet i det. Bibellinjen hade bara sju, åtta elever, och skolan var tvungen att banta, så bibellinjen lades ner. Så kom Stefan Svensson som ny rektor till Glimåkra. Styrelsen ville att bibellinjen skulle starta upp igen och den kom tillbaka nu hösten 2003, när den hade vilat i två år.

– Då hade Stefan med sig två pusselbitar. Det ena var missionsperspektivet och det andra var att Stefan hade kontakter med rätt mycket kyrkfolk i anglikanska kyrkan i England som hörde till ett motsvarande nätverk som oas-rörelsen i Sverige ungefär. New Wine heter nätverket. Så lade han upp sina pusselbitar. Vi kör samma struktur som tidigare, samma målsättning, men vi åker inte bara till kommunitteter i Europa utan också till systerkyrkor i Östafrika med någon slags koppling till EFS mission, eller som medarbetare i en dynamisk församling i England. Dessutom erbjuder vi en möjlighet att stanna hemma i Sverige och vara i skolteam. Men det spåret drar vi bara igång om det finns en missions-

förening eller församling som vill ha teamet och rekryterar teammedlemmarna, och det har inte hänt i år. Så har vi det för att ett team måste vara väl förankrat i lokal-föreningen. På grund av den här breddningen har vi nu 16 kursdeltagare istället för 7, och det är 16 stycken som stått kvar genom hela processen. Det är mycket ovanligt. Normalt sett är de vi har i maj inte dem som går linjen i augusti. Men nu är det de som sökt i maj som går. Det betyder nog att vi hittat rätt.

Efter en och en halv månad på Glimåkra åker de ut till olika ställen. Det optimala är att de är ute två och två. Några är tre och tre, en är ute ensam. Nu är 8 i Europa, i England, Österrike och Holland och 8 är i Östafrika, i Etiopien, Kenya och Tanzania.

– Vi skickar dem till ett uttalat kristet sammanhang. Där det finns gemensamma arbetsuppgifter, men också ett böneliv och gudstjänstliv och ett samtal om kristen tro, där det finns en utgångspunkt att det vi gör gör vi med utgångspunkt i vår tro. Grejen är att man kommer in i ett sammanhang där man lever väldigt nära andra människor. Man delar arbete, man delar bön, man delar vila, man delar måltiderna, och där händer det jättemycket med människor. En flicka kom hem och

Stefan Johansson.

sa: "Jag arbetar med en fullständig idiot – hur ska jag härda ut?"

Under tiden de är ute läser de samtidigt ungefär en dag i veckan på distans.

– I år läser de Magnus Malms Vägvisare, Peter Halldorfs Jungfrumark och så läser de Jesus – enkla betraktelser, en av de bästa böcker som har skrivits. De läser de här böckerna ungefär samtidigt och så har vi en webbplats där vi kan diskutera de här tankarna som väckts. Så har man helt plötsligt 16 tankar om kapitel ett i Vägvisare.

Eleverna kommer hem till jul och är tillbaka på skolan en vecka i januari.

– Under den veckan tar vi upp såna frågor som har väckts. Då handlar det mycket om praktiska frågor – hur fungerar man ihop med en idiot. En flicka kom tillbaks och sa: Där jag är gör man så här när de firar nattvard, så gör inte vi. Varför gör de så? Varför gör vi som vi gör? Man får fundera över sin egen tro, det är precis det det handlar om. Hur hittar man vägar? Livet består av många idioter. Det handlar kanske inte bara om vem den andra människan är, utan också om vem jag är. Hur hanterar man konflikter? Hur skapar man bärkraftiga relationer?

För att veta att eleverna hamnar i vettiga sammanhang görs det rätt mycket förarbete. Men allt kan man inte veta i förhand. Skolan har haft kontakter den valt att inte ta upp igen till exempel på grund av att arbetsledningen varit dålig, eller för att det andliga synsättet varit alltför snävt. De ställen som har fungerat bra jobbar skolan gärna med igen och ställena tycks vilja jobba med Glimåkra.

– Men varje år får man räkna med att omplacera folk. Men det behöver inte bara vara stället, det kan bero på att människan vi skickar dit inte kommer till sin rätt där, eller inte trivs. Det kan vara så att två åker till ett ställe och den ena trivs jättebra och den andra säger "jag vill inte vara här" – så är det ju alltid när det är människor inblandade.

Eleverna åker tillbaka till samma ställe igen i mitten av januari och kommer tillbaks till skolan i mitten av maj. Då har de två och en halv, tre veckor tillsammans för att knyta ihop säcken.

– Det handlar om vad du har varit med om, men ännu hellre – vad har hänt med dig i det som du har varit med om? Hur har det påverkat din bild av dig själv, din bild av Gud? Har du med dig någon erfarenhet från den här tiden som du känner att

du absolut inte vill förlora i ditt liv? Det handlar ofta om att arbeta sig in i djupa relationer. Och en följdfråga: Den här erfarenheten som du absolut inte vill mista – hur kan du omsätta den i den situation du är, i en alldeles vanlig församlings-situation? Det är inte så lätt. Det hade Mikael Göth också sett – att det finns människor som aldrig landar i Sverige igen. Man kommer hem till Sverige men finner sig aldrig tillrätta, efter ett tag åker man iväg till ett annat ställe ett år, och så fortsätter det. Och det är ju ingen höjdare. Under den sista fasen lägger vi fokus på att hjälpa människor att förstå en del av det som hänt, men också på att försöka hjälpa dem att tänka kring vad gör jag med det här i mitt fortsatta liv? Den här erfarenheten jag gjort, den måste ju i rimlighetens namn gå att tillämpa i Sverige också.

Stefan tror att bibellinjen ger eleverna en erfarenhet.

– Många slutar med en överraskande bild av sig själva. De flesta slutar med en överraskande bild av Gud och trons liv. Jag hoppas att de i maj månad lämnar oss med en smak av att det här är ett spännande liv att leva, inte så enkelt, rätt så grått, rätt så mycket vardag, men det är ett spännande liv att leva. Inte för att

...på väg till Kenya

det är så mycket toppar och såna "peakexperiences" utan därför att det mitt i vardagslunket – det är ju vardagslunk det handlar om – där finns Gud. Jag hoppas att de har med sig redskap med vars hjälp de kan tänka kring tron, tänka kring vad det är att vara kristen. En slags verklighetsnära tro. Det handlar om att nötas och slitats mot människor och upptäcka att det är så här livet ser ut, det är så här det är att tjäna Gud. Det är inte så hiskeligt fascinerande alla gånger, men det är väldigt rätt.

Text och foto: Helena Dahlberg

Anna Wing är en av dem som går bibellinjen det här läsåret. Hon skriver om varför hon sökte sig till Glimåkra bibellinje.

Jag heter Anna Wing, är 23 år och kommer ifrån Borås.

Efter studenten har jag varit mycket på resande fot. Jag hade turen att få arbeta på ett kristet café i Jerusalem innan det blev för oroligt där. Ett år jobbade jag som aupair i Philadelphia, i USA, sedan har en kompis och jag gjort en rundresa i Thailand, Singapore, Indonesien och Australien. Som du förstår så har jag mest sett världen ifrån en turists ögon och när jag har rest så har det tänds en önskan att verkligen få komma in i människornas vardag och kultur genom att få arbeta och leva tillsammans med dem.

Förra läsåret gick jag på Glimåkra gosselinje och fick då höra om bibellinjen.

Eftersom jag är uppvuxen i en församling så har jag burit med mig en längtan att få arbeta för människor på något sätt och samtidigt få föra ut evangeliet i världen.

Vi har under de sex veckorna som vi gått på Glimåkra fått fördjupa oss i vår kristna tro och lära. Ämnen som troslära och bibelkunskap har bland

annat stått på schemat. Vi har också läst lite om det land och den kultur som vi skall besöka. Självklart kunde vi ha läst mer men jag känner mig ändå redo att bege mig i väg. Det känns skönt att ha skolan som ett stöd bakom sig när man beger sig. Vi kommer ju också att via internet ha distansstudier.

Jag önskade att få komma till Kenya för jag hade hört att kyrkan där arbetade med hemlösa barn och jag har trivts med att arbeta med barn här hemma mellan resorna. Nu visar det sig dock att arbetsuppgifterna är lite blandade. I Malindi drivs förutom arbetet med hemlösa barn ett aidsprojekt. Den lutherska kyrkan som vi arbetar i engagerar sig också mycket för de prostituerade kvinnorna som finns i området. Så exakt vad mina arbetsuppgifter kommer att innebära vet jag inte förrän jag kommer på plats men att få föra ut evangeliet i och genom sitt arbete är min största önskan och uppgift.

Jag och min kamrat Mia som också gick på gosselinjen förra året kommer att bo i Malindi norr om Mombasa vid Indiska Oceanen. Vi kommer att vara borta i sex månader, vilket både känns kort och långt.

Jag hoppas att min resa kommer att ge mig en vidare syn på människor och människors värde. Att ingen människa är för mer än en annan. Alla är vi beroende av varandra och alla har vi något att ge.

Jag längtar att få lära av de människor som jag kommer att möta under min vistelse i Afrika.

Med vänlig hälsning,
Anna Wing, med Glimåkra bibellinje i Kenya

EFS Missionsförening i Hörby firar 100 år Välkommen till Jubileumshögtid

Lördagen den 15 november kl. 19
samkväm, sång och musikkväll med Kings Street Gospel m. fl.

Söndagen den 16 november kl. 14
Jubileumsgudstjänst

Medverkan av tidigare pastorer i Hörbykretsen
Karl-Göran Hallabro, Torgny Carlsson
samt distriktsföreståndare Paul Persson

Tid me

– elle

– Jag saknar marginaler. En sån sak som hemgrupper blir område för diskussion och prioritering. Det handlar om en timme per vecka, men man har inte 10 timmar per vecka att bara plocka av. Fixar man det har man aldrig städat hus eller strukit skjortor, säger Andreas Dankel.

Malin och Andreas Dankel är föräldrar till Otto, 5, Ebba, 3, och Hugo, ett år gammal. De berättar att deras första barn var en känslomässigt väldigt stor grej, men att deras förhållande till tiden inte ändrades särskilt mycket.

Malin: Den stora omställningen kom när vi fick Ebba, vårt andra barn. Ett barn får man med sig överallt, men helt plötsligt har man två händer för lite – om man själv ska ha in två sovande barn ur bilen.

Andreas: Med ett barn kan man fortsätta spela squash eller vad man nu vill, men när man har flera barn blev det inte längre en självklarhet att åka iväg och träna. Sen är det nog beroende på hur krävande barnen är.

M: Otto var rätt stökig första månaderna, men bara efter ett halvår började han sova väldigt bra. Då fick man dels mer struktur eftersom man kunde lita på att han sover på kvällarna och så fick man sin vuxentid.

A: Vi är ändå rätt lyckligt lottade. Våra kvällar är rätt lugna efter halv nio.

M: Men vi har varit rätt hårda med läggtider, för vi har haft behov av egen tid – för att orka med dagarna. Man behöver lite luft helt enkelt.

A: Man har ju samma antal timmar

som innan men hur man prioriterar dem ändras.

De konstaterar att de gör samma saker som tidigare men i mindre utsträckning och mer välplanerat. Det går bort mycket sport; innebandy, squash och löpning. Nu blir det i bästa fall en gång i veckan mot tidigare kanske fyra.

M: Men den största förändringen är sömnen. Man har inte den tid att sova som man vill ha. Jag behöver sömn.

A: Nu sover man kanske två, tre timmar mindre. Det är flera år sen jag var utvilad.

M: Att sova länge är att sova till åtta.

A: Eller om ens fru går upp och låter en sova längre.

M: Man får turas om med det. Men den känslan av att vara utvilad, jag vet inte när den sist infann sig.

Det är bara när vi pratar om sömnen de blir lite drömmande, annars verkar Andreas och Malin stå på jorden i hur de prioriterar sina timmar. Generellt är det den egna tiden som går bort, som att gå själv på stan, något Malin kan sakna.

M: Jag kan sakna att bara få vara. Då man inte behöver göra något, inte visa hänsyn, till någon.

A: Jag tror det skulle vara kul att renovera en veteranbil, eller att spela golf, men det är helt främmande i livssituationen – men om det är något man längtar efter? Det kan komma en tid i livet när man får göra det. Eller med barnen när de börjar sporta.

Malin berättar att hon kan sakna att vara med i en böne- eller hemgrupp. I många år var de med i en bönegrupp, men när de fick barn blev det svårt.

M: De flesta var i samma situation som oss, med små barn, så det blev svårt att få ihop gruppen. Så det har fått stryka på foten. Samtidigt har vi blivit duktigare på att gå på högmässa, det har blivit viktigare. I början när vi kom till Malmö var bönegruppen viktig. Den hade hög prioritet. Nu har högmässan och kören tagit över det.

Tidigare var de mer engagerade i Gospel Co, de satt med i styrelsen och i trivselkommittén. När Hugo var nyfödd hade de ett uppehåll från

d barn

med barn = utan tid?

kören och nu när de sjunger igen har de planerat in barnvakt för varje övning under hela terminen.

M: Man får planera på ett helt annat sätt nu. Man måste ligga före i tiden helt enkelt. En tjej här borta är bokad. Jag sprang över med alla datum och undrade när hon kunde. Det är nästan ett krav att vara ute i god tid, för det är så stressigt att ordna allt i sista minuten. Annars blir det att man ordnar barnvakt från gång till annan med andra aktiviteter, men man vill ligga före, två veckor eller en månad. Det är också ett litet pusslande bara om jag går ut och springer och Andreas ska på innebandy eftersom jag måste vara tillbaka en kvart innan.

A: Vi lever inte så spontant.

M: Vi har ju inte mormor eller farmor i närheten, så åker vi på något har vi oftast barnen med oss. Vi gör rätt mycket spontant men då är barnen med. Spontant för oss själva kan det bli efter halv nio, en bio vid nio.

Utöver jobbet och Gospel Co har inte Malin och Andreas några fler fast aktiviteter. Barnen har Skogsknyttarna, (som Mulle fast för yngre), Otto har simning.

M: Men sen gör vi mycket. Vi träffar kompisar. Vi har blivit bättre på att umgås med eller utan barn kanske bara över middagen på kvällen, spontant.

A: Vi ser våra barn slabba tillsammans.

Jag undrar om det existerar dötid för dem och vad det i så fall är.

A: Dötid är dumtid för mig. Om jag klockan tio jobbar en timme och efter det tittar på TV eller surfar en timme så är det dötid som kostar sömn, alltså dumtid.

M: Jag har svårt för frågan. Där vid nio se på något som inte ens är bra, men skulle jag läsa så skulle jag somna och sy (som jag tycker om) orkar jag inte.

A: Begreppet har trillat ur vokabuläret.

Sedan kan man undra över jobbet, barnen, tiden och samvetet. Malin berättar att hon just fått godkänt att gå ner i tid. Från och med oktober ska hon gå ner i tjänst, från 75 % till 60.

M: Det är ett steg för mig, för jag fixar inte tillvaron som jag vill göra, och för att vara trevlig och en väl fungerande mamma.

A: Jag kan ha dåligt samvete för att jag jobbar mycket. Jag är nog hemifrån 11 ½ timme per dag och sen jobbar jag en del hemma. Det känns tveksamt. Om tio år kanske jag funderar om det var bra. Samtidigt är det ett val vi gjort. Malin jobbar mindre och jag mer.

M: För mig var det tidigare självklart att jag skulle jobba 75 %. Och det funkade bra mellan Otto och Ebba. Nu känns det inte värt det. Jobbet får inte ta så mycket av mitt liv. Jag vill inte jobba så långa dagar. När nu jag sköter att hämta och lämna barnen, så blir det långa dagar för barnen. Det är svårt att hinna med allt. Jag kan bli så trött att jag blir grinig, eller får kort stubin, så jag har funderat på vad det är jag vill prioritera. Framför allt barnen och att det ska kännas roligt att vara med dem. Då kan man få dåligt samvete för jobbet. Men nu har jag bestämt att prioritera familjen – det var lite vända innan. Nu känns det jättebra.

A: Innan man har barn kan man aldrig sätta sig in i glädjen, eller hur tufft det kan vara. Tänkte man bara på hur tufft det kan vara skulle man kanske fundera på om det är värt det. Men man får kraft, någonstans ifrån.

M: Men om några år kan man kanske ha fler barn – men det är ju helt absurt att tänka så när man knappt fixar det här.

A: Det låter helt otroligt.

Text och foto: Helena Dahlberg

Vilken tid är din bästa tid?

Bästa tiden? Utan tvekan studenttiden därför att jag fortfarande var ung, tog in intryck, inte hade bundit mej vid materiella ting och kunde leva ett förhållandevis enkelt liv.

Inge Wahlquist, Hässleholm

Vår och sommar helt klart! Ger frihet, värme och glada människor.

Inger Svensson, Hässleholm

Min bästa tid? Det är när jag får vara med familjen men också när jag får vara bland vänner i Tanzania.

Ingvar Persson, Örkelljunga

Min bästa tid är när jag får vara tillsammans med barnbarnen.

Kerstin Lundström, Sölvesborg

Min bästa tid är dels t.ex. kväll efter en arbetsdag på jordbruket, i skogen, bygg- eller reparationsarbete, trädgårdsarbete då man i lugn och ro ställer in eller i ordning redskap och verktyg och njuter av kvällen oavsett årstid. Dels när man ensam är på väg hem efter ett samtal med en i "skoskaften" nedtryckt människa och många svåra saker har kommit fram och då man åtminstone hoppas att man har fått vara till någon hjälp.

Lennart Björk, Bjärnum

Min bästa tid är just nu – beroende på Anna 5 månader!

Elisabet Aronsson, Hässleholm

Nyfiken på Ingegerd i Lund

Jag har träffat Ingegerd Larsson och fått en pratstund med henne. Hon berättade om sin bakgrund, sitt stora intresse för EFS och dess mission.

Här följer bara ett axplock ur den myckna kunskap som Ingegerd tagit till sig, under ett mer än nittioårigt liv.

– Jag är uppfödd i Södermanland, tre mil söder om Södertälje. Distriktet i Mellansverige var inte så stort, men det fanns en predikant som kom och hade möten i skolorna och i hemmen. Vi fick också besök av folk från Hagaberg, eftersom det inte var så långt därifrån.

– Hur hamnade du i Lund?

– Jag hade jobbat som hembiträde tidigare, men också med äldre människor. Efter min konfirmation önskade jag att få gå på Hagaberg. Men då fick jag jobb som hembiträde och det varade i fjorton år, och efter detta fick jag gå och studera i sju månader på Hagaberg. När jag var där ringde husmor till mig, och sa att en äldre dam i Stockholm hade mist sina båda jungfrur. Husmor frågade mig om jag ville ta det jobbet. Jag ville inte gärna åka till Stockholm, men lovade ändå att ta jobbet. Den här damen som jag skulle jobba hos var en mycket intressant dam. Hos henne fick jag lära känna många av EFS:s profiler på den tiden. Jag fick också vara med i Betlehems kyrkan och lära känna ungdomarna där, och träffa många av dem som senare blev missionärer. Tiden i Stockholm var lärörrik. Jag bodde då i ett fyrfamiljshus som senare skulle säljas. Då flyttade jag tillbaka till mina syskon. Därefter gjorde jag ett besök hos några vänner i Lund, och fick tips om en ledig lägenhet på Lilla Tvär-

gatan i Lund, och den tog jag. Det var så jag hamnade i Lund.

– Hade du samma yrke som innan du kom till Lund?

– Jag träffade Astrid Nilsson och hon tyckte att jag skulle gå och fråga syster Beatrice om det inte fanns nåt jobb i åldringsvården, och där fanns det jobb för mej.

– Du har varit EFS trogen i alla år?

– Ja, det har jag, ända sen jag var liten.

– Med ett långt perspektiv på livet. Vad tror du om det som händer idag runt omkring oss?

– Att Jesus lever trots allt elände som finns, det är min tröst. Jag skulle så gärna vilja missionera bland de äldre, men det är svårt, och man vill inte vara påträngande. Man vill ju tala om vad man själv har upplevt.

– Jag förstår att du brinner för missionen. Varför?

– Det var en bok som lästes i mitt hem, långt innan jag kunde läsa. Jag låg på golvet och lyssnade när andra läste ur den här boken som handlade om en kvinnlig missionär från Skottland. Jag var imponerad över hennes sätt, att som kvinna missionera bland de infödda, där en del av dessa var kannibaler. Efter femton år kom det ut en manlig missionär, som var prästvigd och kunde döpa dem som blivit kristna. Det som egentligen började min kärlek till missionen, var en kväll när pappa läste ur missionstidningen, som innehöll ett brev från Rosa Holmer i Eritrea. "Alla vill att vi ska be för dem, men man kan ju inte be för alla", slutade pappa med. Då tänkte jag; "tänk om det finns missionärer som ingen ber för". Då bad jag – gode Gud välsigna alla missionärer.

Larsson

– Har du varit ute på missionsfälten någon gång?

– Ja, när jag hade varit i Lund rätt många år så var det en kvinna som bodde hos Behrens, som jag tog hand om när de var i Etiopien. Men efter några år när jag skulle fylla sextio år, ville denna kvinna att man skulle samla ihop pengar till mig, så att jag kunde resa ut. Jag hade ju min syster därute. På min lilla lön var det inte tänkbart att åka iväg. Men Lydia, min syster, tyckte att jag skulle vänta till året därpå. Då skrev jag in mig i svensk-etiopiska föreningen för att åka med en billig resa. Lydia och jag hade bestämt att jag skulle resa på sommaren. Men denna resa blev framflyttad till oktober eftersom det inte fanns tillräckligt många som ville åka på sommaren. Men jag åkte reguljärt flyg och kom ut till kejsarens 80-årsdag i juli, och åkte hem i mitten av december. Jag var ute i nästan ett halvår.

– Hur kändes det att se missionen på nära håll?

– Andra tyckte att det var annorlunda att se missionen på nära håll, men jag tyckte att det var som jag

hade tänkt mig. Lydia mötte mig på flygplatsen. Sen åkte vi vanlig landsvägsbuss och besökte bland annat Backo och Nedjo.

– Hur tror du det blir när t.ex. etiopierna själva tar över ansvaret för missionen?

– Vad jag har hört från missionsfälten så önskar man att svenskarna ska vara kvar, även om det inte är möjligt på alla platser. Det finns så många hedningar i Lund, så varför tala om andra delar av världen. Här i Lund kan de få en bibel, de kan gå i kyrkan. I andra delar av världen finns inte dessa möjligheter. De får inte reda på om Gud och Jesus. Vi ska inte sluta att missionera.

– Brukar du gå till kapellet?

– Jag det gör jag. Men jag går också till Laurentiistiftelsen. Men jag tycker inte om att det har blivit lite katolskt där. Jag var där och då ringde man i klockor vid nattvarden.

– Framtiden för den nya föreningen i kapellet. Vad tror du om den?

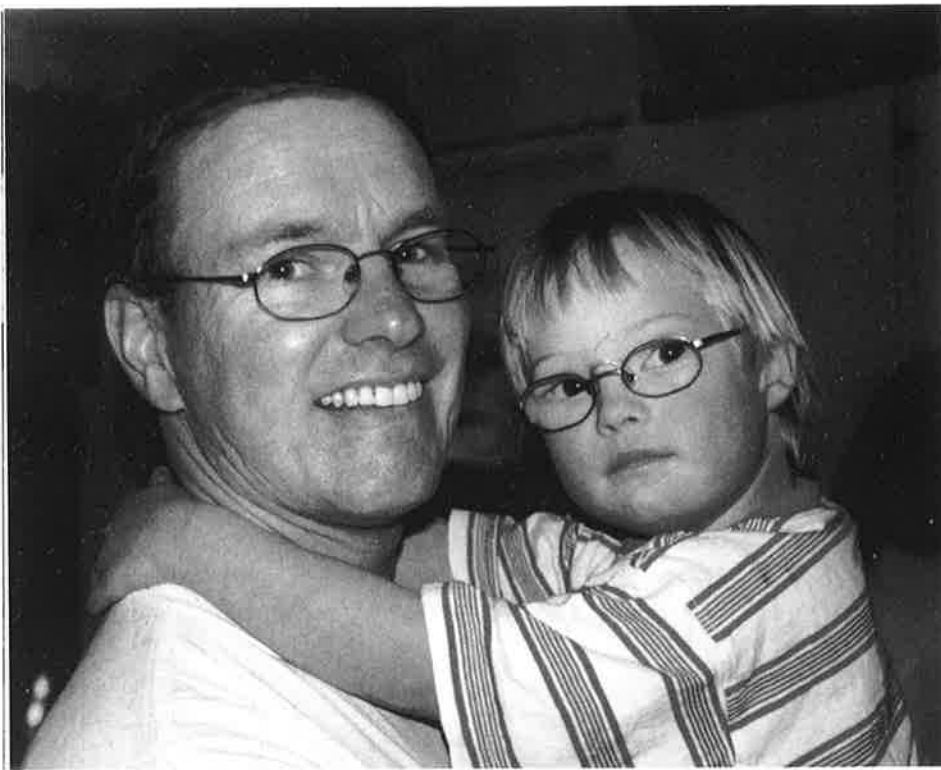
– Blir de bevarade hos Gud, så tror jag gott om framtiden. I våras hade man ett vittnesbördsmöte, och då var det många som vittnade. Jag fick

också tillfälle att vittna, om att älska och förlåta varandra, och att hålla ut. Det var nog någon mening med att den "gamla" föreningen skulle ta slut, för att det skulle bli något nytt, när man nu ser det i efterhand. Huvudsaken är att de icketroende får någon som tar hand om dem. Det är också några stycken, som genom Alpha-kurser har kommit tro.

– Vad tror du om samarbetet mellan EFS och Svenska kyrkan?

– De som startade det, trodde säkert väl om detta. Om EFS tror att de ska vinna ekonomiskt på detta, då börjar de i fel ände. Guds verk går inte fram av att vi får några ekonomiska fördelar. Annars har jag inte något emot detta. De första som startade EFS ville ju ha en förnyelse i Svenska kyrkan.

Text och foto: Per Andersson

Richard med sonen Johannes.

Välkommen... Richard Bryhagen

– nyanställd barn- och ungdomsledare
på S:t Mikael i Ängelholm

Richard är 40 år, bor i Förslöv tillsammans med hustru Åsa och sönerna Johannes 8 och Tobias 5. Johannes är född med "en kromosom för mycket", så Richard vet var det är att vara pappa till ett barn som är annorlunda.

Yrkesmässigt är han en mångsysslare. Han har jobbat i tillverkningsindustrin med snickeri och metall. Nu senast kommer han från tre år som handledare/vårdare på en daglig verksamhet för förstånds-handikappade.

Rickard kommer inte från en kristen miljö. Han blev troende då han var i 20-årsåldern. Sedan dess har han på olika sätt varit engagerad i arbetet med att gestalta tron. Alltid i ekumeniska sammanhang. "Jag kän-

ner mig hemma i olika miljöer men har efter hand närmast mig Svenska kyrkan alltmer." Tidigt blev han intresserad av drama. Självt minns jag hur han och Åsa kunde fånga barnen på EFS-kyrkan på Villagatan med sina annorlunda familjegudstjänster. Under åren 1992 - 95 var de engagerade i Kreativ Mission, bodde i ett ekumeniskt kollektiv i Laxå med 60 deltagare från 20 länder. Reste runt med dramagruppen Dropparna. "Gatuteater var det mest spännande. Att stå där mitt i det brusande livet, kanske beröra någon som vandrar förbi och ibland få inleda ett samtal - det är mycket speciellt."

Men Ängelholm är inte Paris, London eller Bukarest. Här går det lugnare till. Varför sökte du jobbet på S:t Mikael?

När jag såg annonsen tänkte jag:

"Vilken utmaning, så spännande – att få vara med och visa unga människor vilket värde tron har för dem. För mig handlar det inte så mycket om att övertyga som att möta dem som vill med vad Gud betyder för mig, så att de blir berörda. Kanske kan min erfarenhet av drama vara ett tillskott i kyrkans verksamhet. Framför allt handlar mitt jobb om att vara närvarande och finnas till hands där barn och unga rör sig. Det är viktigt att de känner sig sedda och respekterade just sådana som de är."

Birgitta Bemark, Vejbystrand

Tältgudstjänster i Svensköp

Det kändes som en lövhyddohögtid, fylld av glädje för vår förening, när vi under julisommarens två första veckor samlades till tältgudstjänster i Svensköp. En tradition sedan 50 år tillbaka för EFS missionsförening på platsen.

Vad betydde det att det i år regnade den första veckan, tältet var ändå fullsatt, och det sammanbyggda serveringstältet rymde alla som ville fortsätta gemenskapen kring kaffekoppar, en glass eller nygrillad korv. Lasse Bertilsson hade trotsat regnet och iförd regnställ stått ute och grillat.

Första veckan medverkade olika talare och sångare däribland under två kvällar domkyrkokomminister Carl-Erik Sahlberg från Sankta Clara kyrka i Stockholm. Han hade tagit med två medarbetare Elise Lindqvist och Allan Sundling. De predikade och berättade från sina egna liv och sitt arbete i Sankta Claras församling. Allan Svensson med sina sångare medverkade första kvällen och Birgitta Sjöstrand och Arne Castell under söndagen.

Andra veckan medverkade enligt tradition Karl-Gustav Larsson. Detta år uppehöll han sig i profetens Joels bok. Dan-Inge Olsson och Annika Westergaard svarade för sången under vardera två dagar, och gudstjänsterna leddes båda veckorna av svensköpssoonen Carl-Axel Ohlin. Barnverksamheten i den intilliggande ladan, som Torsten Persson startade upp för några år sedan, basade nu Ingrid Nilsson för. Det var sammanlagt 100 barn som fick delta

i de olika aktiviteterna under tiden föräldrarna deltog i gudstjänsterna. Bortåt ett par hundra från när och fjärran kom varje kväll till tältet för att lyssna. Många körde flera mil kväll efter kväll från hela Skåne. De goda kollekterna vittnade om offerviljan hos åhörarna.

Om någon undrar hur föreningen kunde hårbärgera de medverkande kan vi berätta att det numera finns en nyrenoverad lägenhet i missionshuset, och det gladdes när Carl-Erik Sahlberg sade att han aldrig tidigare varit någonstans, där det varit så välorganiserat. Men så har vi också en byggnadsingenjör och arbetsledare till ordförande i föreningen.

Vad är orsaken att så många kan samlas under ett par sommarveckor på en skogsäng på Linderödsåsens slutning? Är det männe, att gudstjänsterna under decennier varit omslutna av förböner! Är det männe att de som förkunnar Guds ord har fått kunskapen och visheten att sammanknyta Gudsordet i Gamla och Nya Testamentet och låta budskapet landa i vår tid! Också sången hade ett fulltonigt budskap.

Det känns som det finns en längtan i vår tid efter en central och bibeltrogen förkunnelse, som är Kristuscentrerad och vibrerar av kraft.

Efteråt sades bland besökarna att tältserien tog slut alldeles för fort, ändå hade den pågått under sammanlagt 10 dagar och skänkt välsignelse och vederkvickelse till många och uppmuntrat ett 15-tal glada och trötta medlemmar i en av våra små missionsföreningar.

Elsa P Nilsson, Hörby

Vilken tid är din bästa tid?

Jag har en bra pensionärstid, men min bästa tid det var när livet var fullt av möda och arbete. Hälsa, krafter och tid räckte till för arbetet på vårdhemmet Ekeliden, hemmet och föreningslivet. Det har varit ett rikt liv trots mycket arbete – alltid fyllt av stor arbetsglädje. Förstår inte att jag hann med. Kanske därför att det var så roligt!

Magda Tyrberg, Hässleholm

Min bästa tid, ja med lite eftertanke, är det nog de förmiddagar, som jag är ledig från jobbet.

Då kan jag, om det är rätt väder, pyssla lite i trädgården. Om inte Benjamin är på dagis, så får han vara med och "hjälpa" till lite, och det tycker han är kul.

Kristina Ek, sjuksköterska på prematuren i Lund

Min bästa tid är här och nu; att slippa alla måsten, att få njuta av en åpromenad, att umgås med nära och kära, att få tid till stillhet och eftertanke.

Ulla Johansson, Ängelholm

Fick jag välja en favoritårstid så skulle det bli julen. För mig är julen ett "allt-i-ett" paket. Den innehåller allt från glädje, spänning, förberedelser, firande till sorg, saknad och städande. Det bästa med julen är dock att jag kan gå i kyrkan nästan varje dag och jag påminns om att Jesus finns på jorden. För mig är julen ett lockbete som gör det värt att sega sig runt resten av året.

Anette Mårtensson, Hässleholm

Tobias Månsson på Lia

I början av juli ringde jag på på den för mig helt nya expeditionen i Hässleholm. Paul hade bett att få träffa mig. Vi skulle tala om min framtid. Efter att ha gått det treåriga programmet på Johannelund, som är en utbildning till att bli pastor i EFS, valde jag att flytta till Norge för att bo och arbeta på Lia Gård. Paul ville att jag skulle berätta mer om det. Samtalet avslutades runt fikabordet tillsammans med de andra på expeditionen. De bad mig skriva om Lia Gård i Livsluft och gav mig några frågor att besvara. Nu sitter jag på Lia Gård och skriver till Livsluft.

Hur hamnade du på Lia Gård?

Sommaren 1996 fick jag besök av en kusin. Han hade varit en vecka på Lia och bestämt sig för att vara där under ett års tid. Jag fick lust att göra detsamma. I augusti 1998 flyttade jag dit för att vara volontär, eller som vi säger här: husmann. Det var som sagt för ett års tid jag bodde här då och kanske är det någon som minns att jag skrev lite i Livsluft om det då. Då var Lia Gård en plats som jag passerade på väg mot Johannelund. Jag hade en önskan om att jag med mitt liv skulle tjäna Jesus och Johannelund var den givna språngbrädan, men för att få lite mer av insidan av kyrkans arbete valde jag att bo ett år på Lia först. Jag ville lära känna Jesus mer, sa jag då. Jag flyttade från Norge och Lia Gård direkt till Uppsala och Johannelund för att studera på det treåriga programmet. Och efter att ha jobbat ett år mitt i studierna tog jag min examen vid Johannelund i våras och sedan flyttade jag hit igen.

Var det ett självklart val nu?

Finns det självklara val? I stort sett under hela min tid i Uppsala har jag burit med mig frågan om vad jag skulle göra efter utbildningen. Att flytta hit var ett av alternativen som jag själv uteslöt ganska tidigt. Att bli pastor i EFS var ett annat alternativ. Efter att ha växt upp i EFS och ha fått min andliga fostran i EFS så tycktes ju vägen utstakad. Att så småningom bli vigd till präst var däremot inget som jag såg fram emot. För ett år sedan fick jag en förfrågan om jag kunde tänka mig att bosätta mig här under en lite längre tid än ett år. Efter att ha funderat över det under hösten bestämde jag mig för att flytta hit och bo här i fyra år.

Men vad är Lia Gård?

Det är en retreatgård som ligger långt upp på en skogsklädd åsrygg. På kanten av en ås som sluttar brant ner mot en sjö. Lia eller Lien som det hette i äldre dagar betyder, precis som på skånska, backe. I mitten av sjuttioalet flyttade familjen Bø hit. Ingeborg och Sigmund Bø hade en längtan att få bruka sina liv i Guds tjänst och när de flyttade hem från Nigeria efter sex år som missionärer flyttade de hit till Lia Gård, en släktgård som stått tom sedan femtioalet. Efter några år hade de sin första familjeretreat på gården. Allt skedde då i deras eget boningshus på gården. Nu tjugofem år efter att den första familjeretreaten anordnades har Lia Gård blivit väldigt annorlunda. De fyra sönerna är alla vuxna och utflugna, den gamla ladugården är ombyggd till gästhus med samlingsrum, matsal, flera lekrum, kontor med mera. Visthuset är helt omgjort till kapell, ett litet skogs-

kapell är byggt och en helt ny retreatanläggning är uppförd med bland annat en liten kyrka. Varje år bjuds det in till ungefär femton familjeretreat och utöver det anordnas ytterligare en del familjeläger med mer eller mindre retreatprägel. Dessutom anordnas vuxenarrangemang utöver det och det är i stort sett arrangemang varje vecka utom under advents-, jul- och nyårstiden.

Vi är fyra personer som bor här fast och vi lever en form av kommunitetsliv. Det är Ingeborg och Sigmund Bø som äger gården och har huvudansvaret för den och utöver dem är vi två till som bor här fast. Stommen i livet på gården är att vi har bönegemenskap, måltidsgemenskap, arbetsgemenskap och även en del gemensam fritid emellanåt. Tillsammans vill vi hjälpas åt att erbjuda en möjlighet att komma avsides tillsammans med Herren. De människor som söker sig hit kommer från i stort sett alla tänkbara kristna sammanhang. Från ortodoxa kyrkan till olika frikyrkosammanhang eller missionsrörelser.

Om jag har en anställning här?

Jo, det kan man säga. Det är ett jobb jag har och vi har satt upp riktlinjer för arbetstid och ledighet. Jag får en lön och jag kommer att få ett visst ansvar. Men det är mer än en anställning för mig. Lia Gård är också mitt hem sedan jag flyttade hit och det är här jag lever och bor. Ett hem som många olika människor strömmar förbi. De gör ett kort stopp hos oss och fortsätter sedan vidare.

Gård i Norge

Vad ska jag göra här?

Än har vi inte slagit fast helt och hållet vilka arbetsuppgifter jag kommer att ha huvudansvar för, men jag kommer att få ägna mig åt att leda retreatar, själavård och så småningom andlig vägledning. Jag kommer att få en viss utbildning under min tid här på gården inom de områdena. Dessutom kommer jag att få ägna mig en hel del åt musik. Hela tiden är det mycket praktiskt arbete som skall göras från kontorsarbete till köksarbete och städning. Dessutom är det mycket hantverksarbete i form av underhåll av byggnader och utemiljön samt en del nybyggnation. Allt det praktiska hjälps vi åt med.

Kontakt med EFS?

Den är inte så stor. Vi är sammanlagt fyra johannelundsstudenter som har varit volontärer här, och min förhoppning är att det ska kunna få lov att växa fram en medvetenhet om ensamhetens och stillhetens plats i bönen och i kyrkan även inom EFS. Att det ska få växa fram former som ger hjälp och stöd för det andliga livet och relationen till Gud och gör det möjligt att växa på djupet än mer. Hur? Det vet jag inte. Kanske är det att jag bor här i fyra år ett steg på den vägen. Det är dessutom någon form av samarbete på gång med EFS i Västerbotten som eventuellt ska försöka anordna familjere retreatar. Paul är också intresserad och har undrat om möjligheten finns för intresserade medarbetare i EFS i Sydsvrige att åka till Lia för att få se vad det är.

Dessutom försöker jag få hit några av de bibelskoleelever som skickas ut från Glimåkra folkhögskola. Ste-

fan Johansson och jag har varit i kontakt och hoppas på att få till ett samarbete. På Lia Gård har vi ett ständigt behov av människor som kommer hit och hjälper till under kortare eller längre tid, och om någon som läser det här blir intresserad går det bra att ta kontakt. (Det får du via vår hemsida på internet, som har adressen www.liagard.no. Den har varit under omarbetning under sommaren och just nu vet jag inte när den blir färdig men du är välkommen att besöka den. Det går att skicka e-post hit på adressen retreat@liagard.no.)

Vad gör du när du längtar hem?

Jag vet inte om jag kan svara på den frågan än. Kanske har jag varit här för kort tid för att längta hem. Men annars är det mycket annat jag längtar efter. Förresten så äter jag kanske lite glass. Norsk glass är jättegod, inga mjölkсурrogat där inte. Chokladen är tyvärr inte bättre än i Sverige. Mjölkkchoklad och åter mjölkkchoklad...

Vad vill jag med att bo här på Lia Gård?

Oj, så svårt att formulera. Få arbeta med kroppen, till exempel snickra, mura och gräva samtidigt som jag får möjlighet att möta människor och samtala om och fundera över vem Gud är. Det regelbundna bönelivet är viktigt för mig och gemenskapen. Men bönen och gemenskapen hänger ihop. Det händer saker med oss när vi ber, och det händer saker med oss när vi gör saker tillsammans.

Jag hoppas att människor som kommer hit ska få möjlighet att upptäcka mer av vem Gud är och vad ett liv med Honom är. Men inte i första

hand genom att jag berättar för dem utan genom att själv försöka ha det som det viktigaste i mitt liv. Kanske får vi då upptäcka tillsammans. Ibland får jag vara ett stöd och ibland är det jag som får stöd och blir ledd vidare. En gång gick vägen till kyrkan i bygden genom Lia Gård. Kanske övernattade man här för att resa vidare mot kyrkan dagen efter. Kanhända har också en del av pilgrimerna som en gång reste mot Nidaros passerat gården. Det är ständigt människor som passerar förbi här på Lia. Väldigt få kommer för att stanna en längre tid men jag hoppas att de som har passerat igenom Lia Gård får med sig något. Till exempel en fördjupad tro, ett förnyat hopp på den kärlek som bär oss, Gud, eller bara en vetskap om att de inte är ensamma i livet.

Så har jag skrivit min hälsning till Livsluft. När jag gör det kan jag inte låta bli att tänka på alla de olika människor som jag mött och som har varit en del av min vandring så här långt. Det är många av er som läser det här som har haft en roll i mitt liv under längre eller kortare tid. Jag undrar ibland vad som hade hänt om jag inte mött en av de människor jag mött. Kanske hade jag inte alls varit här i dag då?

Tobias Månsson

FÖR LIVETS SKULL – internationellt stifts

Med förväntan styrde 150 - 200 personer färden till Lund lördagen den 23 augusti i år. Förmodligen var det första gången som ett stiftsmöte av den här karaktären anordnades i Lunds stift. Det internationella inslaget präglade i stor utsträckning dagen.

Vid inledningsgudstjänsten i Domkyrkan ljöd Tanzanisk musik och sång under ledning av Festo Aganyila Bayabato och Novart Tayebwa Nyemenohi. Stiftets biskop Christina Odenberg hälsade välkommen och representanter från Sudan, Irland, Palestina och Tyskland framförde hälsningar.

Två verkstadspass om 45 minuter vardera avverkades i följd på förmiddagen. De innehöll 13 olika ämnen att välja mellan. Man kunde alltså delta i två, ett varje "timme". Under tecknad deltog i nr. 3 den första timmen. Ämnet var: "Utbildning - ett prioriterat område". Paul Persson, distriktsföreståndare för EFS i Sydsverige, delgav egna och andras erfarenheter från missionsstationen Bako i Etiopien. Bako har i stor utsträckning fungerat som utbildningsplats. Bl.a. kan nämnas lantbruksskola och blindskola. Kerstin Högelius, en av ledamöterna för EFS i nämnden för Svenska kyrkans utlandsarbete, inledde sitt anförande med att på band spela upp sången "Ljuvligt och kärleksfullt Jesus hörs kalla". Utifrån kallelsen går mission, diakoni, vittnesbörd och tjänst hand i hand. Om kärnan är Jesus Kristus behöver vi inte vara rädda för att bryta gränser. Vi fick ta del av erfarenheter från arbetet inom primärhälsovården i Somalia och Kairo. Där nöden finns där är hela jag. Verkstaden ifråga hade ganska stora grupper deltagare vid båda tillfällena.

Den andra timmen valde jag nr. 12 "Bibeln läst med andra ögon". Innehållet visade sig i hög grad överens-

stämma med ämnet och var både intressant och inspirerande och föranledde en hel del inlägg från gruppdeltagarna. Några av oss hade avvikande mening gentemot vissa slutsatser. Dessa båda verkstadstillfällen samlade något mindre grupper. Den följande lunchen avnjöts på Tegnérsmatsalar, därmed fick man åtminstone en gång i livet äta där.

Halvannan timme hade anslagits till panelsamtal under eftermiddagen och detta evenemang försiggick i Stadshallen. Tiden räckte inte till mycket mer än inledningen och de fem inledarnas inlägg över ämnet: "Mission i min kontext". Tre inlägg hölls på engelska, ett på tyska som tolkades till engelska och ett på svenska. På stencilen fick vi anförandena på svenska. Pastor Jefferys Sibrini Kayanga, stiftssekreterare i Lui stift i södra Sudan inom den Episkopala kyrkan, talade om att det är Lui stifts fasta övertygelse att det är dess centrala mission/uppdrag att erkänna Jesus Kristus som Herre över livets alla områden för en total utveckling av hela människan. I detta har stiftet förklarat krig mot människans tre fiender: okunnigheten, sjukdom, hunger och fattigdom, samt synd.

Rev. Barbara Fryday från den Anglikanska kyrkan på Irland talade om hur kyrkan i gången tid har missionerat i Tredje världen, särskilt i Indien och Afrika. På senare tid har man upptäckt att mission behövs där hemma också.

Visioner i en modern värld

I det arbetet har vänstiftsrelationen med Lunds stift betytt mycket. Församlingspedagog Monika Gross från kontraktet Halle-Naumburg i reformationens kärnområde i östra Tyskland pekade på de problem som råder med DDR-tidens ofrihet och lidande i färskt minne och svårigheten att finna en nyorientering i fri-

heten i det enade Tyskland med de villkor som råder där. Hon talade om letande efter visioner och möjliga vägar för vår framtid som Kristi kyrka i en sekulariserad, modern värld. Viola Raheeb, Betlehem, representerade kristna palestinier. Hon sade bl.a. att kyrkan i Jerusalem har hållit budskapet om inkarnationen och uppståndelsen levande i det Heliga Landet under de sista 2000 åren. Hon talade om en mission där tron lever, där mångfaldens rikedom är en verklighet, dialogens betydelse, diakonin i centrum, en profetisk röst ljuder m.m. Sammanfattande sade Viola Raheeb att kyrkan i Jerusalem och dess mission inte endast är livsviktig för sin egen överlevnad utan också livsviktig för oss. Hur framtiden gestaltar sig för kyrkan i Jerusalem är inte bara viktigt för dem som lever i det Heliga Landet utan även för kristna över hela världen.

Biskopen i Lunds stift, Christina Odenberg, uppehöll sig en hel del omkring förändringarna i Sverige under de senaste åren och att kyrkan har lyckats dåligt med att leva upp till sin roll i denna utveckling. Det gäller att gå från en sammanträdeskyrka till att bli en kyrka av gudstjänstfirare och att vara tydlig i förkunnelsen.

Festmessa

Nattvardsgudstjänsten kl. 16.00 var utformad som en festmessa. Processionen in, musiken och sången slog liksom an tonen för gudstjänsten. Sången som började med orden Masithi! Amen, siyakudumisa, som också sjöngs vid förmiddagens inledningsgudstjänst och som skulle bli, och blev det också, uttågssången vid denna gudstjänst, ljöd starkt och mäktigt. Biskop Odenberg svarade för inlednings- och beredelseord. Bibelläsning från Luk. 4:16 - 21 utfördes på engelska, arabiska och

möte i Lund

moru. Rev. Barbara Fryday predikade. Detta för att nämna något av det rika innehållet. Postludiet med kör, trummor och folkdansare (de som hade dansat in vid inledningsgudstjänsten) ledde uttåget ur kyrkan. Sången och musiken fortsatte en god stund utanför. Det är inte möjligt för mig att veta, men förmodligen har inte Lundadomen varit så fylld av trummors starka ljud och afrikanskt klingande sång någonsin tidigare som fallet var denna dag. Stundtals var verkligen kyrkorummet i bokstavlig mening fyllt av detta mäktiga lov till Herren.

Dagen/stiftsmötet avslutades med underhållande samvaro på Petersgården 18.00 - 22.00. Till Petersgården marscherades det direkt från Domkyrkan under sång och trummors ljud. Några axplock ur programinnehållet: Det började med att ett tiotal musiker utrustade med olika slag av marimbor utgjorde en välljudande orkester som därtill bjöd på många musikaliska verk. Andra grupper av musiker med olika kombinationer av instrument spelade också, dansgrupp, en snabbspelande pianist m.m. Servering där man när som helst kunde förse sig var ordnad. En icke oviktig fråga är om det i samband med ett möte För Livets Skull skall vara nödvändigt att servera alkoholdrycker? Samtidigt med program och servering utnyttjades naturligtvis tiden dessutom för samtal, både med de internationella gästerna och hemmafolket.

Lennart Björk, Bjärnum

100-års jubileum i Askeröd

Söndagen den 28 september firades jubileumshögtid i fint sensommarväder och med ett 80-tal deltagare. Alla välkomnades till ett festligt dukat och blomsterpryvt missionshus.

EFS-kören inledde högtiden med att sjunga flera sånger under ledning av Gunnel Hansson. Ordförande Agne Andersson hälsade välkommen och föredrog en historik, med tillbakablick på de gångna 100 åren.

Paul Persson talade om missionen här hemma och i systerkyrkorna i Afrika och anknöt till bildandet av missionsföreningar som då gav sitt stöd till utlandsarbetet.

Nu var ordet fritt – det tillfället tog några tidigare medlemmar, som talade om vad just denna förening betydde för dem och som hade varit till stor välsignelse i deras liv. Harry Norberg mindes med glädje alla de bibelstudiekvällar han haft i föreningen under årens lopp.

Efter ett gemytligt kaffesamkväm, togs det upp en kollekt som går vidare till missionen. Nu fick vi åter lyssna till EFS-kören som sjöng ytterligare några sånger.

Hörbykretsens tidigare pastor Torgny Carlsson talade och sjöng sånger till dragspel, varefter vi sjöng unisont psalm 30; Gud är trofast! Så ljöd sången...

Till sist tackade ordföranden alla som deltagit på olika sätt i högtiden. Efter bönen Fader vår och välsignelsen stod vi alla upp och sjöng psalm 300; O, hur saligt att få vandra...

Birgit Persson

Bibelhelg i Kungshult och Borlunda

För åttonde året inbjöd EFS missionsförening i Kungshult och Gårdstånga pastorat till bibelhelg i slutet av september. Temat för årets bibelhelg var "Sann befrielse" och talade gjorde EFS-präst Torbjörn Larspers, Eslöv.

Bibelhelgerna är ett tillfälle att tillsammans mer på djupet studera Guds ord och en möjlighet för missionsförening och församling att fördjupa sin gemenskap. Under lördagens bibelstudium i Kungshults kapell utgick Torbjörn Larspers från Lukas 4:16-21 respektive Johannes 8:36 och talade över befrielsen i Kristus. I samband med bibelstudiet sjöng kapellets kör och Jennie Ohlson spelade ett stycke på fiol. Efter mötet serverades kyrkkaffe. Bibelhelgen avslutades med högmässa i

Borlunda kyrka på söndagen då pastoratets kyrkoherde Jan-Olof Järvung var liturg och Torbjörn Larspers predikant. Vid högmässan medverkade även kyrkomusiker Inger Brorsson med solosång.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Kallelse till årsmöte för EFS i Sydsverige

EFS i Sydsverige håller årsmöte lördagen den 24 april 2004
i S:t Mikael kyrka i Ängelholm.

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

- ...
- 3.2.1 Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar. Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.
 - 3.2.2 Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud.
 - 3.2.3 Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal tillsvidareanställda medarbetare.
- ...
- 3.7 Motion skall inges till styrelsen senast fyra månader före årsmötet. Styrelsen skall avge yttrande över varje motion.

Program och tider presenteras i senare nummer av Livsluft och sänds ut med handlingar till föreningarna.

Christer Caesar, Ordf. distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

Till minne av Torsten Persson

Jag läser i Hultatorps juniorförenings protokollsbok från början av 40-talet. Några pojkar hade ordnat en charad, och vi andra juniorer skulle lista ut vad de två orden skulle bli. Snart hade vi hittat svaret på gåtan: FARBROR TORSTEN. Det handlade om Torsten Persson. Första gången han nämns i protokolls-boken kallas han missionärskandidaten Torsten Persson, men ganska snart blev det Farbror Torsten. Han kom cyklande, medverkade på vår samling, stannade över natten och trampade sedan vidare till nästa plats. Det var fest när han besökte oss. Han talade enkelt och klart, så vi kunde förstå och ta till oss budskapen. Han väckte hos oss intresse för missionsarbetet i Afrika. Han utstrålade kärlek och värme och äkthet, och vi älskade honom innerligt. Ändå blev han inte en idol för oss, för han lyckades genom sitt ödmjuka sätt att föra våra blickar från sig själv till Honom som han tjänade. Under Farbror Torstens tid som juniorsekreterare växte nybildade föreningar upp som svampar ur jorden. Det blev en blomstringstid för ungdomsarbetet, en blomning som bar rik frukt.

Efter några år tog Torsten farväl och åkte tillsammans med Elsa till Etiopien. Där fick jag mycket senare förmånen att bli mött på flygplatsen i Addis Ababa av just Farbror Torsten. (Jag fortsatte skämtsamt att tilltala honom så, och han log alltid så gott åt det.) Det var hos Elsa och Torsten jag fick bo under några veckor i Addis Ababa, medan jag akklimatiserade mig, så jag kunde resa vidare till Nedjo, där jag var placerad. Torsten var mig till ovärderlig hjälp och uppmuntrade mig mycket under dessa veckor.

Eftersom det jag skriver om Torsten inte är någon traditionell minnesruna utan istället personliga tankar om en god vän, så går jag inte i detalj in på var och när familjen Persson placerades på de olika missionsstationerna. Mycket kunde annars skrivas om det.

Liksom tidigare i Traktatsällskapet vann snart Torsten etiopiernas kärlek och tillit, och han fick bli till rik välsignelse på de platser han arbetade. Det var en sak som Torsten var bättre på än någon annan missionär, och det var att sprida litteratur. När

han var ute på resa hade han alltid böcker i bagageutrymmet, och vi brukade säga, att Torsten bara behövde öppna bagagelyckan för att folk skulle strömma till och köpa.

Efter avslutad gärning i Etiopien, fortsatte Torsten här hemma att verka för missionens sak, och försäljning av Backo-peppar och afrikanska souvenirer var del av hans verksamhet. Jag brukar förundras över att han hela tiden hade glöden kvar.

Nu har Farbror Torsten fått höra välkomstorden: "...du gode och trogne tjänare. Gå in i din Herres glädje!" Tomrummet är stort efter Torsten, men vi är många i Sverige och Etiopien som tackar Gud för allt han fick uträtta.

Filippa Esayas, Vittsjö

efsgården
Åsljunga

Juldagar 23-24 dec

Och över stad och land i kväll går julens glada bud...

Uppskattade dagar med program- sång och musik.

God mat och gemenskap.

Värdpar: Mary & Einar Persson

Nyårsdagar 28 dec – 2 jan

Jag vet inte vad som skall möta...

Dagar med program- sång och musik.

Nyårssupé

Vi vakar in det nya året och ser fyrverkeri över

Åsljungasjön

Värdpar: Astrid & Albin Olofsson

Bokning/info./programbeställning.

Tfn: 0435-46 0054, www.efsgarden-asljunga.com

rEFSat i dagstidningarna

Listers Blås jubilerar

Blekinge Läns Tidning hade 2 juni en stor artikel om hur Listers Blås firade sitt 40-årsjubileum. Den var signerad Yngve Andersson och en halvsidesbild av orkestern fångade läsarnas hela uppmärksamhet.

Jubileet firades i Lister Mjällby kyrka, där 85 musiker med dirigenterna Uno Hellgren och Martin Åsman tågade in. Uno Hellgrens egenhändigt komponerade Jubileumsfanfar var med i inledningen. Sen bjöds på ytterligare 15 musikverk av allt från folkmusik, jazz, religiös musik och negro spirituals.

Bland veteranerna som var med denna kväll märktes Ove Ohlsson. Konferencier var Jeppe Johnsson som en gång också spelat med i orkestern. Fest efter konserten hölls sen i Listerkyrkan där 150 personer var samlade. Ett festligt inslag i samlingen var en mannekänguppvisning av orkestermodet genom 40 år.

En av de medverkande var Andreas Holm, som inte spelat i Blåset sen 1994 men nu fick vara med vid detta tillfälle med sin trumpet. Andreas har bedrivit teologiska studier i Uppsala vid Johannelund och universitetet och prästvigdes 15 juni i Skara domkyrka med pastor Holger Lundström som assistent, berättar tidningen.

Missionskyrkan och EFS under samma tak

Samgåendet mellan EFS och Svenska Missionskyrkan i Sölvesborg har fortskridit och i Blekinge Läns Tidning 2 juli berättas om detta. Förhandlingarna är emellertid inte avslutade och en ny tidtabell för samgåendet har uppsatts.

I artikeln presenteras pastor Staffan Andersson, som är bosatt i Kristianstad och har 15 % av sin tjänst i Sölvesborg. Han predikar i söndagsgudstjänsten och stöttar ungdomsarbetet.

Konfirmander på EFS-gården i Åsljunga

Tidningarna borta på västkanten, Helsingborgs Dagblad, Nordvästra Skånes Tidningar och Landskrona-posten har en gemensam söndagsbilaga. Där presenterades i en stor artikel 27 juli konfirmandverksamhet på Åsljunga. Inledningsvis berättas om hur konfirmanderna spelar upp ett drama om den barmhärtige samariten. Det är Viktoria Gudmundssons elever som bjuder på detta drama. Magnus Lennartsson som jobbar som pastor i Ängelholm berättar att det brukar vara ca 30 konfirmander, men trycket har varit hårt i sommar så nu är det några fler.

Mark Rubin från Klippan har en intressant synpunkt. Han säger till tidningen:

– Det positiva med konfirmationsläger är gemenskapen - att man kan bada och ha kul tillsammans. Eftersom vi inte har så mycket kontakt med omvärlden finns det gott om tid för att tänka. Det fäster liksom mer då, det vi pratar om.

Skating, sandslottsbyggande, musik, drama och bild är sådant man sysslar med på fritiden. Den enda nackdelen med konfirmationen är att den är lite dyr, tycker någon. Priset för de tre veckorna är 7000 kr. Ändå gäller det att vara ute i god tid om man ska få plats, säger Julia Noack som anmälde sig för tre år sedan till konfalägret.

Polis predikade på parkens parkett

Den rubriken satte Norra Skåne på en artikel 4/8 :Det gällde den gudstjänst som var i Hässleholms hembygdspark på Kristi Förklarings dag, där polisen Kurt Pernetun predikade om att Gud hör bön och om böns kraft och betydelse. "Räkna med Gud och be regelbundet", var en av de uppmaningar som skribenten Bertil Nilsson fastnade för. Mötesledare var Mattias Folkesson

och syskonen Lars och Ann Lindkvist medverkade med sång och musik.

"Hon är missionär av gamla skolan"

Så skriver journalisten Elin Persson i Hallandsposten 6 augusti och det handlar då om Ulla Kagali, född i Bjärnum och sen flera år verksam i Ilembula, Tanzania.

Med en varm kristen tro som bakgrund och en utbildning som sjuksköterska och barnmorska är det nu främst som vårdlärare Ulla arbetar. Hon är gift med Dickson som är tanzanier och arbetar som läkare. Om kontakten med folket i Tanzania säger Ulla:

– Jag har faktiskt aldrig känt utanförskap mot tanzanierna. Kanske för att jag försökt ta lika mycket kontakt med dem som med de andra européerna som bor där. Jag tycker det är hemskt viktigt med gemenskap mellan alla grupper av människor.

Journalisten låter också Ulla berätta om sin kristna tro, och hon säger:

– Många tror att Gud är hård och bara ser misstag. Egentligen är ju Guds kärlek konstant. Han vill ge ljus och mening och fylla människans innersta längtan. Ofta är vi kristna för dåliga på att förklara detta.

Om Tanzania säger Ulla att hon hoppas att det i framtiden ska bli mera självgående. Varken biståndet eller missionen får vara ett självändamål. Det ska aldrig bli permanent.

Ännu ett missionshus som tjänat ut

Det börjar bli alltför många föreningar som överlåter sina möteslokaler. I Ödåkra har man nu efter nära hundra år satt punkt för verksamheten i det egna huset.

Det blir privatbostad men kommer att bli q-märkt vilket innebär att det inte får rivas eller förvanskas.

I artikeln intervjuas den siste ordföranden Nils Gustav Nilsson som

berättar att det var 19 medlemmar kvar när verksamheten upphörde i fjor.

Syfsöreningen hade varit verksam och några ville fortsätta ett år till, men det visade sig sedan inte vara möjligt.

En del av inventarierna har övertagits av missionsföreningen i Allerum och mycket har skänkts till Heljaröds ungdomsgård, som kommer att ordna loppmarknad på de skänkte sakerna.

Birger Ohlsson, Bjärnum

Minnes-och högtidsgåvor

under september

Minnesgåvor till Ruth Vibergs minne

Totalt inkommet under perioden: 600 kr till distriktets olika verksamhetsområden

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

EFS-kyrkan Eslöv 100 år

Jubileumsgudstjänst
söndag 23 november kl. 10

Jan-Olof Edlund (pastor 1964-1975) predikar,
Prismakören

Välkomna!

HUR?

Ungdomsforum 2-5 jan
på Sundsgårdens fhs, Helsingborg

Nu är det dags för Ungdomsforum igen
– EFS ungdoms idékonferens.
Denna gång i Skåne!

Temat är HUR?
EFS ungdoms Riksarbetsgrupp skriver
i sin inbjudan:

... Visst vet vi vart vi vill? Vi vill leva nära Jesus, leva på det sätt som Han visade, och hjälpa andra att leva nära Honom. Rörelsen EFS har formulerat en framtidsvision, att EFS år 2005 bli en Kristuscentrerad, smågruppsbaserad och flexibel rörelse. Nu är det dags att fråga oss HUR vi kan nå fram, i våra egna liv och i EFS. Välkommen!

Ombud kan du vara om du är 16-28 år och medlem i EFS. Du anmäler ditt intresse till distriktet där foldrar och mer info finns. Tfn: 0451 - 38 80 72
Mail: annica.nordqvist@efssyd.org

efs-Gården
Åsljunga

Gåsamiddag

svartsoppa/sparrissoppa, dryck
äppelkaka & kaffe
Godisbord
lördag 8 nov kl.16.00,
söndag 9 nov kl.14.00
Pris 250:-
barnrabatter

Julbord

Vi hälsar er välkomna med glögg
julbord inkl. dryck, fruktbord, godisbord
kaffe & mandelmussla
lördag 6, 13 dec kl.16.00
söndag 7, 14 dec kl. 14.00
Pris 250:-
barnrabatter
lekhörna med fiskdamm för barnen.

För grupper kan vi servera litet eller stort julbord V.48 – V.50

Bokning/info/programblad, tfn: 0435-46 00 54
www.efsgarden-asljunga.com

Ni har en tjock tidning av Livsluft i er hand. Det är väl bara rätt att en tidning om tiden är "fullmatad" och har 24 sidor. Om ni har kommit ända fram till denna sida så vill vi på expedition informera om följande.

1. Arkivet i Vittsjö

Distriktet har haft ett arkiv i gamla EFS-pensionatet i Vittsjö. Detta arkiv har vi nu fått tömma och det som funnits där finns nu på följande platser:

- Vi har till expeditionen hämtat så kompletta uppsättningar av tidningarna Bibelvän, Missionsvän, Budbäraren m.fl. som möjligt. Det betyder att de är mer lättillgängliga nu. Är ni intresserade att söka upp ev. material i dessa är ni välkomna att höra av er till oss på expeditionen.

- Annat arkivmaterial, bl.a. från flera missionsföreningar har vi skickat ner till Skånes Arkivförbund Porfyrvägen 19, 224 78 LUND, 046 - 30 44 19. Skånes Arkivförbund är folkrörelsearkiv för Skåne län. Om ni har arkivmaterial som bör förvaras för framtiden så hänvisar vi hit. Har ni frågor omkring detta så får ni också höra av er till oss.

- Kopior och annan äldre litteratur, som det också fanns en hel del av, kommer vi att ha med vid distriktets årsmöte i april i Ängelholm. Bland allt detta kan ni få vara med och botanisera och se om där finns något som ni är intresserade av. Ta denna chansen annars går även detta till...

- tippen.

2. Sommarens konfirmandläger

Inför sommaren 2004 har vi extra många konfirmander anmälda. Därför har vi på styrelsens uppdrag försökt få igång ett fjärde läger. Det blir så att lägren som tidigare hölls

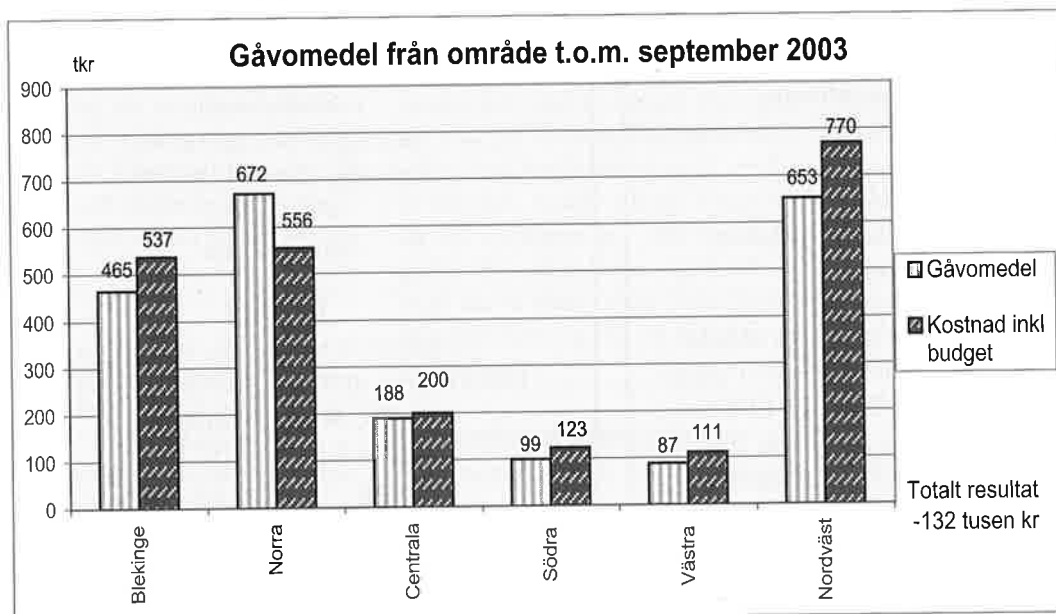
på Heljarödsgården kommer att återupplivas. Om du är intresserad av att vara med och stötta i denna glädjande situation så är en extra gåva för konfirmandarbetet mycket välkommet på postgiro: 3 28 67- 4. Markera då gärna att det är en extra gåva för konfirmandarbetet. Det är också så att detta gör det möjligt att eventuellt ta emot ytterligare några konfirmander. Det går fortfarande att anmäla sig, men skynda på.

3. Månadens böneämnen

- Låt oss be att Gud ska hjälpa oss att använda "vår" tid på ett vist sätt, även om det är höst.
- Och låt oss redan nu börja be för distriktets årsmöte. Be om att även detta års årsmöte får bli inspirerande som det i fjol.
- Låt oss också be för våra folkhögskolor i distriktet; Glimåkra och Sundsgården.

Paul Persson

Ekonomisk Rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom månaden och nu är även landstingsbidraget för hela året fördelat. I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

november

		Nummer/sida
6-8	Arbetsdagar, EFS-Gården Åsljunga	
7	EFS-kyrkan på Råå 100 år	10/17
7-8	Distriktsstyrelsen sammanträder	
7-9	Livsväg 03, Uppsala	10/9
7-9	EFS-kyrkan på Råå 100 år	10/17
8-9	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	11/21
11-12	MAF-dagar	
15	EFS missionsförening i Hörby 100 år	11/7
23	EFS-kyrkan i Eslöv 100 år	11/21

december

4	Distriktsstyrelsen sammanträder	
6, 7, 13, 14	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	11/21
7	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	11/3
12-14	Livet som människa och kristen, Sundsgårdens FHS	8-9/15
21	Julhälsning, ÅhusGården	
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	11/19
28-1/1	Livskraftläger, Glimåkra FHS	
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	11/19
31-1/1	Nyårsfirande på Höllviksstrand	11/23

2004

januari

2-5	UNGFO på Sundsgårdens FHS	11/21
10	Ledardag, Hässleholm	
31-1/2	Wintercampen/Wintervaken, Göransborg	

februari

13-21	Skidresa till Åre	
-------	-------------------	--

mars

5-6	OAS-helg i Eslöv	
12-14	Förträff, konfaläger 1, Åsljunga	
19-20	Förträff, konfaläger 2, Åsljunga	
19-20	Förträff, konfaläger, Åhus	

efs i
Sydsverige

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Nyår 2003 på Höllviksstrand!

Fira nyåret med utsikt över Öresund!
Nyårsfirande på Höllviksstrand 31/12 - 1/1.

Anmälan senast 18/12 till Eva o Tycho Andersson på telefon:
046-253166. Mer information i nästa nummer av Livsluft!

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

Mitt vittnesbörd

Allt i Hans händer

Under de senaste åren har Gud visat mig att allting ligger i hans händer och att han går vid min sida. Detta har han visat mig om och om igen.

För två år sedan fick jag en inbjudan från några kristna barnledare i Tallinn att komma till Estland och föreläsa under en helg. Vi hade träffats tidigare på en internationell missionskonferens för barnledare då jag hade berättat om mitt arbete bland förskolebarn i Fosie församling i Malmö. De ville att jag skulle hålla en studiedag för barnledare i Estland till hösten.

Resan till Tallinn gick bra. En engelsk väninna följde med mig. Resväskorna var fulla av undervisningsmaterial som skulle visas och begagnade kläder som skulle ges bort. Men vid passkontrollen blev det krångel. Min väninna med sitt brittiska pass kom igenom, men jag med mitt kanadensiska pass blev stoppad. (Trots mina sexton år i Sverige hade jag fortfarande inte sökt svenskt medborgarskap.) Kontrollanten tittade på passet och frågade efter mitt visum.

"Jag har inget," sade jag. "Konsulatet i Köpenhamn sade att det inte behövdes, men om det skulle behövas kunde man lätt skaffa det här på flygplatsen."

"Inte längre," svarade hon. "Du kan inte komma in i landet utan visum." Hon kallade på en kollega som med stålblick förklarade för mig att jag måste ta nästa flyg tillbaka till Sverige. Jag frågade om jag fick informera mina estländska vänner om situationen, och han följde med mig ut till vänthallen. Ulla, som skulle möta oss,

lovade att göra vad hon kunde för att lösa problemet. Min vän och jag satte oss på en bänk bakom passkontrollen och väntade.

Vi väntade, bad och läste bibeln. Två-och-en-halv timme senare kom den kyliga passkontrollanten tillbaka och gav mig mitt pass. "Du har fått ett visum som gäller tre dagar."

"Hur gick det till?" frågade jag.

Han ryckte på axlarna och sade, "Jag fick ett telefonsamtal."

"Jag vet att Gud har ordnat visumet," sade jag.

Sedan förklarade Ulla hur det gick till. Hon hade ringt många samtal och fått veta att den enda som kunde bevilja ett tillfälligt visum var Estlands inrikesminister. Ulla faxade ett ansökan till honom, och trots att det var en fredags-eftermiddag, fanns han på sitt kontor just då. Han beviljade ett visum och ringde till passkontrollanten på flygplatsen.

Jag behövde ingen mer bekräftelse på att Gud var med mig! Två dagar senare, på vägen hem, träffade jag samma passkontrollant. "Tack att jag fick vara i Estland," sade jag.

"Välkommen tillbaka," svarade han. Kort därefter sökte jag och fick svenskt medborgarskap. Nästa gång jag åkte till Tallinn var det med svenskt pass.

"Han sover aldrig, han vakar ständigt över dina steg." (Ps 121:4,5)

Charlotte Jönsson, Malmö

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Sundsgårdens nya hörsal Öresund, sid 6.

Herrens verk

- Samtal med Kurt Åberg, sid 8
- Missionsdag i Hässleholm, sid 16

Nr 12 - 2003

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 EFS i Pärup 100 år
- sid 6 Invigning av hörsalen på Sundsgården
- sid 8 Kurt Åberg – Det är Herrens verk alltihop
- sid 10 Gemenskapsveckan i Åsljunga
- sid 11 Carl August Hedlund – EFS i Sydsveriges persongalleri
- sid 12 Julseder från förr
- sid 13 Allhelgonalägret 2003
- sid 14 Jonathan Andersson – ny kaplan på Heljaröd
- sid 16 Distriktets missionsdag
- sid 17 Malmö Gospelfestival
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Avstyckad ande

När jag först läste Garcia Marquez på spanska trodde jag att jag fått grammatiken om bakfoten. En kvinna visste något innan det faktiskt inträffat och en man pratade med sin far, som hade dött långt tidigare i berättelsen. När jag läst mer förstod jag att det inte var grammatiken det var fel på, utan det övernaturliga var helt enkelt så naturligt att det beskrevs i helt vardagliga ordalag. Det är något jag tycker om med hans böcker.

För några dagar sen pratade vi om andliga erfarenheter. Jag tycker det är märkligt att vi knappt har ett språk för att göra det. Om Gud har talat till någon blir man direkt nyfiken på hur det gått till eftersom "tala" betyder hörbara, förståeliga ljud ur en fysisk persons mun. När det helt plötsligt inte betyder det måste det förklaras – helst med en upplevelse som vi andra uppfattar som att det inte finns en annan förklaring än att det var Gud som talade – eftersom logiken som gäller i den värld Gud skapat ofta har företräde även för oss kristna som vet att Gud står över den. Jag tycker detta hänger ihop med att vi alldeles för ofta glömmer bort att ingenting är omöjligt för Gud. När vi är med på att Gud står över alla omständigheter kan vi be och förvänta oss att Gud förändrar.

Jag kan uppleva att vi reducerar vår andlighet till något som får utrymme i bön, lovsång och bibelläsning, och hur mycket och ofta man utövar dessa andliga övningar avgör hur andlig man är. Som att det överhuvudtaget går att endast vara en fysisk och själslig varelse. Och konsekvensen blir att Guds utrymme i vårt vardagliga liv också blir reducerat.

Det är fascinerande hur våra kroppar hänger samman. Ett överfullt huvud kan avhjälpas med en promenad, koncentrationssvårigheter kan botas med vila eller motion. Och om kroppen är trött men inte huvudet, sitter en god bok bra – så enkelt och konkret påverkar kroppen hjärnan. Hur påverkas vår ande av det vi gör med vår kropp och det vi låter uppta vår tankeverksamhet? Märker vi att den gör det?

Bryr vi oss – om det inte är aktivitetsstund för anden?

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 12/2003
Årgång 11
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/12 för nr 1. Plan utgdag den 2/1 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 190:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Kom, låt oss vända tillbaka till Herren

Advent som nu är här är ju startskotten för julpynt, julslytning, levande ljus, inköp och julkortsskrivande. Det är alldeles speciella känslor som väller fram hos de allra flesta under december månad. Även om det är en redan innehållsrik period på året skulle jag vilja tillföra något som kan göra adventstiden ännu mer rik.

Advent är en av våra stora fasteperioder. Kyrkoåret inbjuder dig till att förbereda dig inför julen på fler sätt än de jag ovan nämnt. Fastan är präglad av stillhet och lugn där vi får följa profetens uppmaning: "Kom låt oss vända tillbaka till Herren" (Hosea 6:1). Det är faktiskt en nåd att få iakttä de perioder i kyrkoåret som uppmanar oss att gå in i fasta. Vi kan toppa adventstidens glädje med att rikta vår inre blick mot den förväntan som advent berättar om, Jesu ankomst.

Profeten fortsätter med ett löfte till den som följer hans uppmaning. "Så visst som gryningen skall han träda fram, han skall komma till oss som ett regn, ett vårregn som vattnar jorden." Fastans fokuserade stillhet och lugn ger vardagen ett välbehövligt innehåll, ett betraktande över skapelsens skönhet och glädjen i de löften som vi blivit lovade.

Nyligen, under en resa till Irland, blev jag och min fru påmind om stillhetens välsignelse. Vi sökte oss till en av den keltiska traditionens gestalter, S:t Kevin, och hans meditationsplats. Där satt vi en lång stund och betraktade det vackra som

omgav oss. Efter en stund fylldes vi av en lovsång över Guds godhet och storhet. En själens tacksägelse som välldes fram i stillheten. Då tänkte jag över kyrkans framtid. Jag är inte så orolig för den, för Gud har sina vägar. Men människan har ändå blivit betrod med dess nycklar och med dom förtroendet att vara kristi kropp på jorden.

Församlingen vilar på att Guds lärjungar vill följa uppmaningen: "Kom låt oss vända tillbaka till Herren." Men när vi hör stenarna runt omkring oss ropa om Guds skönhet då kanske vi ska stanna upp och tänka efter.

Något annat som slår mig under resan i mötet med en 1500 år gammal klosterrörelse och den rese-litteratur jag har med mig är samtalet om anden.

Jag kom till tro i EFS för 18 år sedan och har stannat där sedan dess. Visst talar vi om anden i EFS och Svenska kyrkan, fast det är inte mycket. Det är som om vi stannat kvar i långfredagens förkunnelse om nåden allena och glömmar bort att pingsten ligger 50 dagar bort och däremellan en uppståndelse. Så här står det i en av de böcker jag hade med mig på resan: "Därför måste människan genom sin av Gud fria vilja, sin tro och sin därav följande strävan och livskamp tillägna sig och förvärva gudsgemenskapen eller med andra ord den Helige Ande. Detta förvärvande av Helig Ande är tillvarons högsta mål, och en sådan möjlighet till

gudsgemenskap är människan verkligen given." (Ur en Rysk pilgrims berättelser). Jag tror att samtalet om anden och den efterföljande strävan att fyllas av Helige Ande är utvecklande för de sammanhang vi finns i. Det kommer att vara en omvändelse och återfödelse för kyrkan. Det blir det nödvändiga kretsloppet som Peter Halldorf beskriver i sin bok *Drick djupt av Anden – Fadern avslöjar sig i Sonen*, som sänder oss Anden, som lyser på sonen, som uppenbarar Fadern från vilken Anden utgår...

Med önskan om Guds frid till er alla i adventstiden. De dagar som förbereder oss inför Jesu ankomst.

Jonathan Andersson, Sundsgården

Julkonsert

Söndag 7 dec. kl. 18.00
med

Åhus Swing Orkester

Fri entré, Kollekt
Möjlighet att boka bord för
Jultallrik efter konserten.

Pris: 120:-

Välkomna!

 Åhusgården

Våga vara

Dessa ord ur psalm 87 i Psalmboken har klingat hos mig på sistone. Jag önskar att de skulle få ljuda som ett ackord med fyra toner hos dig under den stundande jultiden.

- **Våga vara människa – det vågade Gud**

När Gud blev människa i Jesus Kristus så vågade han dela vår situation. Det innebär ju bl.a. att det är något fantastiskt att vara människa – något som Gud också varit. Vi människor har ofta sänkt människovärdet men Gud har upphöjt det. *"Och Ordet blev människa, och bodde bland oss."* Joh. 1:14 Att vara människa innebär bl.a. att vi behöver vila.

- **Våga vara – det gjorde Jesus**

Vi identifieras så ofta med vad vi gör. Och den tid vi lever i kännetecknas mycket av stress runt görandet, inte minst inför julen. Tänk om vi kunde lära oss av Gud när han var människa att vi behöver komma ifrån och bara vara nu och då. *"Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite."* Mark. 6:31 Där i varandet kanske vi upptäcker...

- **Våga vara den du i Kristus är**

Så är det, det står i psalm 87 i våra psalmböcker. Den Gud önskar att du ska vara. Det som Gud därför blev människa för att du skulle kunna bli. "...den i hans tanke, den i hans kärlek, den i hans ögas eviga ljus du är." (v.1) "Skuld och rädsla

tynger dig inte mer. Nu är du fri att älska och tjäna..." (v.3). Det var allt detta Gud ville göra möjligt genom Jesu liv, död och uppståndelse. För att kunna inse detta och upptäcka vad och vem vi erbjuds att vara behöver vi den ovan nämnda stillheten. *"Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse."* 2 Kor. 5:17

- **Våga vara Kristus**

Bibeln undervisning är faktiskt inte bara att vi "är i Kristus" utan att vi som kristen gemenskap är Kristus. (Detta har många av er hört mig tala om vid flera tillfällen under detta år, och det skrev jag om i Livsluft Nr 2-2003) Församlingen kallas faktiskt Kristus i 1 Kor 12:12 och Bibeln talar ofta om församlingen som Kristi kropp t.ex. *"...kyrkan som är hans kropp..."* Ef. 1:22-23.

Denna tanke är svindlande. Den kanske också skapar en känsla av tyngd. Hur ska det gå till? Hur ska vi och vår gemenskap kunna gestalta Kristus? Det stora är att det Gud tänkte ut var så fantastiskt att det kan fungera oavsett om kroppen är stor eller liten. Det han önskar är att jag som individ ska bara vara den han format mig till och utrustat mig för, och så får de andra, få eller många, komplettera och så uppstår kroppen – gemenskapen. Våga bli en kropp – det vågade Gud!

Paul Persson

Tillbakablick och framtidshopp

– EFS i Pärup 100 år

100-årsfesten började på förmiddagen, i en vackert höstklädd lokal, med gudstjänst tillsammans med Karl-Göran Hallabro och EFS kören.

Hallabro poängterade vad de som gått före oss följt: "Trons lydnad", som också var temat för söndagen. Härliga lovsånger och körsånger ramade in förmiddagen.

Det fanns många kort uppsatta på väggarna och på pelare. Det väcktes många minnen och samtal om förr i tiden.

Lunch serverades smidigt, lätt och mycket gott till ett 100-tal människor.

Från början

Minneshögtiden började med en resumé om hur det varit från början. Bertil Andersson hade forskat lite i gamla protokoll och dylikt. Det var ungdomarna som samlades och var tända. "Villigt kommer ditt folk" var mottot och hela tiden med Jesus i centrum.

Börje Persson, föreningens ordförande, berättade om hur ssk, JG och UG format hans liv och manade oss alla att fundera över vad "Jesus betyder för mej".

Hedersgästen Anders Sjöberg delade minnen med oss från en semester i Pärup och tältmöten. Det var starka minnen för både Anders och oss som församling. Anders predikade sedan om 5 träd som fanns längs vägen i Jesu närhet under stilla veckan.

Fikonträdet vittnar om att det skulle finnas kart på våren men Jesus fann inga. Vi måste rannsaka oss och inte bara ge vackra gröna blad. **Vinträdet** där vi är grenarna, måste få näring ifrån stammen där kraften flödar ut, inifrån livets träd.

Olivträdet, där man pressar olja ut ur frukterna. Den renaste oljan, vid första pressningen, användes till den sjuarmade ljusstaken i templet. Detta symboliserar hur Jesus, som pressats av vår skuld, är helig och består inför Gud. **Törnet** fanns i kronan på Jesus huvud på Golgata. Törnet nämns första gången just efter syndafallet i Edens lustgård och sista gången i Bibeln på Golgata. På den sjuarmade ljusstaken i templet

Bertil Andersson föredrar 100 års historik.

är **Mandelträdet** avbildat. Jesus symboliseras av det mittersta ljuset i den sjuarmade ljusstaken. Han bär upp allt och han står vid vad han sagt. Han vakar över oss och ger oss en framtid. Vi är förvaltare av Guds uppenbarelser. Även om vi inte ser något vakar Gud över oss och sitt ord.

Christer Ceasar lämnade en hälsning från distriktet och flera medlemmar lämnade små glimtar från förr och nu.

Till framtiden

Det var ungdomarna som startade en gång och det är de som ska ta över. I Pärup samlas ett 30-tal ungdomar varje vecka till FG-PG och ett 15-tal till UG i vår krets. Det är inspirerande och stimulerande, men vi behöver omsluta dessa unga människor med mycket bön och omsorg. Som avslutning på dagen påminde Karl-Göran om murgrönan utanför fönstret, som slingrar sig på eken. Det är en bild av oss på Jesusträdet. Om Jesus får stå i centrum kan vi komma tillbaka varje dag med frimodighet och tjäna honom med glädje.

Ethel och Bertil Grahn, Hörby
Foto: Per Andersson

Ordförande Börje Persson tillsammans med föreningens äldsta medlemmar, Sigrid Persson och Ruth Grahn.

mycket större. Inte på bekostnad av det andra, utan det är därför jag pratar om tillväxt. Vi ska öka vår uppdragsutbildning och intäkterna ifrån den också.

För konferensverksamheten, lokaler, mat och logi, är Öresund och Örby Ängar en ny produkt. – Nu har vi möjlighet att sälja lokaler för föreläsningar för 250 personer. Och det har vi inte kunnat göra tidigare. Vi gör ju det här för att vi tror att det finns en marknad för konferensverksamhet och för att vi ska få intäkter av det här. Vi ska tjäna pengar på det här så vi får ett bättre resultat.

Och Lars räknar med bättre resultat.

– Vi behöver ha in en miljon i nya intäkter per år för att finansiera det

Invigning av Öresund

– Sundsgården satsar på att växa

Den 18 oktober var det invigning av Sundsgårdens nya konferens- och konsertlokal Öresund, och den nya matsalen Örby Ängar. Invigningsceremonin hölls i Öresund – en luftig, ljus hörsal, med vågat bekväma stolar och utsikt över havet.

Invigningen var en fest med stämningsfull sång och musik. Rektor Lars Dalesjö berättade om vad skolan är och vill vara i framtiden och möjligheterna nybygget tillfört. Missionsföreståndare Anders Sjöberg delade ord på vägen och när ordet var fritt ville många berätta vad Sundsgården redan har betytt och betyder.

Den nya lokalen är en satsning för att utöka Sundsgårdens uppdragsutbildningar och konferensverksamhet. I hörsalen kan man ha uppdragsutbildningar för 200 till 250 personer. Med denna satsning vill man ge skolan möjlighet att växa.

Lars Dalesjö berättar att staten har dragit ner på resurserna för folkhögskolans långa kurser under hela 90-talet. Och Sundsgården har gått backe de senaste åren. Han säger att antingen kan man skära sig ur en kostnadskris eller så kan man utveckla sig ur, men minskar man på folkhögskoleverksamheten minskar också bidragen och ökar man den så får man inte mer bidrag. Därför kan inte folkhögskolan krympa sig ur krisen.

– Vägen ut är att satsa sig ur krisen, det är därför jag säger att vi ska växa, säger Lars.

Han berättar att skolan behöver fler ben i sin verksamhet. Styrelsens intention var att bredda verksamheten och det är därför de byggt konferenssalen som ett komplement till det skolan redan har. Idag står folkhögskolan för 80 % av intäkterna. Uppdragsutbildningar står för ungefär 5 % av omsättningen på Sundsgården.

– Jag vill att den delen ska vara

här bygget. Men det är min bedömning att vi kommer att lyckas med det. Och sen ska vi helst få in mer, för det blir ju vinst, den första miljonen går till att täcka kostnaderna.

Sen handlar det om vad man använder hörsalen till.

– I första hand ska vi hyra ut den och tjäna pengar på den. Men det är också en tillgång för oss i skolan, för egna saker vi vill göra är den en ny resurs. Vi kan ju subventionera det som är inom vårt kristna uppdrag. De andra får betala för den.

Det är inte bara lokalen som är ny utan det är också något tillskott på personalfronten.

– Vi håller på och anställer en person som ska jobba med kurs- och konferensverksamheten, insäljning och att utöka servicen i receptionen. Och så har vi anställt en person på halvtid som ska jobba med teaterlinjen och deras produktioner för att sälja in teater i församlingar, men

Rektor Lars Dalesjö.

också för att ta med sig församlingserfarenheter tillbaka till teatern – hur tänker man i församlingen och vilka behov har man? Det är ganska dyrt med teater, men när vi säljer det tar vi ju inte ut de kostnader det egentligen handlar om. Ett av syftena med vår teater är att använda den i församlingslivet.

Förhoppningarna inför framtiden är nu att få se ett positivt ekonomiskt resultat.

– Och att vi också ska få betyda någonting för den kristna utvecklingen i nordvästra Skåne, säger Lars. Skolans kristna profil återkommer han ofta till. Under invigningsceremonin talade Lars om vad skolan vill vara. Vad en DOFT av Sundsgården är. Det handlar om Dialog, Omsorg, Förnyelse och Tro. Skolan vill möta ett mångkulturellt samhälle med dialog, sårbarhet och utslagning med omsorg, ett samhälle i snabb förändring med förnyelse, och moralisk vilshenhet med en tro "på något mer sant än det jag tycker själv".

Om det här faller väl ut och skolan ligger plus om ett tag finns funderingar på att bygga ut ännu mer.

– Ett av satsningsområdena vi tror på är att jobba med förebyggande friskvård, men också med rehabilitering för dem som är sjuka. Då vill vi fortsätta med att bygga ut en hälsoanläggning söderut här på tomten. Kommunen håller på att ta fram en detaljplan för att möjliggöra en sådan byggnation – men då måste vi ha pengar, se att vi har ett positivt resultat. Det krävs för att jag ska våga tro på det – inte i kristen bemärkelse. Jag vill se rätt siffror för att jag ska våga ta det steget.

Text och foto: Helena Dahlberg

Julhälsning

Söndag 21 dec. kl 07.30

Vi inbjuder traditionellt att inleda julen på ÅhusGården under medverkan av *River House Gospel*, *Unga Röster*, *Åhus Blåsorkester*, *Rune Svensson*, *Valdemar Sjögren*, *Bertil Carlsson*, m.fl.
Kollekt, Servering

Välkomna!

 ÅhusGården

Nyår söder om landsvägen...

Ännu en gång har vi nöjet att inbjuda till nyårsfirande på Höllviksstrand den 31 december 2003 - 1 januari 2004.

Ur programmet:

- Nyårssupé med program och aktiviteter
- Nyårsmässa

Vi träffas kl 18.00 den 31 december och avslutar tillsammans efter frukost den 1 januari.

OBS: Begränsat antal platser!

Pris: 300 kr för enbart supén eller 500 kr för supén, övernattning och frukost.

Välkommen!

Anmälan till Eva o Tycho Andersson på tfn 046-25 31 66 senast 18 december!

Besök oss på www.hollviksstrand.com

Maj och Kurt Åberg.

Han har gett många intervjuer i höst, Kurt Åberg, nybliven 80-åring som han är. Jag får tillbringa ett par timmar med honom och hans Maj i deras trivsamma hem med bedövande vacker utsikt över hamnen i Lerberget och Öresund.

"Vi gjorde tvärt emot alla andra när vi var 74 år gamla. Vi lämnade en bekväm lägenhet och flyttade till ett gammalt hus med stor trädgård och ständigt behov av underhåll. Men vi har inte ångrat oss en dag!" säger de. Huset har funnits länge i Majs släkt och det var viktigt att förvalta det arvet. Vi går runt i huset. "Och här är det bästa rummet" säger Kurt, och visar mig sitt arbetsrum. Befriad från dator men med en välanvänd skrivmaskin på skrivbordet. Jo, han är fortfarande mycket verksam, det tog ett tag innan vi kunde hitta en lucka i hans almanacka för den här intervjun.

Vi ska prata om Kurts liv, hur hans väg har formats. För honom är svaret enkelt: "Det är Herrens verk alltihop! Jag har inte sökt en enda tjänst i hela mitt liv. Jag har följt kallelsen så som den kommit till mig."

Så börjar han berätta om snickaren Nils Nilsson Åberg som levde i Strövelstorp i mitten av 1800-talet. Han fick en rad pojkar varav vi näm-

ner tre: Johannes, Anders och Olof. Tre av deras barnbarn är Bengt Åberg, Kurt Åberg och Olle Nivenius. Alla tre blev präster med framträdande ledaruppgifter i kyrkan. Från denne snickare härstammar också historikern Alf Åberg, som är kusin till Kurt och med vilken han delar sitt stora intresse för historia.

Konfirmation på Åsljunga

Kurts farfar Anders var predikant i Missionshuset i Helsingborg i flera decennier. Han var också redaktör för Bibelvännens och ordförande i EFS styrelse under en period. Kurts familj hade sitt andliga hem i Missionshuset, där hans pappa var söndagsskollärare och bibliotekarie. När det var tid för konfirmation fick Kurt "från ingenstans" idén att han ville konfirmeras på ett läger på sommarens. Han visste inte om det fanns något sådant, det var mycket ovanligt på den tiden. Hans pappa hade läst i Budbäraren om Johan Hagners läger i Åsljunga och såg till att sonen fick en plats. Kurt minns med ett leende hur han och Calle Forsman satt i samma kupé på tåget dit. De kände inte varandra och sade inte ett ljud på hela resan. På lägret utveckledes då – liksom på nutida läger – många livslånga vänskapsförhållanden. "Vi firade 65-årsjubileum för ett tag sedan – det var

"Det är

ett härligt återseende!" En annan konfirmationskamrat var Maj. Först långt senare blev de ett par. "Men det har varit viktigt att vi delat samma erfarenhet från tidiga år."

"Konfirmationslägret förändrade mitt liv" säger han utan förbehåll. Johan Hagner kallade en dag in Kurt på sitt rum och ställde frågan hur han hade det med Gud. Ville han ge sitt liv åt Herren? Jo, det ville han, och där och då bad han för första gången i livet högt en egen bön. Någon dag senare skulle det vara vittnesbördsmöte. "Du ska läsa inledningsordet" sa Johan Hagner. "Det kan jag inte" sa Kurt, men gjorde det ändå. Än idag minns han hur betydelsefullt detta var för honom.

Teologistudier i Lund

Efter studenten flyttade han till Lund för att studera teologi. Blev kurskamrat med nästkusinen Bengt. "Vi blev nästan som bröder. Vi bodde några år i var sitt minimalt rum hos en snäll hyrestant. Dessutom blev vi faktiskt kära i två systrar från Kvidinge." Maj studerade då till lärare i Lund. Även hon har ett starkt arv från väckelserörelsen. Hennes morfar var en av ledarna för väckelsen i Lerberget och god vän med Kurts farfar Anders. Från unga år kände hon kallelsen att bli missionär. I Lund var Uno Axelsson med förflutet som missionär i Indien predikant. Han planterade idén hos många unga studenter att leva ett liv i mission. "Vi lade massor av tid på att studera missionen och varje torsdag kväll samlades vi till missionsbön." Det gav resultat. Många ur den generationen reste senare ut i missionens tjänst.

Herrens verk, alltihop!"

– samtal med Kurt Åberg

Kurt var engagerad i mycket under studietiden. Han var med om att starta ungdomshemmet på Sandgatan i Lund, det som senare flyttade till Roseniusgården på Biskopsgatan. En period saknade kören en ledare och då uppmuntrades han att åtaga sig det. "Jag kunde inget om kördirigering, men det gick rätt hyfsat. Och tack vare den erfarenheten vågade jag mig på att starta en kör i Addis Abeba" Under ett studieuppehåll vikarierade han en termin på Restenässkolan och upplevde det som oerhört roligt. Här grundlades hans livslånga intresse för att undervisa. När några veckor återstod till prästvigningen fick han under loppet av några dagar tre kallelser till tjänst: Två lärartjänster i Sverige, till Restenäs och Lundsberg, och så kallelsen till missionär i Addis Abeba.

Missionär i Etiopien

Det blev Afrika. Maj och Kurt var då gifta. Hon väntade deras första barn och var i sjunde månaden när de gav sig iväg 1952. "Vilken kvinna!" tänkte jag. "Jo, det är klart att visst hade det varit tryggare att föda här hemma. Visst hade jag velat att mina föräldrar skulle få se sitt barnbarn – men vi ville ju iväg och dessutom fick jag försäkringar om att sjukhuset i Addis Abeba var bra. Och det var det. Det gick bra." Familjen bodde i Addis Abeba i 4 år där Kurt först var lärare och sedan rektor för missionens realskola på Entottoberget. Under ett läsår fick också en grupp lärare sitt avslutningsår där. Det var mycket arbete och stort ansvar. Men det fanns människor som bar dem i förbön. "Jag minns särskilt en äldre kvinna som kunde komma in i mitt arbetsrum

där jag satt sent på kvällarna och slet med olika administrativa sysslor. Hon satte sig på en stol vid dörren och sa på sitt eget språk: Ge inte upp, Kurt! – och så bad hon."

Efter fyra år flyttade de till Adua i norra delen av landet där Kurt blev rektor för lärarseminariet. De var de enda svenskarna där, det var hårt arbete, Kurt blev svårt sjuk och var nära att mista livet. Men de kände sig inte ensamma. "Ska jag nämna någon tid i livet när jag starkast känt Guds omsorg så är det just åren i Adua"

Missionssekreterare åt EFS

Det blev sammanlagt 8 år i Afrika, de sista åren i Wollega i västra Etiopien. Då kom kallelsen från EFS att Kurt skulle komma hem och bli Missionssekreterare med ansvar för allt utlandsarbete. Detta var svårt för den unga missionärsfamiljen. De hade tänkt att de skulle leva sitt liv i Afrika. "Det var nog svårast för Maj. Hennes kallelse togs ju ifrån henne. I Afrika hade hon en uppgift som lärare i missionens tjänst. Nu blev det helt annorlunda." Jo, Maj håller med. Efter åren i Afrika där människor lever så nära varandra hamnade hon i en lägenhet i Solna som småbarnsmamma till tre flickor och med Kurt ständigt på resande fot. Förutom arbetet på expeditionen i veckorna förväntades han flitigt resa i Sverige under helgerna. Det var ensamma år för henne.

Under åren som missionssekreterare på 60-talet moderniserades villkoren för de cirka 70 missionärer som då fanns i EFS tjänst. Periodernas längd förändrades från fem till tre

år. Hustrurna, som hittills inte fått någon lön trots att de ofta arbetade som lärare eller i sjukvården, blev avlönade. Det var slitsamma år men mycket spännande. "Jag hade världens bästa chef i Einar Thurfsjell. Han litade på mig trots att jag var så mycket yngre."

Nästa uppdrag var att bygga upp Johannelund. "Härliga år, lika roligt som i Afrika" Kurt var direktor med ansvar för ekonomi, personal och administration i nära samarbete med Agne Nordlander som var rektor. "Och sen blev jag Missionsföreståndare i sju år."

Vi hinner inte prata så mycket om de åren. Jag har ju själv sett honom i den rollen. Alltid positiv, kraftfull, engagerad, närvarande. Det var en period med många svåra beslut. Flyttningen till Uppsala, samtal om relationen till Svenska Kyrkan.

EFS idag?

Vad säger han då om EFS idag? Han blir nu eftertänksam och varsam med orden. Vet att när man inte sitter mitt i beslutsfattandet är det mycket information man saknar. "Att relationen till Svenska Kyrkan måste förändras förstod jag redan på min tid. Men jag kan tycka att det gick lite för fort på slutet. Allt hann kanske inte bli riktigt förankrat på gräsrotsnivå. Här finns mer att göra." En annan fråga som engagerar honom är EFS missionssyn. Det är missionsdag i Hässleholm den vecka vi träffas och han ska dit och höra Anders Sjöberg och Stig Lundberg. Säkert kommer han att bidra med synpunkter och frågor, tänker jag. Sitt hjärta har han i Afrika och i missionsuppdraget. Att ekonomin

kärvar bekymrar honom mindre. Så har det varit förr – det reder sig alltid – om alla vill ta sitt ansvar.

Vad är det då i hans person som gjort att han orkat allt detta och dessutom för det mesta tyckt det varit roligt?

– Min goda hustru.

– Min goda sömn. Jag kan sova när och var som helst. Även på tåg.

– Mitt gamla piano. Jag spelar på det i stort sett varje dag. Vid pianot har jag spelat av mig mycket sorger, bekymmer och ilska.

– Mitt goda humör. Jag är nog ganska optimistisk till min läggning.

Sen nämner han det han återkommit till många gånger under samtalet: "Jag har fått möta så otroligt många fantastiska människor i Sverige och i Afrika. Många har blivit mina vänner och det har burit mig många gånger."

Skymningen faller över Öresund och det är dags att avsluta vårt samtal. "Du har ju inte fått reda på någonting!" säger Kurt "Vi har ju bara pratat."

Ja, vi har pratat. Det kunde vi gjort länge till. Jag är full av intryck och tankar. Kurt Åberg är ju EFS. Vilken erfarenhet, kunskap och kraft han besitter! Och jag funderar på hur vi idag tar vara på våra tidigare ledares kunskaper och erfarenheter.

Jag känner mig vid det här laget djupt imponerad av vad denne man åstadkommit sedan han en dag på konfirmationslägret bestämde sig för att stå till Herrens förfogande. Och jag minns vad han sa redan när jag ringde och bad om intervjun: "Ska vi prata om min livsväg? Ja det kan vi gärna göra. Det är Herrens verk alltihop!"

Birgitta Bemark, Vejbystrand
Foto: Tore Nilsson

Innehållsrika oktoberdagar på Åsljungagården!

Det var mer en tillfällighet att vi fick höra talas om Bibel- och gemenskapsveckan på Åsljungagården den 14-19 oktober. Men programmet som veckans värdpar Brita och Calle Forssman visade oss var så lockande att vi nästan med detsamma sa att dit måste vi åka!

Bakom detta låg en länge närd längtan att få sätta av några dagar för stillhet och kontemplation. Det var många år sedan sist och vi hade så många fina familjeläger i SESG-regi att blicka tillbaka på, men tid och familjesituation hade förändrats och nu var det länge sen sist. Nu var vi pensionärer och vi hade tid, visserligen var det första älgjaksveckan och Sven fick tacka nej till en inbjudan att sitta på älgpass några dagar – enda missen i programupplägget!

Pensionärer, men vi blev ändå omnämnda som "ungdomarna", för visst var huvudparten av deltagarna äldre än vi. Men det var inget negativt med det, vi fick många nya vänner, ungdomliga i sinnet och med många härliga erfarenheter i bagaget, vilket gjorde att samtalen vid matborden blev livliga och också drog ut på tiden.

Så fick vi än en gång "uppleva" Torsten Josephsson, Torsten som betytt så mycket för oss när vi var aktiva i SESG. Och man kan säga "samma gamla Torsten" – och tack för det!! Samma härliga kroppsspråk och samma mäktiga stämma som han behärskar så väl från det stortaliga till det ödmjuka, då och då avbruten av en roande kommentar. Men också samma djupa, raka och innerliga förkunnelse av evangelium. "Vi tror på..." var temat för bibelstudierna, ett tema som är högak-

tuellt just nu då bibelns Jesus och hans gärningar skall tolkas "poetiskt" enligt många av kyrkans män och kvinnor. Här var Torsten tydlig och rak när han delade med sig av sin stora nådegåva att kunna beskriva och tolka vad bibeln säger!!

Så fick vi också uppleva Torstens berättarglädje och reslust i bild och ton! Vi fick följa med på hans och sonen Staffans resa med transsibiriska järnvägen till Mongoliet och Kina. Men vi fick också uppleva en annan Josephsson – Kjell, Torstens bror. Kjell och Torsten bjöd verkligen på sig själva när de berättade och sjöng om den resa de gjort i USA där man besökte svenskamerikaner och deras kyrkor.

Det blev mycket Torsten de dagarna, men vi fick också lyssna till så många andra fina föredrag, bland annat om tätliv i dess olika bemärkelser, om livets väv, om tidens gång efter olika kalendrar och om missionsarbete idag i Tanzania. Och alla dagar var det rikligt med sång och musik - tack Ann-Marie och David Högbo för allt vad ni bjöd på. En kväll kom Västerkyrkans kör och gladdde oss.

Tomas och alla medarbetare, tack för all god mat och all omtanke.

Brita och Calle – tack för att ni visade oss programmet – men ett särskilt tack för er stora omtanke om oss alla som fick vara med på denna vecka.

Och vi kommer nog tillbaks nästa år. Bibelveckan infaller alltid vecka 42 fick vi veta (vänner och kamrater notera det redan nu) – men hur går det då med älgjakten i framtiden för den brukar infalla i samma vecka!!

Gunilla och Sven Sjunnesson, Broby

Carl August Hedlund

1854-1940

C. A. Hedlund föddes i Knista, Örebro län, men kom att få ett av sina verksamhetsfält i östra Skåne och Blekinge. Under åren 1874-1876 studerade han vid EFS' predikantskola på Johannesberg. Detta var den tid när EFS' blivande missionärer läste vid Johannelund och de blivande kolportörerna/predikanterna vid Johannesberg. Efter studierna fick Hedlund EFS' kolportörsbetyg 1877 och verkade under några år som kolportör i Närke. År 1882 kallades Hedlund att vara reseombud för EFS och därefter knöts han till EFS' expedition i Stockholm som biträdande sekreterare för den inre missionen. Under tiden i Stockholm gjorde han många predikoresor, bland annat till Skåne och Blekinge. Han knöts på ett särskilt sätt till Kristianstads Traktatsällskap och var från 1902 ordförande för dess styrelse. Traktatsällskapet, som verkade inom norra och östra Skåne samt Blekinge och även sände predikanter till södra Småland, anslöt sig till EFS 1888. Genom C. A. Hedlund stärktes banden ytterligare mellan Kristianstads Traktatsällskap och EFS. Tjänsten vid EFS' expedition i Stockholm gjorde att Hedlund under långa tider vistades långt borta från Skåne/Blekinge. Vid flera tillfällen skrev Hedlund hälsningar och cirkulär till missionsvännerna i Skåne/Blekinge från Stockholm och han lät även post till sig som ordförande för sällska-

pet gå till EFS' expedition i Stockholm. C. A. Hedlund var engagerad i EFS och var ledamot av dess styrelse 1907-1928.

År 1921 genomförde EFS' styrelse en distriktsindelning av EFS' arbete i landet.

Den starka kopplingen mellan EFS, C. A. Hedlund och Kristianstads Traktatsällskap gjorde att EFS' styrelse utsåg just Hedlund till att bli den förste distriktssekreteraren (senare ändrades tjänstetiteln till distriktsföreståndare) för östra Skåne/Blekinge distriktet. Distriktets gränser hade dragits för att sammanfalla med traktatsällskapets område. Distriktssekreterartjänsten innebar att han på plats på heltid kunde ägna sig åt att leda arbetet i denna del av landet. I samband med att han blev distriktssekreterare flyttade han också från Stockholm till Karlshamn. Från Karlshamn hade han goda möjligheter att resa inom distriktets/traktatsällskapets område.

År 1934 lämnade Hedlund sin tjänst som distriktssekreterare och sitt uppdrag som ordförande för Kristianstads Traktatsällskap. Han avled 1940.

Nils Rodén skriver om Hedlund: "Hedlund representerar på ett särskilt sätt den gamla Stiftelsens verk-

samhet och principer. Hans grundliga kunskaper, ingående bibelkännedom och rika andliga erfarenhet gav en ovanlig tyngd åt hans förkunnelse. Under talrika predikoresor i olika delar av vårt land har han mötts med stort förtroende och fått verka till mycken välsignelse. Inom flera stift har han ägt biskoplig vena att predika i kyrkorna." Även om Rodén betonar Hedlunds betydelse som predikant får man inte glömma hans insatser som organisatör och arbetsledare. Genom honom knöts den nyevangeliska rörelsen i östra Skåne och Blekinge ännu närmare EFS.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Julseder från förr

Redan under vikingatiden när nordborna for ut på sina resor till andra länder, kom de i kontakt med romarnas kalenderfester.

Dessa firades den 1 januari för den obesegrade solens pånyttfödelse i vintersolståndet. Man överlämnade nyårgåvor till varandra. På så sätt nådde kalendergåvorna även furstehoven i Norden. Det berättades i en isländsk saga att både Erik Jarl och Olaf den helige delade ut skänker till sina män åttonde dag jul med hänvisning till en furstesed i andra länder. När romarna förlade Jesus födelse till den 25 november, överflyttade de alla sina nyårsseder till detta datum. Den kristna julen har på så sätt övertagit många seder och bruk från kalenderfesten som har ett antikt ursprung. Även vår jul härstammar med sin folkliga sida från den romerska nyårsfesten. Under medeltiden var S:t Nikolaus barnens skyddshelgon. På sin födelsedag den 6 december for han runt och delade ut gåvor till barnen. Till sin hjälp hade han en djävulsfigur som sedermera blev julbocken. När reformationen kom under 1500-talet var det inte längre aktuellt att dyrka helgon. S:t Nikolausgestalten fick stå modell till vår jultomte och julbocken har varit med och delat ut julklappar långt in på 1900-talet.

Julklapp

Julklappen överlämnades på det sätt att det hördes ett hårt slag på dörren, som därefter öppnades på glänt, in kastades ett paket i rummet. Givaren skyndade sig att försvinna så fort som möjligt.

Det var själva klappen på dörren som gav namnet julklapp. Julklappen hörde inte till de ursprungliga folkliga julsederna utan var en sed bland högre ståndsfolket. Men under tidens gång har även allmogen tagit intryck av högre ståndsfolket

sätt att dela ut gåvor. Det var under 1800-talets slutskede som allmogen började ge varandra julklappar.

Julhög

Lön utgick förr i tiden ofta i natura. På bordet lades julhögar för var och en i hushållet. Högarna fick pigor och drängar använda som de ville. Var deras egen familj fattig kunde de bära hem det till dem, för någon dag under julen fick också tjänstefolket ledigt. Även tyg till klänning eller skjorta kunde tjänstefolket få. Annars var det sparsamt med julklappar vid den här tiden. Till barnen gavs äpplen eller en leksak. Ibland blev barnen besvikna, på grund av att man inte hade råd att köpa julklappen de hade förväntat sig.

Tomten

Vår svenska tomte har ingenting med S:t Nikolaus att göra. Den har sin egen historia. I gamla tider har varje gård en beskyddare, kallad gårdstomten. Han är släkt med trollen. Han har mycket att hålla uppsikt över. Han arbetar i det fördolda, både på ont och gott. Var gården välskött stod tomten på gårdsfolket sida men var gården illa skött blev han grinig och lättstött. Barnen störde tomten. Allra bäst tyckte tomten om djuren på gården och främst av alla är katten. Katten är ett nattdjur och följer med när tomten går runt på gården och ser till att allt är väl. På julafton sätter bonden ut gröt och mjölk till tomten. Jultomten, den urgamla gestalten från den nordiska folktron, får en modernisering under 1800-talet. Genom Viktor Rydbergs dikt Tomten och Jenny Nyströms teckningar blev gårdstomten förvandlad. En ny tomtegestalt framträder med S:t Nikolaus som förebild. Jenny Nyström skapade en snäll, rödkindad och vänlig tomte med säck på väg i släde med julklappar till barnen.

Julgran

Julgranen är en självklar julprydnad i hem, kyrkor, föreningslokaler, sjukhus, varuhus och andra allmänna lokaler.

Julgranen spreds från "slott till koja". Julgranen mötte på många håll motstånd främst på kontinenten i de katolska områdena. Det fanns inget sådant motstånd att övervinna i Sverige. Julgranen spreds tidigt till kyrkorna. I frikyrkorna var granen förknippad med söndagsskolans julfest, vilket har bidragit till en spridning i vissa bygder.

De första julgranarna var klädda med äpplen, kringlor, nötter och konfekt. Också dekorationer i form av flaggor, girlander, glitter och bomull hängdes i granen. Julgranskonfektyren smakade något alldeles extra gott. Fanns något kvar till Tjugonedag Knut blev det festligt för barnen under Julgransplundringen.

Julmat

Julen stod i kontrast till årets jämna lunk. Det var inte så stor omväxling i maten. Den bestod mest av salt sill och potatis till frukost. Till middag var det kokt eller stekt fläsk som togs direkt från stekfaten till potatismos och drickablandning. December var slaktmånaden då grisen slaktades. Av grisen fick man god slaktmat. Grishuvudet blev till sylta, korv av olika slag lagades som blodkorv, lungkorv, "pärekorv" och rullkorv. Julen bjöd på färsk mat som omväxling till all den salta mat man annars åt. Julskinkan är en senkommen rätt på julbordet. Förr i tiden torkades och röktes skinkan i skorstenen och användes först under våren. Till köttet serverades brunkål och långkål som gjordes på grönkål. På juldagen åt man av det fina brödet bakat av siktat rågmjöl. Till julen kunde man också köpa pepparkakor av någon kringvandrande

"Kagekäring". Annars åt man egentligen bara två slags julkakor som formkaka och klenetter.

Till lutfisken och korven serverades grovmalen senap. Till julen tog man fram ett fat av trä eller lera. I fatet lades en kanonkula som krossade senapskornen när man roterade kulan i fatet. Oftast var det far i huset som malde senapen.

Risgrynsgröten serverades man inte på julafton utan man åt sin vanliga rågmjölgröt till kvällsvard med skillnaden att gröten koktes på mjölk. Till gröten drack man svagdricka.

Julotta

Tidigt om morgon startade färden till kyrkan i fackelsken. Ofta rådde snöbrist så släden kom sällan till användning. Julottan har alltid samlat många besökare.

Redan under medeltiden intog juldagen en särställning i kyrkoåret. Vid ett prästmöte i Lund 1555 stadgades att endast fira en mässa under juldagen. Därför förbjöds natt- och morgonmässan. Under 1800-talet återinfördes julottan. Viss misstro rådde mot förändringen. Klagomål framkom att folk kom till kyrkan "av nyfikenhet och för att njuta av barnslig fågnad vid den ovanliga anblicken av en mängd tända ljus". Även i annat avseende kunde julottan bli orolig. Folk sprang ut ur kyrkan för att köra i kapp mot hemmet. Det var en gängse folktro att den som först kom hem från kyrkan på juldagen får först inhöstat under året.

Troligt är att det är psalmen "Var hälsad sköna morgonstund" och julevangeliet som bidrar till att julottan alltid har många besökare.

Önskar Er alla en God Jul och Ett Gott Nytt År

Birgit Nilsson, Heljalt

Källor: Barndomsjular i nordvästra Skåne av Nils-Arvid Bringéus. Julklapparna och tomten av Bert Olls. Artiklar publicerade i Fri-skytten, tidskrift för sydsvensk hembygdsvard, nr 3-4/1984. Årets fest-seder av Nils-Arvid Bringéus 1976.

Allhelgonalägret 2003

"Att vara eller inte vara" är en känd fras som man kan använda i många situationer och denna gång tycker jag att det passar in på årets allhelgonaläger.

Det har varit en kämpig höst när det gäller just detta läger och jag vill dela med mig lite av mina tankar om lägrets vara eller inte vara. Att bara få ihop ledare till lägret har varit oerhört tufft och under mina fyra år som anställd har jag aldrig upplevt något liknande. Det är då man börja ställa sig själv alla frågor om det verkligen är så här vi ska ha det. Vi kanske inte ska ha några distriktsläger! Är det så att lägren ska ligga på föreningarna själva, områdena eller...?

Vi vill och ungdomarna förväntar sig att det ska finnas läger som de kan åka till för att träffas. Allhelgonalägret ses som en del av konfirmanduppföljningen då det mest är ungdomar från sommarens konfaläger som kommer på Allhelgonalägret, men även de som konfades för ett år sedan har ganska god uppslutning. MEN, hur ska vi kunna driva våra läger om vi inte har ledare att hämta till dem? Nu är det säkert många som tänker när de läser detta att det finns ju massor av ledare här hos oss att fråga. Vad bra, säger jag men snälla tala om det för mig, jag kan inte läsa era tankar och framförallt så känner jag inte till alla EFS:are i vårt distrikt även om jag kanske borde det. Det är ju inte bara att samla ledare kring ett läger heller, för det är väldigt bra att ha ledare med lite olika inriktning. Vi vill ha med dem som kan undervisa våra ungdomar om den kristna tron och gärna på lite olika nivåer för vi har kommit olika långt med vår tro. Vi måste också röra lite på oss un-

der ett läger så några som håller i utebus och skoj är bra att ha. Det är alltså mycket som ska passa om ett läger ska kännas bra.

Tankarna är många och svaren är få, än så länge. Jag önskar att vi tillsammans kan tänka på vad vi kan göra åt detta! Vad tänker vi om dessa frågor och kanske kan vi tillsammans komma fram till svaren. Jag ser gärna att Du hör av dig med tankar om framtidens läger till mig och ungdomsutskottet i distriktet som jobbar med dessa frågor. Vi vill väl alla våra ungdomars bästa och att de ska få uppleva det många av oss gjort?

Hur blev det då med lägret?

Jo, visst blev det ett läger! Vi hade några ledare som var med hela tiden och i övrigt hade vi några som var med oss en dag eller två dagar. Det är ingen bra lösning i det långa loppet för det blir ingen helhet i ledargänget men det är definitivt bättre än att ställa in!

Ett 50-tal ungdomar kom till ÅhusGården och fick ta del av undervisning om t.ex. Mission, Hur man lär sig förstå de svåra ställena i Bibeln, Andra Timotheosbrevet och Att höra Guds röst. Kvällarna inramades av förbönsmässa och lovsångsgudstjänst. Några av våra "unga äldre ungdomar" roade med lekar, charader och uteaktiviteter som ett härligt komplement till undervisningen. Detta var i stort vad helgen innehöll och vi ledare hoppas att alla ungdomar har åkt hem med glatt hjärta och en längtan efter fler läger tillsammans i distriktet.

Annica Nordqvist, distriktskonsulent

annica.nordqvist@efssyd.org

har det sett ut i många år. Jag ska utveckla det arbetet så långt det bara kan gå, säger Jonathan.

Framtidsfrågor

– Jag har ett uppdrag att jobba med framtidsfrågor för Heljaröd och Kullabygden. Hur blir Heljaröd hela regionens gård? Hur kan vi jobba med Svenska kyrkan? Hur kan vi finnas till för EFS-föreningarna? Kan vi ha mer intern verksamhet på gården? Det finns redan mycket extern uthyrning. Varje sommar anordnas också en tio dagars tältmötesserie och Midsommarljus för ungdomar i hela distriktet.

I skolan

I tjänsten för Svenska kyrkan ingår främst skolarbete och konfirmandarbete. Jonathan är än så länge veniat (vilket innebär att han får leda

I tjänst för ungdomarna

– Jonathan Andersson, kaplan på Heljaröd

– På Heljaröd kommer jag in i ett arbete som fungerar väldigt väl. Jag tror att både jag, Emma och Jonas (tidigare ungdomsledare) lever i en stor svallvåg efter Tobias Nordén. Han skapade något som väldigt många ungdomar vill vara en del av, för de har sett vad det betytt för deras äldre kompisar. Det är nästan så att man får kramp i magen för att ungdomsgruppen vill så mycket, säger Jonathan Andersson.

Jonathan Andersson anställdes i september på en heltidstjänst i samarbete mellan EFS och Svenska kyrkan. Han jobbar halvtid som kaplan på Heljarödsgården och halvtid i Farhult-Jonstorps församling.

Förra året kom en fråga från Farhult-Jonstorps församling om Svenska kyrkan och EFS kunde dela på en

tjänst i området. Svenska kyrkan ville satsa mer på konfirmandarbetet.

Som kaplan på Heljarödsgården arbetar Jonathan åt Kullabygdens missionsförening, åt gårdsföreningen på Heljaröd, han ska också tjäna föreningarna i Jonstorp, Allerum och Arild, i förlängningen som EFS-präst. Han pluggar för att kunna prästvigas inom ett år. Och så har han främst uppgiften att bevara ungdomsarbetet på Heljaröd. Ungdomsgruppen är stor, de är aldrig färre än 30 och skulle alla komma samma kväll blir de runt 60 ungdomar.

– Vi har pratat mycket om ungdomsarbetet i vår region. Heljaröds ungdomar kommer från trakten, inte just från Heljaröd. De kommer från Helsingborg, Lerberget, Kulla, Ängelholm, men även från Klippan, Röke och till och med Kristianstad. En del reser väldigt långt för att träffa sina gamla konfakompisar. Så

och predika i gudstjänsten, men inte ha hand om sakramenten) och på en del av tjänsten får han plugga för att bli prästvigd.

Jonathan berättar att han än så länge varit försiktig med att starta upp skolarbete i Jonstorp, eftersom han måste vara försiktig med sin tid.

– Vi får se vad det utvecklas till. Skolan är öppen för kyrkan här. Med tiden kanske jag kan ha konfirmandundervisning på skoltid som elevens val, religionsundervisning och temadagar om etik och moral. Sådant som en skolpräst är till för.

Han är uppmuntrad av att kyrkan försöker hitta kreativa lösningar för att bli en del av samhället.

– I ett litet samhälle som Jonstorp är det viktigt att samarbeta. Skolan, socialen, polisen, kyrkan och idrottsföreningarna träffas ungefär en gång per månad under terminerna för att se vad vi kan göra för ungdom-

marna, säger Jonathan. Han berättar att han pratat med idrottsföreningarna om ett eventuellt idrottskonfirmationsläger. Han berättar att han har planer på att starta ett team som bor på Heljaröd; med bön, praktiskt arbete och diakonal/social inriktning istället för skolteam. Han vill att Heljaröd ska få bli en plats där människor kan komma och fördjupa sin andlighet och få en naturlig relation till Gud. En miljö där bön än en naturlig del.

Inte ensam

När Jonathan berättar vad han vill och ska jobba med verkar det vara så mycket, mycket mer än en helldstjänst.

– Det finns många delar. Jag är den sammanhållande länken. Men det finns ett stort idéellt arbete runt detta. Det som är bra med att jobba på Heljaröd är att vi är ett stort arbetslag.

Han nämner Magnus Lennartsson i Ängelholm och Marie-Louise Nilsson i Uppsala som brinner för den här regionen, Emma Bengtsson som varit ungdomsledare på Heljaröd, Allan Svensson i Lerberget, Barbro Bjerle i Helsingborg, Richard Bryhagen i S:t Mikael. Och alla idéella ledare. Det finns en ungdomsgrupp i Allerum som Sara Jönsson leder och en i Helsingborg som Simon Jönsson leder.

– Alla de äldre ungdomarna i ungdomsgruppen har jag mycket hjälp av. De i gymnasieåldern jobbar hårt för ungdomsgruppen. Dem skulle jag inte klara mig utan, säger Jonathan.

Jonathan berättar att de tänker skapa ett ungdomsregionråd – de nämnda människorna och de som håller i Ankaret. För att få strukturer i arbetet.

– Med ungdomsregionrådet vill vi utifrån våra olika synpunkter skapa ett medvetet arbete framåt. Hur hjälper vi ungdomarna att få en tro som bär dem? Vad händer när de blir 20 år och plötsligt är för gamla för ungdomsgruppen men för unga för församlingen? Det tänker vi mycket på. Vi vill tänka lokalt. Heljaröd tjä-

nar olika lokala platser. Om bästa formen är som vi har det ska vi fortsätta så, men då ska det vara för att vi kommit fram till det.

Spännande framtid

– Det här är en intressant del av Skåne. Av de platser jag känner i Skåne finns här ett oerhört engagemang i alla åldrar – som för Ankaret och Midsommarljus. Så förutspänningarna finns och det är jättespännande. Jag är nöjd att få vara en liten, liten del av det här. Jag hade inte klarat det här utan Heljaröds-ungdomarna, eller utan de lokala ungdomsgrupperna.

Han tänker också på den större kontaktytan mot ungdomar som finns i samarbetet med Svenska kyrkan.

– Det är spännande. Jag, Allan och Richard Bryhagen – vi möter många ungdomar i vårt konfirmandarbete som vi upplever att vi inte kan ta till Ankaret; som har hög beaktelse i lovsånger och förkunnelse på en ganska hög nivå. Hur kan vi få med dem vi möter utan att förlora de vi har? Det är många vi vill bevara, samtidigt finns det nya kontakter som vi ännu inte har kanaler för att inlemma.

Det är många trådar, många funderingar, frågor och tankar kring ungdomsarbetet. Är det greppbart?

– Det kommer att bli greppbart. Det är det inte än. Jag kommer ju till en plats där det redan är väldigt mycket tänkt. Jag kommer inte till något okänt. Jag har också min bakgrund som distriktskonsulent. Rent överskådligt är det greppbart, säger Jonathan och fortsätter.

– Många av de jag jobbar med i området är mina bästa vänner. Vi träffas på veckobasis och har gemensam bön och samtal. De många idéer som droppas i de samtalen blir till slut del av lösningen.

– Det får ta ett år innan de börjar ställa krav på mig. I början på nästa höst ska det finnas strukturer för det vi pratat om. Det räknar vi med.

Text och foto: Helena Dahlberg

Vad är julen för dig?

Kul. Tomte. Julklappar. Snö. Julkalas.

David Stensmar, 6 år, Hässleholm

Snö. Julgran. Julklappar. Snögubbe. Isak Stensmar, 10 år, Hässleholm

Paket. Julgran. Snöbollar. Stjärna. Peter Magnusson, 9 år, Hässleholm

Ljus i mörk tid. Värme. Närhet. Julsånger. Jag är en *julmänniska* och är glad för julen.

Karin Paulsson, Hässleholm

För mig betyder julen gemenskap med familjen alt. dela den med gäster på gården. Mest påtagligt att se, är alla människors vänlighet mot varandra.

Thomas Ekman, Åsljunga

Avkoppling!

En betydelsefull paus mitt i mörkret för återhämtning och påfyllning av ny kraft. En tid att fundera över vad som är viktigt och vilka som betyder något för en själv. Ett bra tillfälle att visa omtanke. Och självklart – mycket god julmat!

Elin Bemark, Göteborg

Jesu födelse!!!

Inger Svensson, Hässleholm

Julnattsgudstjänst och gemenskap och så... Arne Weise.

Mattias Folkesson, Hässleholm

Julen är glädjen i barnens ögon när julgåvorna öppnas.

Sven E Johansson, Staffanstorps

Det är att umgås med familjen. Och midnattsmässa, inte julotta, men midnattsmässan den är viktig. Vi gör sådant vi vill, inga måsten, tid att bara vara.

Ann-Mari Pernryd, Malmö

Distriktets missionsdag

Med förväntan samlades en stor skara missionsintresserat folk från distriktets alla hörn till den årliga missionsdagen i Hässleholm.

Lillemor Persson från Örkelljunga hälsade oss välkomna och medlemmarna i det ca ett år gamla nätverket för mission i vårt distrikt och som ansvarade för programmet, underströk detta med ytterligare ett gemensamt Välkommen! till oss alla. Dagens gäster var barnmorskan och missionären Maria f. Andersson och hennes make Bekele Terefe, som f.n. bor i Uppsala, EFS missionsföreståndare Anders Sjöberg och EFS missionsdirektor Stig Lundberg.

EFS' mission i framtiden

Temat för dagen var EFS mission i framtiden? Efter Lillemors inledning fick vi av Maria Andersson-Terefe en beskrivning av vad konkret missionsarbete innebär av både möda och glädje under arbetet som barnmor-

ska på sjukhuset i Aira, men också av gemenskap med kristna syskon i en annan del av världen. Tillsammans med sin make Bekele gav hon en hälsning från våra kristna vänner i Aira och Entotto.

Nästa inslag under dagen var ett missionsföredrag av Anders Sjöberg, där han utgick från Apg. 1 och uppmaningen att stanna kvar och vänta på vad Fadern har utlovat, den Helige Anden "för att ni ska vittna om mig". Han lyfte fram Mose och Paulus som förgrundsgestalter för Guds rikets utbredande. Bibelns tidsperspektiv är ett förflutet, ett nu och en framtid. Sett med EFS första paragraf att "befrämja Kristi rikets tillväxt" för ögonen hjälper det oss att förstå missionens stora uppgift och vårt beroende av Andens ledning och hjälp att föra arvet vidare från generation till generation.

EFS' missionsarbete idag

Dagens sista föredrag hölls av Stig Lundberg, som beskrev EFS missionsarbete som det är i dag. Situationerna i de olika länderna skiljer sig åt. I *Malawi* finns vi genom vår nyutsända missionär Annica Ovan-der. Hennes uppgift är att arbeta med ungdomar samt stötta deras scoutarbete. EFS har just nu sex stipendiater där. I *Sudan* finns vi genom att vi stöder Sudans Kristna

Råd, som är ett viktigt instrument i bl.a. den fredsprocess som är på gång i landet. För *Indien* söker vi en ny handläggare efter Ronny Ögren. Ett böneämne. I *Eritrea* söker man efter nya former för såväl kyrka som stat. Krigen har dränerat landet på duktigt folk. Man måste bygga upp bättre relationer för samarbete. EFS sände ut en grupp tidigare i år, för att återskapa kontakter och för att få igång samtal. De båda lutherska kyrkorna i landet, som vuxit fram ur EFS:s och BV:s arbete håller på att gå samman. *Tanzania*: Stig Lundberg har nyss kommit hem från en konsultation i Arusha med de lutherska kyrkoledarna där. Det samtalet kommer att fortsätta till hösten och då särskilt med södra stiftet. Kyrkan arbetar mycket med Hiv-Aids-problematiken. Till viss del har man ett bra program för detta, men det är inte enkelt. Det har tidigare varit tabu att prata om aids, men nu finns det en mycket större öppenhet och klarsyn i frågan. Vissa utländska finansärer går ibland in och stöder enskilda församlingar på olika sätt, vilket kan leda till problem. I *Etiopien* har Mekane Yesus- kyrkan inbjudit EFS till samtal kring deras akuta ekonomiska och strukturella problem. Man inser att dramatiska förändringar måste till för att komma till rätta med de problem som vuxit fram under åren.

Ingvar och Lillemor Persson.

Paul Persson hälsar Stig Lundberg välkommen.

Viktig frågestund

Efter föredraget ledde Ingvar Persson en frågestund, då många viktiga frågor togs upp. Varför har EFS mission lagts ner? Stig Lundberg svarar då, att det inte är sant, men EFS har hållit en låg profil. Sen mitten av 90-talet har det kommit in mindre pengar, vilket resulterat i mindre antal missionärer. Vi jobbar tillsammans med Svenska kyrkans mission (SKM) och Lutherhjälpen (LH), men vi är en egen organisation med egen missionsbudget och egen redovisning. En annan fråga handlade om EFS relation till de båda Mekane Yesus-kyrkorna. Stig svarade att man för samtal med båda parter. Generellt för alla systerkyrkor är att man önskar fler missionärer, som stannar längre tid. Det är också något som EFS vill verka för

Under dagen gavs information om EFS missionskonferens i Åhus 13-14 aug. 2004 och en nystartad bibellinje på Glimåkra folkhögskola med inriktning på mission. En hälsning från prästfrun Susanna Mbembati i Mtwara framfördes av Ingvar Persson. Hon kunde i sin tur hälsa från den lilla lutherska församlingen i Kilwa, som EFS i Sydsverige beslutat stödja ekonomiskt så att de kan bygga en kyrka. Bygget är på gång och Ingvar är deras personliga rådgivare och hjälpare.

De trogna missionsombuden från Hässleholm hade ordnat med såväl fika som sopplunch. Det räckte till alla fast ingen var anmäld! Jättefint! Tack!

Dagen avslutades med en förbönsstund.

Ett särskilt tack till Lillemor och Ingvar Persson som så fint ledde oss igenom en givande missionsdag och till Nätverket som vill ta ett extra ansvar för Distriktets missionsarbete.

Ingrid Abrahamsson, Örskelljunga
Foto: Tore Nilsson

Oh Happy Days!

Malmö International Gospel Festival

Tänk efter vad du gjorde den 12-14 september i år. Vi behöver inte tänka så länge, för något så roligt och inspirerande glömmar man inte i första taget. Nyfiken? Vi talar om Gospelfestivalen i Malmö såklart!

Det började med att den imponerande 500-mannakören (bestående av svenskar, engelsmän och fransmän) fick möta de tre instruktörerna DeAndre Patterson, Queenie Lenox och Lamont Lenox från Chicago. Queenie och Lamont kände vi från förra årets festival och visste redan hur omänskligt musikaliska dessa underbara syskonpar är. När det var dags för DeAndre att presentera sig såg vi en liten, blyg kille lufsa upp på scen. Sedan öppnade han munnen, började sjunga och kören satt mållös. Men det var bara att hämta andan och påbörja den intensiva inläringen av sångerna. Ett tiotal skulle det bli till avslutningskonserten i Baltiska hallen, söndag kväll.

Fredagen avslutades sent och lördagen startade tidigt. Rösten sa ifrån, men det var bara att ignorera den, för här skulle sjungas! Efter lunch fanns det möjlighet att delta i valfri workshop, som t. ex "Gospelhistoria" eller "Körledning". Lördagen avslutades likadant som förra året, med en underbar gospelbuffé. Vi åt italiensk mat tills vi storknade samtidigt som vi underhölls av DeAndre, Queenie, Lamont, Injoy (gospellinjen från Glimåkra), Colorful och Queenie, som imponerade stort när hon sjöng "Oh store Gud" på svenska och tog emot de största applåderna.

Söndag, sista körövningen innan konserten... Panik! Det kändes som om vi inte kunde någonting. Men

konsert skulle det bli, konsert blev det, och vilken konsert sen! Solisterna, kören, och den otroligt duktiga kompgruppen strålade ikapp. Publiken verkade trivas och Guds närvaro var påtaglig. Efter många applåder och DaCapo:n kom Codan. En intensiv och händelserik helg var slut. Med oss hem hade vi upplevelser och intryck utöver det vanliga.

Tack alla ni som gjorde helgen till det den var! Vi vill också buga oss för DeAndre, Queenie och Lamont för den glädje och välsignelse ni gav till oss.

Vi vill uppmana alla gospelälskare att inte missa nästa års gospelfestival, för det tänker inte vi göra! Till sist tänker vi citera en av sångerna vi lärde oss, en lovsång till vår Herre:

Hallelu, halleluja
Oh Lord we praise Your name
All the Glory, all the Praise
Oh Lord we praise Your name

Maria och Angelica, Karlshamn

Minnes- och högtidsgåvor

under oktober

*Minnesgåvor till
Torsten Perssons minne
Högtidsgåva vid
Karin Cederhags högtidsdag*

Totalt inkommet under
perioden: 700 kr till distriktets
olika verksamhetsområden

*Tack för gåvorna och alla varma
tankar som följer dem.*

Styrelsehelg

Fredagkvällen och hela lördagen den 7-8 november var distriktsstyrelsen samlad till styrelsehelg hos Lennart Pettersson på Möllhässle camping. Det är bra att styrelsen en gång om året får en längre tid för att hinna gå på djupet med vissa frågor. Vid detta tillfälle handlade det faktiskt om EFS-ungdoms framtid. Nils J. Lundgren som är projektanställd på EFS för att utreda detta var med under fredagen. Vidare handlade det om distriktets framtid och frågor som kommer att diskuteras under höstens områdesträffar.

Jul och nyår på expeditionen

Veckorna 52 och 1 kommer expeditionen att vara stängd. På telefon-svararen kommer att finnas besked om vem man kan ringa till i brådskande ärenden. Även efter nyår kommer jag, Paul,

att var borta. Fram till den 12 januari är jag i Etiopien med en gruppresa. Ni kommer att få rapporter i Livsluft från denna resa efter hand. Två veckor efter det, fram till den 28 januari kommer jag att vara i Tanzania dels på semester men också för Glimåkra folkhögskolas räkning. Jag kommer att träffa deras elever som är i Östafrika. Jag kommer förhoppningsvis också att träffa åtminstone en av stipendiaterna som var hos oss i våras – Rehema.

De nästkommande två veckorna har jag begärt tjänstledigt för mina fortsatta studier. Jag kommer att stanna till i Etiopien på vägen hem och vara i Bako i två veckor för att intervjuva människor där. Jag är tacksam till Lunds Missionssällskap som gjort det möjligt för mig att göra detta fältstudiearbete.

Kilwa

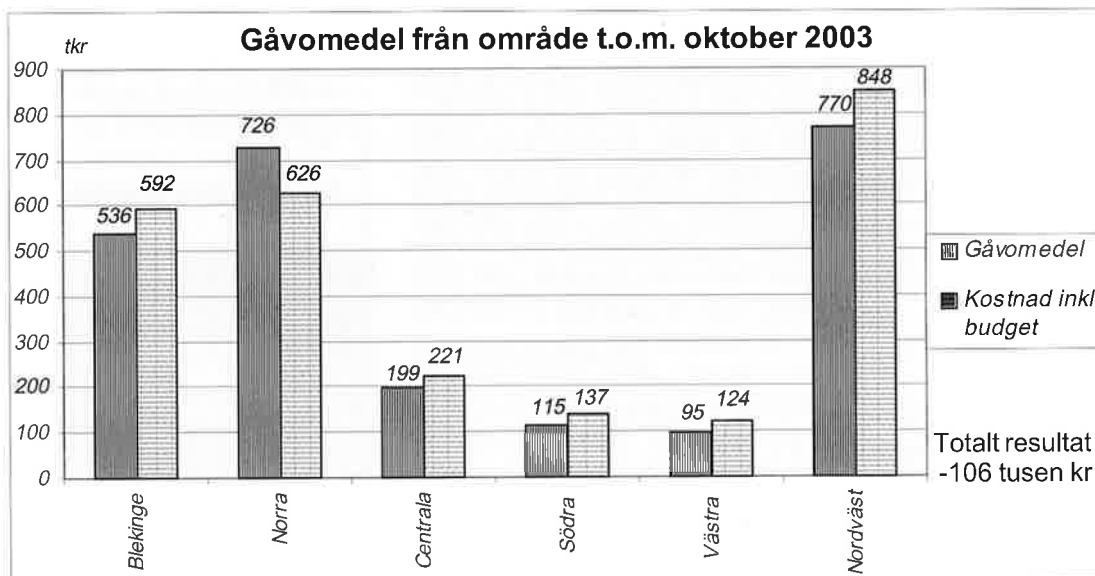
Tyvärre lär jag dock inte hinna komma till Kilwa. Det är inte så lätt att hinna förflytta sig till alla platser på så kort tid på vägarna där. Däremot så räknar Ingvar och Lillemor Persson att åka dit på nyåret. Detta förorsakar att vi vill påminna er om möjligheten att sända pengar till kyrkbygget där. Vi i EFS i Syd-sverige har ju lovat EFS att samla in

180 000:- kronor till detta bygge. Vi har inte nått ända fram så vi vill nu uppmana er innan årets slut att ta upp en extra missionskollekt till denna lilla församling mitt i det muslimska kustbandet. Läs mer om detta, vårt missionsprojekt, i Livsluft nr 12-2002. Har ni inte kvar detta nummer kan ni ringa till expeditionen så kan vi sända er den information som stod där. Pengarna ska sändas till EFS på bankgiro 900-9903 eller postgiro 90 09 90-3. Då ska ni uppge projektnummer: 14269 (Kilwa). Vi ser sedan fram emot färsk information genom Perssons.

Viktiga datum

De har med det ekonomiska bidraget för fortbildning vi fått från EU att göra. Det kommer mer information om det i nästa nummer av Livsluft. Men redan nu vill vi nämna att även om bidraget vi fått gäller de anställda så kommer utbildning under tre lördagar att var upplagd så att representanter från föreningsstyrelserna kan vara med. Det är tre tillfällen då undervisning om Målarbete kommer att ges. De anställda har önskat att de ska få del av denna undervisning tillsammans med de förtroendevalda. Det var ett gott förslag som vi velat göra möjligt. Nu

Ekonomisk Rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollekt och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom månaden och nu är även landstingsbidraget för hela året fördelat. I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

december

		Nummer/sida
4	Distriktsstyrelsen sammanträder	
6, 7, 13, 14	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	11/21
7	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	12/3
21	Julhälsning, ÅhusGården	12/7
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	11/19
28-1/1	Livskraftläger, Glimåkra FHS	
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	11/19
31-1/1	Nyårsfirande på Höllviksstrand	12/7

2004

januari

2-5	UNGFO på Sundsgårdens FHS	11/21
10	Ledardag, Hässleholm	
31-1/2	Wintercampen/Wintervaken, Göransborg	

februari

13-21	Skidresa till Åre	
28	Kurs i Målarbete, Glimåkra	

mars

5-6	OAS-helg i Eslöv	
7	Konsert med gospelkören Face to Face från Vittsjö-Bjärnum, ÅhusGården	
12-14	Förträff, konfaläger 1, Åsljunga	
19-20	Förträff, konfaläger 2, Åsljunga	
19-20	Förträff, konfaläger, Åhus	
21	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården	
23-28	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
27	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
27	Musik- och lyrikafton med Stina Backlund och Anette Wikenmo, ÅhusGården	

hänger det på er att ni redan nu boka in en av dessa. Ordföranden i missionsföreningen har redan fått brev om det datum vi föreslagit för respektive förening. Datumerna är 28 februari, 27 mars och 3 april. Undervisningen kommer att äga rum på Glimåkra folkhögskola. Övriga viktiga datum att redan nu boka in är: distriktets Oas-helg den 5-6 mars i Eslöv och distriktets årsmöte den 24 april på S:t Mikael i Ängelholm.

Böneämnen

Allt detta leder oss naturligt till månadens böneämnen:

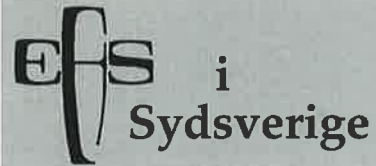
- Be gärna för den fortbildning som är planerad för de anställda,

speciellt den utbildning som ska ges för dem och förtroendevalda tillsammans.

- Låt oss be för distriktsstyrelsen som för oss alla bär ett ansvarsfullt uppdrag att leda vårt gemensamma arbete.
- Vi ber för församlingen i Kilwa och deras arbete bl.a. kyrkbygget.
- Ni får gärna be om Guds beskydd för gruppresan till Etiopien m.m.

Slutligen vill vi på expeditionen önska er alla en god och fridfull advents- och juletid.

Paul Persson

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Levande frid

säger:
att jag söker friden

Men det är kampen
utmaningen jag vill möta

Jag vill *leva*

och det sista steget
det ensamma
där alla är förlorare

Är det friden
vi inte sökte?

Mitt liv är nästan alltid snabbt, kanske
för snabbt ibland. Jag har alltid fullt upp.
Jag springer från det ena till det andra.

*Ju mer man har att göra desto mer hin-
ner man.*

Det kan nog stämma – men bara om
man har en chans att stanna upp, om
man hinner ta en andningspaus.

*Det enda sättet att hinna ikapp sig själv
är att vänta.*

För att hinna måste jag orka. För att
orka måste jag vara i balans. För att vara
i balans måste jag veta var mitt cen-
trum är. Mitt centrum är Jesus. Så länge
jag minns det är mitt liv i balans, men
i samma ögonblick jag tappar fokus på
mitt centrum, på Jesus, tappar jag ba-
lansen i mitt liv. Då försvinner orken
och stressen tar över, den dåliga stres-
sen som pressar mig över min förmåga.

Jag behöver frid. Inte den stillastående
friden som i en vattenpöl utan den rör-
liga, levande friden som spränger de
gränser jag sätter upp kring mig själv.
en ström av levande vatten.

Mitt vittnesbörd:

*Hela mitt liv cirkelar kring dig Jesus, allt
jag gör utgår från din kärlek.*

Amelie Larsson, Lund